بسم الله تعالى

بسم الله

زلف من الله بسم الله الرحمن الرحیم و هو حسبی و نعم الوکیل

الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لو لا ان هدانا الله و الصلوة و السلام علی من بعث بالحجة البالغة [illegible] محمد سید المرسلین
و عترته الطیبین [illegible] الی یوم الدین اما بعد پس این [illegible] کتاب مسمی بسیف
الله المسلول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مای [illegible]
[illegible] شرح [illegible]
[illegible]
علیه السلام ان من العلم لجهلا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] مانی [illegible]
[illegible]
اول [illegible] شرح [illegible]
[illegible] قبل الخلق
و مع الخلق و بعد الخلق [illegible]
[illegible]
[illegible] تجب الجمعة علی سبعة نفر من المسلمین و لا تجب علی اقل منهم الامام و قاضیه و
المدعی حقا و المدعی علیه و الشاهدان و الذی یضرب الحدود بین یدی الامام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان الله عز و جل وضع الایمان علی سبعة اسهم علی البر و الصدق
و الیقین و الرضا و الوفاء و العلم و الحلم ثم قسم ذلک بین الناس فمن جعل فیه هذه السبعة الاسهم فهو
کامل محتمل و قسم لبعض الناس السهم و لبعض السهمین و لبعض الثلاثة حتی انتهوا الی سبعة ثم قال
لا تحملوا علی صاحب السهم سهمین و لا علی صاحب السهمین ثلثة فتبهضوهم ثم قال کذلک حتی انتهی
الی سبعة [illegible]
[illegible]
[illegible] الاکل من لا یعتد بحاشیته [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شرح [illegible]
[illegible]
[illegible]

ابتدا را مراتب اند المردعات ... که رفع کند ... امام و حجت و ... چهارم ... است پنجم داعی

ماذون ... در مذهب ... در علم ... ششم ... است ...

[illegible]

فاما الذی ... انا الله ...

[illegible]

روایت ... و ثواب ... [illegible]

مراتب ... هفتم ... [illegible]

[illegible]

... هشتم ... [illegible]

[illegible]

... نهم ... [illegible]

... دهم ... [illegible]

[illegible] علیهم السلام [illegible]

[illegible] شهد شاهد من اهلها [illegible]

[illegible]

واعراق عبد الله ... ام ازاین ... و اصحاب ... مشغول ... بشند و علیهم ... بوده اند ○ فایده در احوال ... [illegible]
او که ... رجال او اصحاب ... عبد ... و ابیات ... [illegible] ... باعلی ... ○ [illegible]
... ○ ... اللهم وال ... ○ ولی ... ○ ما از ابیات ... در قصیده ... [illegible]
از ... ○ ... ○ ... ○ و ... ○ ... [illegible]
او از روات حدیث غدیر ... ○ فایده ... در ذکر ... [illegible]
او از ... [illegible]
در قصه جمل از مشهورات است و اویس قرنی در جنگ صفین ... الحرث ... و اصحاب ... [illegible]
عثمان ... شهادت ... [illegible]
غوث اعظم شیخ عبد القادر جیلانی در این مقام ... سلسلهٔ ... من ید ابی سعید المبارک بن علی المخزومی وهو
للسهامی بن ابی الحسن علی بن محمد بن یوسف القرشی الهکاری وهو من ید ابی الفرج الطرسوسی وهو من ید ابی الفضل عبد الواحد بن
عبد العزیز التمیمی وهو من ید ابی بکر الشبلی وهو من ید شیخ الطایفه جنید البغدادی وهو من ید خاله السری السقطی وهو من ید الشیخ ابی محفوظ
معروف الکرخی ... وهو ... من ید داود الطائی وهو ... من ید حبیب العجمی وهو ... من ید الحسن ابی الحسن
البصری وهو ... من ید امیر المؤمنین ... ○ فایده در ذکر حجة الاسلام غزالی در کتاب سر العالمین ...
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... ○ ... [illegible]
... ○ فایده در ذکر ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... ○ فایده
... ○ ... ○ ... ○ ... [illegible]

بونی

نواقض ... است ... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible] ○
... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... [illegible]
... شمس الدین ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
ابن عفان ابن ابی العاص ابن امیه ... عبد المطلب ابن هاشم ... [illegible]
... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
فایده ... در ذکر خواجه شمس الدین ... دوازده امام
... ○ ... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... ○ ... [illegible]
... ○ ... ○ ... [illegible]
... دوازده امام ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... ○ ... ○ ... فایده
... در ذکر امام اعظم ابو حنیفه ... امام محمد شهرستانی ... [illegible]

ما لعطه [illegible] روایت اصحاب [illegible] حضرت امیر علی [illegible] الامام بعده علی حیث لم یتوقوا [illegible]

دلم العلم الموصوف [illegible] رضی الله عنه [illegible] الی ان قال [illegible] الامامة الی الحسن ثم الی الحسین ثم الی

علی بن الحسین زین العابدین ثم الی زید بن علی ثم منه الی الامام محمد بن عبد الله بن الحسن بن الحسن [illegible] رضی الله عنه

[illegible] الامام فی الایام

المنصور [illegible] الامام محمد [illegible] المنصور [illegible] المشهور [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

العصر [illegible] علوم [illegible] فـ [illegible] ابن الحسن [illegible]

قاضی [illegible] ابن محمد [illegible] در کتاب [illegible] المعارف [illegible] امام مالک [illegible] المسجد [illegible]

[illegible] فی المسجد [illegible] فی المسجد [illegible]

[illegible] الصلوة فی المسجد [illegible]

[illegible] الاسلام امام ابو حامد غزالی [illegible] کتاب احیاء العلوم [illegible]

امام مالک [illegible]

[illegible] ابن علی بن عبد الله بن العباس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] امام مالک [illegible] فـ [illegible]

امام ابو عبد الله محمد بن ادریس الشافعی المطلبی [illegible] المرتضی [illegible]

فی [illegible] امام محمد بن [illegible]

مشهور [illegible] کتاب [illegible] الامام [illegible]

ان حب [illegible] اهل البیت [illegible]

[illegible] فرض [illegible]

[illegible] علی [illegible] الناس [illegible]

[illegible] اهل البیت [illegible]

[illegible] یا اهل بیت رسول الله [illegible]

[illegible]

[illegible] فـ [illegible]

[illegible]

[illegible] علی [illegible] عباس رضی الله عنه [illegible]

[illegible] رسول الله [illegible] ابن عباس

[illegible] فـ [illegible] کتاب الملل [illegible]

فی [illegible] عن النبی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اهل البیت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فـ [illegible]

[illegible]

[illegible] کتاب [illegible]

[illegible] قال النبی [illegible]

حدیث مسند از کتب معتبره [illegible]
[illegible] ماتن گفته [illegible]
[illegible]
اسلام است [illegible] قل لا اسئلکم
علیه اجرا الا المودة فی القربی [illegible]
[illegible] شرح [illegible]
این اصل [illegible] افلا یتدبرون القرآن ام
علی قلوب اقفالها [illegible]
[illegible] ماتن گفته
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شرح [illegible] لا تجد
قوما یؤمنون بالله والیوم الآخر یوادون من حاد الله ورسوله ولو کانوا آباءهم او اخوانهم او عشیرتهم
وقوله تعالی ولا تمسکوا بعصم الکوافر وامثال اینها ماتن گفته [illegible]
[illegible]
[illegible] شرح
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ماتن [illegible]
[illegible] شرح [illegible]
[illegible] ماتن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

اختصاص بشیعه دارد پس مدلول علی دعوت را الفاظ کان داعی و مدعو و مدعو الیه و مدعو له و مدعو به شرایط حقیقه و الفعل موجود است [illegible]
در داعی موجود باشد و شرایط دعوت معنی آنکه احدی از اسلامیان را در وجوب آن خلافی نیست زیرا که [illegible] بعضی در [illegible] بعضی از افراد
شرایط و بیان مرجع آن در مذاهب اختلاف است و اوامر کتاب و سنت و احادیث عترت در امور المکلفین بعضی مطلق است و بعضی مقید
و بعضی عام است و بعضی خاص و بعضی مجمل [illegible] است و بعضی مبین و محکم و بعضی [illegible] است و بعضی ناسخ و بعضی امر موجب است و
نهی تحریم و بعضی امر ارشاد است و امر تنزیه و بعضی بر سبیل [illegible] است و بعضی بر سبیل تخییر و بعضی بر سبیل ترتیب و بعضی بر سبیل [illegible]
بعضی بر سبیل کفایت و بعضی در هنگام اختیار و بعضی در هنگام اضطرار و بعضی در دار الاسلام و بعضی در دار الکفر و بعضی بالشروط و بعضی
لشروط لا و بعضی بشروط شتی و انواع مثال هر یک از کتاب و سنت در احادیث عترت و بیان حدود آن و ذکر اقوال در آن موقوف است
بر تالیف کتابی کبیر و این کتاب مناسب تعلیم اصول حقه [illegible] چون [illegible] کلام است لهذا [illegible] در [illegible]
و شرایط آن [illegible] و شرایط آن از ائمه هدی علیهم السلام در ابواب کتاب [illegible] الانوار و کتاب جامع [illegible]
از [illegible] رسیده [illegible] شرایط [illegible] و شرایط [illegible]
شرایط [illegible] ثابت است [illegible] کتاب [illegible] و کتاب [illegible]
در کتاب [illegible] و کتاب [illegible] است [illegible]
و از احادیث [illegible] است [illegible]
[illegible] است [illegible] خاص [illegible] عام [illegible] خاص [illegible]
و [illegible] است [illegible]
فی الاحادیث علم [illegible] ان فی کلاماً محکماً و متشابهاً کمحکم
القرآن و متشابهه [illegible] لاصحاب الکلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
و لکن الله [illegible]
[illegible] لکم دینکم ولی دین [illegible] لا اکراه فی الدین [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

برای این [illegible] و ما ارسلنا
من رسول الا بلسان قومه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حدیث [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فلو ان امرءا مسلما مات من بعد هذا اسفا ما كان به ملوما بل كان عندي به جديرا فيا عجبا [illegible] والله يميت القلب ويجلب الهم من اجتماع هولاء على باطلهم
وتفرقكم عن حقكم فقبحا لكم وترحا حين صرتم غرضا يرمى يغار عليكم ولا تغيرون وتغزون ولا تغزون ويعصى الله وترضون فاذا امرتكم بالسير اليهم في ايام الحر
قلتم هذه حمارة القيظ امهلنا حتى يسبخ عنا الحر واذا امرتكم بالسير اليهم في الشتاء قلتم هذه صبارة القر امهلنا ينسلخ عنا البرد كل هذا فرارا من الحر
والقر فاذا كنتم من الحر والقر تفرون فانتم والله من السيف افر يا اشباه الرجال ولا رجال حلوم الاطفال وعقول ربات الحجال لوددت اني لم اركم ولم
اعرفكم معرفة والله جرت ندما واعقبت سدما قاتلكم الله لقد ملاتم قلبي قيحا وشحنتم صدري غيظا وجرعتموني نغب التهمام انفاسا وافسدتم علي رايي
بالعصيان والخذلان حتى لقد قالت قريش ان ابن ابي طالب رجل شجاع ولكن لا علم له بالحرب لله ابوهم وهل احد منهم اشد لها مراسا واقدم فيها مقاما مني
لقد نهضت فيها وما بلغت العشرين وها انا ذا قد ذرفت على الستين ولكن لا راي لمن لا يطاع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حدیث دوم [illegible]
[illegible] حدیث سیم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حدیث چهارم [illegible]
[illegible]

١١

ومن كان لهذا اهلا فهو داعيا الى الله عز وجل والى طاعته وان لم يدع [illegible]
[illegible] الى الله عز وجل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] يا ايها النبي حسبك الله ومن اتبعك من المؤمنين [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ومن كان فاقدا لتلك الشرائط [illegible]

فذلك المضيع من كان على خلاف ذلك فهو ظالم وليس من المظلومين وليس بمأذون له في القتال ولا بالنهي عن المنكر والأمر بالمعروف لأنه
ليس من أهل ذلك ولا مأذون له في الدعاء إلى الله عز وجل لأنه ليس يجاهد مثله وأمر بدعائه إلى الله ولا يكون مجاهدا من قد أمر المؤمنين
بجهاده وحظر الجهاد عليه ومنعه منه ولا يكون داعيا إلى الله عز وجل من أمر بدعاء مثله إلى التوبة والحق والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر ولا يأمر
بالمعروف من قد أمر أن يؤمر به ولا ينهى عن المنكر من قد أمر أن ينهى عنه فمن كانت قد تمت فيه شرائط الله عز وجل التي وصف بها أهلها من أصحاب
النبي ص وهو مظلوم فهو مأذون له في الجهاد كما أذن لهم لأن حكم الله عز وجل في الأولين والآخرين وفرائضه عليهم سواء إلا من علة أو حادث
يكون والأولون والآخرون أيضا في منع الحوادث شركاء والفرائض عليهم واحدة يسأل الآخرون عن أداء الفرائض عما يسأل عنه الأولون
ويحاسبون عما به يحاسبون ومن لم يكن على صفة من أذن الله له في الجهاد من المؤمنين فليس من أهل الجهاد وليس بمأذون له فيه حتى يفيء بما شرط
الله عز وجل عليه فإذا تكاملت فيه شرائط الله عز وجل على المؤمنين والمجاهدين فهو من المأذونين لهم في الجهاد إلى أن قال فليحكم امرؤ لنفسه
إلى أن قال فإنه لا أحد أعلم بالمرء من نفسه فإن وجدها قائمة بما شرط الله عليه في الجهاد فليقدم على الجهاد وإن علم تقصيرا فليصلحها وليقمها
على ما فرض الله عليها من الجهاد ثم ليقدم بها وهي طاهرة مطهرة من كل دنس يحول بينها وبين جهادها ولسنا نقول لمن أراد الجهاد وهو على خلاف ما وصفنا
من شرائط الله عز وجل على المؤمنين والمجاهدين لا تجاهدوا ولكن نقول قد علمناكم ما شرط الله عز وجل على أهل الجهاد الذين بايعهم واشترى منهم
أنفسهم وأموالهم بالجنان فليصلح امرؤ ما علم من نفسه من تقصير عن ذلك وليعرضها على شرائط الله فإن رأى أنه قد وفى بها وتكاملت فيه فإنه ممن أذن
الله عز وجل له في الجهاد إلى أن قال فقد بين لكم ولا عذر لكم بعد البيان في الجهل ولا قوة إلا بالله وحسبنا الله عليه توكلنا وإليه المصير حديث پنجم
روایت کرده است عبد الملک بن عمرو گفت قال لی ابو عبد الله ع یا عبد الملک ما لی لا اراک تخرج الی هذه المواضع التی یخرج الیها اهل بلادک قال قلت
واین فقال جدة وعبادان والمصیصة وقزوین فقلت انتظارا لامرکم والاقتداء بکم فقال ای والله لو کان خیرا ما سبقونا الیه قال قلت له فان
الزیدیة یقولون لیس بیننا وبین جعفر خلاف الا انه لا یری الجهاد فقال انا لا اراه بلی والله انی لاراه ولکن اکره ان ادع علمی
الی جهلهم و در این حدیث تصریح است بآنکه ... ائمه معصومین ... کلینی از زراره ... شرائط وجوب بالفعل ...
از راه قول ... وجوب دعوت و جهاد و در حدیث ... حدیث ششم روایت است از ابو عمره
سلمی از امام جعفر صادق ع که گفت سأله رجل فقال انی کنت اکثر الغزو وابعد فی طلب الاجر واطیل الغیبة فحجر ذلک علی فقالوا
لا غزو الا مع امام عادل فما تری اصلحک الله فقال ابو عبد الله ع ان شئت ان اجمل لک اجملت وان شئت ان الخص لک لخصت فقال بل
اجمل قال ان الله عز وجل یحشر الناس علی نیاتهم یوم القیامة قال فکأنه اشتهی ان یلخص له قال فلخص لی اصلحک الله فقال هات فقال
الرجل غزوت فواقعت المشرکین فینبغی قتالهم قبل ان ادعوهم فقال ان کانوا غزوا وقوتلوا وقاتلوا فانک تجتزئ بذلک وان کانوا
قوما لم یغزوا ولم یقاتلوا فلا یسعک قتالهم حتی تدعوهم فقال الرجل فدعوتهم فاجابنی مجیب واقر بالاسلام فی قلبه وکان فی الاسلام فجیر

علیه فی الحکم وانتهکت حرمته واخذ ماله واعتدی علیه فکیف بالمخرج وانا دعوته فقال انکما مأجوران علی ما کان من ذلک وهو معک یحوطک
من وراء حرمتک ویمنع قبلتک ویدفع عن کتابک ویحقن دمک خیر من ان یکون علیک یهدم قبلتک وینتهک حرمتک ویسفک دمک
ویحرق کتابک حدیث هفتم روایت کرده است یونس بن عبد الرحمن از حضرت امام رضا ع در اثنای حدیث از اینکه لو ان الروم وقعوا علی المسلمین
ا یصنع ان یمنعهم قال یرابط ولا یقاتل وان خاف علی بیضة الاسلام والمسلمین قاتل فیکون قتاله لنفسه ولیس للسلطان قال قلت فان جاء
العدو الی الموضع الذی هو فیه مرابط کیف یصنع قال یقاتل عن بیضة الاسلام لا عن هؤلاء لان فی دروس الاسلام دروس دین محمد ص
حدیث هشتم حضرت امام محمد باقر ع فرمود که یکون فی آخر الزمان قوم یتبع فیهم قوم مراؤون یتقرؤون ویتنسکون حدثاء سفهاء لا یوجبون امرا
بالمعروف ولا نهیا عن منکر الا اذا امنوا الضرر یطلبون لانفسهم الرخص والمعاذیر یتبعون زلات العلماء وفساد عملهم یقبلون علی الصلاة و
الصیام وما لا یکلمهم فی نفس ولا مال ولو اضرت الصلاة بسائر ما یعملون باموالهم وابدانهم لرفضوها کما رفضوا اسمی الفرائض واشرفها
ان الامر بالمعروف والنهی عن المنکر فریضة عظیمة بها تقام الفرائض هنالک یتم غضب الله عز وجل علیهم فیعمهم بعقابه فیهلک الابرار فی دار
الفجار والصغار فی دار الکبار ان الامر بالمعروف والنهی عن المنکر سبیل الانبیاء ومنهاج الصلحاء فریضة عظیمة بها تقام الفرائض وتأمن
المذاهب وتحل المکاسب وترد المظالم وتعمر الارض وینتصف من الاعداء ویستقیم الامر فانکروا بقلوبکم والفظوا بالسنتکم وصکوا بها جباههم
ولا تخافوا فی الله لومة لائم فان اتعظوا والی الحق رجعوا فلا سبیل علیهم انما السبیل علی الذین یظلمون الناس ویبغون فی الارض بغیر الحق اولئک
لهم عذاب الیم هنالک فجاهدوهم بابدانکم وابغضوهم بقلوبکم غیر طالبین سلطانا ولا باغین مالا ولا مریدین بالظلم ظفرا حتی یفیئوا الی امر الله
ویمضوا علی طاعته قال واوحی الله عز وجل الی شعیب النبی ع انی معذب من قومک مائة الف اربعین الفا من شرارهم وستین الفا من
خیارهم فقال ع یا رب هؤلاء الاشرار فما بال الاخیار فاوحی الله عز وجل الیه داهنوا اهل المعاصی ولم یغضبوا لغضبی و در این احادیث
مذکور شده که وجوب بالذات دعوت است ... فی سبیل الله و امر بمعروف و نهی از منکر ... است واما وجوب بالفعل ... شروط
و ... از اقدام بر این ... شرائط است ...
... شیخ ابو جعفر کلینی از عدة من اصحابنا یعنی علی بن ابراهیم ... ثقة ... احمد بن ادریس الاشعری القمی
ثقة ... ثقة ... کلینی ... در طبقه اولی از طبقات ... احمد بن محمد
ابن عیسی ابو جعفر ... ثقة ... از حضرت امام رضا ع و حضرت امام محمد تقی و حضرت امام علی نقی سلام الله علیهم در طبقه
ثانیه از محمد بن اسمعیل بن بزیع ثقة ... در طبقه ثالثه ... ابی عمرو ... خالد ...
... ثقة ... از حضرت امام جعفر صادق ع در طبقه رابعه ... سلطان ...
... در طبقه خامسه ... ابی ...

این باب [illegible] روایت کند از حضرت امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق [illegible] سلام
[illegible]
[illegible] قال ابو عبد الله علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء ولا يسئل عما يفعل
وهم يسئلون [illegible]
از حضرت امام جعفر صادق [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در جای پس از فرمان رسول عقل تو بود ... [illegible] ... عقل ... [illegible] ... فرمان الله ... [illegible] ... شیطان ... [illegible]

... [illegible] ... عقل ... [illegible] ... عقل ... [illegible]

... [illegible] ... عقل ... [illegible] ... محمد ... [illegible]

... [illegible] ... عقل ... [illegible] ... التسلیم ... عقل ... [illegible]

عقل ... [illegible] ... التسلیم ... [illegible] ... سخن نفی ... [illegible]

... [illegible] ... ابلیس ... [illegible] ... الظالمون علوا کبیرا ... [illegible]

... [illegible] ... ابلیس ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... لا یسئل عما یفعل وهم یسئلون

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... ابلیس ... [illegible] ... امام فخر الدین رازی ... [illegible] ... علامه شهرستانی ... [illegible]

... [illegible] ... شبهات ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... ابلیس ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... شبهه ... [illegible]

... [illegible] ... شبهة ابلیس لعنه الله ... [illegible]

... [illegible] ... شبهات ... [illegible]

... [illegible] ... ابلیس ... [illegible]

علامه شهرستانی ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... ابلیس ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

این واقع است اجزاء [illegible] الکل والعقل است [illegible] [illegible] شناسی [illegible]

[illegible] در [illegible] ابلیس [illegible] سؤال [illegible] مطلق [illegible] جواب [illegible]

[illegible] اطاعت [illegible]

[illegible] ادم [illegible]

[illegible]

[illegible]

الملائکه

انی جاعل فی الارض خلیفه [illegible]

چون آدم و حوا [illegible]

[illegible]

قطع دابر القوم الذین ظلموا والحمد لله رب العالمین [illegible]

[illegible]

[illegible] كتب على نفسه الرحمة [illegible] حقا علينا نصر المؤمنين [illegible] حقا علينا نصر المؤمنين

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خلیفه ثالث و معاویه [illegible] علیه لعنة [illegible] خلیفه رابع [illegible]
[illegible] از دنیا [illegible] علیه لعنة [illegible] عمر بن عبد العزیز [illegible]
[illegible] اسلام [illegible]
[illegible]
[illegible] شیخ فرید الدین عطار [illegible]
[illegible]
[illegible] احمد ابن حنبل [illegible] علی ابن ابی طالب
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و وقت او محرک را حرکت کند ... چه هر یک از ... اشیا ... است نظم عالم شوق عشق است ... و ذکر آن ...

... عشق ... المقام ... السلام ... عالم ...

... متن ... عشق ... این است ...

[illegible]

برای عقل است شرح باید دانست ... عقل ... امام ... العقل ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شرح [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شرح باید دانست که معنی علم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تمام فاتم بهم الصلوة وسجد سجدتي السهو قال قلت ارايت من صلى ركعتين وظن انها اربع وانصرف ثم ذكر بعد ما ذهب انه انما صلى ركعتين
قال يستقبل الصلوة من اولها قال قلت فما بال الرسول صلعم لم يستقبل الصلوة وانما اتم لهم ما بقي من صلوته فقال ان رسول الله صلعم
لم يبرح من مجلسه [illegible] من صلوته اذا كان قد حفظ الركعتين الاوليين [illegible] ويرواه محمد بن علي بن محبوب عن احمد بن محمد عن الحسن
عن عبد الله ابن ابي بكر عن زرارة قال سئلت ابا جعفر عليه السلام هل سجد رسول الله صلعم سجدتي السهو قط فقال لا [illegible] قال محمد ابن الحسن
[illegible]
[illegible] ويرواه احمد ابن محمد عن الحسن ابن علي ابن فضال عن ابي جميلة عن زيد الشحام ابي اسامة قال سئلته عن الرجل
وساق الحديث الى ان قال [illegible] ان نبي الله صلعم صلى بالناس ركعتين ثم نسي حتى انصرف فقال له ذو الشمالين يا رسول الله احدث في الصلوة
شيء فقال ايها الناس اصدق ذو الشمالين [illegible] فقام فاتم ما بقي من صلوته [illegible] والعلامة جمال الدين الحسن ابن المطهر
الحلي قدس سره در كتاب منتهى المطلب [illegible] في الركعتين الاوليين ناسيا قام فاتم صلوته وسجد للسهو وعليه علماؤنا و
به قال الشافعي وابو حنيفة واحمد وقال سعيد ابن المسيب والنخعي [illegible] صلوته [illegible]
[illegible]

عبد الله ابن بكير عن زرارة قال سألت ابا جعفر عليه السلام هل سجد رسول الله صلى الله عليه وآله سجدتي السهو قط فقال لا ولا يسجدهما فقيه ثم قال المجلسي [illegible]
هذه مجموع ما في الاخبار التي عثرنا عليها من ان النبي صلى الله عليه وآله سهى [illegible] وانما ذكرنا الآن ما تضمنه من الاعلام [illegible] الى ان قال [illegible]
لما رواه العامة ورواه الاصحاب ان النبي صلى الله عليه وآله صلى [illegible] فقال له ذو اليدين اقصرت الصلاة ام نسيت فقال [illegible] ذو اليدين فقالوا نعم فقام [illegible]
الى ان قال [illegible] لقيام الدليل العقلي على عصمة النبي صلى الله عليه وآله عن السهو [illegible]
ونقل عن شيخه محمد ابن الحسن الوليد انه قال اول درجة الغلو نفي السهو عن النبي صلى الله عليه وآله [illegible] الاخبار [illegible]
فهذه الفضائل [illegible] على ان اجماع الامامية في الاعصار السابقة على جواز السهو [illegible]
[illegible] وهذا النقل [illegible] كان في صلاة الظهر [illegible] في صلاة العصر [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] ذو اليدين [illegible] الرجال [illegible]
واما ما كان من هذا النقل [illegible] على عدم [illegible] قال في جميع الطرق هذا النقل [illegible] ذو اليدين [illegible]
[illegible]
هذا الحديث ان النبي صلى الله عليه وآله قال في جواب ذي اليدين لم تقصر ولم انس [illegible] صحيحي مسلم والبخاري [illegible]
[illegible]
[illegible] من باب التعليم [illegible]
[illegible] ابن محمد البحراني [illegible] كتاب الدرر النجفية [illegible]
[illegible] في الاصول والفروع [illegible] على الادلة العقلية [illegible]
[illegible] الاستدلال به في الفروع الفقهية الى ان قال [illegible]
[illegible] المحدث المحقق السيد نعمة الله الجزائري طاب الله ثراه [illegible] في كتاب الانوار
[illegible] في العلوم [illegible]
[illegible] كتاب انوار النعمانية [illegible]
[illegible] قال السيد نعمة الله طاب ثراه في الانوار **فوائد** روى في تهذيب الحديث [illegible]
عن علي ابن الحسن [illegible] قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول صلى رسول الله صلى الله عليه وآله [illegible] يا رسول الله احدث في الصلاة
شيء قال وما ذاك قالوا انما صليت ركعتين فقال [illegible] ذو اليدين [illegible] فقال نعم [illegible] فاتم الصلاة اربعا [illegible]
[illegible] رسول الله صلى الله عليه وآله و

[illegible]

[illegible] سجدتي السهو [illegible] **جاك** هذا الحديث [illegible] سهو النبي صلى الله عليه وآله [illegible] الصدوق [illegible]
[illegible] شيخ الطائفة [illegible]
الصدوق طاب ثراه السهو على النبي صلى الله عليه وآله [illegible] السهو من النبي صلى الله عليه وآله [illegible] المرتضى رحمه الله [illegible]
الصدوق رحمه الله اعلم ان الذي [illegible] في العلم [illegible]
[illegible] الاجماع [illegible]
[illegible] وقال بعد نقل [illegible] ذي اليدين [illegible]
[illegible]
الانبياء عليهم السلام في اوقات الصلوة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شهر رمضان [illegible]
ان [illegible] في شهر رمضان [illegible]
[illegible] سهو النبي صلى الله عليه وآله [illegible] ثم العجب [illegible] سهو النبي صلى الله عليه وآله من الله [illegible]
[illegible] من الشيطان [illegible]
[illegible] ان سهو النبي صلى الله عليه وآله من الله وان الشيطان [illegible]
[illegible] الشيطان [illegible]
عليهم السلام [illegible] الشيطان [illegible]
في [illegible] الشيخ المرتضى طاب ثراه ومولانا محمد محسن [illegible] طاب ثراه [illegible] ومولانا محمد تقي المجلسي طاب ثراه
در كتاب [illegible] مولانا محمد باقر مجلسي طاب ثراه در كتاب بحار الانوار [illegible]
[illegible] السيد نعمة الله الجزائري [illegible] طاب ثراه در كتاب [illegible]

[illegible]

المهذب ونقول [illegible] الدليل العقلي [illegible] الدليل [illegible]
تعالى الرحمن على العرش استوى [illegible] الدليل العقلي [illegible]
[illegible] الصفات [illegible] في علم الكلام
[illegible] الدليل العقلي [illegible]
[illegible] الدليل النقلي [illegible] الادلة العقلية [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] المهذب [illegible] عن زرارة قال سألت ابا جعفر هل سجد رسول الله صلى الله عليه وآله سجدتي السهو
[illegible] زرارة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امام عليهما السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **تنبيه** [illegible]
[illegible] مولانا محمد باقر المجلسي ومولانا محمد محسن القاساني طاب ثراهما [illegible] كتاب بحار الانوار [illegible]
تبصرة [illegible] التبليغ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] البعثة [illegible]
[illegible] الصدوق محمد ابن بابويه
[illegible] شيخه محمد ابن الحسن الوليد انه قال اول درجة الغلو نفي السهو عن النبي صلى الله عليه وآله [illegible]
السهو [illegible]
[illegible]
[illegible] الادلة العقلية [illegible] البعثة [illegible]
[illegible]
[illegible] **ترجمه** شيخ نور الدين [illegible]
در كتاب [illegible] ترجمه نور الدين [illegible] السهو [illegible] الكلام في الصلوة
[illegible]
[illegible] يا رسول الله [illegible] في الصلوة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
السهو [illegible] **تكلم** [illegible]
[illegible] علي ابن موسى الرضا عليه السلام [illegible]
[illegible] سجدتي السهو [illegible] رسول الله صلى الله عليه وآله [illegible]
ركعتين [illegible] ذو اليدين [illegible] رسول الله صلى الله عليه وآله [illegible] ذو اليدين [illegible] يا رسول الله [illegible]
[illegible] سجدتي السهو [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

... الا ما علمتنا ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم ... [illegible]

[illegible]

... وما ارسلنا من قبلك من رسول

نسخ ولا نبي الا اذا تمنى القى الشيطان في امنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم حكيم ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة للذين في قلوبهم مرض ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... القى الشيطان في امنيته ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فتنة للذين في قلوبهم مرض وهم المنافقون والقاسية قلوبهم وهم المشركون [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

علی مع الحق والحق مع علی یدور معه حیثما دار

لا تقربوا الصلوة وانتم سکاری حتی تعلموا ما تقولون و لا جنبا الا عابری سبیل

و این دو قراءت [illegible] وجه [illegible] شد و فرق میان دو قراءت آنکه اولی است قراءت الف واله ظاهر در جمع است اصل قرار داده اند و قراءت [illegible]

[illegible] المجالس اول [illegible] قراءت الف عطف است [illegible] علم [illegible]

عطف [illegible] در میان معطوف و معطوف علیه [illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible] متن [illegible]

[illegible] شرح [illegible] متن [illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible] متن [illegible] شرح [illegible]

[illegible] متن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مثال مذهب امام الحرمین [illegible] ابو هریره [illegible] در روایت حدیث [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لا اتخذ خلیلا

[illegible]

کتاب الله الا المسح

[illegible]

جنبها وهو قول الشافعي من الائمة الزيدية و قال الحسن البصري ومحمد ابن جرير الطبري المكلف مخير بين المسح والغسل كج من اوجب المسح قراءة الجر

ارجلكم معطوفا على برؤسكم [illegible]

[illegible]

مع العطف في الحقيقة المسح لكن فرق بينهما في المسح ومنها ان المسح اريد به الغسل [illegible]

من روايتهم [illegible] الغسل المذكور [illegible]

الرجلين ومنها ان [illegible] من جعل المسح [illegible] من اهل اللغة [illegible] اشتمال الغسل على المسح [illegible]

[illegible]

[illegible]

اتفاقهم و التخفيف ... الاعقاب و سكوته عن ... و من المسيح بن ... عليه ... من ان الامر ... انما كان ... الى

الا هذا الحديث عند ... لا ... على ان الاية ... لذلك واما ما نقلتم عن امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام ...

في ... ان الامام ابا جعفر محمد بن علي الباقر ... و ولده الامام ابا عبد الله جعفر بن محمد الصادق عليهما السلام ...

...

رب العالمين ...

صلى الله عليه و اله ... الائمة ... عليهم السلام ...

[illegible]

از قدما منقطع والقرآن [illegible] ان منع فدك

[illegible] نصيب مما ترك الوالدان و

الاقربون وللنساء نصيب مما ترك الوالدان والاقربون مما قل منه او كثر نصيبا مفروضا [illegible]

[illegible] نحن معاشر الانبياء لا نورث ما تركناه

صدقة [illegible]

[illegible] مولانا محمد

محسن كاشي [illegible] تفسير الصافي [illegible] جميع القرآن [illegible]

[illegible] علي بن ابراهيم [illegible] محمد بن مسعود العياشي [illegible]

[illegible] على هذا النقد [illegible] شيء من القرآن [illegible]

على خلاف ما انزل الله [illegible] في القرآن [illegible]

وانه لكتاب عزيز لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه وقال انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون فكيف يتطرق اليه التحريف والتغيير وايضا

قد استفاض عن النبي صلى الله عليه وآله والائمة صلوات الله عليهم اجمعين حديث عرض الخبر المروي على كتاب الله [illegible]

لكان القرآن [illegible]

بالبال في دفع هذا الاشكال والعلم عند الله ان يقال ان صحت هذه الاخبار [illegible]

على وآل محمد عليهم السلام [illegible]

الانتفاع بالباقي [illegible]

[illegible] ان بعض المحذوفات كان من قبيل التفسير

والبيان ولم يكن من اجزاء القرآن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لا يكون الا من قبيل التفسير والبيان ولا يكون من اجزاء القرآن [illegible]

والله يعلم حقيقة الحال [illegible] محمد بن يعقوب الكليني [illegible]

حقيقة التحريف والنقصان في القرآن [illegible] روايات في هذا المعنى في كتاب الكافي ولم يتعرض لقدح فيها مع انه ذكر في اول الكتاب [illegible]

فيه وكذلك استاده علي بن ابراهيم القمي ره فان تفسيره مملو منه وله غلو فيه وكذلك الشيخ احمد بن ابي طالب الطبرسي قدس سره فانه ايضا نسج على

منوالهما في كتاب الاحتجاج واما الشيخ ابو علي الطبرسي فانه قال في مجمع البيان اما الزيادة فيه فمجمع على بطلانه واما النقصان فيه فقد روى جماعة

من اصحابنا وقوم من حشوية العامة ان في القرآن تغييرا او نقصانا والصحيح من مذهب اصحابنا خلافه وهو الذي نصره المرتضى قدس سره واستوفى الكلام

فيه غاية الاستيفاء في جواب المسائل الطرابلسيات وذكر في مواضع ان العلم بصحة نقل القرآن كالعلم بالبلدان والحوادث الكبار والوقائع

العظام والكتب المشهورة واشعار العرب المسطورة فان العناية اشتدت والدواعي توفرت على نقله وحراسته وبلغت الى حد لم يبلغه فيما ذكرناه لان

القرآن معجز النبوة ومأخذ العلوم الشرعية والاحكام الدينية وعلماء المسلمين قد بلغوا في حفظه وحمايته الغاية حتى عرفوا كل شيء اختلف فيه من اعرابه

وقراءته وحروفه واياته فكيف يجوز ان يكون مغيرا او منقوصا مع العناية الصادقة والضبط الشديد وقال ايضا قدس الله روحه ان العلم بتفصيل

القرآن وابعاضه في صحة نقله كالعلم بجملته وجرى ذلك مجرى ما علم ضرورة من الكتب المصنفة ككتاب سيبويه والمزني فان اهل العناية بهذا الشأن

يعلمون من تفصيلهما ما يعلمونه من جملتهما حتى لو ان مدخلا ادخل في كتاب سيبويه بابا في النحو ليس من الكتاب لعرف وميز وعلم انه ملحق وليس من

اصل الكتاب وكذلك القول في كتاب المزني ومعلوم ان العناية بنقل القرآن وضبطه اصدق من العناية بضبط كتاب سيبويه ودواوين الشعراء

وذكر ايضا رضي الله عنه ان القرآن كان على عهد رسول الله مجموعا مؤلفا على ما هو عليه الان واستدل على ذلك بان القرآن كان يدرس ويحفظ

جميعه في ذلك الزمان حتى عين على جماعة من الصحابة في حفظهم له وان كان يعرض على النبي صلى الله عليه وآله ويتلى عليه وان جماعة من الصحابة مثل عبد الله

ابن مسعود وابي بن كعب وغيرهما ختموا القرآن على النبي صلى الله عليه وآله عدة ختمات وكل ذلك يدل بادنى تأمل على انه كان مجموعا مرتبا غير مبتور ولا مبثوث وذكر

ان من خالف في ذلك من الامامية والحشوية لا يعتد بخلافهم فان الخلاف في ذلك مضاف الى قوم من اصحاب الحديث نقلوا اخبارا ضعيفة ظنوا

صحتها لا يرجع بمثلها عن المعلوم المقطوع على صحته [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وقال الشيخ الصدوق [illegible] محمد بن علي بن بابويه [illegible]

اعتقادنا ان القرآن الذي انزله الله على نبيه صلى الله عليه وآله هو ما بين الدفتين [illegible]

[illegible] وقال الشيخ الطائفة محمد بن الحسن الطوسي [illegible] واما الكلام في زيادته ونقصانه [illegible]

من ظاهر [illegible] من مذهب المسلمين [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مجمع البيان من طريق العامة عن النبي صلى الله عليه وآله ان القرآن ستة الاف [illegible]

[illegible]

[illegible]

والعلم عند الله [illegible] عن النبي صلى الله عليه وآله انه نزل القرآن على سبعة احرف [illegible]

[illegible]

القرآن نزل على سبعة احرف [illegible]

[illegible]

[illegible]

فقال ان القرآن نزل على سبعة احرف [illegible]

[illegible] ان هذا القرآن انزل على سبعة احرف [illegible]

[illegible]

ابن عبد الله الهاشمي عن ابيه [illegible] قال رسول الله صلى الله عليه وآله [illegible] ان تقرأ القرآن على حرف [illegible]

يا رب [illegible] على امتي [illegible] ان تقرأ القرآن على سبعة احرف [illegible]

[illegible] نزل القرآن على سبعة احرف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نزل القرآن على سبعة احرف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

والوعيد والمواعظ وعيون شرايع القضايا والاخلاق والاحكام سلطان الامر [illegible] المواعظ ومنه [illegible] على سبعة اوجه [illegible]

[illegible] من غير [illegible] وظهر وبطن [illegible] الى تفسير او الظهر لفظها والبطن [illegible] من الاول او الكل آية ظهر [illegible]

[illegible] المعنى [illegible] والمطلع [illegible] من موضع [illegible] والمعنى ان الكل [illegible]

احكام الدنيا التى شرعت للعباد موضع الاطلاع من القرآن [illegible] المطلع [illegible]

وقيل المطلع [illegible] على [illegible] من المعاني [illegible] على [illegible] الراسخون [illegible]

[illegible] والمعنى ان الكل [illegible] القرآن [illegible] المطلع [illegible] الناسخ والمنسوخ

[illegible] المطلع [illegible] علم [illegible] الآيات [illegible]

وقد [illegible] المطلع [illegible] من الاحكام موضع الاطلاع من القرآن والعمل [illegible]

ذلك [illegible] المطلع [illegible] الى ان المطلع [illegible]

[illegible] الآيات [illegible] الصادق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اهل العلم [illegible]

[illegible]

[illegible] الاقدام على [illegible] والتقدم على [illegible] الاقراء [illegible]

[illegible] الاقراء [illegible]

[illegible]

[illegible] اختلافات قراءات [illegible]

[illegible] اختلافات [illegible]

[illegible]

والافضلية

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بالاسناد عن ابن ابي عمير عن ابن اذينة عن عدة انهم سمعوا ابا جعفر عليه السلام يقول كان امير المؤمنين عليه السلام لا يصلي من النهار حتى تزول الشمس الحديث

[illegible]

[illegible] ابن عباس [illegible] قال لابن عباس انک

امرؤ تایه وان ابن عباس [illegible] علی واصحاب ابن عباس عطاء وسعید بن جبیر وطاوس [illegible] وقول علی لولا ان عمر نهی عن المتعة ما زنی الا شقی

[illegible] متعتان کانتا علی عهد رسول الله [illegible] وانا انهی عنهما واعاقب علیهما [illegible] متعتان کانتا علی عهد رسول الله

[illegible] عن جابر بن عبد الله کنا نستمتع علی عهد رسول الله [illegible] حتی نهی عنه عمر بن الخطاب [illegible]

[illegible]

والا پس بگوید و حال آنکه از صحابه و قریش بود و از علما و بزرگان ... اتوب الیک من ... و المتعه ...
علامه نظام الدین گفته و اما عمران ابن حصین فانه قال نزلت آیة المتعه فی کتاب الله تعالی ولم ینزل بعدها آیة تنسخها و امرنا بها رسول الله
و تمتعنا معه و مات و لم ینهنا عنها ثم قال رجل برأیه ما شاء ...
قال لولا ان عمر نهی عن المتعه ما زنی الا شقی ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ان عبد الله ابن عمرو ... فقالت يا ابن اختي انطلق الى عبد الله ابن عمرو فاسئله ... [illegible]

... الى عائشة فاخبرتها ... فقال ... حفظ عبد الله ابن عمرو ح روايت كم ... صحيح ... در باب ... [illegible]

النبي صلعم ... [illegible]

د روايت كم ... صحيح ... در باب ... [illegible]

[illegible]

از حضرت امیر المؤمنین ...

... روایت شد از شیخ ثقه ابو جعفر محمد ابن خالد ابن عبد الرحمن

ابن علی البرقی در کتاب المحاسن ... محمد ابن خالد ... باسناد ... از حضرت امام جعفر صادق ...

در خطبه طویله از حضرت امیر المؤمنین ع قال استعملوا الرأی فیما لا یدرک قعره البصر ولا یتغلغل الیه الفکر مد روایت کرده است شیخ الطائفه ابو
جعفر محمد ابن الحسن الطوسی طاب ثراه باسناد صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در جواب بعض اصحاب [illegible]

[illegible]

او فات و طوران حلیتی و دلیل ماند و اول است اکثر و حویز شیخ ماید و اشکل سند ال اعلت مرجب و کثرت مرطلان امداد امامیه است و وجه
دلالت و علارته اداد جواب ارایی حواب کشته حوالپ شده است و الحمد اما اعتراف ملت که وجوب محال ایس عرد ماند وبه سند ال ان حجت
زیرا که ذات حقیقه لازمه وجوب الوهو تعلق و شرک و اعصاب است و اجماع بر ان برانی کسی محال وجوب مفوض لازمه حلب کیت و ایان
وطاعت است براینکه تشریق عبید ما ان ناطق است حق الحمد العز و از براه و عمر سایی و بوجه بعد معلوم است که حدوث از ال صور اهوت بعض حلیه
و ابا ام مجراه برسلطان روم و ایران و توران و هند و هندستان و ترکستان ال الام برسید ملا و ریر بلده اسلام جمله نامدت وقف از ملا مغول شد ...
الله الله نهایت سوالان ارزوان کفار ... سلاطین ... اسلام ... جناب اطلاق ...
الله علیه و لعنة الله علیهم ابد الآبدین و الحدوث ... باطل ... الباطل و الاستشهاد ... ان الله
لیقذف بالحق علی الباطل فیدمغه فاذا هو زاهق و ... سید الشهداء ...
... قوة سلطان ... سلطان العدالة ... لازم ...

[illegible]

[illegible] ... ان ربک هو اعلم بالمعتدین
[illegible] ... بعض الحق ...
[illegible] ... فکلوا مما ذکر ... مما لم یذکر ...
[illegible] ... ولا تجد اکثرهم شاکرین ... وما وجدنا لاکثرهم من عهد
وان وجدنا اکثرهم لفاسقین ... ولکن اکثرهم لا یعلمون ... ومن قوم موسی امة یهدون بالحق وبه یعدلون
وممن خلقنا امة یهدون بالحق وبه یعدلون ... ولکن اکثر الناس لا یعلمون
[illegible] ... وما یتبع اکثرهم الا ظنا ان الظن لا یغنی من الحق
شیئا [illegible]
[illegible] ... ولکن اکثرهم لا یعلمون ... ولکن اکثرهم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رجل قال في حديث ابي هريرة رضي الله عنه حتى يلي رجل قال وفي رواية حتى يملك العرب رجل مني ومن اهل بيتي يواطي اسمه اسمي و
اسم ابيه اسم ابي يملا الارض قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا ه روايت كرده است باسناد خود از حضرت علي ع ان رسول الله ص قال لو
لم يبق من الدهر الا يوم لبعث الله رجلا من اهل بيتي يملاها عدلا كما ملئت ظلما وجورا و روايت كرده باسناد خود از ابو سعيد خدري
قال قال رسول الله ص المهدي مني وهو اجلى الجبهة اقنى الانف يملا الارض قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا يملك سبع سنين ه روايت
كرده باسناد خود از ابي اسحق قال قال علي ونظر الى ابنه الحسين فقال ان ابني هذا سيد كما سماه رسول الله ص ويخرج من صلبه رجل باسم
نبيكم يشبهه في الخلق ولا يشبهه في الخلق يملا الارض عدلا د روايت كرده امام حافظ ابو محمد الحسين ابن مسعود الفراء البغوي در كتاب
اخبار المهدي بعد [illegible] از كتاب باسناده از ابو سعيد خدري رضي الله عنه گفت قال رسول الله ص المهدي مني اجلى الجبهة
اقنى الانف يملا الارض قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا يملك سبع سنين ح روايت كرده در كتاب المصابيح باسناد خود از ابو
سعيد خدري رضي الله عنه قال ذكر رسول الله ص بلاء يصيب هذه الامة حتى لا يجد الرجل ملجا يلجا اليه من الظلم فيبعث الله رجلا من
عترتي فيملا الارض قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا يرضى عنه ساكن السموات والارض لا تدع السماء من قطرها شيئا الا صبته مدرارا
ولا تدع الارض من نباتها شيئا الا اخرجته حتى تتمنى الاحياء الاموات الحديث ط روايت كرده است در كتاب المصابيح در باب
اخبار المهدي باسناد خود از عبد الله ابن مسعود گفت قال رسول الله ص لا تذهب الدنيا حتى يملك العرب رجل من اهل بيتي يواطي اسمه
اسمي واسم ابيه اسم ابي يملا الارض قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا ي روايت كرده است حافظ ابن شيرويه ديلمي در كتاب الالف
اللام باسناده از حذيفة ابن اليمان رضي الله عنه از حضرت رسالت مرتبت ص در حديث خروج المهدي [illegible] ووجهه كالكوكب الدري
اللون لون عربي والجسم جسم اسرائيلي يملا الارض عدلا وقسطا كما ملئت جورا يرضى بخلافته اهل السموات والارض والطير في الجو
الحديث يا روايت كرده امام ابن الصباغ المالكي در كتاب الفصول باسناده از ابو هريرة عن النبي ص انه قال لا تقوم الساعة حتى يملك
رجل من اهل بيتي يفتح القسطنطينية وجبل الديلم ولو لم يبق الا يوم لطول الله ذلك اليوم حتى يفتحها هذا سياق الحافظ ابي نعيم قال هذا
هو المهدي وفقا بلا شك بين الروايات يب روايت كرده باسناد خود از جابر ابن عبد الله انصاري رضي الله عنه گفت قال رسول الله ص
سيكون بعدي خلفاء ومن بعد الخلفاء امراء ومن بعد الامراء ملوك جبابرة ثم يخرج المهدي من اهل بيتي يملا الارض عدلا كما ملئت جورا اخرجه الحافظ ابو نعيم
في فوائده والطبراني في معجمه الاكبر يج روايت كرده است باسناد خود از ابو سعيد خدري رضي الله عنه گفت قال رسول الله ص تتنعم امتي في زمن المهدي
نعمة لم يتنعموا مثلها قط ترسل السماء عليهم مدرارا ولا تدع الارض شيئا من نباتها الا اخرجته رواه الطبراني في معجمه الاكبر يد روايت كرده باسناد خود
از ابو سعيد خدري رضي الله عنه گفت قال رسول الله ص ابشركم بالمهدي يملا الارض قسطا كما ملئت جورا يرضى عنه ساكن السماء والارض يقسم المال
صحاحا فقال له رجل ما صحاحا قال بالسوية بين الناس ويملا الله قلوب امة محمد ص غنى ويسعهم عدله حتى يامر مناديا فينادي من له في مال

حاجة فليقم فما يقوم من الناس الا رجل واحد فيقول انا فيقول له ائت السدان يعني الخازن فقل له ان المهدي يامرك ان تعطيني مالا
فيقول له احث حتى اذا جعله في حجره وابرزه ندم فيقول كنت اجشع امة محمد نفسا او عجز عني ما وسعهم فيرده الى الخازن فلا يقبل ويقول انا
لا ناخذ شيئا اعطيناه فيكون المهدي كذلك سبع سنين او ثمان او تسع الى ان قال وهذا حديث حسن اخرجه امام الحديث احمد ابن حنبل في
مسنده يه روايت كرده حافظ ابو نعيم در كتاب حلية الاولياء بسند مرفوع [illegible] عبد الله ابن عمر گفت قال رسول الله ص لا تذهب
الايام حتى يبعث الله تعالى رجلا من اهل بيتي يواطي اسمه اسمي واسم ابيه اسم ابي يملاها قسطا وعدلا كما ملئت جورا وظلما يو روايت
كرده شيخ ابو عبد الله محمد ابن يوسف محمد الگنجي شافعي در كتاب البيان وامام ابن صباغ مالكي در كتاب الفصول المهمة وحافظ ابو داود
در صحيح خود معروف بسنن بالاسناد از حضرت امير المؤمنين ع از حضرت رسالت پناه ص در حديث خروج المهدي لو لم يبق من الدهر الا يوم
لبعث الله تعالى رجلا من اهل بيتي يملاها عدلا كما ملئت جورا يز روايت كرده است باسناد خود از علقمة ابن عبد الله قال بينما نحن
عند رسول الله ص اذ اقبل فتية من بني هاشم فلما راهم النبي ص اغرورقت عيناه وتغير لونه فقلت ما نزال نرى في وجهك شيئا
نكرهه قال النبي ص انا اهل بيت اختار الله لنا الاخرة على الدنيا وان اهل بيتي سيلقون بعدي بلاء وتشريدا وتطريدا الى
ان قال ثم قال قال رسول الله ص يكون في اخر امتي خليفة يحثو المال حثوا لا يعده عدا [illegible] قال الله
هذا حديث حسن صحيح اخرجه مسلم تتمه هذه از ارباب تصوف شيخ محي الدين محمد ابن علي المغربي الاندلسي الطائي در باب سيصد و شصت و شش
از فتوحات مكيه آورده در بيان صفات مهدي گفته ان لله تعالى خليفة يخرج من عترة رسول الله ص من ولد فاطمة رضي الله عنها
يواطي اسمه اسم رسول الله جده الحسين ابن علي ابن ابي طالب يبايع بين الركن والمقام يشبه رسول الله ص في الخلق بفتح الخاء وينزل عنه في
الخلق بضم الخاء اسعد الناس به اهل الكوفة الى ان قال يضع الجزية ويدعو الى الله بالسيف ويرفع المذاهب عن الارض فلا يبقى الا الدين الخالص
اعداؤه مقلدة العلماء اهل الاجتهاد لما يرونه يحكم بخلاف ما ذهب اليه ائمتهم فيدخلون كرها تحت حكمه خوفا من سيفه يفرح به عامة المسلمين
اكثر من خواصهم يبايعه العارفون من اهل الحقائق عن شهود وكشف بتعريف الهي له رجال الهيون يقيمون دعوته وينصرونه ولولا ان السيف بيده
لافتى الفقهاء بقتله ولكن الله يظهره بالسيف والكرم فيطيعون ويخافون ويقبلون حكمه من غير ايمان بل يضمرون خلافه ويعتقدون فيه اذا حكم
فيهم بغير مذهب ائمتهم انه على ضلالة في ذلك الحكم لانهم يعتقدون ان اهل الاجتهاد وزمانه قد انقطع وما بقي مجتهد في العالم وان الله لا
يوجد بعد ائمتهم احدا له درجة الاجتهاد واما من يدعي التعريف الالهي بالاحكام الشرعية فهو عندهم مجنون فاسد الخيال لا يلتفتون اليه
و در اين فقرات تشيع پيدا است بوجوه اول طريقه دعوت حضرت مهدي ص طريقه اهل بيت ع است دوم اول انكه گفته اسعد الناس به اهل الكوفه
چه اهل كوفه در كوفي تشيع است و خلاف ان ثابت نشده والى الان چنانكه بوده است و يرفع المذاهب تشيع ثاني است ولا الدين الخالص
تشيع ثالث است و مراد از خالص خالص از شوب رأي و استحسان و قياس و اعداؤه مقلدة اهل الاجتهاد تشيع رابع است چه لكن

دعوت او و طريق حضرت باشند بايد تابعين ابو حنيفه او را دعوت داده خوشحال باشند و چون طرد دعوت او در مذهب امام شافعي و مالك
و احمد بنا شد بايستي او دعوت دارند و خوشحال باشند و لما يرونه يحكم بخلاف ما ذهب اليه ائمتهم تشيع خامس است و يعتقدون فيه اذا حكم
فيهم بغير مذهب ائمتهم انه على ضلالة تشيع سادس است زيرا كه [illegible] حكم بخلاف مذاهب چارگانه جاري بدان است و دليل ان چيزي
غير از شيعه مذهب كه خلاف مذاهب چارگانه جاري باشد معلوم نيست لانهم يعتقدون ان اهل الاجتهاد [illegible] تشيع سابع است زيرا شيخ
محمد شيخ محي الدين و امثال او از اين عقيده فاسده [illegible] حنفي شافعي مالكي حنبلي چهار مذهب باشند و از اين فهميده و واضح شد كه ابن
ان آن در مقام رد بر اماميه اثنا عشريه در مقام استدلال [illegible] تتمه [illegible]
[illegible] و در احاديث [illegible] تباع سواد اعظم [illegible] تاكيد فرموده اند شيعه بايد داشت
كه سواد اعظم و جماعت [illegible] و معلوم است از تتبع كتب سير و تواريخ و اخبار كه سواد اعظم بعد از
شهادت امير المؤمنين علي ع و اعتزال امام حسن مجتبي ع [illegible] و اعوان معويه و يزيد و مروان ابن الحكم و عبد الملك وليد ب
ابن عبد الملك و يزيد ابن الوليد و امثال ايشان [illegible] الكفر
[illegible]
و در حديث [illegible] از سيد المرسلين سلام الله عليه [illegible]
و [illegible] مذاهب [illegible] بني اميه [illegible] اهل بيت [illegible] حضرت امير المؤمنين ع
[illegible] حضرت امام حسن مجتبي ع و از عبد الله ابن عباس [illegible]
از [illegible] و حسن عليهما السلام [illegible] انواع [illegible]
[illegible] حضرت امير المؤمنين ع [illegible]
و اين باب [illegible] سواد اعظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شريعت [illegible]
[illegible]
علامه سعد الدين تفتازاني در كتاب شرح العقايد بعد ذكر [illegible]

بر ايمن المعتزله و اثبات ما ورد به السنة و مضى عليه الجماعة فسموا اهل السنة والجماعة [illegible]
در جلد اول گذشت و اما اهل الجماعة [illegible]
ان كثروا و اما اهل السنة [illegible]
و على الله [illegible] توضيح [illegible] اهل سنت [illegible]
از فتنه [illegible] مسلم ابن عقبه امير لشكر شام از طرف يزيد ابن معويه براي قتال عبد الله ابن زبير [illegible]
تعالى [illegible] چنانچه مسلم در صحيح خود باسناد خود از عطا روايت كرده گفت لما احترق البيت زمن يزيد ابن معوية حين غزاه اهل الشام
من امره ما كان تركه ابن الزبير حتى قدم الناس الموسم يريد ان يجرئهم او يحزبهم على اهل الشام فلما صدر الناس قال يا ايها الناس اشيروا
علي في الكعبة انقضها ثم ابني بناءها او اصلح ما وهى منها الى ان قال فزاد فيه خمسة اذرع من الحجر حتى ابدى اسا نظر الناس اليه فبنى
عليه البناء وكان طول الكعبة ثماني عشرة ذراعا فلما زاد فيه استقصره فزاد في طوله عشر اذرع وجعل له بابين احدهما يدخل
منه والاخر يخرج منه فلما قتل ابن الزبير كتب الحجاج الى عبد الملك بن مروان يخبره بذلك ويخبره ان ابن الزبير قد وضع البناء على اس
قد نظر اليه العدول من اهل مكة فكتب اليه عبد الملك انا لسنا من تلطيخ ابن الزبير في شيء اما ما زاد في طوله فاقره واما ما زاد فيه من الحجر فرده
الى بنائه وسد الباب الذي فتحه فنقضه واعاده الى بنائه و امام محمد ابن جرير الطبري در تاريخ مشهور خود و ابن عبد ربه در كتاب العقد روايت
كرده اند ان مسور ابن مخرمة كان يقول في يزيد ابن معوية انه يشرب الخمر فبلغه ذلك فكتب الى عامله [illegible]
ان يجلد مسورا الحد [illegible] شعر [illegible] اهل المدينة [illegible]
[illegible] بني امية [illegible] مسلم ابن عقبة المري [illegible] من اولاد المهاجرين والانصار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رسول الله ص [illegible]
مسلم در صحيح از نافع روايت كرده [illegible] عبد الله ابن عمر [illegible] يزيد ابن معوية [illegible]
[illegible] سمعت رسول الله ص يقول من خلع يدا من طاعة لقي الله يوم القيامة لا حجة له

و من جمات الحسين في جمعه سبعة مات جماعة حاجابه وابن عبد الله ابن حرث ... امير المومنين ع اخر ال محمد ...

الشهدا و امام ... عبد الله ابن مطيع حديث ... ماخذ كتاب صحيح ... روايت مسلم

در حديث والمدينه حرم ما بين عير الى ثور فمن احدث فيها حدثا او اوى محدثا فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين لا يقبل الله منه صرفا

ولا عدلا الحديث و مسلم ... صحيح ... روايت ... حديث صحيفه ... رسول الله صلعم المدينه حرم ما بين عير الى ثور فمن احدث

فيها حدثا او اوى محدثا فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين لا يقبل الله منه يوم القيمة صرفا ولا عدلا و روايت مسلم ...

... امير المومنين علي ابن ابي طالب ع ... المتفق عليه ... الاسناد الى ان قال رسول الله صلعم المدينه حرم

ما بين عير الى ثور فمن احدث فيها حدثا او اوى محدثا فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين لا يقبل الله منه يوم القيمة عدلا ولا صرفا الى

ان قال ... الحديث ... سيد شباب اهل الجنة ...

شام ... فاطمه زهرا عليها السلام ...

... مروان ابن الحكم ابن العاص ابن امية ...

[illegible]

الی الله حتی یکلم فی الجنة ما افترض الله علیه من شرائط الجهاد فقلت فبیّن لی یرحمک الله فقال ان الله تبارک وتعالی اخبر فی کتابه الدعاء الیه ووصف
الدعاة الیه فجعل ذلک لهم درجات یعرّف بعضها بعضا ویستدلّ ببعضها علی بعض فاخبر انه تبارک وتعالی اوّل من دعا الی نفسه ودعا الی طاعته
واتباع امره فبدأ بنفسه فقال والله یدعوا الی دار السلام ویهدی من یشاء الی صراط مستقیم ثم ثنّی برسوله فقال ادع الی سبیل ربک بالحکمة
والموعظة الحسنة وجادلهم بالتی هی احسن یعنی بالقرآن ولم یکن داعیا الی الله عزّ وجلّ من خالف امر الله ویدعو الیه بغیر ما امر فی کتابه والذی امر ان لا
یدعی الا به وقال فی نبیه صلعم وانک لتهدی الی صراط مستقیم یقول تدعو ثم ثلّث بالدعاء الیه بکتابه ایضا فقال تبارک وتعالی ان هذا القرآن یهدی
للتی هی اقوم ای یدعو ویبشر المؤمنین ثم ذکر من اذن له فی الدعاء الیه بعده وبعد رسوله فی کتابه فقال ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر
ویأمرون بالمعروف وینهون عن المنکر واولئک هم المفلحون ثم اخبر عن هذه الامة وممن هی وانها من ذریة ابراهیم ومن ذریة اسمعیل من سکان
الحرم ممن لم یعبدوا غیر الله قط الذین وجبت لهم الدعوة دعوة ابراهیم واسمعیل من اهل المسجد الذین اخبر عنهم فی کتابه انه اذهب عنهم
الرجس وطهرهم تطهیرا الذین وصفناهم قبل هذا فی صفة امة ابراهیم هم الذین عناهم الله تبارک وتعالی فی قوله ادعوا الی الله علی بصیرة
انا ومن اتبعنی یعنی اوّل من اتبعه علی الایمان به والتصدیق له بما جاء به من عند الله عزّ وجلّ من الامة التی بعث فیها ومنها والیها قبل
الخلق ممن لم یشرک بالله قط ولم یلبس ایمانه بظلم وهو الشرک ثم ذکر اتباع نبیه صلعم واتباع هذه الامة التی وصفها فی کتابه بالامر بالمعروف
والنهی عن المنکر وجعلها داعیة الیه واذن لها فی الدعاء الیه فقال یا ایها النبی حسبک الله ومن اتبعک من المؤمنین ثم وصف اتباع
نبیه من المؤمنین فقال عزّ وجلّ محمد رسول الله والذین معه اشداء علی الکفار رحماء بینهم تریهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من
الله ورضوانا سیماهم فی وجوههم من اثر السجود ذلک مثلهم فی التوراة ومثلهم فی الانجیل وقال یوم لا یخزی الله النبی والذین آمنوا معه نورهم
یسعی بین ایدیهم وبایمانهم یعنی اولئک المؤمنین وقال قد افلح المؤمنون ثم حلّاهم ووصفهم کیلا یطمع فی اللحاق بهم الا من کان منهم فقال فیما
حلّاهم به ووصفهم الذین هم فی صلاتهم خاشعون والذین هم عن اللغو معرضون الی قوله اولئک هم الوارثون الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون
وقال فی صفتهم وحلیتهم ایضا الذین لا یدعون مع الله الها آخر ولا یقتلون النفس التی حرّم الله الا بالحق ولا یزنون ومن یفعل ذلک یلق اثاما
یضاعف له العذاب یوم القیامة ویخلد فیه مهانا ثم اخبر انه اشتری من هؤلاء المؤمنین ومن کان علی مثل صفتهم انفسهم واموالهم بان لهم
الجنة یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون ویقتلون وعدا علیه حقا فی التوراة والانجیل والقرآن ثم ذکر وفاءهم له بعهده ومبایعته فقال ومن اوفی
بعهده من الله فاستبشروا ببیعکم الذی بایعتم به وذلک هو الفوز العظیم فلما نزلت هذه الآیة ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم واموالهم بان
لهم الجنة قام رجل الی النبی صلعم فقال یا نبی الله أرأیتک الرجل یأخذ سیفه فیقاتل حتی یقتل الا انه یقترف من هذه المحارم أشهید هو فانزل الله
عزّ وجلّ علی رسوله التائبون العابدون الحامدون السائحون الراکعون الساجدون الآمرون بالمعروف والناهون عن المنکر والحافظون لحدود الله
وبشر المؤمنین ففسّر النبی صلعم المجاهدین من المؤمنین الذین هذه صفتهم وحلیتهم بالشهادة والجنة ثم اخبر تبارک وتعالی انه لم یأمر بالقتال الا اصحاب

هذه الشروط فقال عزّ وجلّ اذن للذین یقاتلون بانهم ظلموا وان الله علی نصرهم لقدیر الذین اخرجوا من دیارهم بغیر حق الا ان یقولوا ربنا
الله وذلک ان جمیع ما بین السماء والارض لله عزّ وجلّ ولرسوله ولاتباعهم من المؤمنین من اهل هذه الصفة فما کان من الدنیا فی ایدی المشرکین
والکفار والظلمة والفجار من اهل الخلاف لرسول الله صلعم والمولّی عن طاعتهما مما کان فی ایدیهم ظلموا فیه المؤمنین من اهل هذه الصفات
وغلبوهم علیه مما افاء الله علی رسوله فهو حقهم افاء الله علیهم ورده الیهم وانما معنی الفیء کل ما صار الی المشرکین ثم رجع مما کان غلب علیه او فیه
الی ان قال عم وانما اذن للمؤمنین الذین قاموا بشرائط الایمان التی وصفناها وذلک انه لا یکون مأذونا له فی القتال حتی یکون مظلوما
ولا یکون مظلوما حتی یکون مؤمنا ولا یکون مؤمنا حتی یکون قائما بشرائط الایمان التی اشترط الله عزّ وجلّ علی المؤمنین والمجاهدین فاذا
تکاملت فیه شرائط الله عزّ وجلّ کان مؤمنا واذا کان مؤمنا کان مظلوما واذا کان مظلوما کان مأذونا له فی الجهاد لقوله عزّ وجلّ اذن
للذین یقاتلون بانهم ظلموا وان الله علی نصرهم لقدیر وان لم یکن مستکملا لشرائط الایمان فهو ظالم ممن یبغی ویجب جهاده حتی یتوب
ولیس مثله مأذونا له فی الجهاد والدعاء الی الله عزّ وجلّ لانه لیس من المؤمنین المظلومین الذین اذن لهم فی القرآن فی القتال الی
ان قال عم ومن کان قائما بتلک الشرائط فهو مؤمن وهو مظلوم ومأذون له فی الجهاد بذلک المعنی ومن کان علی خلاف ذلک فهو
ظالم ولیس من المظلومین ولیس بمأذون له فی القتال ولا بالنهی عن المنکر والامر بالمعروف لانه لیس من اهل ذلک ولا مأذون له فی الدعاء
الی الله عزّ وجلّ لانه لیس یجاهد مثله وامر بدعائه الی الله عزّ وجلّ ولا یکون مجاهدا من قد امر المؤمنین بجهاده وحظر الجهاد علیه ومنعه منه
ولا یکون داعیا الی الله عزّ وجلّ من امر بدعاء مثله الی التوبة والحق والامر بالمعروف والنهی عن المنکر ولا یأمر بالمعروف من قد امر ان یؤمر به ولا
ینهی عن المنکر من قد امر ان ینهی عنه فمن کانت قد تمت فیه شرائط الله عزّ وجلّ التی وصف بها اهلها من اصحاب النبی صلعم وهو مظلوم فهو مأذون
له فی الجهاد کما اذن لهم فان حکم الله عزّ وجلّ فی الاولین والآخرین وفرائضه علیهم سواء الا من علة او حادث یکون والاولون والآخرون فی الجهاد
ایضا فی منع الحوادث شرکاء والفرائض علیهم واحدة یسأل الآخرون من اداء الفرائض عما یسأل عنه الاولون ویحاسبون عما به یحاسبون
ومن لم یکن علی صفة من اذن الله له فی الجهاد من المؤمنین فلیس بمأذون له فی الجهاد حتی یفیء بما شرط الله عزّ وجلّ علیه فاذا تکاملت فیه
شرائط الله علی المؤمنین والمجاهدین فهو من المأذونین لهم فی الجهاد فلیتق الله عزّ وجلّ عبد ولا یغتر بالامانی التی نهی الله عزّ وجلّ عنها
من هذه الاحادیث الکاذبة علی الله التی یکذبها القرآن ویتبرأ منها ومن حملتها ورواتها ولا یقدم علی الله عزّ وجلّ بشبهة لا یعذر بها فانه
لیس وراء المتعرض للقتل فی سبیل الله منزلة یؤتی الله من قبلها وهی غایة الاعمال فی عظم قدرها الی ان قال ولسنا نقول لمن اراد الجهاد
وهو علی خلاف ما وصفنا من شرائط الله عزّ وجلّ علی المؤمنین والمجاهدین لا تجاهدوا ولکن نقول قد علمناکم ما شرط الله عزّ وجلّ علی اهل
الجهاد الذین بایعهم واشتری منهم انفسهم واموالهم بالجنان فلیصلح امرؤ ما علم من نفسه من تقصیر عن ذلک ولیعرضها علی شرائط الله فان
رأی انه قد وفی بها وتکاملت فیه فانه ممن اذن الله عزّ وجلّ له فی الجهاد وان ابی ان یکون مجاهدا علی ما فیه من الاصرار علی المعاصی

والمحارم والاقدام علی الجهاد بالتخبیط والعمی والقدوم علی الله عزّ وجلّ بالجهل والروایات الکاذبة فلقد لعمری جاء الاثر فیمن فعل هذا الفعل
ان الله عزّ وجلّ ینصر هذا الدین باقوام لا خلاق لهم فلیتق الله عزّ وجلّ امرؤ ولیحذر ان یکون منهم فقد بیّن لکم ولا عذر لکم بعد البیان فی الجهل ولا قوة
الا بالله وحسبنا الله علیه توکلنا والیه المصیر. وروایت کرده باسناد معتبر از عبد الملک بن عمرو که گفت قال لی ابو عبد الله عم یا عبد الملک ما لی لا اراک
تخرج الی هذه المواضع التی یخرج الیها اهل بلادک قال قلت واین فقال جدة وعبادان والمصیصة وقزوین فقلت انتظارا لامرکم والاقتداء بکم فقال
ای والله لو کان خیرا ما سبقونا الیه قال قلت له فان الزیدیة یقولون لیس بیننا وبین جعفر خلاف الا انه لا یری الجهاد فقال انا لا اراه بلی والله
انی لاراه ولکن اکره ان ادع علمی الی جهلهم. وروایت کرده است بسند موثق از سماعة از حضرت امام جعفر صادق عم که گفت لقی عباد البصری
علی بن الحسین عم فی طریق مکة فقال له یا علی بن الحسین ترکت الجهاد وصعوبته واقبلت علی الحج ولینه ان الله عزّ وجلّ یقول ان الله اشتری من
المؤمنین انفسهم واموالهم بان لهم الجنة یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون ویقتلون وعدا علیه حقا فی التوراة والانجیل والقرآن ومن اوفی بعهده
من الله فاستبشروا ببیعکم الذی بایعتم به وذلک هو الفوز العظیم فقال له علی بن الحسین عم اذا رأینا هؤلاء الذین هذه صفتهم فالجهاد معهم
افضل من الحج. وروایت کرده است باسناد معتبر از بشیر الدهان از ابی عبد الله عم که گفت قلت له انی رأیت فی المنام انی قلت لک ان القتال مع
غیر الامام المفترض طاعته حرام مثل المیتة والدم ولحم الخنزیر فقلت لی هو کذلک فقال ابو عبد الله عم هو کذلک هو کذلک. وروایت کرده
بسند صحیح از عبد الکریم بن عتبة الهاشمی که گفت کنت قاعدا عند ابی عبد الله عم بمکة اذ دخل علیه اناس من المعتزلة فیهم عمرو بن عبید وواصل
بن عطاء وحفص بن سالم مولی ابن هبیرة وناس من رؤسائهم وذلک حدثان قتل الولید واختلاف اهل الشام بینهم فتکلموا واکثروا وخطبوا
فاطالوا فقال لهم ابو عبد الله عم انکم قد اکثرتم علیّ فاسندوا امرهم الی عمرو بن عبید فتکلم فابلغ واطال فکان فیما قال ان قال قد قتل
اهل الشام خلیفتهم وضرب الله عزّ وجلّ بعضهم ببعض وشتت الله امرهم فنظرنا فوجدنا رجلا له دین وعقل ومروة وموضع ومعدن للخلافة وهو
محمد بن عبد الله بن الحسن فاردنا ان نجتمع علیه فنبایعه ثم نظهر معه فمن کان بایعنا فهو منا وکنا منه ومن اعتزلنا کففنا عنه ومن نصب لنا جاهدناه
ونصبنا له علی بغیه ورده الی الحق واهله وقد احببنا ان نعرض ذلک علیک فتدخل معنا فانه لا غنی بنا عن مثلک لموضعک ولکثرة شیعتک فلما
فرغ قال ابو عبد الله عم اکلکم علی مثل ما قال عمرو قالوا نعم فحمد الله واثنی علیه وصلی علی النبی صلعم ثم قال انما نسخط اذا عصی الله فاذا اطیع
رضینا اخبرنی یا عمرو لو ان الامة قلدتک امرها وولتک بغیر قتال ولا مؤنة وقیل لک ولها من شئت من کنت تولیها قال کنت اجعلها شوری
بین المسلمین قال بین المسلمین کلهم قال نعم قال بین فقهائهم وخیارهم قال نعم قال قریش وغیرهم قال نعم قال والعرب والعجم قال نعم قال
اخبرنی یا عمرو أتتولی ابا بکر وعمر او تتبرأ منهما قال اتولاهما قال فقد خالفتهما ما تقولون انتم تتولونهما او تتبرؤن منهما قالوا نتولاهما قال یا عمرو
ان کنت رجلا تتبرأ منهما فانه یجوز لک الخلاف علیهما وان کنت تتولاهما فقد خالفتهما قد عهد عمر الی ابی بکر فبایعه ولم یشاور فیه احدا ثم ردها ابو بکر
علیه ولم یشاور فیه احدا ثم جعلها عمر شوری بین ستة واخرج منها جمیع المهاجرین والانصار غیر اولئک الستة من قریش واوصی فیهم شیئا لا اراک

یرضی بها انت ولا اصحابک اذ جعلتها شوری بین جمیع المسلمین قال وما صنع قال امر صهیبا ان یصلی بالناس ثلثة ایام وان یشاور اولئک
الستة لیس معهم احد الا ابن عمر یشاورونه ولیس له من الامر شیء واوصی من بحضرته من المهاجرین والانصار ان مضت ثلثة ایام قبل
ان یفرغوا او یبایعوا رجلا ان یضربوا اعناق اولئک الستة جمیعا [illegible] افترضون بهذا انتم فیما تجعلون من الشوری فی جماعة المسلمین قالوا لا ثم ساق
الاستدلال علیه الی ان قال فقد خالفت رسول الله صلعم فی کل ما قلت فی سیرته علیه السلام وساق الی ان قال بعد ما قاله لعمرو بن عبید فقال اتق
اتقوا الله وانتم ایها الرهط فاتقوا الله فان ابی حدثنی وکان خیر اهل الارض واعلمهم بکتاب الله وسنة نبیه صلعم قال من ضرب الناس بسیفه
ودعاهم الی نفسه وفی المسلمین من هو اعلم منه فهو ضال متکلف. مؤلف گوید [illegible]
[illegible] مترجم [illegible]
[illegible]

غفر الله له و نا نواب نجف [illegible] الدوله مرحوم [illegible]

حتی که [illegible] مشکل [illegible]

وزارت را [illegible]

السلطان الکبر [illegible]

این مذهب شیخ رواج [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چه در ملکی که ازادی اسباب مذاهب مختلفه بحاری [illegible] و کسی را منع از دین خود نکند و داوران ایران برای اقامه صلوات و اظهار شعار اسلام [illegible] کنند و جواب مراقوم
میباید مسلمانان قضات مسلم [illegible] اعزاز اعلام اسلامیه در بلاد اسلامیه میکنند **متن** و بعد تجربه رسیده که بعضی [illegible] تسلط سیف در خطر
اتفاق فتح غلبه کفار در [illegible] از ضرورات است که با تسلط ایشان [illegible] مستلط و ابنها [illegible] استدلال کرده اند **شرح** این سخن بهانه
[illegible] و در بسیاری مواضع از قرب چهار صد سال در ایام دولت ایران [illegible] ایشان است [illegible] دولت [illegible] و هیچ وقتی کفار را
بر ایران و بلاد غلبه نبوده است بلکه در انتظام امور اولاد و سلاطین ایران او [illegible] و افغان را تسلط بر ایران [illegible]
سخن [illegible] که [illegible] است میباید [illegible] ایشان حنفیان اند و امام ایشان [illegible] اعتراف صاحب [illegible] الاصول
و بعد الائمه [illegible] در ضعف اجتهاد و بیان [illegible] اجتهاد در استعمال [illegible]
اصولی [illegible] ابو حنیفه و اتباع او [illegible] ایشان [illegible] علماء ایران [illegible] تسلط [illegible] ایران [illegible]
[illegible] در تواریخ سلف [illegible] در [illegible] هندوستان و ایران [illegible] و این [illegible]
و علی [illegible] تلک الایام نداولها بین الناس [illegible] بر دولت سلطان [illegible]
الزمان است [illegible] و العاقبة للمتقین [illegible] **متن** در [illegible]
[illegible] **شرح** [illegible]
[illegible]
متن [illegible] پادشاهان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **متن** [illegible] اسلام [illegible] و اسمعیلیه [illegible]
و لکم [illegible] **شرح** [illegible]
[illegible] سلطان محمود [illegible] ایران [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بو

[illegible] و اخبار [illegible] ابو بکر [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] اللهم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
از بیان است **متن** [illegible] بنای این مطاعن [illegible]
[illegible] کرام [illegible] کذب [illegible]
مرتضی و ابن مطهر حلی و [illegible] المحقق نصیر الدین الطوسی [illegible]
[illegible] ابن مطهر حلی [illegible]
[illegible] **شرح** [illegible]
و النفی [illegible] التقیة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] هشام بن الحکم [illegible]
الطاق [illegible] ابو حنیفه [illegible] هشام بن الحکم من متکلمی الشیعة [illegible]
[illegible] فی علم الکلام [illegible]
ابن الحکم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] المعروف [illegible] الشیخ ابو عبد الله المفید [illegible]
[illegible] سید مرتضی علم الهدی [illegible]
[illegible] شیخ ابو القسم [illegible]
[illegible] شیخ طوسی [illegible] ابن طاوس [illegible]

الکلی [illegible] المحقق [illegible] علامه حلی [illegible] کشف الحق و نهج الصدق و
کتاب [illegible] منهاج الکرامة است [illegible] قاضی نور الله الحسینی [illegible] احقاق الحق [illegible]
[illegible] الرافضی [illegible] مخدوم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و کتاب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الیشان [illegible] **قال** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **شرح** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بولی

[illegible] سنی و شیعه [illegible] قرآن موجود [illegible]
[illegible]
[illegible] ابی بن کعب [illegible] عبد الله بن مسعود [illegible]
ابن مسعود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عبد الله بن مسعود [illegible]
نظام الدین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سید مرتضی
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... روایت کرده باسناد خود از عبد الله ابن مسعود رضی الله عنه که گفت

رسول الله صلعم ... روایت کرده باسناد خود از ابی برزه الاسلمی ...

رسول الله صلعم ... [illegible]

... روایت کرده باسناد ... [illegible]

[illegible]

و این مطلب در هر پنج نسخهٔ انجیل [illegible] موجود است [illegible]

[illegible]

[illegible]

ابن بابویه و محمد بن الحسن الصفار و سعد بن عبد الله و امثالهم [illegible]

[illegible] صلوات الله علیهم [illegible]

[illegible] روضة المتقین [illegible] مجلسی [illegible]

[illegible]

[illegible] مرآة [illegible] عبد الله بن ابی [illegible]

[illegible] محمد بن عبد الملک [illegible]

و مولانا محمد تقی مجلسی [illegible] روضة المتقین و مولانا محمد باقر مجلسی [illegible]

[illegible]

بر مذهب صحابه و تعظیم و اطراء [illegible] ایشان و بعضی [illegible] اهانت کنند [illegible] ایشان از دین و ائمه ایشان [illegible] حقوق اهل بیت

و ائمه [illegible] اهل بیت [illegible] روز قیامت خواهد [illegible] ایشان [illegible] اهل بیت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ثقة محدثان امامیه بلکه بیشتر الکتب جواب ... بیان ... در تخصیص آیات مدح صحابه را بابو بکر و عمر و عثمان و غیرهم من الصحابه بعنوان دلالت لغویه و
عرفیه در الفاظ این تخصیص ایمان بعینه جواب شیعیان است در تخصیص آیات مدح و آیات ذم ایشان بدوستان و دشمنان اهل البیت ع **تأیید** ثقة
الاسلام ابو جعفر محمد ابن یعقوب کلینی قدس سره در کتاب جامع کافی باسناد خود از زید شحام نقل نموده است روایت کرده که **دخل قتاده بن**
دعامة علی ابی جعفر ع فقال یا قتادة انت فقیه اهل البصرة فقال هکذا یزعمون فقال ابو جعفر ع بلغنی انک تفسر القرآن قال له قتاده نعم فقال ابو
جعفر ع بعلم تفسره ام بجهل قال لا بل بعلم فقال له ابو جعفر ع فان کنت تفسره بعلم فانت انت وانا اسئلک قال قتاده سل قال اخبرنی عن قول
الله تعالی فی سبا وقدرنا فیها السیر سیروا فیها لیالی وایاما آمنین فقال قتاده ذلک من خرج من بیته بزاد وراحلة وکری حلال
یرید هذا البیت کان آمنا حتی یرجع الی اهله فقال ابو جعفر ع نشدتک الله یا قتاده هل تعلم انه قد یخرج الرجل من بیته بزاد وراحلة وکری حلال
یرید هذا البیت فیقطع علیه الطریق فتذهب نفقته ویضرب مع ذلک ضربة فیها اجتیاحه قال قتاده **اللهم نعم** فقال ابو جعفر ع ویحک یا قتاده
ان کنت انما فسرت القرآن من تلقاء نفسک فقد هلکت واهلکت وان کنت اخذته من الرجال فقد هلکت واهلکت ویحک یا قتاده ذلک
من خرج من بیته بزاد وراحلة وکری حلال یؤم هذا البیت عارفا بحقنا یهوانا قلبه کما قال الله تعالی واجعل افئدة من الناس تهوی الیهم ولم یعن
البیت فیقول الیه فنحن والله دعوة ابراهیم ع التی من هوانا قلبه قبلت حجته والا فلا یا قتاده فاذا کان کذلک کان آمنا من عذاب جهنم یوم
القیمة قال قتاده لا جرم والله لا افسرها الا هکذا فقال ابو جعفر ع ویحک یا قتاده انما یعرف القرآن من خوطب به **وشیخ** عمدة الاسلام ابو جعفر
محمد ابن بابویه الصدوق الفقیه القمی طاب ثراه در کتاب علل الشرایع باسناد خود از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که ابو حنیفه گفت آن
حضرت ع ابو حنیفه را که انت فقیه اهل العراق فقال نعم قال فبم تفتیهم قال بکتاب الله وسنة نبیه قال یا ابا حنیفة تعرف کتاب الله حق
معرفته وتعرف الناسخ من المنسوخ فقال نعم فقال یا ابا حنیفه لقد ادعیت علما ویلک ما جعل الله ذلک الا عند اهل الکتاب الذین انزل علیهم
ویلک ولا هو الا عند الخاص من ذریة نبینا وما ورثک الله من کتابه حرفا فان کنت کما تقول ولست کما تقول فاخبرنی عن قول الله تعالی سیروا فیها
لیالی وایاما آمنین این ذلک من الارض قال احسبه ما بین المدینة ومکة فالتفت ابو عبد الله ع الی اصحابه فقال تعلمون ان الناس یقطع علیهم
ما بین المدینة ومکة فتؤخذ اموالهم ولا یأمنون علی انفسهم ویقتلون قالوا نعم فسکت ابو حنیفة فقال یا ابا حنیفة اخبرنی عن قول الله عز وجل
من دخله کان آمنا این ذلک من الارض قال الکعبة قال افتعلم ان الحجاج بن یوسف حین وضع المنجنیق علی ابن الزبیر فی الکعبة فقتله کان
آمنا فیها فسکت **والشیخ** محمد ابن مسعود عیاشی ثقة الفقه طاب ثراه در تفسیر خود باسناد خود از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که الحدیث
عن ... انا اهل البیت لم یزل الله یبعث فینا من یعلم کتابه من اوله الی آخره وان عندنا من حلال الله وحرامه ما یسعنا کتمانه ما نستطیع ان
نحدث به احدا و در روایت دیگر آنکه من علم ما او ثقنا تفسیر القرآن واحکامه لو وجدنا اوعیة او مستراحا لقلنا والله المستعان **وشیخ امین**
الاسلام طبرسی طاب ثراه در تفسیر مجمع البیان روایت کرده از ائمه معصومین سلام الله علیهم ابد الابدین ان تفسیر القرآن لا یجوز الا بالاثر

الصحیح والنص الصریح **والشیخ** عیاشی طاب ثراه در تفسیر خود باسناد خود از امام جعفر صادق ع روایت کرده که الحدیث من فسر القرآن برأیه
ان اصاب لم یؤجر وان اخطأ فهو ابعد من السماء **پس** اگر کسی گوید که آنکه این روایت کنند مبنی از آن امامیه است دوران مطاعن صحابه و اطلاع مذهب
اهل سنت ذکر نمایند و در اول آن کتاب بخطه نوشته که در آن وصیت باشد بلفظ این کتاب محفوظ است **گوئیم** در این کتاب ما و لکن عقیده و بنیاد
الخ در کتب ایشان ... مثل کتاب ... لما مر که امام محمد غزالی است کنند علی ما القیاس کتب بسیار
تصنیف کرده ... از حسن بن ... نسبت ... المحلی ... مشاهد ... از ... اعتبار ... تا
که یاب ... باشند ... و عوام علماء ... و در ... **شیخ** باید دانست که صحت نسبت کتاب و رساله و تالیف و تصنیف
و مذاهب ... علما ... بنابر ... رجال ... کتاب و رساله و تالیف و تصنیف و مذهب الخ
اثبات آن ... کتاب و رساله و تالیف و تصنیف و مذهب ... مصنف و صاحب ... قول و اقرار و عقیده
او ... مخالف و مؤالف ... قرائن ... که ... ابن خلکان ثقه در کتاب وفیات الاعیان ... ابن
ابو حامد غزالی رساله سر العالمین ... ابن خلکان معروف ... متفق علیه ... مخالف و مؤالف واو ... است
بشیخ ... رساله مظهر العجائب ... العارفین شیخ فرید الدین محمد العطار ... خواجه شمس الدین تبریزی
که منظومات ... مولوی جلال الدین محمد ... روایت ... در کتب سنیان موجود است ... فتح این باب ...
مولوی ... عظیم ... شیعیان ... نقله ... شیخ ...
انصاف ... کتب ... روایات ... مذهب شیعه ... موضوعات ... باید
پس اگر جواب مولوی ... ایمان ... جواب ... سنیان ... مولوی ...
در ... رساله ... رساله مظهر العجائب ... شمس الدین ... فضیلت ... اطاعات ...
کتاب ... عوام ... الانعام ... آنکه ... حضرت ...
و ... الاسلام ... **مخفی نماند که** ... علی ... **فان قیل نحن لا نسلم ذلک** ...
صحابه و ... مذهب اهل سنت ... ایشان ... که ... لکن ... کس ... است
و ... موجود ... در ... مشهد ... رساله ... تطبیق ... علیه ... است
قسم ... **شیخ** باید دانست که این قول ... لفظ ... کلام ... و ... عبارت ... ارتباط ... لفظ ... الله
قوله ... ایشان ... الفاظ ... ایشان ... تطبیق ... میان ...
و ... که ... مرجع ... در ... روایات ... بابی ... که ... تطبیق ... میان ... لکه ...

... مطالعه ... آنکه ... سلاطین ... کفر ... علی الخصوص ...
... در ... است ... این ... کسی ...
... سلاطین ... مسلمانان ... است ... اسلام ... این ... علی ... اصحاب ... کتب
... صحیح ... احمد بن حنبل ...
... ارباب ... الحدیث ...
... مولوی ... تطبیق ... مسند ... ان کتب ...
... موافق ... مولوی ... اسناد ... کتب شیعه ...
جواب ... مولوی ... اینکه ... سخن ...
... کتاب ... رساله ... الی ... که مسلم ...
... **فتح الله مباسن مانیة الرجال** ... تضعیف ... روایات ...
... دلیل ... شهادت ... مذکوره ...
... **ع** ... در ... **ه** ... حدیث ... است ...
... کتاب ... مصنفان ... کتاب ...
الاحادیث ... **۱** کتاب الموطأ امام مالک ... شهاب الدین احمد بن
علی بن محمد ابن حجر عسقلانی ... در کتاب تقریب ... مالک بن انس بن مالک ... الاصبحی ابو
عبد الله المدنی الفقیه امام دار الهجرة ... قال البخاری اصح الاسانید کلها مالک عن نافع عن ابن عمر مات
سنة تسع وسبعین ومائة ... ثلاث وتسعین ... ابن حجر ...
شاه ... امام ذهبی در ... مالک بن انس الاصبحی ابو عبد الله الامام عن نافع والزهری وعنه ابن المهدی ... القاسم ومصعب ... السکة
وتوفی فی ربیع الاول ... ابن خلکان قاضی در کتاب وفیات
الاعیان وانباء ابناء الزمان ... ابو عبد الله مالک بن انس ... الاعلام ... نافع ... الزهری ... ابی عبد الله
ابن عمر ... یحیی بن سعید ... ربیعة الرأی ... قال ابن وهب سمعت
منادیا ینادی بالمدینة الا لا یفتی الناس الا مالک بن انس وابن ابی ذئب ... **۲** مسند الامام ابی عبد الله احمد بن حنبل
الشیبانی حافظ ابن حجر در تقریب ... ابو عبد الله احمد ... ثقة حافظ فقیه

... نوشته ... میانه ... که ... العلامة علی ... ابن طاوس ...
نقل کند منسوب ... در ... روایت ... کتب اسلامیه در ... که ...
و ... مذهب ... اسلام ... ان ... مذهب حنفیه ... کتب ...
... آن ... کتب ... صحاح ... مرتب ...
و ایشان ... کتب ... و ... سنیان ...
... روایات ... سنیان ... اهل البیت ...
و ... ابن ... امثال ... متداول ... اعتبار ...
میان ... مناقب و مثالب ... و مشکوة ... کتب ...
... حدیث ... مولوی ...
الشریعة ... **متن** ... در سر ...
... تطبیق ... روایت ... الامامیه ...
... مشهوره ... که ... فرقه شیعه ...
الزام ... ثقه ... الزام ... صحیح ...
... **شرح** باید دانست که ... کتاب کدام ...
صحیح بخاری یا صحیح مسلم یا صحیح ابی داود یا سنن نسائی یا سنن سجستانی یا سنن ابن ماجه قزوینی یا مصابیح یا مشکوة یا مسند امام احمد حنبل یا موطأ
امام مالک یا جامع الاصول ابن اثیر یا جمع بین الصحیحین ... الجمع بین الصحاح الستة ... مستدرک حاکم ... اهل سنت
سنیان ... مشهور ... کتاب ... و ... اللاعیین ابو الفرج ... کتاب الموضوعات ...
... ابن جوزی ... مشهورات کتب سنیان است ... مولوی ...
... مولوی ... امام ... امام ثعلبی ... تفسیر ... مولوی ...
... الزام اهل سنت ...
... مولوی ...
... علم حدیث ...
... مولوی ...

امام احمد بن حنبل

محمد بن رئيس الطبقة العاشرة مات سنة [illegible] وقاضي ابن خلكان في وفيات الاعيان تحفة الكردري ابو عبد الله الامام العلامة [illegible]

[illegible] في بغداد في ربيع الاول سنة [illegible] كان امام المحدثين صنف كتاب المسند وجمع فيه من الحديث [illegible]

وقيل انه كان يحفظ الف الف حديث وكان من اصحاب الامام الشافعي [illegible]

[illegible] الامام محمد بن اسمعيل البخاري ومسلم ابن الحجاج [illegible]

[illegible]

صحيح الامام الحافظ الحجة ابي عبد الله محمد بن اسمعيل البخاري [illegible] صحيح الامام الحافظ الحجة ابي الحسين مسلم بن الحجاج القشيري [illegible]

[illegible]

[illegible]

... منکم الثقلین کتاب الله و عترتی اهل بیتی ...

[illegible]

شرح

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چهارم یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا عدوی وعدوکم اولیاء تلقون الیهم بالمودة وقد کفروا بما جاءکم من الحق پنجم لن تنفعکم ارحامکم ولا اولادکم یوم القیمة یفصل بینکم والله بما تعملون بصیر ششم قد کانت العداوة والبغضاء ابدا حتی تؤمنوا بالله وحده هفتم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سمنان ... مروی است ... حضرت امام جعفر صادق ... قیاس ... [illegible]

حال حضرت امام جعفر صادق ... و در حال ابو حنیفه ... قیاس ... [illegible]

[illegible]

... شیعه ... ماتن ... [illegible]

... اسمعیلیه و زیدیه و امامیه ... شیعه ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

فی اصول الفقه کتاب المصباح فی الفقه جواب المسائل الطرابلسیة الاولی جواب المسائل الطرابلسیة الاخیرة جواب المسائل الموصلیة فی الفقه

جواب المسائل الرازیة جواب المسائل الناصریة فی الفقه جواب المسائل الصیداویة جواب المسائل التبانیات کتاب الذریعة الی اصول الشریعة

کتاب الموضح عن وجه اعجاز القرآن کتاب وصاف طیف الخیال ... کتاب الشیب والشباب کتاب تتبع الابیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ابو الحسن اشعری [illegible]

[illegible]

[illegible] فاولئك هم الكافرون ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بر ساکین و ابناء السبیل ... و معلوم شد که این آیه خاص ... روایت ... حق اولاد فاطمه علیها السلام است ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حدیثی حدیث ابی و حدیث ابی حدیث جدی و حدیث جدی حدیث رسول الله

حدثنا شیخنا فانما احدثکم عن رسول الله

والصحیح ان الله لم یکلف العباد اجتهادا

ان اصبتم لم توجروا و ان اخطأتم کذبتم علی الله

وما ینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی

اقول وقالت الصحابة

یا راکبا قف بالمحصب من منی واهتف بساکن خیفها والناهض

سحرا اذا فاض الحجیج الی منی فیضا کملتطم الفرات الفائض

ان کان رفضا حب آل محمد فلیشهد الثقلان انی رافضی

قف ثم ناد بانی لمحمد ووصیه وبنیه لست بباغض

اخبرهم انی من النفر الذی لولاء اهل البیت لست بناقض

یا راکبا قف بالمحصب من منی واهتف بساکن خیفها والناهض

سحرا اذا فاض الحجیج الی منی فیضا کملتطم الفرات الفائض

قف ثم ناد بانی لمحمد ووصیه وبنیه لست بباغض

ان کان رفضا حب آل محمد فلیشهد الثقلان انی رافضی

له مقالید اهل الارض

والاوصیاء له اهل المقالید هم الخلائف اثنا عشرة حججا من بعده الاوصیاء السادة الصید حتی یقوم

بامر الله قائمهم من السماء اذا ما باسمه نودی

فکان حجتنا منکم امام هدی وفیه الیس منکم وما نونس امنت بحجة الشام

یرجون للعدل والنصف وخالفه بالرجعة المؤمل ما وتعتب ترجع الطرف

اذا ما بلغت الصادق بن النبی الرضا فحسبک من هاد یشیر الی هادی

اثنا عشر یوما علی عدت ثمانی عشر

یا ابن الوصی وصی افضل مرسل اعنی النبی الصادق المصدقا یا ابن الائمة الثمانیة

ان الشادون والغادون انتم حملوا الکتاب بکلم تصدیقا

الا ارض خوفا زلزلت زلزالها واخرجت من جزا اثقالها

یطلع الله لنا امثالها بالمحسن الهادی ابو محمد

حواسها الغلا حولها ما تجمع الحق له عترة

٣٧

[illegible]

انی شهدت قسا وقد خرج من نادٍ من اندیة ایاد الی صحیح ذی قتاد وثمّ وعتاد وهو مشتمل بنجاد فوقف فی اضحیان لیل کالشمس رافعا الی السماء وجهه واصبعه فدنوت منه فسمعته یقول اللهم رب السموات الارفعه والارضین الممرعه بحق محمد والثلثة المحامید معه والعلیین الاربعه وفاطمة والحسنین الابرعه وجعفر وموسی

النبعه سمی الکلیم الضرعه اولئک النقباء الشفعه والطرق المهیعه ورثة الاناجیل ونفاة الاباطیل والصادقین القیل عدد النقباء من بنی اسرائیل فهم اول البدایه وعلیهم تقوم الساعه وبهم تنال الشفاعه ولهم من الله فرض الطاعه

استقنا غیثا مغیثا ثم قال [illegible] اقسم قس قسما لیس به مکتما لو عاش الفی سنة لم یلق منهم سأما حتی یلاقی محمدا والنقباء الحکماء هم اوصیاء احمد افضل من تحت السماء تعمی الانام عنهم وهم ضیاء

[illegible]

ایها الاولون باسمائهم حبا وباسمائه تعالی [illegible]

ابکم من یعرف قس بن ساعدة الایادی فقال الجارود کلنا یا رسول الله نعرفه وانی من بینهم کنت عارفا بخبره ... [illegible]

معک ... قال الجارود ... فقال رسول الله صلی الله علیه واله وسلم ... [illegible]

علیه واله وسلم مستبشر ... والقوم سامعون ... یا رسول الله لقد شهدت قسا وقد خرج من نادٍ

من اندیة ایاد الی صحیح ذی قتاد ... وجهه ... فدنوت منه فسمعته یقول اللهم

رب هذه السبعه الارفعه والارضین الممرعه بحق محمد والثلثة المحامید معه والعلیین الاربعه وسبطیه

النبعه الارفعه والسری الالمعه وسمی الکلیم الضرعه والحسن ذی الرفعه اولئک النقباء الشفعه والطریق المهیعه درسة الاناجیل وحفظة التاویل علی عدد النقباء من بنی اسرائیل محاة الاضالیل نفاة الاباطیل الصادقو القیل علیهم تقوم الساعه وبهم تنال الشفاعه ولهم من الله فرض الطاعه

ثم قال اللهم لیتنی مدرکهم ولو بعد لای من عمری ثم نقل عنه ابیاتا من جملتها اقسم قس قسما لیس به مکتما

لو عاش الفی عام لم یلق منها ساما حتی یلاقی احمدا والنقباء الحنفا هم اوصیاء احمد اکرم من تحت السما

ذریة من فاطم اکرم بها من فطما تعمی العباد عنهم وهم جلاء للعمی لست بناسٍ ذکرهم حتی احل الرجما

[illegible]

الدر

[illegible]

روایت

[illegible]

البیل

[illegible]

الدلیل مع البراهین

[illegible]

متی بمنزلة هرون من موسی [illegible]

[illegible]

والذی بعثک لقد وجدنا وصفک فی الانجیل ولقد بشر بک ابن البتول [illegible]

روایت [illegible] قال ان وفد بکر بن وائل قدموا علی رسول الله صلی الله علیه واله فلما فرغوا من حوائجهم قال رسول الله صلی الله علیه واله هل

منکم احد یعرف قس بن ساعدة الایادی قالوا کلنا نعرفه قال ما فعل قالوا هلک فقال رسول الله صلی الله علیه واله کانی به علی جمل

اخرى بعكاظ فاذا هو يقول ايها الناس اجتمعوا واسمعوا وعوا كل من عاش مات وكل من مات فات وكل ما هو
آت آت ان في السماء لخبرا وان في الارض لعبرا مهاد موضوع وسقف مرفوع ونجوم تمور وبحار لن تغور وليل داج
وسماء ذات ابراج اقسم قس حقا لئن كان في الامر رضى ليكونن بعده سخط وان لله لدينا هو احب
اليه من دينكم الذي انتم عليه ما لي ارى الناس يذهبون فلا يرجعون ارضوا فاقاموا ام تركوا فناموا ثم انشد
ابو بكر شعرا كان يحفظه في الذاهبين الاولين من القرون لنا بصائر لما رايت مواردا للموت ليس لها
مصادر ورايت قومي نحوها يمضي الاصاغر والاكابر لا يرجع الماضي الي ولا من الباقين غابر ايقنت اني لا محالة
حيث صار القوم صائر [illegible]

[illegible]

اخبرنا ... [illegible]

[illegible]
... لا يزال الدين قائما حتى تقوم الساعة ويكون عليكم اثنا عشر خليفة كلهم من قريش [illegible]
[illegible]
... يقول لا يزال هذا الدين قائما حتى يكون اثنا عشر خليفة
كلهم من قريش [illegible]
[illegible] يكون بعدي من الخلفاء عدة نقباء بني اسرائيل اثنا عشر كلهم من قريش [illegible]
[illegible] لا يزال هذا الدين قائما الى اثني عشر خليفة من قريش فاذا مضوا ساخت الارض باهلها [illegible]
[illegible]
[illegible] قال سمعت جابر بن سمرة قال سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول يكون بعدي اثنا عشر اميرا فقال كلمة لم اسمعها فقال
ابي انه قال كلهم من قريش [illegible]
على النبي صلى الله عليه وسلم فسمعته يقول ان هذا الامر لا ينقضي حتى يمضي فيهم اثنا عشر خليفة قال ثم تكلم بكلام خفي علي قال فقلت
لابي ما قال قال كلهم من قريش [illegible] قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزال امر الناس
ماضيا ما وليهم اثنا عشر رجلا ثم تكلم بكلام خفي علي قال فقلت لابي ما قال قال كلهم من قريش [illegible]
[illegible] يقول سمعت رسول
الله صلى الله عليه وسلم يقول لا يزال الاسلام عزيزا الى اثني عشر خليفة ثم قال كلمة لم افهمها فقلت لابي ما قال فقال كلهم من قريش
[illegible] قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزال هذا الامر عزيزا الى اثني عشر خليفة ثم تكلم بشيء لم افهمه
فقلت لابي ما قال فقال كلهم من قريش [illegible] قال انطلقت الى رسول الله صلى الله عليه وسلم ومعي ابي فسمعته
يقول لا يزال هذا الامر عزيزا منيعا الى اثني عشر خليفة فقال كلمة صمنيها الناس فقلت لابي ما قال قال كلهم من قريش [illegible]
[illegible] قال كتبت الى ابن ابي سمرة مع غلامي نافع ان اخبرني بشيء سمعته من رسول الله صلى الله عليه وسلم
فكتب الي سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يوم جمعة عشية رجم الاسلمي يقول لا يزال الدين قائما حتى تقوم الساعة ويكون عليهم
اثنا عشر خليفة كلهم من قريش [illegible]
[illegible]

رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

[illegible]
[illegible] صحيح بخاري
صحيح مسلم صحيح ابي داود صحيح الترمذي مسند احمد بن حنبل كتاب الجمع بين الصحيحين كتاب
الجمع بين الصحاح الستة مناقب حافظ ابن مردويه كتاب ابن المغازلي الشافعي كتاب الخوارزمي
تفسير الكشاف تفسير البيضاوي تفسير الثعلبي تفسير الواسطي كتاب حلية الاولياء حافظ ابو نعيم
مناقب الموفق بن احمد كتاب دلائل النبوة حافظ بيهقي كتاب معالم النبوة ابن الاخضر الجنابذي
كتاب فردوس الاخبار ديلمي مناقب احمد بن حنبل كتاب الصواعق المحرقة تاليف ابن حجر كتاب طلحة
كتاب محمد بن مؤمن الشيرازي كتاب فضائل القرآن ابن ابي الدنيا كتاب ابن الخشاب حنبلي كتاب الطي والنشر
كتاب المغني عن الامام تاليف قاضي عبد الجبار كتاب مرج البحرين تاليف ابو الفرج اصفهاني كتاب الزيادات
جوهري كتاب البغوي كتاب فصول المهمة تاليف علي بن محمد مالكي كتاب المصابيح تاليف امام حسين
ابن مسعود بغوي كتاب النخب تاليف ابن جبير كتاب ذخائر العقبى تاليف حافظ محب الدين طبري كتاب
للطالب كتاب مشكوة المصابيح امام محمد بن عبد الله الخطيب كتاب الاربعين حافظ ابو المكارم كتاب
النطنزي تاليف حافظ عماد الدين يحيى الحنبلي كتاب الفضائل احمد بن محمد الطبري كتاب مناقب الطبري
كتاب [illegible] حافظ ابن خالويه كامل التواريخ امام جلال الدين سيوطي رسالة حافظ ابو [illegible]
[illegible]

[illegible] والله متم نوره ولو كره الكافرون والله يحق الحق بكلماته ولا يحيق المكر
السيء الا باهله [illegible]
[illegible]

[illegible]

وان عين السخط تبدي المساويا [illegible]

[illegible]

بعيدا او نواه قريبا والعاهنة المتقمص [illegible]

[illegible]

[illegible]

عنه تكون عنكم سيئاتكم [illegible]

[illegible]

... شيعتنا ... ان اخطر الناس ...

[illegible]

... المعروف في القلب المشغوف ...

[illegible]

... عقلا بالكتاب ... وعمل بالاركان ...

[illegible]

... علي بن ابي طالب ...

[illegible]

... لا خلاف فيه وهو اجماع ...

[illegible]

[illegible]

أفمن يهدي إلى الحق أحق أن يتبع أمن لا يهدي إلا أن يهدى فما لكم كيف تحكمون

[illegible]

شرح [illegible]

[illegible] التقليد في البصيرة ويحذر من التحكيم [illegible]

[illegible]

[illegible] إن أكرمكم عند الله أتقاكم [illegible]

[illegible]

تلك الأمثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون شرح [illegible]

[illegible]

[illegible] ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون [illegible]

[illegible] إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون وقوله تعالى وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الأرض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم أمنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فأولئك هم الفاسقون وقوله تعالى أذن للذين يقاتلون بأنهم ظلموا وإن الله على نصرهم لقدير الذين أخرجوا من ديارهم بغير حق إلا أن يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات ومساجد يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره إن الله لقوي عزيز الذين إن مكناهم في الأرض أقاموا الصلاة وآتوا الزكاة وأمروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الأمور وقوله تعالى محمد رسول الله والذين معه أشداء على الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من أثر السجود شرح [illegible]

[illegible]

[illegible] والذين أشركوا [illegible]

[illegible] تلك الأمثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون [illegible]

[illegible] انا وجدنا اباءنا [illegible]

[illegible] ولولا الباب ان لما بقي وجه الحروب والفرقان [illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible]

[illegible] ليلة اسري بي جمع الله بيني وبين الانبياء ثم قال لي سلهم يا محمد على ما بعثتم فقال بعثنا على شهادة ان لا اله الا الله وعلى الاقرار بنبوتك والولاية لعلي بن ابي طالب [illegible]

[illegible] لا اله الا الله محمد رسول الله علي ولي الله [illegible]

[illegible] قال رسول الله صلى الله عليه وآله [illegible] لو يعلم الناس متى سمي علي امير المؤمنين ما انكروا فضله سمي امير المؤمنين وآدم بين الروح والجسد قال الله عز وجل واذ اخذ ربك من بني آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالت الملائكة بلى فقال تبارك وتعالى انا ربكم ومحمد نبيكم وعلي اميركم [illegible]

[illegible] ان الله ليجعل عرض حب علي وفاطمة وذريتهما على البرية فمن بادر منهم بالاجابة جعل منهم الرسل ومن اجاب بعد ذلك جعل منهم الشيعة وان الله يجمعهم في الجنة [illegible]

[illegible] اهلا والا فهلا [illegible]

[illegible] فالهم الله الى يوفكون [illegible]

[illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible] انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه لا نبي بعدي [illegible]

[illegible] الى الناس [illegible]

[illegible] وعلم آدم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة [illegible] لقد كرمنا بني آدم [illegible] ويستغفرون للذين آمنوا [illegible] يا آدم انبئهم باسمائهم [illegible] قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله [illegible] وانصب لنا خليفة يجب طاعته في جميع احكام الدين [illegible]

[illegible] ولقد جعلنا لهم [illegible] وللبسنا عليهم ما يلبسون [illegible]

[illegible]

[illegible] انفسنا وانفس [illegible]

[illegible] ج [illegible] والمباهلة بهما هكذا في الشكل الاول علي المرتضى نفس محمد المصطفى افضل من النفوس الملكية والانسانية والخلقية طرا بالاتفاق ينتج علي المرتضى افضل من النفوس الخلقية طرا [illegible] وبلوح شاهد منه [illegible]

[illegible] ج [illegible]

[illegible] ج [illegible] فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لكي اعرف [illegible] ج [illegible]

[illegible]

زبر علی [illegible]

لدعا لکم لسبوه علی المنبر [illegible]

[illegible] الحسن بن علی وکان مع رحبته فی اعقاب الصلوة الخمس یلعنون [illegible] علیا والحسن بن عبد

الله بن عباس [illegible]

[illegible]

کونوا [illegible] لنا ولا تکونوا شینا [illegible]

[illegible] اللهم العن اول ظالم

ظلم حق محمد وآل محمد وآخر تابع له علی ذلک [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولقد خلقنا الانسان ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد

[illegible]

الله يصطفي من الملائكة رسلا ومن الناس

[illegible]

وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون

[illegible]

قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى

[illegible]

شرح

[illegible]

الا من اكره وقلبه مطمئن بالايمان

[illegible]

افمن على بينة ... الاحوال ...

[illegible]

شرح

[illegible]

قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى

اني تركت فيكم الثقلين

[illegible]

[illegible]

متن [illegible]

شرح [illegible] الا لعنة الله على الكاذبين [illegible]

الذين يريدون ان تشيع الفاحشة في الذين آمنوا [illegible]

[illegible] وما كان جواب قومه الا ان قالوا [illegible]

[illegible] لاغوينهم اجمعين الا عبادك منهم المخلصين [illegible]

[illegible]

متن كيد جهل [illegible]

[illegible]

متن قالوا والله ان شئت علمتنا [illegible] من الغابرين والمفرغ [illegible]

[illegible]

[illegible]

الا لعنة الله على الكاذبين [illegible]

متن [illegible]

[illegible] وباللوى من ربع [illegible]

[illegible]

[illegible] هذا ساحر كذاب [illegible]

شرح [illegible]

متن [illegible]

[illegible] بالوى مربع [illegible] شرح [illegible]

[illegible] تروح عنها الطير وحشية والانس من خيفها

تفرع [illegible] الاصلال [illegible] ريش [illegible] الموت [illegible]

[illegible] متن لما [illegible] شرح [illegible]

[illegible] متن ذكرت [illegible] والقلب [illegible] كان

بالنار لما شغفى [illegible]

شرح [illegible] متن قالوا [illegible] علمتنا [illegible] الغابرين والمفرغ [illegible]

[illegible] فقال لو علمتكم [illegible]

[illegible] شرح [illegible] متن

[illegible] شرح

[illegible] متن [illegible]

[illegible] شرح [illegible] متن [illegible]

[illegible] شرح [illegible] متن [illegible]

والكف [illegible] شرح [illegible]

والاملاك من حوله والقوم فيهم شاهد لبهيج **متن** من كنت مولاه فهذا له مولى فلم يرضوا ولم يقنعوا

شرح [illegible] فما فهموا من حسنه منهم على خلافه الصادق الاصلع

متن وصل فوما غالهم ضلاله كانما انا فهم يجدع منى اذا وارى وفي لحده والقوم عن دفنه ضيعوا

شرح [illegible]

متن ما قال بالامس واوصى به واشتروا الكفر بما ضيعوا وقطعوا ارحامهم وبعده منوضة بمكه بما قطعوا

شرح [illegible]

متن وان جعوا مكرا بمولاهم تبا لما كانوا به ان جعوا وهم عليه مرد واحوضه فذاك هو لهم للشفيع

شرح [illegible]

متن حوض له ما بين صنعا الى ايله طول والعرض منه اوسع ينصب فيه علم الهدى والحوض من مائه مترع

شرح [illegible]

متن مساه يا قوت ومرجان ولؤلؤ لم تجنه اصبع

شرح [illegible]

[illegible]

شعر كانما فاق بعلمها حبله زيدان بالحال اولادها [illegible]

[illegible] اذا سل النبي الرحمن [illegible]

[illegible] ان ظاهرا عليك فان الله هو مولك وجبريل وصالح المؤمنين [illegible]

[illegible]

وقف فوادي بس الحان [illegible]

[illegible]

[illegible] اشهد ان لا اله الا

حقا حقا اشهد ان محمدا رسول الله حقا حقا اشهد ان عليا امير المؤمنين حقا حقا اشهد ان لا

اله الا الله [illegible]

[illegible]

[illegible] ربنا الحكم الا الله مثل ارت ومن دين الخوارج اجمعنا ومن عمر ومن فعله من عتيق

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

طامسة اعلامها بلقع يزوح عنها الطير وحشية والاسد من خيفتها تفزع رقش يخاف الموت نفثاتها
والسم في انيابها منقع برسم دار ما بها مونس الا صلال في الثرى وقع لما وقفن العيس في رسمها
والعين من عرفانه تدمع ذكرت من قد كنت الهو به وبت والقلب شج موجع كان بالنار لما شفني
من حب اروى كبدي تلذع عجبت من قوم اتوا احمدا بخطبة ليس لها موضع قالوا له لو شئت اعلمتنا الى
الغاية والمفزع اذا توفيت وفارقتنا ومنهم في الملك من يطمع فقال لو اعلمتكم مفزعا كنتم عسيتم فيه ان
تصنعوا صنيع اهل العجل اذ فارقوا هرون فالترك له اودع وفي الذي قال بيان لمن كان اذا يعقل او يسمع
ثم اتته بعد ذا عزمة من ربه ليس لها مدفع ابلغ والا لم تكن مبلغا والله منهم عاصم يمنع فعندها
قام النبي الذي كان بما يامره يصدع يخطب مامورا وفي كفه كف علي ظاهرا يلمع رافعها اكرم بكف الذي
يرفع والكف التي ترفع يقول والاملاك من حوله والله فيهم شاهد يسمع من كنت مولاه فهذا له
مولى فلم يرضوا ولم يقنعوا فاتهموه وحنت منهم على خلاف الصادق الاضلع وظل قوم غاظهم فعله
كانما آنافهم تجدع حتى اذا واروه في قبره وانصرفوا عن دفنه ضيعوا ما قال بالامس واوصى به واشتروا
الضر بما ينفع وقطعوا ارحامه بعده فسوف يجزون بما قطعوا وازمعوا غدرا بمولاهم تبا لما كان به
ازمعوا لا هم عليه يردوا حوضه غدا ولا هم منه يشفع حوض له ما بين صنعا الى ايلة والعرض به
اوسع ينصب فيه علم للهدى والحوض من ماء له مترع يفيض من رحمته كوثر ابيض كالفضة او انصع
حصاه ياقوت ومرجانة ولولو لم تجنه اصبع بطحاؤه مسك وحافاته يهتز منها مونق مربع اخضر
دون الورى ناظر وفاقع اصفر او انصع فيه اباريق وقدحانه يذب عنها الرجل الاصلع يذب عنها
ابن ابي طالب ذبا كجربا الابل شرع والعطر والريحان انواعه ذاك وقد هبت به زعزع ريح من الجنة مامورة
ذاهبة ليس لها مرجع اذا دنوا منه لكي يشربوا قيل لهم تبا لكم فارجعوا دونكم فالتمسوا منهلا يرويكم
او مطعما يشبع هذا لمن والى بني احمد ولم يكن غيرهم يتبع فالفوز للشارب من حوضه والويل والويل
الذل لمن يمنع والناس يوم الحشر راياتهم خمس فمنها هالك اربع فراية العجل وفرعونها وسامري
الامة المشنع وراية يقدمها ادلم عبد لئيم لكع اكوع وراية يقدمها حبتر للزور والبهتان قد
وراية يقدمها نعثل لا برد الله له مضجع اربعة في سقر اودعوا ليس لهم من قعرها مطلع ومن ابى
المصطفى حيدر وراية الحمد له ترفع وراية يقدمها حيدر ووجهه كالشمس اذ تطلع
مولى له الجنة مامورة والنار من خيفته تفزع امام صدق وله شيعة يرووا من الحوض ولا يمنعوا
بذلك جاء الوحي من ربنا يا شيعة الحق فلا تجزعوا الحميري مادحكم لم يزل ولو يقطع اصبع اصبع

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

باب ان الائمة علیهم السلام معدن العلم و شجرة النبوة و مختلف الملائکة و در این باب سه حدیث است
باب ان الائمة علیهم السلام ورثة العلم یرث بعضهم بعضا العلم و در این باب هفت حدیث است باب ان
الائمة ورثوا علم النبی صلی الله علیه و آله و سلم و جمیع الانبیاء و الاوصیاء علیهم السلام الذین من قبلهم و در این باب نیز
هفت حدیث است باب ان الائمة عندهم جمیع الکتب التی نزلت من عند الله عز و جل و انهم یعرفونها علی اختلاف
السنتها و در این باب دو حدیث است باب انه لم یجمع القرآن کله الا الائمة علیهم السلام و انهم یعلمون علمه کله و در این باب
شش حدیث است باب ما اعطی الائمة علیهم السلام من اسم الله الاعظم و در این باب سه حدیث است باب فیه
ذکر الصحیفة و الجفر و الجامعة و مصحف فاطمة علیها السلام و در این باب هشت حدیث است باب فی شأن انا انزلناه
فی لیلة القدر و تفسیرها و در این باب نه حدیث است طولانی و در آن باب از حدیث اول از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام موجود است که قال قال الله عز و جل فی لیلة القدر فیها یفرق کل امر حکیم یقول ینزل فیها کل امر حکیم و المحکم
لیس بشیئین انما هو شیء واحد فمن حکم بما لیس فیه اختلاف فحکمه من حکم الله عز و جل و من حکم بامر فیه اختلاف فرأی
انه مصیب فقد حکم بحکم الطاغوت انه لینزل فی لیلة القدر الی ولی الامر تفسیر الامور سنة سنة یؤمر فیها فی امر نفسه
بکذا و کذا و فی امر الناس بکذا و کذا و انه لیحدث لولی الامر سوی ذلک کل یوم علم الله عز و جل الخاص و المکنون
العجیب المخزون مثل ما ینزل فی تلک اللیلة من الامر ثم قرأ و لو ان ما فی الارض من شجرة اقلام و البحر
یمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله ان الله عزیز حکیم باب ان الائمة علیهم السلام یزدادون
فی لیلة الجمعة و در این باب سه حدیث است باب لو لا ان الائمة علیهم السلام یزدادون لنفد ما عندهم و در این باب چهار
حدیث است و پوشیده نماند که هر علمی بالذات نه علم است الهی و علیم حقیقی ذات حضرت حق تعالی است چنانکه
فرموده و فوق کل ذی علم علیم [illegible]
پس علوم شرعیه کتاب [illegible]
و اما آنچه در طلب شریف [illegible]
بالذات [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فضل کل اشکال مجمل ان الائمة علیهم السلام یعلمون
جمیع العلوم التی خرجت الی الملائکة و الانبیاء و الرسل و در این باب نیز پنج حدیث است باب نادر فیه
ذکر الغیب و در این باب چهار حدیث است و در آن احادیث است باسناد صحیح از معمر بن خلاد قال سأل ابا
الحسن علیه السلام رجل من اهل فارس فقال له اتعلمون الغیب فقال قال ابو جعفر علیه السلام یبسط لنا العلم
فنعلم و یقبض عنا فلا نعلم الحدیث و در آن باب است باسناد از عمار ساباطی قال سألت ابا عبد الله علیه
الصلاة و السلام عن الامام یعلم الغیب فقال لا و لکن اذا اراد ان یعلم الشیء اعلمه الله ذلک و پوشیده
نیست که [illegible] علیه السلام

بحضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم نازل شده و آن حضرت تعلیم بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نموده و هر
یک از ائمه هدی علیهم السلام دیگری را بعد از خود تعلیم فرموده باب ان الائمه علیهم السلام اذا شاؤا ان یعلموا علموا
و در این باب سه حدیث است باب ان الائمه علیهم السلام یعلمون علم ما کان وما یکون وانه لا یخفی علیهم الشیء و در این
باب شش حدیث است و در انجا فرموده وقد ورثناه من رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم وراثة
باب ان الله عز وجل لم یعلم نبیه علما الا امره ان یعلمه امیرالمؤمنین علیه الصلاة والسلام وانه علیه السلام کان
شریکه صلی الله علیه وآله وسلم فی العلم و در این باب سه حدیث است باب جهات علوم الائمه علیهم السلام
و در این باب نیز سه حدیث است از انجمله باسناده از حضرت امام موسی الکاظم علیه السلام قال مبلغ علمنا
علی ثلاثة وجوه ماض وغابر وحادث فاما الماضی فمفسر واما الغابر فمزبور واما الحادث
فقذف فی القلوب ونقر فی الاسماع وهو افضل علمنا ولا نبی بعد نبینا و از آن جمله از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود ان علمنا غابر ومزبور ونکت فی القلوب ونقر فی الاسماع واما النقر فی الاسماع
فامر الملک باب ان الائمه علیهم السلام لو ستر علیهم لاخبروا کل امرئ بما له وعلیه و در این باب دو حدیث است
باب فی ان الائمه علیهم السلام محدثون مفهمون و در این باب پنج حدیث است باب وقت ما یعلم الامام
جمیع علم الامام الذی قبله جمیعا و در این باب سه حدیث است باب فی ان الائمه علیهم السلام فی العلم والشجاعة
والطاعة سواء و در این باب سه حدیث است الحاصل اینکه از این حضرت غوث اعظم پیر دستگیر شیخ عبدالقادر جیلانی حضرت
که مقتدای چاریاریان هندوستان است و [illegible] ذکر میکنیم [illegible] علوم لدنیه در ماده حضرات
ائمه معصومین صلوات الله علیهم برای ناصبیان [illegible] باشد زیرا که [illegible] از کاملان ائمه هدی علیهم السلام
است [illegible] شیخ عبدالقادر [illegible] شرف [illegible] حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام است و شیخ جنید
[illegible] حضرت مرتضی علی علیه السلام [illegible] است کما هو مذکور فی شجرة نسبه واتصال خرقه
صاحب کتاب العوارف که از معتبرین چاریاریان است گفته که انه کان یقول فی درسه کل ولی علی قدم نبی وانا علی
قدم جدی ما رفع المصطفی قدما الا وضعت قدمی فی الموضع الذی رفع قدمه منه الا اقدام النبوة فانه لا سبیل الی ان یناله
غیر نبی و در این حدیث دعوی برابری انبیاء علیهم السلام [illegible] و قال [illegible] سبحان [illegible] من العلم
[illegible] ما بین السماء والارض [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یا ایها الغوث الاعظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] علوم ائمه هدی علیهم السلام

برابر

برابر بند [illegible] احدی از آن [illegible] آن را که بمقام امامت رسیده [illegible] باشد پس [illegible]
[illegible] و در این قصیده [illegible] واقع شده است زیرا که [illegible] از [illegible]
[illegible] امام [illegible] باشند و [illegible] اینقدر [illegible]
است [illegible] الانبیاء معصومون من الکذب باید دانست که در
امور دینیه [illegible] احادیث است [illegible] احادیث [illegible] امام [illegible] امام
از چهار امام است [illegible] صحاح [illegible] صحاح است [illegible]
امام احمد بن حنبل در مسند [illegible] باسناد از انس بن مالک روایت کرده قال قلنا لسلمان سل النبی صلی الله علیه
وآله وسلم من وصیه فقال له سلمان یا رسول الله من وصیک فقال یا سلمان من کان وصی موسی
فقال یوشع بن نون قال فان وصیی ووارثی یقضی دینی وینجز موعدی علی بن ابی طالب
و این حدیث [illegible]
[illegible] حدیث [illegible] معلوم شد پس [illegible]
[illegible] سید [illegible]
[illegible]
[illegible] لکن دروغ [illegible] در این قصه [illegible]
[illegible] شاعرنا وصاحبنا وندیمنا فی الدنیا و
الآخرة زیرا که این [illegible] الکذاب [illegible] الکذاب [illegible]
[illegible] منافی نبوت است باید دانست که مولوی [illegible] افتراء [illegible]
[illegible] روایت [illegible] کتاب [illegible]
السید [illegible] علیه [illegible] و صاحبنا و ندیمنا [illegible] فی الآخرة [illegible]
افترای مولوی [illegible] علیه لعنة الله وملائکته ورسله وانبیائه الی یوم
الدین بل ابدا الآبدین [illegible]
[illegible] صلی الله علیه وآله وسلم [illegible] صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]
[illegible] شاعرنا وصاحبنا وندیمنا [illegible]
[illegible] فی الدنیا والآخرة [illegible] فی الدنیا و صاحبنا
وندیمنا فی الآخرة [illegible] روایت [illegible] کتاب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] السید زین الدین الحسنی الحسینی الطباطبائی [illegible]

[illegible] این قصیده [illegible] است زیرا که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] انما امره
اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]
[illegible]
و قوله تعالی وما ینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فما کان جواب المولوی [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] قال علیه السلام انما یعجل من یخاف الفوت وانما یحتاج الی الظلم الضعیف و
قال تعالی وما یظلم ربک احدا و قال علیه السلام لم یخلق ولم یتخذ ولم یطلع مکرها ولم
یعص مغلوبا [illegible]
[illegible]
[illegible] ولقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم ولقد کرمنا بنی آدم [illegible]
[illegible] قال علی علیه السلام وتحسب انک جرم صغیر و
فیک انطوی العالم الاکبر [illegible]
[illegible] حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]
[illegible]
[illegible] من هلک عن بینة
ویحیی من حی عن بینة [illegible] فانما ینکث علی نفسه ومن
اوفی بما عاهد علیه الله فسیؤتیه اجرا عظیما [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] باید دانست [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یضل به کثیرا ویهدی به کثیرا وما یضل به الا الفاسقین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] باید دانست [illegible]
[illegible] والناس یوم الحشر راياتهم خمس فمنها هالک
[illegible]

[illegible]

... اولم یر الانسان انا خلقناه من نطفة فاذا هو خصیم مبین وضرب لنا مثلا و

نسی خلقه قال من یحیی العظام وهی رمیم قل یحییها الذی انشأها اول مرة وهو بکل شیء خلق

علیم [illegible]

[illegible]

... وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم

الی الاخرة [illegible]

[illegible]

ولکم فی رسول الله اسوة حسنة [illegible]

[illegible]

الذین لا یوقنون [illegible]

[illegible]

ان بیت العنکبوت ... وهو اوهن البیوت لبیت العنکبوت [illegible]

[illegible]

... علی ثلاث وسبعین فرقة [illegible]

[illegible]

السلام ... الناس ... وشیعتنا اشباه الناس ... [illegible]

[illegible]

... وما علمناه الشعر وما ینبغی له [illegible]

[illegible]

فضلوا واضلوا [illegible]

[illegible]

ماذا تقول فی الشعراء قال ان المؤمن یجاهد بسیفه ولسانه والذی نفسی بیده لکانما ترمونهم

بالنبل [illegible]

[illegible]

[illegible]

... لقد شکر الله قولک ... [illegible]

[illegible]

... ان الله تعالی یؤید حسانا بروح القدس ما نافح او فاخر [illegible]

[illegible]

[illegible]

حضرت امام رضا علیه السلام داده باشند و چون مولوی اتفاق اهل سیر از غیر بعضی را بر عجز آنحضرت صلی الله علیه وآله
وسلم از خواندن شعر مستقیم الوزن عرض افتراء است بر فریقین و تدلیس بر جهلا مان و اهل که مراقب ان سلسله نفیس
بنده به ابه جه این انکار محض مولوی را از تلفظ آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم از خواندن کلام منظوم دلیلی عدم اطلاع او
از مضامین احادیث صحیح بترددی باره جهلا مان دیگر از راه امتناع باد و تشبیه بجا نفور میکنند و حضرت ختمی مرتبت
صلی الله علیه وآله وسلم بعد از شنیدن شعر او در حق حوض فرمود فثبت الله ما اتاک من حسن الاخره و ان تاک ثبت الله
ونماک فثبت الله وعلا در قال در حق عبدالله ابن رواحه رضی الله عنه که فیه انه الانصاری الخزرجی الاربی العقبی من النقباء
لیلة العقبه و کان من الشعراء الذین یناضلون عن رسول الله وسلم و نیز آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم به کعب ابن مالک
انصاری در خصوص کفار قریش فرمود اهجهم فوالذی نفسی بیده لهو اشد علیهم من النبل و صاحب کتاب مشکوة الاخبار
فی الاحادیث المسلسلات و العوالی اورده از شعرا صحابه شمرده و مترجم مشکوة گفته از شعرای اسلام که در ایام دولت آنحضرت
اسلام سه کس ذکر کرده حسان ابن ثابت و عبدالله ابن رواحه و کعب ابن مالک را و کان کعب یخوف الکفار بالحرب
والجهاد و حسان را عیب یقول لهم و حسان ابن ثابت یطعن علیهم فی الانساب و عبدالله ابن رواحه یولهم بالنبی صلی الله علیه
وآله وسلم ان الله تعالی قد انزل فی الشعراء ما انزل فقال النبی صلی الله علیه وآله وسلم ان المومن یجاهد بسیفه ولسانه والذی
نفسی بیده لکانما ترمونهم به نضح النبل و حافظ عمر ابن عبدالبر در کتاب الاستیعاب باسناد خود روایت کرده که
قال الرسول الله صلی الله علیه وآله وسلم ما ذا ترى فی الشعر فقال ان المومن یجاهد بسیفه ولسانه و چون بتعارض
ادام کتب این بیان بضاعت از دست رفت و در زار اعادی مشوش است هیچ یک از کتب سنی و
شیعه حاضر نه انست بقدر یکه در ذهن محفوظ بود نقلا بالمعنی ایراد نموده و هر ان اثبات جهل مولوی
ان ان آن از سیرت مصطفوی صلی الله علیه وآله وسلم و احوال صحابه ایمان قدر کافی است و منظوم خواندن
حضرت مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم از صحیحین و از نقل معاطف و اله حدیث چار باره ثابت
شده و امر از این نقد و کثیر دو با بحر از ان و فصت نگنجیدن محقق که به از ان حدیث شنیا ن
والشعیبی فی قطع دابر القوم الذین کفروا والحمد لله رب العالمین باز داده که حالی ابن حجر
در نوازن به ده اور چه مرتبه چیست و ما سبق و ما رب اهل بعد چه انکار که اجتناب کسی را در یا
قدس رسانند با کتاب و سنت باید دانست که کو حیث پرسش اصحاب ثلاثه با نفاق
مسلمانان قبل از اسلام ثابت است و اهل جاهلیت شرب و می میکرد نه و فسق ابو بکر
نکو است ارکو به از کفر حق با نست مقبول شده و نه سید ابرار نیز از نزول بینه شده است
که در مذهب حنفی بی کراه حلال است حضرت عمر احمد سنه از ابن او در حالیکه نوبه کفار ثلاثه و نیز
خمر نزد چار یار با ن مسلم است و نه سید امیر ارغنی بسبب شرب نبیذ در نزد امامیه ثابت شد
و باره در روایات سابق دارین ماده نقل نموده ام و صاحب الکفایه ان الله یحب التوابین و یحب المتطهرین
نص صریح است در کتاب الله و دران الله یحب المومن تواب حدیث مسلم است از رسول الله
صلی الله علیه وآله وسلم و ملا عبدالرحمن جامی در کتاب نفحات الانس فضیلت البیان موضع ۷ از ذوالنون

امین نا

در نزد اهل سنت و ولایت حضرت امیر المومنین علی علیه السلام جمع اکثر فقها مان و محدثین اهل سنت روایت
کرده در قصه غدیر ... ابن ماهوان ... از اصحاب ... ان را درین وقت ... ایراد می نماید مسلم و اکثر صحیح
ترمذی در صحیح خود امام احمد ابن حنبل در مسند خود ... در کتاب الجمع بین الصحیحین ... در کتاب الجمع بین الصحیحین السته
امام ثعلبی در تفسیر خود حافظ ابوالحسن علی ابن محمد المغازلی الواسطی در کتاب المناقب ... و گفته حدیث صحیح رواه ما به
نفس لا اعرف له علة امام ابوالحسن الواحدی در کتاب اسباب النزول امام ابن الصباغ مالکی در فصول مهمه حافظ
مسعود ابن ناصر سجستانی در کتاب الولایه ... امام محمد ابن جریر طبری شافعی ... بهفتاد و پنج طریق
امام ابو محمد ابن سعید ... در کتاب المصابیح من الصحاح حافظ ابن اثیر در کتاب جامع الاصول نیز روایت نموده در
کتاب نهایة اللغه ... حافظ ابو عمر یوسف بن عبدالبر در کتاب الاستیعاب حافظ ابن حجر شافعی در
کتاب صواعق محرقه حافظ دار قطنی در کتاب السنن صاحب المشکوة المصابیح حافظ ابن مردویه معروف بالعراقی المحدثین
در کتاب المناقب حافظ ابن عساکر در تاریخ خود صاحب خلاصة الوفا در تاریخ المدینه الطیبه صاحب روضة الاحباب
در کتاب خود حافظ ابن بطه ... حافظ ابو بکر جعابی ... طریق حافظ ابوالعلا الهمدانی
... حافظ ابن ابی البیع در مستدرک ... در تفسیر خود ... حافظ ابو نعیم در
کتاب حلیة الاولیاء حافظ ابن شاهین حافظ ابن ماجه حافظ ابن عبد ربه حافظ ابن سعید ...
حافظ محمد ابن ... در کتاب خصایص حافظ ابن اسحق حافظ مروزی امام ... حافظ
حافظ ابن الشیرازی امام رازی حافظ ابن خالویه در کتاب الآل امام ابن قتیبه ... در تاریخ خود اما خطیب خوارزمی
و علامه زمخشری معتزلی حنفی و حافظ ابن خالویه ... مولوی ... قریب شیعه ...
اکثر معتزله هر چار یار ... از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم حدیث ولایت نموده اند
چند کس ... ابو سعید خدری زید ابن
ارقم ابو الطفیل ابو سریحه عبدالله ابن عباس ابو ایوب انصاری ابو هریره ... سعید ابن وهب عمر ابن الخطاب
سعد ابن وقاص عمرو ابن العاص جابر ابن عبدالله انصاری ابو هریره انس ابن مالک حسان ابن ثابت انصاری
... که تشیع لازم دارد ... مولوی ...
و اکثر اوراق ... ذهبی ... از اقوال ... ذهبی ... از ابن حجر ...
ثابت نموده اند ... حفظت شیئا و غابت عنک اشیاء
... تعصب ... و نیز ... از حضرت ... و حال اینکه ... مستعجب ...
... الشیعی ... چار یاری ... اسانید صحاح ...
... وضع فضایل ... تصریح علامه ابن جوزی ... در کتاب الموضوعات ...
و علامه مجدالدین فیروز آبادی شافعی در کتاب ... بوضع بعض فضایل ابو بکر و عمر
و عثمان ... کثیر از چار یار ... ابن جوزی ... و بصیرت را ...
ایمان ... الشیعه ... مولوی ... منسوب ...

لکنه رمی بالتشیع ... در تقریب الاقوال ... احوال
... مولوی ... کید ... الکید ... الله ... کیدا و اکید کیدا
فمهل الکافرین امهلهم رویدا ... کیدا فعلناهم الاخسرین ... شیعی ...
... رجال شیعه ... جمیع ... ذکر ...
تحقیق التشیع ... صدوق ... صدوق ...
... تشیع ... ولایت ... تضعیف ...
این ... کثیر ... چار یار ...
مذهب ... ثقة ...
... مذهب سنی ... ذهبی ... میزان الاعتدال
ثقة و ثقة ابن معین ... فضیل ابن مرزوق ... ابن کلثوم ...
... عبدالرحمن ...
... حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ... حضرت
چنانچه امام ابو حنیفه نعمان ابن ثابت کوفی ... در حقیقت شیعی ...
... علماء رجال شیعی و سنی ... امام مالک ... سفیان ثوری و سفیان ابن عیینه
... اتفاق ...
... شیعی ...
... شیعی ...
... ابو کلثوم ...
او ثقة انه من اجلة التابعین و کبارهم و کان ... حتی یعلم فی الجنة
هو ام فی النار کان عالما عاملا و عالم یکن فی الاسلام فقط متفقا علی ثقته و
امامته والاحتجاج به توفی سنة فاسند الیه احمد ابن حنبل روی حدیث خاصف
النعل و حافظ ابن حجر الشافعی که صاحب تهذیب التهذیب است و ...
... در کتاب تقریب الاقوال ثقة الاجلع صدوق الشیعی من الرابعه مات
سنة ... صحیحین ...
... محیط ...
...
... تضعیف ...
... تضعیف ... منافات ... تضعیف ...
تضعیف ... صدوق ...

انکه بعد از ان نقل ادعا می‌کنند با مورخان اهل سنت　　باید دانست که نسخهٔ معتمد نواب ابن الاثیر
در هند وارد ... این عبارت است و در حقیقت الفاظ فاده نظر مطلب ... بمقام ... از تصحیف
کتاب است یا از تبدیل صاحب کتاب زیرا که فاده از دو طرف است و مولوی را اعتقاد انست که ...
شیوهٔ شیعیان ... نسبت ... اما آیه ... پس [illegible]
... این نزاع ... [illegible]
ابو بیت کنند　　پس کتابی در تاریخ تالیف کرده و از اخبار و قصص چیزی که مؤلف این کتاب خارج از اهل
سنت است درج می‌نماید و ... [illegible] ... از مذهب ... اهل سنت ...
و بعضی مورخین اهل سنت از ان کتاب بگمان اینکه مؤلف ان از اهل سنت است نقل نموده غلط افتند و رفته رفته
موجب ضلالت ناظران با تحقیق شود و نقل این ... عالم را از مصنفین تواریخ در ورطهٔ غلط
انداختند و ناظران تواریخ را در لجهٔ ضلالت کشیده حتی سید جمال الدین محدث صاحب روضة الاحباب نیز در بعضی
جاها از این قبیل تواریخ نقل آورده خصوصا در قصهٔ بیعت ابوبکر صدیق رضی الله عنه و توقف حضرت امیر کرم الله وجهه و
قصهٔ قتل حضرت عثمان رضی الله عنه و ... در کتاب او ... [illegible]
اما محققین اهل سنت از نقل تواریخ مصنفهٔ جاهیل احتراز تام واجب دانسته　　باید دانست که مولوی ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... جمیع اعتراضات ... [illegible]
... [illegible] ... حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام و زبیر بن العوام و خالد بن سعید و عباس بن
عبد المطلب و ابو سفیان بن حرب ... و عباس بن عبد المطلب و ابو سفیان بن الحارث بن عبد المطلب ... بنی
هاشم ... انصار ... در بیعت ابوبکر ... حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را
... حضرت فاطمه علیها السلام ... [illegible]
در تاریخ ... حافظ ... ابن عبد البر ... ابن ابی الحدید ... [illegible]
... [illegible] ... السقیفة ... [illegible]
... [illegible] ... حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از
از بیعت ابوبکر ... حافظ ... ابن اسماعیل بخاری ... در صحیح مسلم ... [illegible]
... حضرت فاطمه رضی الله عنها ... [illegible]
... [illegible] ... فاطمه ... [illegible]
الحمیدی در کتاب الجمع بین الصحیحین ... حدیث من المتفق علیه من البخاری و مسلم ... [illegible]
ابا بکر رضی الله عنه قال ... فاطمة بعد وفاة ابیها رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ستة اشهر ...
قالت عایشة رضی الله عنها ... [illegible]

و فی حدیث عروة فلما رای علی انصراف وجوه الناس عنه ضرع الی مصالحة ابی بکر رضی الله عنه فقال رجل للزهری فلم
یبایعه ستة اشهر فقال لا والله ولا احد من بنی هاشم حتی بایعه علی فقال علی رضی الله عنه والله لا مرحبا ... [illegible]
... [illegible] ... والحافظ ابن عبد ربه المغربی فی الجزو الرابع
من کتاب العقد ... [illegible] ... علی والعباس فقعدا ... فی بیت
فاطمة رضی الله عنها حتی بعث الیهما عمر بن الخطاب رضی الله عنه ... من بیت فاطمة وقال ان ابیا فقاتلهما ...
... علی ... فاطمة رضی الله عنها فقالت یا ابن الخطاب ... [illegible]
... [illegible] ... عمر رضی الله عنه ... [illegible]
... [illegible] ... والحافظ ابن جریر در کتاب ...
... [illegible] ... عمر رضی الله عنه ... باب فاطمة ... [illegible]
من بیعته فقال عمر لفاطمة ... [illegible] ... فاطمة والحسن والحسین و جماعة
و جماعة من اصحاب النبی صلی الله علیه و آله و سلم ... [illegible] ... فقال رضی الله عنه ... [illegible]
... [illegible] ... فی کتاب السقیفة ... [illegible]
... [illegible] ... مدرس النظامیة ببغداد ... فی کتاب
نفایس الجواهر ... [illegible] ... ائمهٔ اهل سنت ... [illegible]
... [illegible] ... صاحب روضة الاحباب ... [illegible]
... مولوی عبد العزیز ...　　۵۲　　... مورخین اهل سنت ... [illegible]
از تاریخ نویسنده ... [illegible] ... اهل سنت ... [illegible]
... [illegible] ... به تصنیف ... [illegible]
... [illegible] ...　　باید دانست که ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... مولوی ... [illegible] ... نام
... [illegible] ... کتاب ... [illegible]
... [illegible] ... پس مورخان ... [illegible]
و موجب ... [illegible] ... باید دانست که این ... [illegible]
... [illegible] ... مصنفان ... [illegible]
... [illegible] ... عدم تتبع و عدم اطلاع از کتب ... و عدم تحقیق در مقام تصنیف ... [illegible]
... [illegible]
انتهی　　... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] ... شیعه ... [illegible]　　باید دانست که ... [illegible]
... مولوی ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... مولوی ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... شیعیان ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
الدین ... [illegible] ... عبارت ان کتاب ... [illegible]
... [illegible] ... اسم مصنف و اسم کتاب ... [illegible]
... [illegible] ... ایران ... [illegible]
... [illegible] ... والله ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... النبی صلی الله علیه ... [illegible]
... [illegible] ... اصحاب الرسول ... صلی الله علیه و آله و سلم ... [illegible]
انهم محفوظون ... [illegible]
والانصار ... [illegible] ... النبی صلی الله علیه و آله و سلم ... [illegible]
... [illegible] ... فی الارض ...
... [illegible]
والعذاب الآخرة اشد ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]　　۵۳
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] ... کتاب ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]　　۵۴　　... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... فی قرآن مجید قوله تعالی ... [illegible]
... [illegible] ... کل الناس ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

خاتم

و بعون و لطفی قوله ... افمن یهدی الی الحق احق ان یتبع امن لا یهدی الا ان یهدی فما لکم کیف تحکمون ...

... حدیث انا مدینة العلم و علی بابها و انا مدینة الحکمة و علی بابها ...

... حدیث ... مصطفوی صلی الله علیه و آله و سلم رسیده ...

[illegible]

لهما

[illegible]

... یا حبذا لو صحت الاحلام ...

[illegible]

الرسول في نفاق الله ورسوله في دينه بعد ما سمع من النبي عليه ما لا يحتمله هذا المكان ومعناه من حيث قد ضلوا او جهلوا
وجهلوا او اجهلوا وانكاره الامر الحي اشارة الى انه تعالى بعث محمدا صلى الله عليه وآله رحمة للعالمين ليبلغوا اوامره ونواهيه
فلما جاءهم رسول بما لا تهوى
انفسهم فريقا كذبوا وفريقا يقتلون ... فقوله صلى الله عليه وآله وسلم ...
[illegible]
هذا اخر بابيت النبوة ...
[illegible]
الحمد لله ...
[illegible]

الذين لا ينتفع به احد شبه اعمالهم الرديئة واقوالهم السخيفة بالدراهم الزيف لا يظهر في البقاع ولا يشترى
فلا جرم اعمالهم لغطيه واقوالهم السخيفة ذكرهم الله تعالى في قوله والذين كفروا اعمالهم كسراب بقيعة
يحسبه الظمآن ماء ... اللهم العنهم ...
ظاهر العلانية لعنا كبيرا ابدا وابدا ... لا انقطاع لامده ولا نفاد لعدده لعنا يعود اوله
ولا يروح آخره لهم ولاعوانهم وانصارهم ومحبيهم ... والمسلمين لهم والمائلين اليهم والناهضين
باحتجاجهم والمقتدين بكلامهم والمصدقين باحكامهم ثم قل اربع مرات اللهم عذبهم عذابا يستغيث منه
اهل النار آمين رب العالمين ... پوشیده نماند که در هر فقره از فقرات این دعا تلميح واشاره است
[illegible]
فجعلنا عاليها سافلها

على السموات والارض والجبال فابين ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه كان
ظلوما جهولا
[illegible]
وكفروا بعد اسلامهم وهموا بما لم ينالوا
[illegible]
حب علي ...
[illegible]

من شجرة المصطفى اصلها والفرع فاطمة ...
[illegible]
هذا مثال ...
[illegible]

بجهاد روافض و حروب علی علیه السلام بعد از وفات حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم مخصوص است در سه فرقه
اول بود ناکثین که اصحاب جمل وطلحه وزبیر بودند دوم قاسطین که اصحاب صفین ومعویه وعمرو بن العاص و کسیکه با ایشان
واصحاب نهروان بودند و مولوی که خود از شیعه اولی میخواند و هرگونه روا داره که علی ع مخالف امر حضرت رسالت
مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم نموده باشد و جمیله روافض اند مامور بحرب و جهاد ایشان بودند و با حاشیه و طلحه
و زبیر که مامور بودند حرب نموده و صحابه بحدیث مستلزم قول بعضیان مرتضی علی هم است اولا و ثانیا الحرث علاوه
عن الصحة تا بجا و عاصی مخالف وصیت و ارشاد هر یوحنا لیاقت دخول در شوری و خلافت کبری هر چند در مقام
چهارم باشد نباشد پس فتنی عمر را و قال الحرث در شوری ثالث و فتنی بر حهاجران و الفار که بعد از عثمان
با الحرث سعیت کردند را اجالاً لازم آید بلکه جهاد حضرت ختمی مرتبت هم لازم آید خاصه زیرا که ظهور روافض در
زمان مرتضوی و محاربه مرتضی علی علیه السلام با ایشان صورت نبسته و هر عارف سیاق احادیث و محاورت
حضرت رسالت مرتبت ظاهر میگردد که از لفظ الذانه ممن یزعم انه یحبک اقوام تا آخر کلام ناسلیس است
لفظ طرالفه نسب معنی مراد از روافض غلاة باشند که منکر شریعت و تارک عبادات و محرمات اند و در اصطلاح
متاخرین ایشان را علی اللهی و در اصطلاح سلف ایشان را غلاة میگویند در این صورت از محل استدلال
مولوی بر ذم شیعه بر اين حرف حاوی نیست صحیح اهل تحقیق مرفوع لفظ الحارث و مذمت غلاة از جزئیات از طرق فریقین
شایع و ذایع است و لعن ایشان از ائمه اهل بیت علیهم الصلوة والسلام از حد تواتر معنوی گذشته است و از
مشهورات احادیث نبوی است ما علی هلك فيك اثنان محب غال ومبغض قال و اين علامت
بنز بر ایشان منطبق است زیرا که شیعه خواه اثنا عشریه و خواه زیدیه و خواه امامیه مجرباً اقامه عبادت و طاعات
همیشه میکرده اند و میکنند الرحیل از اداب کثرت و عوام امامیه در هندوستان بسبب خوف سلطان اهل
با هوان لکن که سه ارکان امامت درو نمی باشد ترک این امر نموده باشند باعث تشنیع بر مذهب ایشان غالب
جایز با ایشان و لکن در باب و بطلان مطلقا نماز را ترک نکنند و هرگاه بر کسی به مذهب داری میلولیت مسلمانیم الحمد لله جهت
از اختفاء و اجتناب از ظلم هر نزد دیگر حریف اهل اسلام و در دولت ایشان نیست اگر این امر باعث فساد مذهب سنیان
باشد بسبب سخنان امثال مطلق بر نیز باعث فساد مذهب سنیان خواهد بود والا حق جواب مولوی خود جواب
در حق شیعه در مقابلت جسی است در جدیت سنی و اثر چه مولوی ناصبی را ارکان این امر ایراد کند را فضی یعنی قابل حقیقت
شریعت از شیعه خارج خواهد بود رگ رگ ماست این اب شوش اب گذ در طلاق مرد و تا نفح صور و حافظ ابن
حجر مکی در کتاب صواعق محرقه و حافظ ابن شیرویه دیلمی در کتاب جمع الاحادیث باسناد خود از حضرت امیر المؤمنین
علی علیه السلام روایت کرده اند که الحضرت فرمود قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم لا تسبوا الشيعة فان
الرجل منهم لیشفع في مثل ربيعة ومضر و نیز حافظ ابن حجر در صواعق محرقه و دیلمی در جمع آورده باسناد خود از
حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم که الحضرت فرمود ان الله قد غفر لك ولذريتك ولولدك ولاهلك
ولشيعتك فابشر فانك الانزع البطين و نیز حافظ ابن حجر در صواعق محرقه و ابن شیرویه دیلمی در جمع باسناد خود از حضرت
ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم روایت کرده اند که الحضرت فرمود یا علی انت و شیعتک ترودون علي الحوض رواء

مرویین مبیضة وجوههم وان اعدائكم یردون علي الحوض ظماء مقمحین و نیز در صواعق و دیلمی در جمع باسناد خود
از الحضرت صلی الله علیه وآله وسلم روایت کرده اند که الحضرت فرمود یا علی اما ترضی انک معی فی الجنة والحسن
والحسین وذریاتنا خلف ظهورنا وازواجنا خلف ذریاتنا وشیعتنا عن ایماننا وشمائلنا و نیز حافظ ابن حجر در
صواعق روایت نموده باسناد خود از ابن عباس رضی الله عنه که گفت قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم علي وشيعته هم
الفائزون یوم القیامة و نیز امام شافعی در کتاب اسنی المطالب و حافظ ابن عساکر در کتاب تاریخ خود و امام
ثعلبی در تفسیر خود در ذیل تفسیر قوله تعالی قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربى باسناد خود از
حضرت امیر المؤمنین علی از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم روایت فرموده که الحضرت فرمود اول
اربعة یدخلون الجنة انا وانت والحسن والحسین وذریاتنا خلف ظهورنا وشیعتنا عن ایماننا وعن شمائلنا و نیز ابن حجر
در صواعق باسناد خود از ابن عباس روایت کرده که انه لما نزلت هذه الایة ان الذين امنوا وعملوا الصالحات
اولئك هم خير البرية قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم لعلي انت وشیعتك تاتي يوم القيامة راضین مرضیین
ویاتی عدوك غضابا ... و نیز روایت کرده باسناد خود از جابر بن عبد الله الانصاری رضی الله عنه که ان حضرت
صلی الله علیه وآله وسلم فرمود والذی بعثنی بالحق نبیا ان الملائكة تستغفرون لعلي وتشفق علیه وعلی
شیعته اشفق من الوالدین علی ولدهما و نیز روایت کرده از جابر بن عبد الله الانصاری که ان حضرت فرمود
صلی الله علیه وآله وسلم فرمود اذا کان یوم القیمة یاتینی جبرئیل ومیکائیل من المفاتیح مفاتیح من مفاتیح النار
ومفتاح من مفاتیح الجنة علی مفاتیح اسماء المؤمنین من شیعة ال محمد وعلی مفاتیح النار اسماء المبغضین من
اعداء الله فیقول یا احمد هذا لمبغضیک وهذا لمحبیک فادفعها الی علي بن ابيطالب فیحکم فیهم بما یرید والذی قسم
الارزاق لا یدخل مبغضیه الجنة ولا محبیه النار ابدا این بود چند حدیث در فضائل شیعه با هوان لحت
و اهتمام کتب واوراق تشیع نمیت در ذهن ماند و مطیر کرده و اما حدیث عدم تجاوز قران از تراقی
کاتبی پر توه است که در فارسی تراجمه کرده که چند روایت امام احمد بن حنبل است در کتاب مسند
باسناد متصل از حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام که ان رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم قال
ان قوما یمرقون من الاسلام کما یمرق السهم من الرمیة یقرؤن القران لا یجاوز تراقیهم طوبی لمن
قتلهم وقتلوه و نیز روایت کرده باسناد خود از عاصم بن کلیب از پدرش که گفت گفت عند
علي فقال اني دخلت علی رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم ولیس عنده الا عایشة فقال یا ابن ابی
طالب کیف انت وقوم کذا وکذا قال قلت الله ورسوله اعلم قال قوم یخرجون من المشرق یقرؤن
القران لا یجاوز تراقیهم یمرقون من الدین کما یمرق السهم من الرمیة فیهم رجل مخدج الید کان
یدیه ثدی حبشیة و همین حال این روایت را حافظ دارقطنی در صحیح نقل شده و مولوی از راه
حیالی لفظ مسند نموده و باب را ذکر کرده و بر فرض صحت راه من تارکان جمعه و جماعات
و طاعنان بر سلف صالح در نزد شیعه حتی مانند نواصب و خوارج سالک زند مراد از شان اند
و تارک جمعه در حدیث صحیح وارد است که منافق است و این فی الجماعة رغبة از قدر حدیث از قرآن

سیمو اهل بیت علیهم السلام ازاد مرسل و کتب حدیثیه در فرض عینی بودن نماز جمعه ایراد نموده و نزد اصحاب ما ... مشهور
سلیقه امامیه اند و اعدا ایشان را اعجاز در صحت نماز جمعه و نفیه واجب است لقوله تعالى يا ايها الذين امنوا
اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله قال ع من ترك ثلث جمع متواليات طبع الله على
قلبه كاتم النفاق قد سلیقه امامیه و مولانا محمد باقر المجلسی طاب ثراه در رساله مرات النجاة در باب فرض کفایی بودن
اتمام مرام گفته موسوی تارک جمعه منافق است والسلام و مذهب شیخ کلینی و صدوق و شیخ الطائفه که محدثین ثلاثه در مقتدای
و بهائی مولانا محمد تقی محمد باقر المجلسی و شیخنا محمد ابو الحسن علی و افضل المتاخرین مولانا محمد محسن کاشی که اوشان را یه
در او جلیلا نه وجوب عینی است که در رسائل ثانی و شیخ حسین بن عبد الصمد العاملی و صاحب کتابی برقرار بل لوجوب عینی
کما هو الحق و الیه ذهب فی العالمین علامه حلی قدس سره در کتاب ... که این لفظ ان الامامیه اکثر ایکا با جمعه
کهو ... و مع ذلک یشنون علیهم بترکها حیث انهم لم یجوز و الاتمام ... و الفاسق و مرتکب الکبائر و المخالف فی العقیده الصحیحه و قال
لیوطان با بکلی برادم بعد مخالف ... و سنة رسول الله و اثارامنه ... و سیرة عباده الصالحین است و همین گفته نخ
امامیه ادای فرایض در مساجد با جماعت ازاد که سنی جلیل ... واجب است و اینکه چند حدیث در فضیلت جماعت و جمعه
از فروع کتاب جامع کافی که بعد از کلام الله متقن ترین کتب امامیه اوثق کتب احادیث اهل البیت علیهم السلام است ایراد مینمایم تا
بر تو ثابت و دستی گمی کند که ترک جمعه و جماعت وصف سنیان امامیه نیست بلکه وصف غلاة است لعنهم الله چنانکه در ولایات
ایشان که غالب ان در کف ملوک سلطان روم و بعضی از آن در کف ملوک بادشاه ایران است مشاهده و معلوم است و
غالب اطراف اسلام خالی از کفار اشد و از فرق اسلام غلاة اند لعنهم الله تعالى و در حقیقت هر سنی سلطنه
شیعی مرتضی است زیرا که حکام سنت مصطفی بی پیروی مرتضی سپاس المتحق است چنانکه ان حضرت فرمود انا
مدینة العلم وعلی بابها و فرموده کذب من زعم انه یحبنی ویبغضک و هم چنان هر شیعی مرتضی سنی مصطفی است زیرا که
پیروی مرتضی بدون التزام و تمسک سنت مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم نیز محال است چنانکه ان حضرت فرموده انا
عبد من عبید محمد و مانند این ... در خارج شادی است ثقة الاسلام ابو جعفر محمد یعقوب بن اسحق الکلینی
الرازی قدس سره در کتاب الصلوة الجامع الکافی در باب سی و چهارم که باب فضل الجماعة است حدیث
صحیح و حسن و معتبر ایراد نموده از انجمله روایت نموده بسند کالصحیح بل الصحیح از زراره روایت کرده که گفت قلت لابی عبد الله ما یروی
الناس ان الصلوة في جماعة افضل من صلوة الرجل وحده بخمس وعشرین صلوة فقال صدقوا فقلت الرجلان یکونان
جماعة فقال نعم ویقوم الرجل عن یمین الامام و نیز روایت نموده از اسحق بن عمار که گفت قال ابو عبد الله ما یستحی الرجل
منکم ان یکون له الجاریة فیبیعها فتقول لم یکن یحضر الصلوة و بسند صحیح از زراره و فضیل بن یسار روایت کرده گفتند قلنا
له یعنی حضرت امام ابو جعفر محمد باقر علیه السلام الصلوات في الجماعة فریضة هي فقال الصلوة فریضة ولیس الاجتماع
بمفروض في الصلوات کلها ولکنها سنة ومن ترکها رغبة عنها وعن جماعة المؤمنین من غیر علة فلا صلوة له و نیز روایت
کرده باسناد از حضرت امام محمد باقر علیه السلام در حدیث اعلام جماعت و فضل صلوة الجماعة على صلوة الرجل فذا
خمس وعشرین درجة في الجنة و در باب پنجاه و یکم از کتاب الصلوة که عنوان ان باب فضل یوم الجمعه ولیلتها است در
ان چهار ده حدیث اورده روایت نموده بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که ان حضرت فرمود ان الله

یوم الجمعة تنزل الملائكة المقربون معهم قراطیس من فضة واقلام من ذهب فیجلسون علی ابواب المساجد علی کراسی من نور
فیکتبون الناس علی منازلهم الاول والثانی حتی یخرج الامام فاذا خرج الامام طووا صحفهم ولا یهبطون فی شیء من الایام
الا فی یوم الجمعة یعنی الملائكة المقربین و باب پنجاه و سیوم را عنوان کرده باب وجوب الجمعة وعلی کم تجب و در این باب بیست
حدیث اورده از انجمله بسند صحیح از ابو بصیر و محمد بن مسلم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که ان حضرت فرمود ان
الله عز وجل فرض في کل سبعة ایام خمسا وثلثین صلوة منها صلوة واجبة علی کل مسلم ان یشهدها الا خمسة المریض و المملوک
والمسافر والمراة والصبي و نیز روایت کرده بسند صحیح از ان حضرت علیه السلام که فرموده فرض الله علی الناس من الجمعة الی
الجمعة خمسا وثلثین صلوة منها صلوة واحدة فرضها الله في جماعة وهی الجمعة الحدیث و حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین
در دعای یوم الجمعه فرموده و هذا یوم الجمعه فرض الجمعات و ما اوجبت فیها من الطاعات ... من العطاء ... فی
في یوم الجواد انت العزیز الحکیم و قول الحضرت علیه السلام نزد سه فرق زیدیه و امامیه ثابت است بلا خلاف و هم
الحمد لله الان در جمیع مملکت ایران از کرمان و خراسان و فارس و عراق و مازندران و عرب و کردستان و لرستان و اذربیجان
و گیلان بلده و قصبه نیست که در ان اقامه جمعه نبوده و در چندین مسجد بجماعت نماز بگذارند و ائمه در جماعات ما و نسخه
شهادت او را قبول میکنند و این ملحق در ... که یک فرسخی ... است اقامه جمعه میکرده ام و در شهر شیراز
نیز جمعه را اقامه میکردند سه جا رجمعه در بعضی بلاد و قرای حومه ازدست هزار بعضی منحاوز اتفاق میشد اما الحمد لله
بزدول مواد ... اقامه جمعه و جماعت مبنی بر ...
من الله علینا بالجنة نعم انها انه تعالی ... که از ائمه روایت کنند و ان روایات را شایع و
مشهور سازند که شیعه علی را روز قیامت صاحب ... در بهشت جز ایشان در که ... اند اول این روایت
موضوع و مفتری است دوم مراد از شیعه علی و شیعه اولی و اتباع ایشان اند نه روافض ... باید دانست
و ابو ... که خوان ... موضوع و مفتری است و بر فرض صحت مراد از مومنان و مسلمین و متقین
و تابعین و مجتهدین و صابرین و متقین و امثال این اوصاف اهل کتاب ... منسوب که بیهودی یهودیان ...
نموده اند و ... گرم را ... نام نهاده اند ... و اطفال ایشان ... و
... چند اشتند و بدون ... حقی ... عظیم را از اعظم ارکان دین القا شنند و این ... حیث
سلطنت و ... و ... دارد فیکان جواب مولوی لا یلیق ...
... مولوی ... و منع احادیث بشیعه داده برای اثبات کذب
و افترای او اکثر در احادیث نبویه صلی الله علیه وآله وسلم از طرق سنیان ... روایت شده ابراد میکنم
و الرکتب احادیث ایشان ... را ... جمله ... ثابت میکنم و در اینجا ابراد
میکنم برای ... که ابو الحسن المغازلی الشافعی در کتاب المناقب باسناد خود
انس بن مالک رضی الله عنه روایت نموده که گفت قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم یدخل من امتی الجنة
سبعون الفا لا حساب علیهم ثم التفت الی علي رضی الله عنه فقال هم من شیعتک وانت امامهم و نیز روایت
نموده باسناد خود از حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله که الحضرت

یا علی ان شیعتنا یخرجون من قبورهم یوم القیمة علی ما بهم من العیوب والذنوب ووجوههم کالقمر فی لیلة البدر وقد
فرجت عنهم الشدائد وسهلت لهم الموارد واعطوا الامن والامان وارتفعت عنهم الاحزان یخاف الناس و
لا یخافون ویحزن الناس ولا یحزنون شرک نعالهم یتلألأ نورا علی نوق لها اجنحة قد ذللت من غیر مهانة و
نجبت من غیر ریاضة اعناقها من ذهب احمر الین من الحریر لکرامتهم علی الله عز وجل و[illegible]
این فضیلت [illegible] روایت کرده امام محمد بن احمد بن علی
بن الحسن بن شاذان [illegible] قال رسول الله صلی الله علیه واله
وسلم من صافح علیا فکانما صافحنی ومن صافحنی فکانما صافح ارکان العرش ومن
عانقه فکانما عانقنی ومن عانقنی فکانما عانق الانبیاء کلهم ومن صافح محبا لعلی
غفر الله له الذنوب وادخله الجنة بغیر حساب [illegible]
ابیه عن علی بن الحسین عن ابیه قال قال رسول الله یا علی مثلک فی امتی مثل المسیح عیسی بن مریم افترق قومه
ثلث فرق فرقة مؤمنون وهم الحواریون وفرقة عادوه وهم الیهود وفرقة غلوا فیه فخرجوا عن الایمان وان امتی
ستفترق فیک ثلث فرق فرقة شیعتک وهم المؤمنون وفرقة اعداؤک وهم الناکثون وفرقة غلوا فیک وهم
الجاحدون الضالون فانت یا علی وشیعتک فی الجنة ومحب شیعتک فی الجنة وعدوک والغالی فیک فی
النار [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کرامت [illegible] کل ولی علی قدم نبی وانا علی قدم جدی محمد
رفع المصطفی قدما الا وضعت قدمی فی الموضع الذی رفع قدمه منه الا قدام النبوة فانه لا سبیل
الیه [illegible]
[illegible] انا من یدبر امور الخلق وعندهم رجال الله اذا
وصلوا الی القدر امسکوا وانا اذا وصلت دخلت فیه فنازعت اقدار الحق بالحق للحق [illegible]
[illegible]
[illegible] قال لی یا غوث الاعظم قلت لبیک یا رب الغوث
[illegible]
الشیخ [illegible] ان السلطان المعروف بابی یزید البسطامی قد صحب کثیرا من المشایخ ثم
جاء الی حضرة الصادق [illegible] فقال لو لم اصل الی الصادق
لمت کافرا [illegible] وکانت [illegible]
هکذا شهد له الشیخ المرشد جنید البغدادی وصاحب المقامات [illegible]
[illegible] قل لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی [illegible]
[illegible]
[illegible] الا انا فاعبدون [illegible] لوائی اعظم من لواء محمد وهو تحت لوائی [illegible]
[illegible] اعظم شانی [illegible]
[illegible] لا اله الا انا فاعبدون [illegible]
[illegible]

[illegible]

... اعظم من لواء الحمد وهو ...

[illegible]

... فهذا سيف الولي المطلق ...

[illegible]

... ولقوله تعالى حتى توارت بالحجاب ...

[illegible]

شرح [illegible]

متن [illegible]

[illegible]

متن [illegible]

شرح [illegible]

[illegible]

شرح [illegible]

[illegible]

... هو البدر في هيجا ...

فرائصه من ذكره السيف قد علا وكم خاض في خيبر فلم يهول ولكنكم مثل النعام تشرد ومن

احد ولم من رجال وصبغه لسود وجه الكفر وهو مسود علي ارتقى الطين ما طار ذكره ومن

بها اعداءه وهي تشهد ومات حين حيث المساجد بابه ولم ابواهم اذ ذاك عنه تسود ومن وجه

الزهراء حين كريمة لحين كرم فضلها الدين يحمد [illegible]

[illegible]

... لا امثال نضربها للناس وما يعقلها

العالمون [illegible]

متن [illegible]

شرح [illegible]

[illegible]

جبرئیل علیه السلام در اینجا [illegible] آن ستاره از ثوابت است [illegible]

[illegible]

شرح [illegible]

[illegible]

صلى الله عليه وآله وسلم سأل جبرئيل عليه السلام فقال يا جبرئيل كم عمرت من السنين فقال يا رسول الله لست أعلم غير أن في الحجاب الرابع نجماً يطلع في كل سبعين ألف سنة مرة رأيته اثنين وسبعين ألف مرة فقال النبي صلى الله عليه وآله وسلم يا جبرئيل وعزة ربي أنا ذلك الكوكب رواه النيشابوري هذا كلامه فلما خلق الله آدم عليه السلام جعل ذلك النور في ظهره [illegible]

[illegible]

معاذ الله من هذه العقيدة الفاسدة [illegible]

[illegible]

شرح [illegible]

[illegible]

خلق الله الأرواح قبل الأجساد بألفي عام [illegible]

[illegible]

قال تعالى وإذ أخذ ربك من بني آدم من ظهورهم ذريتهم وأشهدهم على أنفسهم ألست بربكم قالوا بلى شهدنا أن تقولوا يوم القيامة إنا كنا عن هذا غافلين أو تقولوا إنما أشرك آباؤنا من قبل وكنا ذرية من بعدهم أفتهلكنا بما فعل المبطلون وكذلك نفصل الآيات ولعلهم يرجعون [illegible]

[illegible]

ربنا أمتنا اثنتين وأحييتنا اثنتين [illegible]

[illegible]

شرح [illegible] وآدم بين الماء والطين [illegible]

[illegible]

فاهبطني الله تعالى الى الارض في صلب آدم وجعلني في صلب نوح وقذفني في صلب ابراهيم ثم لم يزل ينقلني من الاصلاب الكريمة والارحام الطاهرة حتى
اخرجني من بين ابوي لم يلتقيا على سفاح قط [illegible]
[illegible]
[illegible] رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال كنت نورا بين يدي ربي قبل خلق آدم باربعة عشر الف عام
[illegible]
نور وعن ابن عمر ان النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال قال جبرئيل ان بيني وبين الرب سبعين حجابا
من نار ونور لو رأيت ادناها لاحترقت [illegible]
سبحانه وتعالى اراد ان يدل على عالم الخلق [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible]

[illegible]

يا حار همدان من يمت يرني من مؤمن او منافق قبلا يعرفني طرفه واعرفه بعينه واسمه وما فعلا

اقول للنار حين توقف للعرض ذريه لا تقربي الرجلا ذريه لا تقربيه ان له حبلا بحبل الوصي متصلا

اسقيك من بارد على ظمأ تخاله في الحلاوة العسلا

[illegible]

هذا لنا شيعة وشيعتنا اعطاني الله فيهم الاملا

قال دخل الحرث الهمداني على امير المؤمنين عليه السلام في نفر من الشيعة وكنت فيهم فجعل الحرث

يتأود في مشيته ويخبط الارض بمحجنه وكان مريضا فاقبل عليه امير المؤمنين عليه السلام وكا[illegible]

[illegible]

يا حار همدان من يمت يرني من مؤمن او منافق قبلا يعرفني طرفه واعرفه بعينه واسمه وما فعلا

وانت عند الصراط تعرفني فلا تخف عثرة ولا زللا اسقيك من بارد على ظمأ تخاله في الحلاوة العسلا اقول

للنار حين توقف للعرض على جسرها ذري الرجلا ذريه لا تقربيه ان له حبلا بحبل الوصي متصلا هذا لنا شيعة

وشيعتنا اعطاني الله فيهم الاملا [illegible]

[illegible]

كالغيث لا يدري آخره خير ام اوله او كحديقة اطعم منها فوج عاما ثم اطعم منها فوج عاما لعل آخرها فوجا
يكون اعرضها عرضا واعمقها عمقا واحسنها حسنا كيف تهلك امة انا اولها والمهدي وسطها والمسيح آخرها
ولكن بين ذلك فيج اعوج ليسوا مني ولا انا منهم

يعجبك قوله في الحيوة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو الد الخصام واذا تولى سعى في الارض ليفسد
فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد

ابتغاء مرضات الله والله رؤف بالعباد

[illegible]

امتی فیحلئون عنهم فاقول یا رب اصحابی فیقول انک لا علم لک بما احدثوا بعدک انهم ارتدوا علی
ادبارهم القهقری قال وقال ابن شهاب عن سعید بن المسیب عن ابی هریرة انه کان یحدث ان رسول الله صلی الله علیه
و آله وسلم قال یرد علی الحوض یوم القیمة رهط من اصحابی فیجلون عن الحوض فاقول یا رب اصحابی فیقول انک لا علم لک بما
احدثوا بعدک انهم ارتدوا علی ادبارهم القهقری قال وقال البخاری ... عن ابی
هریرة انه کان یحدث ان النبی صلی الله علیه و آله وسلم ... عن النبی صلی الله علیه و آله وسلم قال
بینا انا قائم اذا زمرة حتی اذا عرفتهم خرج رجل من بینی و بینهم فقال هلم فقلت الی این فقال الی النار والله
قلت ما شانهم قال ارتدوا بعدک علی ادبارهم القهقری ثم اذا زمرة حتی اذا عرفتهم خرج رجل من بینی و
بینهم قال هلم قلت الی این قال الی النار قلت ما شانهم قال انهم ارتدوا علی ادبارهم القهقری فلا اراه یخلص
منهم الا مثل همل النعم ... صلی الله علیه و آله وسلم ...
... صلی الله علیه و آله وسلم ... علی الحوض ... رجال ...

[illegible]

[illegible]

فکانت اذا ولدت ولدا اسود قتلته الی ان قال وقال الشعبی ... رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم
الی هند یوم فتح مکة ... فقالت علی ما
ابایعک فقال علی ان لا تزنین فقالت وهل تزنی الحرة ... رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم
فنظر الی عمر وتبسم الی ان قال واما قول الحسن لعمرو بن العاص ولدت علی فراش مشترک فذکر الکلبی
ایضا فی المثالب قال کانت النابغة ام عمرو بن العاص من البغایا اصحاب الرایات بمکة فوقع
علیها العاص بن وایل وعدة من قریش

من قریش منهم ابو لهب و امیه بن خلف و هشام بن المغیره و ابوسفیان بن حرب کلهم واقعها قال ابن الکلبی وکان
الزناة الذین اشتهروا بمکة جماعة منهم هؤلاء المذکورون و امیه بن عبد شمس و عبد الرحمن بن الحکم بن
ابی العاص اخو مروان بن الحکم الی ان قال فلما حملت النابغة بعمرو تکلم فیه خمسة کلهم ... الذین
ذکرناهم کل واحد یزعم انه ولده واکب علیه العاص بن وایل و ابوسفیان بن حرب کل واحد یقول انا ابوه فحکما
النابغة فاختارت العاص فقالت هو منه فقیل لها ما حملک علی هذا وابوسفیان اشرف من العاص فقالت هو کما قلتم الا
انه رجل شحیح والعاص جواد ینفق علی بناتی ... عبارات حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام با ولید بن عقبه
... از خوف اطاله ... عبارات فضلای ... در حق جمعی کثیر
از صحابه که ... کردند از معویه و وضع حدیث در مذمت جناب ولایت مآب امیر المؤمنین
علیه افضل السلام نموده اند و جمع دیگر که شراح صحیح ... کذب
... از طبقه ... و تابعان ... در اصول ... قرار
داده اند ... السواد الاعظم روایتی ...
جمهور ... شیعه ... منافقین شده اند ...
جمهور ... روایت شده ... روایات
... خواهد بود چنانچه واقع است شرح باید دانست که حدیث ... محدثان اسلام
خواه سنی و خواه شیعه و خواه ناصبی و خواه خارجی و خواه غلاة و روافض ... قرآنی
لفظه و معنی ...
... حدیث است حدیث ... صحیح حدیث ...
... امامیه اثنا عشریه اهل علم ...
... علی بن ابی طالب علیه السلام ... علی مع الحق والحق
مع علی ... سلمان و ابوذر و مقداد و خزیمه
ذو الشهادتین وابو ایوب انصاری و جابر بن عبد الله انصاری و حذیفة ابن الیمان و عبد الرحمن
و عبد الله بن مسعود و جمیع را که از فتنه ناکثین و قاسطین و مارقین ... خدا
امیر المؤمنین علیه السلام محفوظ ... تحقیق ... در مقام
... در اصول اربعمائة ... در زمان حضرت امام جعفر صادق صلوات الله
علیه ... ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین ...
... و اجازه ... علیهم
افضل التحیة ... الشیخ ابو عبد الله
محمد بن محمد بن النعمان المفید قدس سره در کتاب العیون والمحاسن ... سید مرتضی علم الهدی
... کتاب المغنی عن الامام ... الاصول ...

دور زیاده از صد جا شیخ الطایفه محمد بن الحسن الطوسی طاب ثراه در کتاب تهذیب الاخبار میگوید خبر واحد کا او علما و لا عملا بی خلاف که در قدمای ایشان است در حیثیت منع از تعبد باخبار احاد است استاد المتکلمین ابو جعفر عبد الرحمن بن قبه الرازی قدس سره دو موافقان او قبیح عقلا دانسته و شیخ مفید رحمه الله و سید مرتضی و موافقان مانند ابن ادریس و ابن البراج و سلار قدس سرهم حرام شرعی و محظور (؟) دانسته و تجویز تعبد باخبار احاد جمع از متاخران امامیه بسبب غفلت یا تقیه موافقت با چاریاریان است و عجب است که مولوی با وجود اعتقاد بانکه انصاف کلام عدول با آن هم منکر است که در دولت عثمان و بنی امیه از اتباع ایشان سر زده تمسک اند و اخبار احاد در اثبات دلیل دوم از ادله اربعه شرعیه میپندارند طعن بر امامیه میکنند و اخبار احاد را که امامیه در کتب استدلالیه در مقابله چاریاریان در مقام استدلال آورده اند از باب صناعت الزام خصم (؟) ... بر علی القسم است در مقام تاسیس بنای عقیده نحو ولیکن فهم سخن گر نکند مستمع قوت طبع از متکلم مجو و قدمای چاریاریان مانند ابن قتیبه دینوری و از متاخران مانند امام فخر الدین رازی تصریح اند در کتب بیان عقاید بعدم اثبات تعبد باخبار احاد و بر او عمل باخبار احاد در صدر سلف از خصایص چاریاریان قدم است ... ... کیا بود جنس من سوسا ... در ... روایات از معاویه و عمرو بن العاص بسیار است قطع نظر از روایات از ابو هریره که کلف از بیعت مرتضویه ... در لشکر ضلالت اثر معاویه یافته باغیه بود و همچنین روایات از طلحه و زبیر که راس ناکثین بوده اند و سعد بن ابی وقاص و عبد الله بن عمر باو بیعت نکرده اند ... خلیفه بر حق را که باتفاق است رکن رکین در احادیث ایشان اند و عبد الله بن عمر از بیعت مرتضویه امتناع نموده ... با یزید پلید نمود و از حضرت مرتضی علی علیه السلام اعتزال جسته و در کتب روایت ابن الاشعث خروج نمود و اینک کتب معتبره بر دو تواریخ و رجال چاریاریان شاهد صدق این دعوی است اگر خوف اطاله نمی بود نقل عبارات قوم درین مواد میکردیم کید هفتاد و هشتم آنکه گویند آنچه از اهوال قیامت و وزن اعمال و بر آوردن نامهای اعمال و بر اعمال ... جزا دادن مردی و منقول است همه غیر شیعه را خواهد بود و شیعه از همه این شداید محفوظ و مصون اند و این بهتان نسبت بائمه عظام ... و این عقیده ایشان مثابه عقیده یهود است که گفتند لن تمسنا النار الا ایاما معدودات و مخالف است نصوص قطعیه که من یعمل سوء یجز به و من یعمل مثقال ذرة شرا یره الی غیر ذلک من الآیات و الاحادیث المتلقی علیها بین الفریقین شرح باید دانست که شیعه را در نزد امامیه دو اطلاق است اول در اصطلاح متکلمین که کل من قال بالخلافة علی بالنص بلا فصل را شیعه گویند و درین غلاة و کیسانیه و مختاریه و زیدیه و ناوسیه و واقفیه و فطحیه و سبعیه همه داخل اند و امامیه اثنا عشریه فاطمیه این فرق را هالک و مخلد در جحیم میدانند و دوم بمعنی پیروان حقیقی و متابع تحقیق حضرت علی مرتضی و ائمه هدی صلوات الله علیهم در اعتقادات و اخلاق و عبادات و عادات و معاملات و عقود و ایقاعات و فرایض و احکام مانند حضرت سلمان و مقداد و ابوذر رضی الله عنهم و شک نیست که ایشان بمدلول تنزیل مجید ان الذین سبقت لهم منا الحسنى اولئک عنها

معبدون

مبعدون لا یسمعون حسیسها و هم فیما اشتهت انفسهم خالدون مصداق این آیات مورد نزول و شمول اهوال نیستند زیرا که بمصداق حاسبوا قبل ان تحاسبوا حساب نفس خود را کشیده اند و جمیع کتب عربیه و فارسیه قدما و متاخران امامیه مانند کتاب الاعتقادات شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه الفقیه القمی طاب ثراه و شرح شیخ ابو عبد الله المفید طاب ثراه بران و باب حادی عشر تصنیف علامه جمال الدین الحلی قدس سره و رساله تجرید العقاید محقق نصیر الدین محمد طوسی نور ضریحه و کتاب ... الیقین فاضل متتبع میرزا حسن لاهیجانی و کتاب گوهر مراد مولانا عبد الرزاق لاهیجی و سرمایه ایمان والد ماجد او و کتاب علم الیقین و منهاج النجات مولانا محمد محسن استاد او و کتب اعتقادیه مولانا محمد باقر مجلسی و مولانا محمد طاهر قمی رحمهم الله علیهم اجمعین در عربی و فارسی ازین نوع خرافات خالی است و چون بانکه شیعیان از طرق مخالفان نیز احادیث بسیار وارد است و در ان احادیث دخول ایشان بدون حساب منصوص است چنانچه سابق قدری ازان احادیث ثبت ایراد یافت و ذکر آن رات است نوشته که حال شیعیان ذلک فضل الله یوتیه من یشاء و باب الفضل اوسع از باب العدل است و وجوب عفو و وعید باتفاق سنیان و اشاعره و امامیه مردود است و اگر موضوع و دروغ است وای بحال سنیان که افترا بر رسول مختار صلی الله علیه و آله و سلم بسته مورد فلیتبوء مقعده من النار شده اند سبحانهم و حفاظ و در حدیث حضرت امام رضا علیه السلام که در تفسیر امام حسن عسکری علیه السلام بسند متصل مرویست اطلاق شیعه علی را بر غیر امثال حضرت امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهما و حضرت سلمان رضی الله عنه صحیح ندانسته اند نمیدانم که مولوی آن این اطلاعات را از کدام کتاب نقل نموده نام مولف را نبرده و ذکر مستند او ننموده و این نسبت بشیعیان از سنیان منقول است با آنچه از مشایخ صوفیان چاریاریان در شطحیات و طامات بر زبان ایشان مانند کتاب شطحیات دار الشکوه و نفحات الانس ملا عبد الرحمن جامی پاره ازان محرر و مسطور است و اینک عبارات کتاب الاعتقادات شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه الفقیه القمی طاب ثراه را که والد او از شاگردان حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است بالفاظ ایراد مینمایم تا افترای مولوی مفتری بر خاص و عام کما هو فوق الاعلام آشکارا گردد قال رحمه الله فی کتاب باب الاعتقاد فی الموت قیل لامیر المومنین علیه السلام صف لنا الموت قال علی الخبیر سقطتم هو احد ثلاثة امور ترد علیه اما بشارة بنعیم لا بد و اما بشارة بعذاب الا بد و اما تخویف و تهویل لا یدری فهو المبشر بعذاب الا بد و اما المبهم امره الذی لا یدری ما حاله فهو المومن المسرف علی نفسه لا یدری ما یئول الیه حاله یاتیه الخبر مبهما مخوفا ثم لم یسوه الله باعدائنا و یخرجه من النار بشفاعتنا فاعملوا و اطیعوا الله و لا تتکلوا و لا تستصغروا عقوبة الله فان من المسرفین من لا تلحقه شفاعتنا الا بعد عذاب ثلاث مائة الف سنة و گفته باب الاعتقاد فی المسائلة فی القبر انها حق لا بد منها فمن اجاب بالصواب فاز بروح و ریحان

فی قبره و بجنة نعیم فی الآخرة و من لم یات بالصواب فله نزل من حمیم فی قبره و تصلیة جحیم فی الآخرة و اکثر ما یکون عذاب القبر من النمیمة و سوء الخلق و الاستخفاف بالبول و اشد ما یکون عذاب القبر علی المومن مثل اختلاج العین او شرطة حجام و یکون ذلک کفارة لما بقی علیه من الذنوب التی لم یکفرها الهموم و الغموم و الامراض و شدة النزع عند الموت و گفته باب الاعتقاد فی الشفاعة قال الشیخ ابو جعفر رضی الله عنه من اهل الکبائر و الصغائر فاما التائبون من الذنوب فغیر محتاجین الی الشفاعة الی ان قال و الشفاعة لا تکون لاهل الشک و الشرک و لا لاهل الکفر و الجحود بل تکون للمذنبین من اهل التوحید و گفته باب الاعتقاد فی الوعد و الوعید قال الشیخ من وعده الله تعالی علی عمل ثوابا فهو منجزه و من وعده علی عمل عقابا فهو فیه بالخیار فان عذبه فبعدله و ان عفا عنه فبفضله و ما الله بظلام للعبید و قد قال الله عز و جل ان الله لا یغفر ان یشرک به و یغفر ما دون ذلک لمن یشاء و نیز گفته باب الاعتقاد فیما یکتب علی العبد قال الشیخ اعتقادنا فی ذلک انه ما من عبد الا و ملکان موکلان به یکتبان جمیع اعماله الی ان قال و الملکان یکتبان علی العبد کل شیء حتی النفخ فی الرماد و نیز گفته باب الاعتقاد فی الحساب و الموازین قال الشیخ اعتقادنا فی الحساب و الموازین انه حق منه ما یتولاه الله عز و جل و منه ما یتولاه حججه فحساب الانبیاء و الائمة علیهم السلام یتولاه الله عز و جل و یتولی کل نبی حساب اوصیائه و یتولی الاوصیاء حساب الامم و الله تعالی هو الشهید علی الانبیاء و الرسل و هم الشهداء علی الاوصیاء و الائمة شهداء علی الناس و ذلک قول الله عز و جل لیکون الرسول شهیدا علیکم و تکونوا شهداء علی الناس و قوله فکیف اذا جئنا من کل امة بشهید و جئنا بک علی هؤلاء شهیدا الی ان قال فاما السؤال فهو واقع علی جمیع الخلق لقول الله تعالی فلنسألن الذین ارسل الیهم و لنسألن المرسلین یعنی عن الدین و اما الذنب فلا یسأل عنه الا من یحاسب قال الله عز و جل فیومئذ لا یسأل عن ذنبه انس و لا جان یعنی من شیعة النبی و الائمة علیهم السلام دون غیرهم کما ورد فی التفسیر و کل محاسب معذب و لو بطول الوقوف و لا ینجو من النار و لا یدخل الجنة احد بعمله الا برحمة الله تعالی یخاطب عباده من الاولین و الآخرین بمجمل حساب عملهم مخاطبة واحدة یسمع منها کل واحد قضیته دون غیرها و یظن انه المخاطب دون غیره و گفته و اعتقادنا فی النار انها دار الهوان و دار الانتقام من اهل الکفر و العصیان و لا یخلد فیها الا اهل الکفر و الشرک فاما المذنبون من اهل التوحید فانهم یخرجون منها بالرحمة التی تدرکهم و الشفاعة التی تنالهم و روی انه لا یصیب احدا من اهل التوحید الم فی النار اذا دخلوها و انما تصیبهم الآلام عند الخروج منها فتکون تلک الآلام جزاء بما کسبت ایدیهم و ما الله بظلام للعبید انتهی الفاظه

اکنون ای دانای روشن ضمیر انصاف کن

که معتقد امامیه کی و آنچه مولوی آن را بایشان نسبت داده کجا و مسلم حیله این مفتری در است که در اول ملتزم شده که آنچه نقل میکند از کتب شیعه باشد و در هنگام نقل عقیده و نسبت مطلقا ذکر حجة کتاب او لا و ذکر طرق او ثانیا و مسند الیه ثالثا و ذکر معصوم و متکلم را ابدا و ذکر لفظ منقول اصلا ... نمیکند و در تعبیرات کم و زیاد و دو افعال میکند و شتران ... جمله ... عوام کالانعام که زمام دنیا و ... بدست فرنگیان داده ... اقرار باسلام دختران ... بدست فرنگیان ... بجهت مرتدان از فطرت اند و حکم اسلام از ایشان ساقط و بلاد ایشان ... و حکم و عدالت لفظیه ... بدست فرنگیان است دار الحرب است و هجرت ازان با ... بلاد اسلامیه واجب عینی است و سبب تعجب است از مولوی که دختران و خواهران را در زیر ران فرنگیان گذاشته ... ازان ... عام برداشته ... شیعه میکند ... کید هفتاد و نهم آنکه افترا و کذب بر اهل سنت که ایشان میگویند که ... تا آنکه در دل او ... بغض امیر المومنین جا گیرد و اصل این افترا این است که بعضی علمای ایشان این لفظ از علی بن الجهم بن بدر بن الجهم القرشی روایت کرده اند و او از اشرار نواصب بود که بنابر مصلحت تسنن ظاهر میکرد و تستر میکرد ... مقصد او تا بود تحریف مردم از امیر المومنین بود اگر گفته باشد ... شرح باید دانست که علی بن جهم از سنیان ناجیه بود و صاحب متوکل عباسی بود و علمای رجال و سیر در حق او گفته اند یبغض علیا قال له ابو العیناء تبغض علیا قرشی لانه قتل الفاعل و المفعول به من قوم لوط و انت اسفلها و قال فیه ابو عبادة البحتری شعرا اذا ما حصلت علیا قریش فلا فی العیر انت و لا النفیر و لو اعطاک ربک ما تمنی لزاد الخلق فی عظم الایور گفته اند خرجت منوا ناجیة عن طاعة علی فسبا هم امیر المومنین و بایعهم عامله ابن مصقلة بن هبیرة و ناجیة بن سبیة الی الاهم زوجها سامه فلما مات اعقب منها الحرث ... فاعقب منها بنی ناجیه و منهم علی بن جهم و در افواه چاریاریان ماوراء النهر و افغان مشهور تمام دارد حدیث اند که بغض علی باید بدل تا نحو در مذهب سنی ... امثال این سخنان ... طرفین است ... ماهیت تسنن قول بنفی نص جلی و خفی بر تعیین خلیفه ... است و جواز انعقاد خلافت به بیعت اهل حل و عقد و خلیفه چهارم دانستن علی مرتضی از مشهورات ... در صدر سلف است ... بوده ... مانند عساکر بنو امیه و بنو مروان و در خوارج و در شیعه علی و شیعه عثمان اطلاق شیعه ... عثمان را شیعه عثمان میگفتند ... و شیعه عثمان در ... عثمان ... علی علیه السلام ... در زمن معاویه ... و شهادت زید بن علی ... در اظهار ... عثمان با علی ... این دعوی ... است ... حق ...

احتمال عجز از جواب نبود اوقات شریفتر از ذکر امثال این مزخرفات بود متن و متاخرین ایشان که جمله بی تمیز و بی تحقیق اند این روایات اورا تلقی بالقبول نموده در حق اهل سنت نمیباشد مگر آنکه بعض فضایل آنجناب را بخوف مخالفین بخود مذکور کنند و عجب است از این مرد که چگونه ای قدح میدانند و ادعای علم قلوب که خاصه خداست مینماید بحکم ع عالی نقش بنمود و در دلالت آن نقطه الکیّ دست اما چون همه جا تیر تاریکی میاندازد جواب چنانست که طایفه را که دعوی ضعف ونفاق و عبارات منثوره و منظومه موجود است دانستن عقاید ایشان دخلی بعلم غیب و اطلاع بر قلوب ندارد و این طعن بعینه مردود است بر گروه مولوی که در باب اول این رساله عقاید زایغه در مذاهب اسلامیه بمحض نسبت و افترا بایشان با مثال زراره و هشام بن الحکم نسبت داده چگونه در این ادعای علم القلوب لازم نیامده و در اینجا لازم آمده و حق آنست که همچنانکه غلاة در فرقه شیعه و زنادقه در طایفه صوفیه و ملاحده در زمره مرفاه مستتر اند نواصب لعنهم الله مبغضان حضرت علی مرتضی علیه السلام در سنیان مستتر اند اما نقب لعن عداوت اهل بیت بنا بر حدیث حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مردود است و لحب مصداق در مظهران اسلام مفقود است و میزان معرفت ناصب در فرقه محققه حدیث حضرت امام محمد تقی علیه السلام است که آنحضرت فرموده من قدم و اخر فهو ناصبی هم جناب ولایت مآب مرتضوی علیه السلام فرموده اند که عدو که ثلاثة عدوک و عدو صدیقک و صدیق عدوک و بلا تشکیک چاریاریان اصحاب جمل را و معویه و عمرو ابن العاص و ابو موسی الاشعری را اهل سنت میدارند و روایات کثیره از ایشان در صحاح خود نقل میکنند و هم چادر قرار دادن ایشان میترحم و ترحم ملک و زبان میگشایند و بر ایشان دائما با حوال که سلف ایشان و تواریخ دیر سلف ایشان نوشته که معویه سب علی مرتضی و حضرت حسن مجتبی و حسین سید الشهدا صلوات الله علیهم را بر روس منابر در خطب جمع و اعیاد بدعت نهاد و مستمع ان از سب اجابی رواسطه بواسطه زیاد بن ابیه ولد الزنا تا بقتل رسانید و ابو موسی عزل آنحضرت علیه السلام از خلافت نموده خلع بیعت حقه کرده و کجدیله عمرو بن العاص را تسمیع کردند این داستان مفصل در محل لایق بعبارات محدثان و مورخان و ائمه چاریاریان در دفاتر سلف و خلف شایع و متواتر معروفست و اندکی از بسیاران در محل لایق با آن خواهد آمد ان شاء الله و قتال و اکثر معویه و عمرو بن العاص را با آل حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم نشاید گفتن و میتوانی و امثال این جحود و انکار را از باب سفسطه و انکار یقینیات است پس سلاله حضرت فاطمه زهرا فاطر نور الله الحسنیه المرعشی الشهید را درین نسبت چه تقصیر و قیاس در مذهب امامیه با اساس محرم شرعی است هر چند بعض از منحلان تشیع بعض اقسام از ان اعفلة تجویز کرده باشند از مناط اعتبار ساقط و فی الحقیقه از الزام خصم بمالا یرضا به الخصم خواهد بود پس طعن باستعمال قیاس بر نفس بر جناب سیادت مآب نور الله غیر راجح و مانند ثفل است که بر ریش تحکم طاعن بر میگردد ع خر جو کنیش کنه خنده بر کردون زند و موافقت سنیان اهل حق را بر سید بعد ربیت از باب نطاق الله تعالی است سلف ایشان را از باب مداهنه است و تقیه و تصحیح مذهب بودن خلفای ثلثه و ایشان را درین باب بسم تا بابو هریره است که طعام معویه ادسم

میکف و در غدا

اما بعض علما ... بعض روایات بزرگان ... باین رسالت ...

میکف و در غدا او عشا و مبلو آن حرامزاده عاقر لیو متن و در تواریخ هزار جا دیده باشد که علمای اهل سنت با امرای سفاک و ظلمه بابک نواصب مثل حجاج و ولید مجاهره بانکار نموده اند و جان خود را نثار خاندان نبوت کرده تن بکشتن داده اند نسائی که از علمای محدثین اهل سنت است بجهت تحریر رساله مناقب امیر المؤمنین از دست اهل شام شربت شهادت چشید شرح پوشیده نماند که کشتن و هلاک نمودن نسائی باعتبار تشیع بجهت است و کشندگان او چاریاریان بوده اند نه ناصبان لعنهم مولوی و برین مطلب شاهد صادق است یکی آنکه این واقعه در دولت بنی عباس اتفاق افتاده بعد از زمان مامون و معتصم و در ان ایام ناصبی لعنهم متمکن بعداوت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در شام باقی نمانده بود بلکه نصب را اثر نه اهل بیت سید الشهدا حجاب اشرار الاولاد علی بن ابی طالب معویه بهلاک میرسانند دوم آنکه اورا چون سوال از مناقب معویه نمودند و غیر از لا اشبع الله بطنه خبر صحیح و معتبر و غیر موضوع در حق او نداشت و نگفت بر پهلوها شستها زدند و سبب هلاک او شدند و الی الآن چاریاریان ماوراء النهر و بیخ ... و کابلیان نوحی معویه را خال المؤمنین و کاتب الوحی میگویند و الا دو الحکیم السنائی طاب ثراه حیث قال فی الحدیقه بیت که ترا خال با بدیت ناچار بود و بکر را تا بال لثمار عایشه بهتر است خواهر او قال به لیو برادر او قاضی ابن خلکان در کتاب وفیات الاعیان و صاحب تاریخ منقول از صیاغ مالکی و حافظ ذهبی و دیگر ائمه تاریخ و رجال قریب المضمون در حال او گفته منقول و نقش ایها تصانیفه و فارق مصر فی آخر عمره و خرج الی دمشق فسئل عن معویه و ما روی من فضائله فقال اما یرضی معویه ان یخرج راسا براس حتی یفضل و فی روایه اخری ما اعرف له فضیلة الا لا اشبع الله بطنه و کان یتشیع فما زالوا یدفعون فی خصیتیه و داسوه ثم حمل الی مکه فدفن بها بین الصفا و المروة و کان قد صنف کتاب الخصایص فی فضل علی ابن ابی طالب و اهل البیت و اکثر روایاته فیه عن احمد بن حنبل فقیل له الا تصنف فی فضایل الصحابة فقال دخلت دمشق و المنحرف عن علی کثیر فاردت ان یهدیهم الله و قال بهذا الکتاب و حافظ دار قطنی گفته امتحن بدمشق و ادرک الشهادة و توفی یوم الاثنین لثلث عشر لیلة خلت من صفر سنة ثلث و ثلثمایة انتهی و ازین ترجمه معتبره معلوم و عبارات فهم شده که قتل او بسبب تشیع بود نه تسنن و برادر ذم معویه بود نه مدح علی علیه السلام و هنوز بر همان حمی قریش بجرد اتباع ذم معویه دم علم میکند حشرهم الله معه ...و سعید بن جبیر که حسینی را ذریه رسول میگفت و حجج درین مسئله التزام و از آیه تلک حجتنا آتینا ها ابراهیم علی قومه استنباط اینمعنی نمود بعلاوه شهادت رسید روی کرد دیده چه بلا توقف سنی است دیده نا شنیده کرد شرح پوشیده نماند که سعید بن جبیر از اخلاص شیعیان حضرت امام زین العابدین علیه السلام است شیخ کشی که از عظمای رجال شیعه است در ترجمه او گفته ابو المغیرة قال حدثنی الفضل عن ابن ابی عمیر عن هشام بن سالم عن ابی عبد الله علیه السلام یثنی علیه و ما کان سبب قتل الحجاج له الا علی هذا الامر و کان مستقیما قال الفضل بن شاذان و لم یکن فی زمن علی بن الحسین علیهما السلام فی اول امره الا خمسة انفس سعید بن جبیر الی آخره و اما مورخان گفته اند

ان حجاج مع عبد الرحمن بن محمد بن الاشعث علی عبد الملک بن مروان و قیل له اقتل و ذکر انه لما دخل علی الحجاج قال له انت شقی بن کسیر قال امی کانت اعرف باسمی سمتنی سعید بن جبیر قال ما تقول فی ابی بکر و عمر هما فی الجنة او فی النار قال لو دخلت الجنة فنظرت الی اهلها و ان دخلت النار و رایت من فیها علمت اهلها قال فی قولک فی الخلفاء قال لست علیهم بوکیل قال ایهم احب الیک قال ارضاهم لخالقی قال ایهم ارضی للخالق قال علم ذلک عند ربی الذی یعلم سرهم و نجواهم قال ابیت ان تصدقنی قال لم احب ان اکذبک قال اختر لی ای قتلة شئت قال اختر لنفسک فان القصاص امامک و عن بواب الحجاج قال رایت راس ابن جبیر بعد ما سقط الی الارض یقول لا اله الا الله و امام یافعی در ترجمه او گفته ان الحجاج لم یبق بعد قتل سعید بن جبیر الا اربعین یوم و کان یقوم علیه فی مرضه فاذا انتبه قال ما ترید منی یا سعید بن جبیر و فی روایة اخری کان اذا نام رای سعیدا قد اخذ بمجامع ثوبه یقول له یا عدو الله لم قتلتنی و صاحب انفع گفته یروون عن سعید بن جبیر انه کان یفتی الناس بمتعة النساء و یقول هی احل من شرب الماء و قال هشام عن ابن جریح قال اخبرنی ابن خیثم قال کانت بمکة امراة و کان سعید بن جبیر یکثر الدخول علیها فقلت یا ابا عبد الله ما اکثر ما تدخل علی هذه المراة فقال انها تکون متعة قال و اخبرنی ان سعید بن جبیر قال المتعة احل من شرب الماء و اکثر اهل سنت که ... فضایل امیر المؤمنین میدانند بمنزله امیر قاعات نشمارند این مهیمه همراه او خواهد شد شرح باید دانست که ابراد صاحب ترجمه بر سیرت علی صاحب الافکنه با وجود که متقدم ابراد مناقب تمیمه و عدویه و اموریه و مناقب بر نسبت تشیع و التشیع نکته است که مصنف چاریاریان از شیعیان است حکم الطعون الکنی والای حبه و الکنی بعوده بنا... والا ان تیم ... قاهره پر سروکار ... مظالمات الیته و ظلم عام الکبیر منه ... ایراد مناقب بجلالت ... از زبان ایشان جاری کشته است و ازین بحث انکه بوستان از تقیه دشمنان و ازاله تعصب ... منافب امیر المؤمنین صلوات الله علیه و اظهار ... عداوت ... امام علیه السلام ... مبادا و در کتمان بقایت ... از میان کرده ... نظم که کفر و ناسب مستور نیاز بر ... ایراد مناقب مرتضویه را از باب ... شیعیان ... نادان ... ابن ... ارباب تشیع ... انتها بنهاید اگر مرادش صادق بود بایستی صاحب سخن و محل سخن را ... متن کید ... با رسفله روز قیامت اعمال ... اهل سنت ... جواب این کید ... نزد نعاد ان الله لا یضیع اجر من احسن ... شرح باید دانست که قبول اعمال و کشف اعمال در روز جزا مشروط باخلاص است و اخلاص فرع ایمان است ... مسلمان ... ایمان ... و بنا بر نفی رسالت پیغمبر صلوات الله علیه و آله و سلم ایمان نیست چنانچه ... فرموده ... قبول ... ولا کمال ایمان ... ان الله لا یضیع اجر من احسن عملا ... حز او ... در رد اعمال کفار و مشرکین ... و منافقین ... عموم الستدلال

مولوی را روایت ... تحقیق ... مناقب ... شیعیان ندارد و ... و مولوی را ... و حدیث ... مناقب و فضایل ... و فضایل آنحضرت علیه السلام از طرف محدثان ایشان ... شیعیان را در تصدیق آنحضرت خاتم المرسلین صلی الله علیه و آله الطاهرین چه تقصیر و ... صدیق ... و ... معاویه و عمرو بن العاص ... عدو آنحضرت بر ... با ایشان ... ان عدو الله ... و آنحضرت ... بس بیش ... نفاق ... شیعیان در دوستی آنحضرت ... آنحضرت ... عدو ... رقبول اعمال مومن ... فان الله ... جمال الدین یوسف سبط امام ابن جوزی در تذکرة الائمه اورده قال الترمذی المستدرک ابن نمیر ثنا الاعمش عن عدی بن ثابت عن زر بن حبیش عن علی کرم الله وجهه انه قال انه لعهد الی رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم انه لا یحبنی الا مومن و لا یبغضنی الا منافق الفرد و اخرجه مسلم و اخرج الترمذی عن ام سلمه انها قالت سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم یقول لا یحب علیا الا مومن و لا یبغضه الا منافق قال الترمذی هذا حدیث حسن صحیح و قال الترمذی ایضا کان ابو الدرداء یقول ان کنا نعرف الانصار بغضهم علی ابن ابی طالب و روی احمد فی الفضائل عن المطلب بن عبد الله بن حنطب عن ابیه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فی خطبة او کلم ... و فی روایة ... لا یحبه الا مومن و لا یبغضه الا منافق ... فقد احبنی و من ابغضه فقد ابغضنی و من احبنی ادخله الله الجنة و من ابغضنی ادخله النار و امام ثعلبی در تفسیر ... قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم من مات علی حب آل محمد مات شهیدا الا و من مات علی حب آل محمد مات مغفورا له الا و من مات علی حب آل محمد مات تائبا الا و من مات علی حب آل محمد مات مومنا مستکمل الایمان الا و من مات علی حب آل محمد بشره ملک الموت بالجنة ثم منکر و نکیر الا و من مات علی حب آل محمد یزف الی الجنة کما یزف العروس الی بیت زوجها الا و من مات علی حب آل محمد جعل الله زوار قبره الملائکة بالرحمة الا و من مات علی حب آل محمد مات علی السنة و الجماعة الا و من مات علی بغض آل محمد جاء یوم القیامة مکتوب بین عینیه آیس من رحمة الله تعالی الا و من مات علی بغض آل محمد لم یشم رائحة الجنة و نیز امام ثعلبی در تفسیر قوله تعالی من جاء بالحسنة ... بسند خود از امام ابو عبد الله الجدلی روایت کرده قال دخلت علی علی ابن ابی طالب رضی الله عنه فقال یا ابا عبد الله الا انبئک بالحسنة التی من جاء بها ادخله الله الجنة و السیئة التی من جاء بها اکبه الله فی النار و لم یقبل منه عملا قلت بلی قال الحسنة حبنا و السیئة بغضنا و احادیث غریب ... مجامع چاریاریان ... و ظاهر است ... معویه و عمرو بن العاص حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را و حضرات حسنین صلوات الله علیهما را ... و لعن ... حضر ...

چاران

دشمنی بر روی آنحضرت کشیدن و خواص صحابه مانند یاسر بن [illegible] رضی الله عنه و جز او تابعین مانند اویس قرنی
بلیغ نپذیرد و شمشیر بر جان منافقان دوستی آنحضرت علامت عداوت نشمارند و دوستی معاویه و عمرو بن العاص را
متلازم عداوت آنحضرت می شمارند و اف لکم و لما تعبدون من دون الله [illegible]
ابوبکر و عمر را مطلق را دشمن نمی دارند بلکه ابوبکر و عمر را واجب البراءة میدانند که [illegible] خلافت منصوص
مرتضی به غصب بردند و حضرت فاطمه زهرا سیدة النساء صلوات الله علیها را البته منع ارث و غصب [illegible]
محمد صلی الله علیه و آله و سلم علی [illegible] و صحابه [illegible] تحقق بوصف [illegible]
[illegible] شیخ [illegible] که مولوی [illegible] تکلیف ملکی [illegible]
تمام عمر بلکه [illegible] عبادت خدای او [illegible]
نجات بخشد حال آنکه من [illegible] در قرآن مجید [illegible] این اعتقاد [illegible]
لیس بامانیکم و لا امانی اهل الکتاب من یعمل سوءا یجز به و لا یجد له من دون الله ولیا و لا نصیرا و من یعمل من الصالحات
من ذکر او انثی و هو مؤمن فاولئک یدخلون الجنة و لا یظلمون نقیرا شیخ پوشیده نیست که [illegible]
مولوی [illegible] ولایت حضرات ائمه علیهم السلام شرط قبول اعمال دانسته وارد است که مولوی
[illegible] اقرار بر نبوت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و سلم را شرط قبول
اعمال [illegible] جواب مولوی را [illegible] در [illegible] اشتراط اقرار نبوت [illegible]
[illegible] در قبول اعمال [illegible] در اشتراط قبول ولایت [illegible] در قبول
اعمال [illegible] و شیعه [illegible]
[illegible]
[illegible]
معتبر [illegible]
[illegible] الصادق علیه السلام [illegible]
[illegible] و لا امانی اهل الکتاب من یعمل سوءا یجز به [illegible]
[illegible]
[illegible] الله [illegible]
انه لا یصیب احد منکم [illegible]
محمد بن مسعود [illegible] از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده [illegible]
الایة من یعمل سوءا یجز به قال [illegible] رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]
[illegible] رسول الله صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible] الحسنات [illegible] السیئات [illegible] روایات [illegible]

لیعارض

لعبارات من [illegible] الحق تحقیق واکرچه [illegible] اهل سنت انکار امامت جناب امیر
المؤمنین [illegible] اعتقاد امامت [illegible] اعتقاد نبوت از [illegible]
[illegible] اهل سنت استحقاق امامت جناب امیر المؤمنین [illegible] را انکار
شیخ پوشیده نیست که [illegible] از امور دین بودن مسئله امامت [illegible]
[illegible] مواقف [illegible]
[illegible] تجرید و صاحب [illegible]
[illegible] جواب [illegible] چهار یاران [illegible]
ذکر [illegible] امامت [illegible] اعتقاد [illegible]
و مقاصد [illegible] عبارات [illegible] تحقیق [illegible]
[illegible] ابوبکر و عمر [illegible] امامت [illegible] شیخ پوشیده نماند [illegible]
[illegible] حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
[illegible]
الی [illegible] امامیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چهار یاران [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آنحضرت [illegible]
[illegible]
و اتمام آن بزرگوار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
السلام [illegible]
[illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام [illegible]
[illegible] چهار یاران [illegible]
امام [illegible] شیخ باید دانست [illegible] تحقیق آن در خلافت

[illegible] اجماع [illegible]
[illegible] اجماع [illegible]
[illegible] اجماع [illegible]
[illegible] اجماع [illegible]
[illegible] امامت [illegible]
[illegible] شیخ باید دانست که [illegible]
[illegible]
[illegible]
بلکه [illegible] اجماع [illegible]
[illegible]
[illegible] عثمان
از حضرت [illegible] السلام [illegible] خالص کلام [illegible] امامت
[illegible] خلافت [illegible]
[illegible] خلافت [illegible] خلافت [illegible]
[illegible] خلافت [illegible] خلافت [illegible]
شیخ [illegible] لا اله الا الله محمد رسول الله [illegible]
[illegible]
ابن [illegible] رسالت [illegible] صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]
حق ابوبکر کرده [illegible] خلافت ابوبکر
[illegible]
[illegible]
پس [illegible] خلافت ابوبکر [illegible] ابو عبیده [illegible]
الخطاب [illegible]
حضرت امیر المؤمنین [illegible] علی بن ابی طالب [illegible]
[illegible] ابوبکر [illegible]
و چون خلافت [illegible] ابوبکر [illegible] خلافت عثمان [illegible]
[illegible]
[illegible]

پس آن نیز فرع الفرع [illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام پس [illegible] آنحضرت را
خلیفه [illegible] کتاب الله و نصوص رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم میدانند [illegible]
[illegible] آن حضرت علیه السلام [illegible] رسول الله صلی الله علیه و آله
و سلم [illegible] در غزوه احد و حنین و گذاشتن آنحضرت تنها در مقابل
کفار قریش و هوازن و ثقیف [illegible] آن حضرت صلی الله علیه و آله
و سلم [illegible] بیعت در غدیر خم [illegible]
و خلافت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواهد بود [illegible]
و باید دانست که [illegible] از خلافت [illegible] عمر بن عبد العزیز [illegible]
این گروه [illegible] اهل الاسلام و الایمان [illegible] خلافت [illegible]
چهار یاران [illegible] معاویة بن ابی سفیان [illegible] خلافت [illegible]
[illegible] حضرت امیر المؤمنین [illegible] علیه السلام [illegible]
[illegible] رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
[illegible]
الولد للفراش و للعاهر الحجر [illegible]
پس استحقاق امامت [illegible] شیخ [illegible]
[illegible] فی الاسلام [illegible]
[illegible] امامت [illegible] امام [illegible] ایمان باشد
لازم آید که ایمان شیعه [illegible] حضرت [illegible] امامت حضرت امام حسین [illegible]
[illegible] امامت [illegible] امام [illegible]
[illegible] امام [illegible] شیخ [illegible]
[illegible] امامت [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت فاطمه بنت اسد رضی الله عنها [illegible] صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]
[illegible] امام زمان [illegible]
[illegible] امام حسین علیه السلام هذا امام ابن امام اخو امام ابو ائمة تسعة تاسعهم قائمهم [illegible]
[illegible]
[illegible] سید المرسلین صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible] حضرت مرتضی علی علیه السلام [illegible]
[illegible] صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]

بالفعل است بغایت فرق کرده است آنست که کمالات حق بالذات است وکمالات ایشان بالحق وشاهد
این دعوی قول اشجع شجعان حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا
متن و شیعه میتوانند گفت در حق محمد بن الحنفیه و زید شهید که ایشان و امثال ایشان از امامزادگان
هیچ انکار امامت و استحقاق امامت امام زین العابدین و امام محمد باقر نمیفرموده اند و این هر دو
بزرگ را آن دو بزرگ پیشوا و امام میدانسته **شرح** باید دانست که باتفاق اهل سیر و محدثان
شیعه و سنی هیچ وقت حضرت محمد بن الحنفیه دعوی امامت یعنی خلافت نبویه برای خود
ننموده و در طرق اهل بیت علیهم السلام مرویست که برای اظهار فضل حضرت امام زین العابدین
علی بن الحسین صلوات الله علیهما مرافعه بسوی حجر اسود برده و حجر بر استحقاق امامت حضرت امام
زین العابدین علیه السلام شهادت داده و حضرت محمد بن الحنفیه تصدیق نموده بزبان نزد مخالفان
و منکران جز برای که بدل تصدیق داشت و در مقام مصلحت امام زین العابدین علیه السلام کتمان
مینموده و بهانه داستان این دو بزرگوار در ملاحظه بهره داستان دو فرشته بوده است در
اظهار مخاصمه نزد حضرت داود علیه السلام برای آگاه کردن حضرت داود علیه السلام
و از قبیل کتمان مؤمن آل فرعون است ایمان خود را برای مصلحت تمشیت امر دعوت حضرت
موسی بن عمران علیه السلام و این باب را شواهد در روایات فریقین بسیار است کما لا یخفی
علی اهل السیر والآثار و زید بن علی ابن الحسین علیهم السلام نیز منکر امامت امام محمد باقر علیه السلام
و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نبوده و خروج بسیف از باب امر بمعروف و نهی
از منکر بوده و اینک اولا احوال این دو بزرگوار را از روی تذکره شیخ جمال الدین یوسف
سبط الامام ابن الجوزی آورده و بعد از آن آنچه از کتب معتبره امامیه در خاطر موجودست
نقلا بالعبارة ایراد مینمایم که نقض مولوی برایش مولوی برکرده و بی سوادی او بر هر
صاحب سوادی ظاهر شود شیخ جمال الدین یوسف سبط ابن الجوزی در تذکره فرموده
الباب العاشر فی ذکر محمد بن الحنفیة وکنیته ابو القسم وقیل ابو عبد الله
وهو من الطبقة الاولى من التابعين ولد بعد وفاة رسول الله صلى الله عليه وسلم
وقال احمد في المسند باسناده [illegible] ابن الحنفية عن ابيه علي كرم الله وجهه قال قلت
يا رسول الله ارأيت ان ولد لي بعدك ولد اسميه باسمك واكنيه بكنيتك قال نعم قال الزهري
فكانت رخصة من رسول الله صلى الله عليه وسلم لعلي و بعد از آن میان قصه در احادیث قال الزهري
كان محمد من اعقل الناس واشجعهم معتزلا عن الفتن وما كان فيه الناس و نیز گفته قال
ابن سعد في الطبقات لما استولى ابن الزبير على الحجاز وقتل الحسين بعث ابن الزبير الى ابن الحنفية
يقول له بايعني وبعث اليه عبد الملك بن مروان يقول له كذلك فقال انما انا رجل من المسلمين اذا اجتمع الناس
على امام بايعته فلما قتل ابن الزبير بايع عبد الملك و این همه عبارات نص است و آنکه آن بزرگوار ادعای خلافت و ریاست و امامت

برای نفس نفیس خود نداشت و کتب شیعه ... نسبت را بآن بزرگوار داده اند چنانچه ذکر و قال
وهب بن منبه كانت القلوب مائلة الى محمد بن الحنفية وكان المختار بن ابي عبيد يدعو اليه بالكوفة
ويراسله ويقول انه المهدي وبهذا اعتقد الكيسانية و در ترجمه آن بزرگوار طولی داده اند و مطلقا دعوی امامت را
برای نفس شریف خود و همچنین انکار امامت حضرت علی بن الحسین علیهما السلام باتفاق و تلویح از وی ذکر
ننموده و همچنین طولی در ترجمه زید بن علی داده و انکار امامت حضرت امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق علیهما السلام
ذکر ننموده و در طرق امامیه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که دعوت آن بزرگوار بجهت رضای
آل محمد بوده ... حتی ... و شیخ ثقة الاسلام روایت کرده قال لما قتل الحسين
عليه السلام ارسل محمد بن الحنفية الى علي بن الحسين عليهما السلام فخلا به فقال له يا ابن اخي قد علمت ان
رسول الله صلى الله عليه واله وسلم دفع الوصية والامامة من بعده الى امير المؤمنين عليه السلام ثم الى الحسن ثم الى الحسين عليهما السلام
وقد قتل ابوك رضي الله عنه وصلى على روحه ولم يوص وانا عمك وصنو ابيك وولادتي من علي عليه السلام في سني وقدمي احق
بها منك في حداثتك فلا تنازعني في الوصية والامامة ولا تحاجني فقال له علي بن الحسين عليهما السلام يا عم اتق الله ولا تدع
ما ليس لك بحق اني اعظك ان تكون من الجاهلين ان ابي يا عم صلوات الله عليه اوصى الي قبل ان يتوجه الى العراق
وعهد الي في ذلك قبل ان يستشهد بساعة وهذا سلاح رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم عندي فلا تتعرض لهذا
فاني اخاف عليك نقص العمر وتشتت الحال ان الله عز وجل جعل الوصية والامامة في عقب الحسين عليه السلام فاذا
اردت ان تعلم ذلك فانطلق بنا الى الحجر الاسود حتى نتحاكم اليه ونسأله عن ذلك قال ابو جعفر عليه السلام وكان الكلام بينهما
بمكة فانطلقا حتى اتيا الحجر الاسود فقال علي بن الحسين عليهما السلام لمحمد بن الحنفية ابدأ انت فابتهل الى الله عز وجل وسله
ان ينطق لك الحجر ثم سل فابتهل محمد في الدعاء وسأل الله ثم دعا الحجر فلم يجبه فقال علي بن الحسين يا عم لو كنت وصيا واماما لاجابك قال
له محمد فادع الله انت يا ابن اخي وسله فدعا الله علي بن الحسين بما اراد ثم قال اسألك بالذي جعل فيك
ميثاق الانبياء وميثاق الاوصياء وميثاق الناس اجمعين لما اخبرتنا من الوصي والامام بعد الحسين بن
علي عليهما السلام قال فتحرك الحجر حتى كاد ان يزول عن موضعه ثم انطقه الله عز وجل بلسان عربي مبين فقال
اللهم ان الوصية والامامة بعد الحسين بن علي بن ابي طالب وابن فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم لك قال
فانصرف محمد بن علي وهو يتولى علي بن الحسين و این حدیث نص است بر اعتراف آن بزرگوار بامامت حضرت
سید الساجدین علیه السلام و دعای آن حضرت در نزد حجر الاسود در صحیفه ثانیه مرویست برای تیمن و تبرک ایمان
اهل بیت علیهم السلام ایراد می نمائیم و در کتاب مهج الدعوات سید ابن طاوس مقامات و کرامات ...
طاوس قدس سره و در صحیفه ثانیه گفته وكان من دعائه عليه السلام عند ما كلمه محمد بن الحنفية اللهم اني
اسألك باسمك المكتوب في سرادق المجد واسألك باسمك المكتوب في سرادق البهاء واسألك باسمك
المكتوب في سرادق العظمة واسألك باسمك المكتوب في سرادق الجلال واسألك باسمك المكتوب في
سرادق العزة واسألك باسمك المكتوب في سرادق القدرة واسألك باسمك المكتوب في سرادق
السرائر السابق الفائق الحسن الجميل رب الملائكة الثمانية ورب العرش العظيم وبالعين التي لا تنام وبالاسم الاكبر

الاكبر الاكبر وبالاسم الاعظم الاعظم الاعظم المحيط بملكوت السموات والارض وبالاسم الذي اشرقت به الشمس واضاء
به القمر وسجرت به البحار ونصبت به الجبال وبالاسم الذي قام به العرش والكرسي وباسمائك المكرمات المقد
سات المكنونات المخزونات في علم الغيب عندك اسألك بذلك كله ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي
كذا وكذا و شیخ الطائفة المحقة ابو جعفر محمد بن الحسن الطوسی طاب ثراه در کتاب عدة الاصول گفته
واما الذي يدل على خلاف قول الكيسانية القائلين بامامة محمد بن الحنفية فاشياء منها انه لو كان
اماما مقطوعا على عصمته لوجب ان يكون منصوصا عليه نصا صريحا لان العصمة لا تعلم الا بالنص وهم
لا يدعون نصا صريحا وانما يتعلقون بامور ضعيفة دخلت عليهم فيها شبهة لا تدل على النص نحو اعطاء
امير المؤمنين عليه السلام الراية يوم البصرة وقوله له انت ابني حقا مع كون الحسن والحسين عليهما السلام
ابنيه وليس في ذلك دلالة على امامته على وجه وانما يدل على فضله ومنزلته على ان الشيعة تروي
انه جرى بينه وبين علي بن الحسين عليهما السلام كلام في استحقاق الامامة فتحاكما الى الحجر فشهد الحجر لعلي بن الحسين عليهما
السلام بالامامة فكان ذلك معجزا له فسلم له الامر وقال بامامته والخبر بذلك مشهور عند الامامية لانهم
رووا ان محمد بن الحنفية نازع علي بن الحسين عليهما السلام في الامامة وادعى ان الامر افضى اليه بعد
اخيه الحسين عليه السلام فناظره علي بن الحسين عليهما السلام واحتج عليه بآي من القرآن كقوله واولوا الارحام
بعضهم اولى ببعض وان هذه الاية جرت في علي بن الحسين وولده ثم قال له ان شئت فاجعل بيني وبينك الحجر
الاسود فقال له كيف تحتج الى حجر [illegible] الى الحجر فقال
علي بن الحسين عليهما السلام ثم قال اللهم اني اسألك باسمك المكتوب في سرادق العظمة ثم
دعا بعد ذلك وقال لما انطقت هذا الحجر ثم قال اسألك بالذي جعل فيك مواثيق العباد والشهادة
لمن وافاك لما اخبرت من الامام والوصي فتزعزع الحجر حتى كاد ان يزول ثم انطقه الله فقال يا محمد
سلم الامامة لعلي بن الحسين فرجع محمد عن منازعته وسلمها الى علي بن الحسين عليهما السلام انتهى و
حق واما بنا اثنا عشریه آنست که توقف آن بزرگوار باذن حضرت امام حسین علیه السلام
بوده است و در ضمن کلام آن بزرگوار فرموده وانا عازم على الخروج الى مكة وقد تهيأت لذلك
[illegible] يا اخي فدا عليك ان
تقيم بالمدينة فتكون لي عينا عليهم لا تخفي عني شيئا من امورهم ثم دعا الحسين عليه السلام
بدواة وبياض وكتب هذه الوصية لاخيه محمد بسم الله الرحمن الرحيم
هذا ما اوصى به الحسين بن علي بن ابي طالب الى اخيه محمد المعروف بابن الحنفية الى آخره قال ثم طوى الحسين عليه
السلام الكتاب وختمه بخاتمه ودفعه الى اخيه محمد ثم ودعه وخرج في جوف الليل رواه محمد بن
ابي طالب [illegible] الحسيني الحائري في مقتله و دعای حضرت زید بن علی بن الحسین سلام الله
على ابائه ورضي الله عنه پس اصدق شاهد بر قول آن بزرگوار بر امامت حضرت
امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق علیهما السلام این نظم ابیات آبدار

درست **شعر** ثوى باقر العلم في ملحد ◦ امام الورى طيب المولد ◦ فمن لي سوى جعفر بعده
امام الورى الاوحد الامجد ◦ ابا جعفر الخير انت الامام ◦ وانت المرجى لبلوى غد ◦ و شیخ ابوالحسن
علی بن برهان الدین الحلبی الشافعی در کتاب سیره نبویه مسمی بانسان العیون قول حکم بن عباس کلبی را در شماتت بر
اهل بیت علیهم السلام و در قتل زید شهید آورده **شعر** صلبنا لكم زيدا على جذع نخلة ولم ار مهديا على الجذع يصلب
[illegible] فقال ابو عبد الله عليه السلام اللهم ان كان عبدك كاذبا
فسلط عليه كلبك فافترسه الاسد في طريق الكوفة و شیخ ابو عبد الله محمد بن محمد بن النعمان المفید
در کتاب الارشاد فرموده كان زيد بن علي بن الحسين عين اخوته بعد ابي جعفر عليه السلام وافضلهم وكان ورعا
عابدا فقيها سخيا شجاعا وظهر بالسيف يأمر بالمعروف وينهى عن المنكر ويطلب بثارات الحسين عليه السلام
واعتقد كثير من الشيعة فيه الامامة وكان سبب اعتقادهم ذلك خروجه بالسيف يدعو الى الرضا من آل محمد
فظنوه يريد بذلك نفسه ولم يكن يريدها لمعرفته باستحقاق اخيه الامامة من قبله ووصيته عند وفاته الى
ابي عبد الله عليه السلام تا آنکه گفته ولما قتل بلغ ذلك من ابي عبد الله عليه السلام كل مبلغ وحزن له حزنا شديدا
عظيما حتى بان عليه وفرق من ماله على عيال من اصيب معه من اصحابه الف دينار تا آخر عبارات و
شیخ ابن الخزاز القمی طاب ثراه در کتاب کفایة الاثر فی النصوص على الائمة الاثنى عشر فرموده قال قائل في زيد بن
علي اذا سمع هذا الحديث من الثقات المعصومين وآمن به واعتقده فلم خرج بالسيف وادعى الامامة لنفسه
واظهر الخلاف على جعفر بن محمد عليهما السلام وهو بالمحل الشريف الجليل المعروف بالستر والصلاح مشهور عند الخاص والعام
بالعلم والزهد وهذا ما لا يفعله الا معاند او جاحد وحاشا زيد بن علي ان يكون اهلا لهذا المحل فاقول في ذلك وبالله
التوفيق ان زيد بن علي خرج على سبيل الامر بالمعروف والنهي عن المنكر لا على سبيل المخالفة لابن اخيه
جعفر بن محمد عليهم السلام وانما وقع الخلاف من جهة الناس وذلك ان زيد بن علي لما خرج ولم يخرج جعفر بن
محمد توهم قوم ان امتناع جعفر كان للمخالفة وانما كان لضرب من التدبير تا آنکه گفته واما جعفر وزيد فما كان
بينهما خلاف والدليل على صحة قولنا قول زيد بن علي من اراد الجهاد فالي ومن اراد العلم فالى ابن اخي
جعفر ولو ادعى الامامة لنفسه لم ينف كمال العلم عن نفسه اذ الامام اعلم من الرعية ومن
مشهور قول جعفر بن محمد عليهما السلام رحم الله عمي زيدا لو ظفر لوفى انما دعا الى الرضا من آل محمد وانا الرضا
وتصديق ذلك ما حدثنا به علي بن الحسين [illegible] قال
بن زيد بعد قتل ابيه وهو متوجه الى خراسان فما رأيت رجلا في عقله وفضله فسألته عن ابيه فقال انه
قتل وصلب بالكناسة ثم بكى وبكيت حتى غشي عليه فلما سكن قلت يا ابن رسول الله وما الذي اخرجه الى قتال
هذا الطاغي وقد علم من اهل الكوفة ما علم فقال نعم لقد سألته عن ذلك فقال سمعت ابي يحدث عن ابيه
الحسين بن علي عليهما السلام قال وضع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يده على صلبي فقال يا حسين يخرج
من صلبك رجل يقال له زيد يقتل شهيدا اذا كان يوم القيامة يتخطى هو واصحابه رقاب الناس ويدخل الجنة

فاحببت ان اکون کما وصفه رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم قال رحم الله ابی زیدا کان والله المتعبدین
قائم لیله الصائم نهاره مجاهد فی سبیل الله حق جهاده فقلت یابن رسول الله هکذا یکون الامام بهذه الصفه فقال یا
عبد الله ان ابی لم یکن باما م ولکن کان من السادات الکرام وزهادهم وکان من المجاهدین فی سبیل الله فقلت یابن
رسول الله اما ان اباک قد ادعی الامامه وخرج مجاهدا فی سبیل الله وقد جاء عن رسول الله صلی الله علیه وآله
وسلم فیمن ادعی کاذبا فقال مه یا عبد الله ان ابی کان اعقل من ان یدعی ما لیس له بحق انما قال ادعوکم الی الرضا
من آل محمد عنی بذلک عمی جعفرا قلت فهذا الیوم صاحب الامر قال نعم هو افقه بنی هاشم ومولانا محمد
باقر مجلسی طاب ثراه در مجلد یازدهم از کتاب بحار الانوار گفته تدل الاخبار الکثیره المختلفه والمتعارضه
فی احوال زید واضرابه کما عرفت لکن الاخبار الداله علی جلالة زید ومدحه وعدم کونه مدعیا لغیر الحق
اکثر وقد حکم اکثر الاصحاب بعلو شأنه فالمناسب حسن الظن به وعدم القدح فیه بل عدم التعرض لامثاله
من اولاد المعصومین علیهم السلام الا من ثبت من قبل الائمه علیهم السلام الحکم بکفرهم ولزوم التبری عنهم
الی آخره ومولانا محمد محسن کاشانی طاب ثراه در کتاب جامع وافی بابی انعقاد نموده باین عنوان
باب ان زید بن علی مرضی واحادیث بسیار در آن بطریق صحیحه ومعتبره ایراد نموده متن پس اگر امامت
محمد بن الحنیفه وزید شهید صحیح باشد ایمان اهل سنت باالا ولی صحیح خواهد بود که ایشان باستحقاق امامت جناب
امیر را در هر حال معتقدند وامام بالفعل نیز در وقت خود میدانستند شرح باید دانست که این حرف
قیاسی است فقهی وتمثیلی است منطقی که وجه جامع در آن مثال در فرع اجلی وبیان وصف اولی باشد و
در میانه قول کیسانیه بامامت محمد بن الحنیفه بعد از حسنین علیهما السلام ومیانه قول محمد بن الحنیفه ادعای امامت
را برای نفس خود چه علاقه ایست وهمچنین در میانه دعوی آن بزرگوار امامت را والا با اعتراف بامامت
حضرت امام زین العابدین علیه السلام بعد از تنازع لوی حجر الاسود وحکم حجر الاسود برای حضرت امام زین العابدین
علیه السلام هیچ منافاتی نیست وهمچنین میانه خروج بالسیف حضرت زید شهید رضی الله عنه از باب امر بمعروف
ونهی از منکر ومیانه انکار امامت حضرت امام محمد باقر علیه السلام هیچ علاقه نیست بلکه اعتراف و در نظم ونثر
از آن بزرگوار بامامت امام محمد باقر وحضرت امام جعفر صادق علیهما السلام پس بر مولف که اول حکم اهل سنت را بنقض
را برای حضرت محمد بن حنیفه وزید شهید ثابت کند وپیش گذشت که در نزد شیعه امامیه اثنا عشریه قطع حاصل
به معتقد بودن حضرت محمد بن الحنیفه بامامت حضرت امام زین العابدین علیه السلام وبه معتقد بودن حضرت زید شهید
بامامت حضرت امام محمد باقر وحضرت امام جعفر صادق علیهما السلام پس حکم در اصل مقیس علیه غیر مسلم و دیگر بر مولوی
چه ضرور بود تشخیص وجه جامع واثبات ظهور آن در تشبیه بر وجه اجلی واتم وکدام از این امور سه گانه در این قضیه مهروت
هست مولوی ادعای ایمان ودعوی تحقق آن را در نزد مطلعان اکاه روا نموده متن ودر تحفه است که در کتب امامیه فرقه باوصف کمال
بغض وعداوت که با اهل سنت دارند روایات صحیحه از ائمه موجود است که دلالت بر نجات اهل سنت می نماید چنانچه باب قوله تعالی وآخرون
معترفون بذنوبهم خواهد آمد شرح پوشیده نماند که عداوت باهل سنت از خواص اهل بدعت است واین حکم را مولوی بر شیعیان

علی مرتضی صلوات الله علیه از باب تفسیر المرء علی نفسه نموده است ودر نفس الامر اهل سنت منحصر در پیروان
حضرت علی مرتضی علیه السلام اند چنانچه خود آنحضرت علیه السلام بیان آن را در جواب سایل از اهل سنت
وجماعت فرموده اند ودر کتاب نهج البلاغه مرویست ومعلوم است که طریقه اجتهاد برای تخصیص عمومات
کتاب وسنت وتعمیم خصوص هریک بدون نص جلی از طریقه حضرت مرتضی علیه السلام نبوده وبدعت وانکار آن حضرت
برای مجتهدان دو اختلاف در خطبه در کتاب نهج البلاغه موجود است چنانچه در محل خود خواهد آمد انشاء الله
تعالی وحضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است کل ما خالف السنه فهو البدعه وکل بدعه
ضلاله وکل ضلاله سبیلها الی النار وپیروی علی مرتضی که معنی تشیع است ماموریه در نص تنزیل ودر
حدیث حضرت نبی جلیل صلی الله علیه وآله وسلم است پس نفس ولایت واجب ومنت لازمه خواهد بود اطیعوا الله
واطیعوا الرسول واولی الامر منکم ومن کنت مولاه فعلی مولاه انما ولیکم الله ورسوله والذین یقیمون الصلوة
ویؤتون الزکوة وهم راکعون پس سنی حقیقی بدون تشیع به اهل سنت وجماعت اهل سنت واقع اند که از
باب تنابز بالالقاب ولاعداد اهل بدعت نام نهاده اند بئس الاسم الفسوق بعد الایمان سیجزیهم وصفهم وسوف
یرون وحق آنست که وقت آن برما وبیده مصطفویه وسالکان مناهج مرتضویه اهل سنت وجماعت اند
وغیر ایشان اهل بدعت وضلالت اند خواه منتسب بسنی وخواه مشتهر بشیعی باشند نسبه الی الحق منحه و
صدق مصداق مولوی در نفس مدعی نیست متن وانچه غلو وتعصب ایشان از بلا تمیزی ناشی شده که در میان
نواصب واهل سنت فرق نکنند وعقاید نواصب را به اهل سنت نسبت میدهند واز اهل ایشان ناد دانسته واز اسم
ایشان دیده ودانسته این بلا نیز را بخود لازم گرفته اند واز این جنس است که اکثر روافض ادعای بسیار در عصیان الهی
بگذرانند واز کتاب محرمات خجیه نمایند الا از ایشان مواخذه نخواهد شد ونه حساب بهشت خواهند رفت حکه جمیع
از شیعه را در مقابله هر گناه حسنات خواهند داد شرح باید دانست که نسبت این اقوال بر وافض از مفتریات مولانا آن
بی دین حق شیعیان علی مرتضی صلوات الله علیه وپیروان ائمه هدی علیهم السلام مثل این ترتیب مرویست لاصدر دوایات
با ذکر تشیع از باب حسنات الابرار سیئات المقربین است ودر کتاب بحار الانوار ودر کتاب جامع وافی در بیان حقیقت
تشیع بیان وشروع است که تشیع مقام حسنی وحسینی صلوات الله علیهما است درانجا بنابع ومعانی حقیقه را هرکجا وارد
حسنه اندر معاصیه نه آنست که بایدمحبت علی صلوات الله علیه مرتکب کافه الملاهی وجمیع محظورات نماید
گردد بلکه مراد آنست که چون حب لازم دارد فنا و ارادت وخواهش محب را در اراده وخواهش محبوب وهرکاه کسی محب
علی شد لا محاله بحکم سلطان محبت در ارادت وخواهش او فانی در اراده وخواهش علی علیه السلام خواهد شد ودر این
صورت صدور سیئه از وی بصورت نخواهد گرفت ودر صورت عدم صدور سیئه از وی فرو رفت او را محال است
زیرا که ان الله لیس بظلام للعبید وشیخ صدوق ابو جعفر القمی طاب ثراه در کتاب علل الشرایع باسناد متصل از عبدالله
بن سنان ثقه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که آنحضرت فرمود لیس الناصب من نصب لنا اهل
البیت لانک لا تجد احدا یقول انا ابغض محمدا وآل محمد ولکن الناصب من نصب لکم وهو یعلم انکم تتولونا وانکم من شیعتنا وانحضرت فرمود

هدی علیهم السلام در احادیث بسیار مستفیض است متن ونیز در کتب ایشان مروی است که بعضی اعمال شیعه خلود صاحب
لعن سلف موازی اعمال بسیاری از عبادات است شرح باید دانست که مولوی عجب میدان هنرمندی را فاسد
دیده وفرق میانه کتب وابنیه غلاة وکتب حقه شیعیان نموده نزخرفات مهمل فارغ گیلانی را مذهب شیعه
پنداشته وتکفیر ائمه هدی علیهم السلام بر شیعیان ومواليان از حد تواتر معنوی واستفاضه لفظیه گذشته است
بلی قبول اعمال صالحه وتکفیر معاصی مشروط است بایمان وحب اهل بیت وپیروی ائمه هدی علیهم السلام
از اعظم شروط صحت آن است وهمچنانکه اعمال صالحه اهل کفر موقوف بر اقرار بنبوت حضرت خاتم الانبیاء والمرسلین
صلی الله علیه وآله الطاهرین است واعتبار این شرط موجب عذاب اهل سماوات بر معصیت نیست همچنین اعتبار شرط ولایت
در ایمان سبب جسارت مواليان نمیباشد متن وهرکه معاندات او را درگاه در مقام تخریص بر آلام وقتی بر ایمان
نظر بعض وجوه واعتبارات معنوی که وارد شده معارض با تحریرات شدیده وتهدیدات عدیده نیست
ان تعذبهم فبفضلک وان تعذبهم فانهم عبادک وان تغفر لهم فانک انت الغفور الرحیم متن ونیز در کتب ایشان
مذکور است که گناه شیعی افضل است از عبادت سنی زیرا که گناه شیعی روز قیامت بنیکی مبدل خواهد شد وجزای
خیر بر آن خواهد یافت وعبادت سنی حبط خواهد شد وهباء منثورا خواهد گشت شرح باید دانست که درایات
تبدیل سیئات بحسنات در شأن شیعیان است وحبط در شأن نواصب وتعبیر از ایشان به سنیان از بدعت
مولوی بد ایمان است شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه القمی الفقیه طاب ثراه در کتاب
الاعتقادات گفته وکان الرضا علیه السلام یقول فی دعائه اللهم انی ابرء الیک من الذین قالوا فینا ما لم
نقله فی انفسنا اللهم لک الخلق ومنک الامر وایاک نعبد وایاک نستعین اللهم انت خالقنا وخالق آبائنا الاولین
وآبائنا الآخرین اللهم لا تلیق الربوبیه الا بک ولا تصلح الالهیه الا لک فالعن النصاری الذین صغروا عظمتک والعن
المضاهین لقولهم من بریتک اللهم انا عبیدک لا نملک لانفسنا ضرا ولا نفعا ولا موتا ولا حیوة ولا نشورا اللهم من
زعم انا ارباب فنحن الیک منهم براء ومن زعم ان الینا الخلق وعلینا الرزق فنحن الیک منه براء کبرائة عیسی
من النصاری اللهم انا لم ندعهم الی ما یزعمون فلا تؤاخذنا بما یقولون رب لا تذر علی الارض من الکافرین دیارا
انک ان تذرهم یضلوا عبادک ولا یلدوا الا فاجرا کفارا وعن زرارة بن اعین که مولوی وشیعیان او او را فاسد
پنداشته گفته قلت للصادق علیه السلام ان رجلا من ولد عبد الله بن سبا یقول بالتفویض قال وما التفویض
قلت یقول ان الله خلق محمدا وعلیا ثم فوض الیهما فخلقا ورزقا واحییا واماتا فقال کذب عدو الله
اذا رجعت الیه فاقرء علیه الآیه التی فی سورة الرعد ام جعلوا لله شرکاء خلقوا کخلقه فتشابه الخلق
علیهم قل الله خالق کل شیء وهو الواحد القهار فانصرفت الی الرجل فاخبرته فکانما القمته حجرا او قال
فکانما خرس ونیز شیخ صدوق ابن بابویه طاب ثراه در کتاب الاعتقادات گفته واعتقادنا فی الغلاة
والمفوضه انهم کفار بالله جل اسمه وانهم شر من الیهود والنصاری والمجوس والقدریه والحروریه ومن جمیع
اهل البدع والاهواء المضله وانه ما صغر الله جل جلاله تصغیرهم شیء ونیز گفته واعتقادنا فیمن جحد امامة

امیر المؤمنین علیه السلام والائمة من بعده علیهم السلام انه بمنزلة من انکر جمیع الانبیاء وانکر نبوة محمد صلی الله علیه وآله
وسلم وقال الصادق علیه السلام المنکر لآخرنا کالمنکر لاولنا وقال النبی صلی الله علیه وآله وسلم الائمة من بعدی اثنا عشر
اولهم امیر المؤمنین وآخرهم القائم طاعتهم طاعتی ومعصیتهم معصیتی من انکر واحدا منهم فقد انکرنی وقال الصادق علیه السلام
من شک فی کفر اعدائنا والظالمین لنا فهو کافر ونیز گفته واعتقادنا فی من قاتل علیا انه کافر وگفته قال ابو جعفر علیه السلام
فی حدیث طویل لیس بین الله وبین احد قرابة احب الخلق الی الله اتقاهم واعملهم بطاعته والله ما یتقرب الی الله
عز وجل الا بالطاعة ما معنا براءة من النار ولا علی الله لاحد من حجة من کان لله مطیعا فهو لنا ولی ومن کان لله عاصیا
فهو لنا عدو ولا تنال ولایتنا الا بالورع والعمل الصالح وقال نوح رب ان ابنی من اهلی وان وعدک الحق وانت احکم الحاکمین
قال یا نوح انه لیس من اهلک انه عمل غیر صالح فلا تسئلن ما لیس لک به علم انی اعظک ان تکون من الجاهلین قال رب
انی اعوذ بک ان اسئلک ما لیس لی به علم والا تغفر لی وترحمنی اکن من الخاسرین انتهت اعتقادات نسبت در خصوص مسئله که مولوی در آن
طعن زده هرگاه ابهامی دارد بیان کند تا جواب داده شود عقلا ونقضا والا روایات شاذه در ابواب فوا در
خارج بحسب اوقات مختلفه نظر بمصالح شتی وحکم متنوعه در مقام اجمال لازم ندارد اعتقاد طائفه محقه را بآن
وروایات تجسیم وتشبیه در صحاح سته جابجا بیان از حد متواتر گذشته وابن تیمیه امام حنابله ومشایخ
کرامیه ظواهر آنها را بلا تأویل معتبر دانسته اند وحال آنکه اشاعره وسنیان تشبیه وتجسیم قایل نیستند فما کان جوابه
فهو جوابنا اما مولوی نیافته که فرق است میانه درایت ورد روایت ومیانه تأویل آن بسوی محکمات روایات
وبسیار آیات وروایات صحیحه موجود است ووجب التأویل در نزد فریقین وبسیار واجب القول بالنسخ وبعضی تخصیص بر
مذهب شیعه یا مذهب چاریاری ندارد هرچند منشأ منشأ الغضاری مسلط شده اند که اکثر سنیان از تقلید
حنیفه بملت الغضاری بر میگردند گفتگو میان سنی وشیعی را در این میانه چه مجال اما اتمام الحجه در مقام استدلال
وانذار ارباب حسبه وجوب کفایی نظر بانحصار موضوع ووجوب عینی بهم رسانیده بود ومن الله التوفیق متن کید
فسادو دوم آنکه طعن کنند بر اهل سنت که ایشان در صحاح خود روایت کرده اند که پیغمبر را سهو در نماز رو داد ودو رکعتی
چهار رکعت دو رکعت ادا فرموده حال آنکه مثل این حدیث در صحاح شیعه مثل کافی کلینی وتهذیب ابو جعفر طوسی باسانید
صحیحه مرویست وبا آنکه آنچه سهو در افعال بشر به قصوری ندارد که انبیا را از آن دور دارند زیرا که سهو در تبلیغ
حکمی از احکام الهی بر بنیاد روایت دواقع نشده شرح باید دانست که امامیه را نظر بمعاشرت معتزله
وفرق زائغه در دول باطله در مقام تقیه جابجا ذلت وعسرت رو داده جمعیکه موافقت غلاة ومفوضه
نموده اند انکار این وجه میکنند وحال آنکه در وقتیکه صحه در اسلام در دور کعت ثانیه بعد از آنکه ادا اول
از جهت حدیث صحیح وحسن ومعتبر بسیار در اصول امامیه موجود است ومشایخ قم که سلسله امامیه اند نفاه سهو
النبی صلی الله علیه وآله وسلم را از جمله غلاة شمرده اند کما هو الحق ودر حدیث رضوی علیه السلام در کتاب
عیون اخبار الرضا تصریح است بغالی بودن جمیع از سواد کوفه که نفی سهو النبی صلی الله علیه وآله وسلم را در نماز قایل
بوده اند ودر مقام لهب ابراد حدیث نیز خواهیم نمود انشاء الله تعالی ودر آن اقتضاء سهو بر بنیاد عموم در افعال بشریه غیر ما

یختص به الانبیاء و ندارد چه دانی نبوت که هر نبی مرسل خصوصا خاتم المرسلین صلی الله علیه وآله وسلم در رتبه نبوت ۲
نبوت است ونهان را نیز جنبه هر ممکن بالامکان اکمل متوجه است و دارای و عارضی مفارق و نیز جنبه الهیه
الجنبه مقوی و دارای و عارض مفارق و من حیث الالهیه النوعیه مجلی و من حیث الالهیه الصنفیه مجلی و من حیث
الالهیه الشخصیه مجلی و من حیث الوجود والاستفاد مجلی و من حیث المادة مجلی و من حیث الصورة مجلی و من حیث الترکیبیه
مجلی و من حیث الطبیعة مجلی و من حیث الانواع مجلی و من حیث الانسان مجلی و من حیث الولایة مجلی و من
حیث النبوة مجلی و من حیث الرسالة مجلی و من حیث العزمیة مجلی و من حیث الختمیة مجلی که جمیع نبوات و
اعتبارات دلیل آن در تحقق کمال نشأتین و رسی در اعتبار آنحضرت و سایر انبیاء علیهم السلام با سایر اشخاص بشری
اشتراک دارند چنانچه حق سبحانه وتعالی فرموده قل انما انا بشر مثلکم و در یک حیثیت با مؤمنان و در یک حیثیت با
ابرار اولیاء و در یک حیثیت با همه انبیاء و در یک حیثیت با همه مرسلین و در یک حیثیت با همه اولوا العزم اشتراک
داشته و در وجوه ثلثه خصیصت که ان را قواعد بسیار است اختصاص داشته و لهذا در حال [illegible] بشریت
ان را در غیر تشریع که [illegible] الهی مانع [illegible] و سایر انبیاء
الله علیه و علیهم السلام [illegible] صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الثقفیه قال الزهری وعجب ان عبد الله بن عمر وسعد بن ابی وقاص لم یبایعا علیا وبایعا یزید بن معاویة وبران
جریر کفه وجاء سعد بن ابی وقاص فقالوا له بایع فقال حتی یبایع الناس فقال الاشتر الحق ومنی اضرب عنقه فقال
علی دعوا ابا حمیله انک ما علمت انه سیئ الخلق صغیرا وکبیرا وکدام یک از منتعلان با وجود محبت حضرت
رسول علیه السلام تمنع از بیعت آنحضرت نمودند وکدام یک با موافقت وغایت خلاف در آنحضرت انکار
ورزیده نه رباعی ای بوری چس نفس روده درازی هیچ از نفس دانش خلش مناز در پرده عیب دیگران بسیار زند وقف
زبان کاری بر حجب آن قطعه پس بسنده از نسب معاویه بود چه دو نسس ساس آن معاویه بود دین بدنیا
فروش او داد قصیده از دیوان او که ما تنده سا ثر دواوین شعراء جاهلیت ومخضرمین وسلیر شعرا اخلاف
ایرادی نمایم اول در هنگامی که زیاد خلیفه پسر خود عبد الله وغلام خود وردان را قبول کرده میان راه شام بوی
معاویه در راه عراق بوی ... آیه الحق صلوات الله علیه اختیار کرده ... حافظ الحفاظ در ترجمه
او گفته بعد از ایراد مکاتبات میانه او ومعویه ونوشتن معاویه جهت او عهد نامه بولایت مصر بعد از
استیلاء برآن نکتب معاویه بشوابن عاص علی مصر فبقی یتفکر لا یدری ما یضع وما یفعل حتی امسی وذهب
عنه النوم ثم یقول شعرا تطاول لیلی بالهموم الطوارق وصافحت من دهری وجوه البوائق ٭ اخدعه
والخدع فیه سجیته ٭ ام اعطیه من نفسی نصیحة وامق ٭ ام اقعد فی بیتی وفی ذلک راحة ٭ لشیخ یخاف الموت من کل شارق
قال فلما اصبح دعا عبده وردان فقص علیه فی ذلک فقال له وردان ان علی بن ابی طالب آخرة
لا دنیا معه وهی التی تبقی لک وتبقی فیها ومعاویة دنیا لا آخرة معه وهی التی لا تبقی علی احد فاختر
لنفسک فاختار دنیا عمرو بن العاص وانشد شعرا ما قاتل الله وردانا وفطنته ٭ لقد اصاب الذی فی القلب وردان
لما تعرضت الدنیا عرضت لها ٭ بحرص نفسی وفی الاطباع ادمان ٭ نفس تعف واخری الحرص یغلبها ٭ والمرء یاکل تبنا
وهو غرثان ٭ اما علی فدین لیس یشرکه ٭ دنیا وذاک له دنیا وسلطان ٭ فاخترت من طمعی دنیا علی بصر ٭ وما معی
بالذی اختار برهان ٭ انی لاعرف ما فیها وابصره ٭ وفی ایضا لما اهواه الوان ٭ لکن نفسی تحب العیش فی شرف
ولیس یرضی بذل العیش انسان ٭ گفت ثم ان عمرو بن العاص قصد الی معاویة فنصحه وردان عبده وابنه عبد الله
فلم یسمع حتی بلغ مفرق الطریق بین طریق العراق وطریق الشام فقال له وردان هذا طریق العراق وهی
طریق الآخرة وطریق الحق وطریق الله ورسوله وهذه طریق الشام وهی طریق الدنیا فایهما تسلک قال طریق الشام
فلما تم الامر لمعاویة اعطی المصر لعبد العزیز فارسل الیه عمرو هذه القصیدة ونحن نذکر ابیاتا منها تنبیها علی حاله وحال
من له شعر معویة الحال لا تجهل ٭ وعن منهج الحق لا تعدل ٭ نسیت احتیالی فی جلوة ٭ علی اهلها یوم لبس الحلی
وقد قلت لهم ان فرض الصلوة ٭ بغیر وجودک لم تقبل ٭ فولوا ولم یعبأوا بالصلوة ٭ وکان جماعتهم مجتلی ٭ ولما
عصیت امام الهدی ٭ وفی جیشه کل مستفحل ٭ وفی العتاق المصطفی ٭ فقلت نعم قم ذا فانی ارسی
ابا البعیر البکم اهل الشام ٭ لا ابدا لسقی دایم اجلی ٭ فقلت نعم قم ذا فانی ارسی
فقال المفضل بالاجمل ٭ بی ما ربوا سیدا لاو هیا و

نقبله

العمرو

بفوط وم ول من لغش وقد الجوادهرا بدعون صحایفا کاالبقرا کجل وانف بینهم بالخداع فسارت
بنا تلهم تجبلا وجزت النفاق اهل العراق لیسبون عنقا الی موصل وقلت لهم ان لتنسوا ارجع
علیها المصاحف فی القطل وعلمتهم کشف سواتهم لرد الغضنفرة المقبل وجهلک لما ان
رات البکرو لاعظم محابه اصبلی ولولای کنت مثل الخسا تخاف الخروج من المنزل ولولا
موادزر لم تطع ولولا وجودی لم تقبل ولستکا درو الاشعری وکنت علی هوة الجندل
فاکد کفته نزعت الخلافة من حیدر کنزع الخواتم من الانامل والبستها لک یابن
الاذمر کلبس النعال فی الارجل ورقیتک المنبر المشمخر بلا حد سیف و
لامنصل وسیرت ذکرک فی الخافقین کسیر الجنوب مع الشمأل ولم تک والله
من اهلها ودب المقام ولم تکمل وحین رفعناک فوق الرؤس نزلنا الی
الاسفل الاسفل وکم قد سمعنا من المصطفی وصایا مخصصة فی علی و
یوم غدیر رقا منبرا یبلغ والرکب لم یرحل وفی کفه کفه معلنا ینادی بامر العزیز
العلی فاسمعه امرة المؤمنین فقال بها الاشرف الاطول فمن کنت مولاه هذا اخی
علی له الیوم نعم الولی فوال ولیه یا ذا الجلال وعاد معادیه للاول ولا تنقضوا العهد فی عترتی
فقاطعهم به فلم توصل فبخ بخ لک لما رضی عری عقد حیدر لم تحلل وانا وما کان من فعلنا
لفی النار فی درک الاسفل وان علیا غدا خصمنا ویعتذر بالله والمرسل یکابدنا فی امور جرت
ونحن من الحق فی معزل فما عذرنا عند رد الجواب لک الویل منه غدا ثم لی الا یا بن هند لعبت
بنا ان به عهد عهدت ودار جل ولعبت لدنیاک یا بن الاذم بهذا الطعام فی الاجول وتحزنت
بالناس حتی استقام لک الملک فی ملک مهول کانک فیت لیال الدیر یعصفن فی موابس الاسل
وقد کنت ترزق رزق النعام فدارا فی الهطل المقبل وقد قرد رتک حیش الضلال ورافاتک کالبعد
فی الاول وقولک یا عمرو یا کل حاصل من الفاتک المعور المهول علی حیلة منک ان تهتنی
فان فؤادی فی معقل انسا ولک فی کل باستقیم فی الملک مهوک لم تکلل نعمة بعد مجلتی
رفض الکشف عن سوئتی اذ بی فسیر عمن وادبعه واستنی جیاد ودرو عک لم تقبل ولا حکمت
جنات الانام وذات عصاک ید الاطول فاعطیت غزی بوزن الجبال ولم تعطنی
وزنة الخردل واعطیت مصر عبد العزیز وانت عن الغی لم تعدل فان
کنت تطمع فی ردها فانی لحوبک بالمصطل بخیل جیاد وشم الانوف
وبالمرهفات وبالذبل وحد لسان کلمع السنان لعوی الخدیعة من منصل کشف
لک حجاب الغرور وایقظ نائمة الاکمل ونسبک من امرة المؤمنین ومن علی الحیف فی محفل
ولا لک فیها ولا ذرة ولا لجدودک من اول وقاخرت حیدر فهو النبی فکان الثعالب الاشبل

فان قلت بیکا نسبة نعت وکذبت من هو فابن الثریا وابن الثری وابن الحسام من المنجل وابن
الحصی من نجوم السما وابن معاویة من ملتقی فابن النجوم وابن الصدف فقلت المنقلة بالارذل فان کنت
تطمع قدرا فهی مفتنق عنق الحبل ودر قضیه تحکیم قول اورا امیر المؤمنین فانا لا نعرفه فقد عرفنا
امیر المؤمنین لما انا رعنا ماه فقال له امیر المؤمنین علیه السلام یا ابن النابغة الا تعرف انی
امیر المؤمنین فقال ابن العاص والله لا یجمعنی وایاک مجلس ابدا فقال امیر المؤمنین ارجو ان یطهر الله تعالی
مجلسی منک ومن امثالک بسر بن ارطاة که یکی از عتقا والاشرار وتابعین عمرو بن العاص بوده
در معرکه صفین وترمذی وابو داود و... در صحاح خود از وی روایت کرده اند که از احوال
او در کتاب الاستیعاب که اقدم واوثق کتب جاویان است در ذکر صحابه وابن الاثیر در اسد
الغابة وابن حجر در اصابه وذهبی ودیگران از وی نقل می نمایند ایرادی نمایم گفته یقال انه لم یسمع ا
لنبی صلی الله علیه وآله وسلم لان رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم قبض وهو صغیر هذا قول الواقدی
وابن معین واحمد وغیرهم وقالوا خرف فی آخر عمره واما اهل الشام فیقولون انه سمع من النبی صلی الله علیه
وآله وسلم ونیز گفته بسر بن ارطاة من النبی صلی الله علیه وآله وسلم حدیثان احدهما لا تقطع الایدی فی
المغازی والثانی فی الدعاء ان رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم کان یقول اللهم احسن عاقبتنا
فی الامور کلها واجرنا من خزی الدنیا وعذاب الآخرة وکان یحیی بن معین یقول لا تصح له صحبة وکان یقول
فیه رجل سوء حدثنا عبد الرحمن بن یحیی قال حدثنا احمد بن سعید قال حدثنا ابن الاعرابی قال حدثنا عباس
قال سمعت یحیی بن معین یقول کان بسر بن ارطاة رجل سوء وبهذا الاسناد عنده تاریخ ابن معین کله من روایة
عباس عنه قال ابو عمر رضی الله عنه ذلک لامور عظام رکبها فی الاسلام فیما نقله اهل الاخبار واهل الحدیث
ایضا ذبح ابنی عبید الله بن عباس بن عبد المطلب وهما صغیران بین یدی امهما وکان معویة قد استعمله
علی الیمن ایام صفین وکان علیها عبید الله بن عباس رضی الله عنه فهرب عبید الله حین احس
بسر بن ارطاة ونزلها بسر فقضی فیها هذه القضیة الشنعاء والله اعلم وقد قیل انه انما قتلهما بالمدینة
والاکثر ان ذلک منه بالیمن قال ابو الحسن الدارقطنی بسر بن ارطاة ابو عبد الرحمن له صحبة ولم یکن له
استقامة بعد النبی صلی الله علیه وآله وسلم هو الذی قتل طفلین لعبید الله بن العباس بن عبد المطلب
بالیمن فی خلافة معویة وهما عبد الرحمن وقثم ابنا عبید الله بن عباس وذکر ابن الانباری
عن ابیه عن احمد بن عبید عن هشام عن ابی مخنف قال لما توجه بسر بن ارطاة الی الیمن
اخبر عبید الله بن عباس بذلک وهو عامل لعلی علیها فهرب ودخل بسر الیمن فاتی ابنی عبید الله بن عباس
وهما صغیران فذبحهما فنالت امهما عائشة بنت عبد المدان فی ذلک اثر عظیم فانشات
تقول شعرا یا من احس بنی اللذین هما کالدرتین تشظی عنهما الصدف ٭ ها من احس بنیی
اللذین هما سمعی وقلبی فقلبی الیوم مختطف ٭ حدثت بسرا وما صدقت ما زعموا من قتلهم ومن الاثم

زندی

الذی اقترفوا انحی علی ودجی ابنی مرهفة مشحوذة وکذلک الاثم یقترف ثم وسوسوت وکانت
تقف فی الموسم تنشد هذا الشعر وتبکی علی ولدیها وذکر تمام الخبر وذکر المبرد ایضا نحوه وقال ابو
عمرو الشیبانی لما وجه معویة بسر بن ارطاة الفهری لقتل شیعة علی رضی الله عنه قام الیه معن او عمرو بن
یزید بن الاخنس السلمی وزیاد بن الاشهب الجعدی فقالا یا امیر المؤمنین نسألک بالله والرحم ان
لا تجعل لبسر علی قیس سلطانا فیقتل قیسا بما قتلت بنو سلیم من بنی فهر وکنانة یوم دخل رسول الله
صلی الله علیه وآله وسلم مکة فقال معویة یا بسر لا امرة لک علی قیس فسار حتی اتی المدینة فقتل
ابنی عبید الله بن عباس وفر اهل المدینة ودخلوا الحرة حرة بنی سلیم وفی هذه الخرجة التی ذکرها ابو عمرو
الشیبانی اغار بسر بن ارطاة علی همدان وقتل وسبی نساءهم فکن اول مسلمات سبین فی الاسلام
وقتل احیاء من بنی سعد حدثنا احمد بن عبد الله بن محمد بن ... قال حدثنا ابی قال حدثنا عبد الله
بن یونس قال حدثنا بقی بن مخلد قال حدثنا ابو بکر بن ابی شیبة قال حدثنا زید بن الحباب قال حدثنی
موسی بن عبیدة قال حدثنا یزید بن عبد الرحمن بن ابی سلامة ابو سلامة عن ابی الرباب وصاحب له
انهما سمعا ابا ذر یدعو ویتعوذ فی صلاة صلاها اطال قیامها ورکوعها وسجودها قال فسألناه مم تعوذت
ودعوت قال تعوذت بالله من یوم البلاء ویوم العورة فقلنا وما ذاک فقال فاما یوم البلاء
فیلتقی فتیان من المسلمین فیقتل بعضهم بعضا واما یوم العورة فان نساء من المسلمات لیسبین
فیکشف عن سوقهن فایتهن کانت اعظم ساقا اشتریت علی عظم ساقها فدعوت الله ان لا یدرکنی
هذا الزمان ولعلکما تدرکانه قال فقتل عثمان ثم ارسل معویة بسر بن ارطاة الی الیمن فسبی نساء مسلمات
فاقمن بالسوق وگفته حدثنا ابو محمد عبد الله بن محمد بن عبد المؤمن قال حدثنا ابو محمد اسمعیل بن علی الخطیب
ببغداد فی تاریخه الکبیر قال حدثنا محمد بن موسی بن حماد قال حدثنا سلیمان بن ابی شیخ قال حدثنا محمد بن
الحکم عن عوانة قال وذکره زیاد ایضا عن عوانة قال ارسل معاویة بعد تحکیم الحکمین بسر بن ارطاة فی جیش فساروا
من الشام حتی قدموا المدینة وعامل المدینة یومئذ لعلی ابو ایوب الانصاری صاحب رسول الله صلی الله
علیه وآله فخرج ابو ایوب ولحق بعلی ودخل بسر المدینة فصعد منبرها فقال این شیخی الذی عهدته هنا بالامس یعنی
عثمان ثم قال یا اهل المدینة والله لولا ما عهد الی معویة ما ترکت فیها محتلما الا قتلته ثم امر اهل المدینة
بالبیعة لمعویة وارسل الی بنی سلمة فقال ما لکم عندی امان ولا مبایعة حتی تأتونی بجابر بن عبد الله
فاخبر جابر فانطلق حتی جاء ام سلمة زوج النبی صلی الله علیه وآله وسلم فقال لها ما ذا ترین فانی خشیت
ان اقتل وهذه بیعة ضلالة فقالت اری ان تبایع وقد امرت ابنی عمر بن ابی سلمة ان یبایع فاتاه جابر
بسر فبایعه لمعویة وهدم بسر دورا بالمدینة ثم انطلق حتی اتی مکة وبها ابو موسی فخافه ابو موسی علی نفسه
ان یقتله فهرب فقیل ذلک لبسر فقال ما کنت لاقتله وقد خلع علیا ولم یطلبه وکتب ابو موسی الی الیمن ان خیلا
مبعوثة من عند معویة یقتل الناس من ابی ان یقر بالحکومة ثم مضی بسر الی الیمن وعامله یومئذ لعلی عبید الله

بن العباس فلما بلغه ابن بسر فر الى الكوفة حتى اتى عليا واستخلف على اليمن عبيد الله بن عبد المدان الحارثي فاتى
بسر فقتله وقتل ابنه ولقي ابنين لعبيد الله بن عباس وفيه ابيات صغيران لعبيد الله بن العباس فقتلهما ورجع الى الشام
حدثنا عبد الله بن محمد بن اسد حدثنا سعيد بن عثمان بن السكن قال حدثنا محمد بن يوسف قال حدثنا البخاري
عن سهل بن سعد قال قال النبي صلى الله عليه وآله اني فرطكم على الحوض من مر علي شرب ومن شرب لم يظمأ ابدا وليردن
علي اقوام اعرفهم ويعرفونني ثم يحال بيني وبينهم قال ابو حازم فسمعني النعمان بن ابي عياش فقال هكذا سمعت
من سهل فقلت نعم قال فاني اشهد على ابي سعيد الخدري سمعته وهو يزيد فيها فاقول انهم مني فيقال انك
لا تدري ما احدثوا بعدك فاقول سحقا سحقا لمن غير بعدي والاثار في هذا المعنى كثيرة جدا قد تقصيتها في
ذكر الحوض في باب خبيب من كتاب التمهيد والحمد لله وروى شعبة عن المغيرة بن النعمان عن سعيد بن جبير
عن ابن عباس قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم انكم محشورون الى الله عراة غرلا فذكر الحديث
وفيه فاقول يا رب اصحابي فيقول انك لا تدري ما احدثوا انهم لم يزالوا مرتدين على اعقابهم
منذ فارقتهم ورواه سفيان الثوري عن المغيرة بن النعمان عن سعيد بن جبير عن ابن عباس عن النبي صلى
الله عليه وآله وسلم مثله وذكر ابو الحسن علي بن عمر الدارقطني قال قدم جرير بن ضمرة الى علي من معوية فعاتبه
في بسر بن ارطاة في ابيات ذكرها [illegible] وكان بسر بن
ارطاة من الابطال الطغاة وكان مع معوية بصفين وامره ان يلقى عليا في القتال وقال له سمعتك
تتمنى لقاءه فلو اظفرك الله به وصرعته حصلت على دنيا وافرة ولم يزل به يشجعه ويمنيه حتى راه فقصده في
الحرب فالتقيا فصرعه علي [illegible] عرض له مثل ما عرض فيما ذكروا مع عمرو بن العاص ذكر ابن الكلبي في كتابه في
اخبار صفين ان بسر بن ارطاة بارز عليا يوم صفين فطعنه علي رضي الله عنه فصرعه فانكشف له فكف
عنه كما عرض فيما ذكروا مع عمرو ولهم فيها اشعار مذكورة في موضعها من ذلك الكتاب منها فيما ذكر ابن
الكلبي والمدائني قول الحرث بن النضر السهمي قال ابن الكلبي وكان عدوا لعمرو وبسر في كل يوم
فارس ليس ينتهي وعورته وسط العجاجة بادية يكف لها عنه علي سنانه ويضحك منه في الخلاء معوية
بدت امس من عمرو فقنع راسه وعورة بسر مثلها حذو حاذية فقولا لعمرو ثم بسر الا انظرا سبيلكما لا تلقيا
الليث ثانية ولا تحمدا الا الحيا وخصاكما هما كانتا والله للنفس واقية ولولاهما لم تنجوا من سنانه وتلك
بما فيهما عن العود ناهية وكونا بعيدا حيث لا يبلغ القنا نحوركما ان التجارب كافية قال ابو عمر رضي الله عنه انما كان
انصراف علي رحمة الله عنهما وعن امثالهما من مصروع او منهزم لانه كان لا يرى في قتال الباغين عليه من
المسلمين ان يتبع مدبر ولا يجهز على جريح ولا يقتل اسير وتلك كانت سيرته في حروبه في الاسلام رضي الله عنه وعلى
ما روي عن علي في ذلك مذهب فقهاء الامصار بالحجاز والعراق الا ان ابا حنيفة قال ان انهزم الباغي
من المسلمين الى فئة اتبع وان انهزم الى غير فئة لم يتبع وقعد بسر بن ارطاة في اخر ايامه [illegible] وله دار
بالبصرة ومات بالمدينة وقيل بل مات بالشام في بقية ايام معوية انتهى عبارة ابن عبد البر رحمه الله اي كرده

چاپاریان

چاپاریان این یکی از نجیب بنه عدول نزد شما و یکی از نجوم شما و یکی از بابعصم اقتدیتم شما و یکی از مجتهدین
شما که در اصابه دو اجر داشته و در خطا یک اجر سبحان الله هتک حرمت حرم الله وحرم رسول الله
صلی الله علیه وآله وسلم وسبی مسلمات وقتل رجال مسلمین ونهب اموال ایشان نمود وقتل [illegible]
از صغار اهل بیت مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم بقتل رسانیده واهل سیر فرقت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
بروی در صهوات نقل نموده اند وخصوصا در تاریخ وحافظ ابن حجر شافعی در کتاب الاصابه گفته مختلف
في صحبته وقال اهل الشام سمع من النبي صلى الله عليه وآله وسلم وهو صغير وفي سنن ابي داود وجماعة سوى
عن جنادة بن ابي امية قال كنا مع بسر بن ارطاة في البحر فاتي بسارق فقال سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم يقول لا تقطع الايدي في السفر وروى ابن حبان في صحيحه من طريق ايوب بن ميسرة بن حلبس قال سمعت
بسر بن ارطاة يقول سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم اللهم احسن عاقبتنا في الامور كلها الحديث اما
الواقدي فقال ولد قبل وفاة النبي صلى الله عليه وسلم بسنتين وقال يحيى بن معين صاحب النبي صلى الله عليه وسلم وهو
صغير وقال الدارقطني له صحبة وقال ابن يونس كان من اصحاب رسول الله شهد فتح مصر واختط بها وكان
من شيعة معوية ووجهه الى اليمن والحجاز في اول سنة اربعين وامره ان ينظر من كان في طاعة علي فيوقع
بهم ففعل ذلك وقد ولي البحر لمعوية ووسوس في اخر ايامه قال ابن [illegible] مات وهو خرف وكفته قال بن
حبان كان يلي لمعوية [illegible] وله اخبار كثيرة مشهورة في الفتن لا ينبغي التشاغل بها الى اخر ترجمته
ولام سمعانی در کتاب الانساب گفته بعثه معوية الى اليمن ليقتل من بها من شيعة علي وكان من قبله
عبيد الله بن عباس فهرب من بسر فوجد به ولداه فقتلهما وعبد الرحمن [illegible] ونیز ابن حجر در کتاب التقریب در ترجمه
او گفته بسر بن ارطاة نزيل الشام من صغار الصحابة مات سنة ٨٦ وحافظ ابن حجر در تقریب گفته ابراهيم بن
يعقوب الجوزجاني ثقة حافظ رمي بالنصب من الحادية عشر مات سنة ٢٥٩ احمد بن عبيدة الضبي ثقة رمي
بالنصب من العاشرة مات سنة ٢٣٥ ازهر بن عبد الله الحرازي صدوق تكلموا فيه للنصب من الخامسة وحافظ
ذهبی در میزان گفته الحرازی تابعي حسن الحديث [illegible] هرگاه مذهب ائمه رواة چاپاریان
که در احوال وصحاح ومسانید ایشان همه مدار نقل بر ایشان است سب علی علیه السلام بوده پس معلوم
که بر زبان ایشان جاری شده احادیثی چند بوده که از غایت اشاعه وذاعه وتواتر واستغناء عنه
طبقات [illegible] عاجز [illegible] مانده بودند ومناقب ائمه ضلال ومثالب طغاة
بنی امیه وبنی مروان را در نقل وطرح تخیل وضع کرده اند ودر تقریب گفته اسحق بن سعيد العدوي صدوق
تكلم فيه للنصب من الثالثة مات سنة ٤٣١ [illegible] اسد بن موسى الاموي [illegible] صدوق
[illegible] من التاسعة مات سنة ٢١٢ اسمعيل بن سميع صدوق تكلم فيه لبدعة الخوارج من الرابعة وابن
حجر در تقریب گفته حاجب بن عمر ثقة رمي براي الخوارج من السادسة مات سنة ١٥٨ حريز بن عثمان الرحبي ثقة
ثبت رمي بالنصب من الخامسة مات سنة ١٦٣ وذهبی در مختصر خود گفته ثقة [illegible] مات سنة ١٦٣ اي كرده

هوشمندان اند که نامی را کار بفرمایند اگر اوایل شما بموجب طمع در قرابت امویه و مروانیه یا بموجب خوف از
قتل بسر به وزیادیه وحجاجیه باطل را بر حق اختیار نمودند اکنون شما را که نه طمع وخوف کدام باعث جهت
اختیار باطل بر حق به ضرور نصب ابن حجر اشد از نصب ذهبی است که مانند حریز بن عثمان یقینی النصب را بلفظ
رمی بالنصب تعبیر نموده و بر وثوق او لفظ ثبت افزوده بازخانه ذهبی را باید دانست که حکم بنصب او را صریح نموده وبر وثوق
نیفزوده واما حافظ جزری در کتاب الانساب گفته کان ینتقص علیا رضی الله عنه ویسبه کل یوم سبعین
مرة بکرة وسبعین مرة عشیا [illegible] ولا یصح وعلامه ابن الاثیر در جامع الاصول گفته اخرج البخاري
في صحيحه عن محمد بن زياد وحريز بن [illegible] مشهوران بالنصب وابن عبارت باعث تحقیق در وجه جواب سوال
چیزی که در نهایت کمال نسبت روایت چاپاریان را از ناصبیان افراد بنده اشته در شیعیان در
حق سنیان لا جای ره اکتب بیم لطه بصره مذهب خود اطلاع نداشته عمدا صرف دعوی بیرون ورع مردان
جرات نموده وابن حجر در تقریب گفته حصین بن نمیر الواسطی لا باس به رمی بالنصب من الثامنة خالد بن سلمة صدوق
رمی بالارجاء والنصب من الخامسة قتل سنة ١٣٢ داود بن الحصين الاموي ثقة رمی برای الخوارج من السادسة
مات سنة ١٣٥ زیاد بن علاقه ثقة رمی بالنصب من الثالثة مات سنة ١٣٥ سليمان بن عبد الحميد البهراني صدوق
رمی بالنصب من الحادية عشرة مات سنة ٢٧٤ عبد الله بن زید بن عمرو ثقة فاضل فيه نصب يسير من الثالثة مات
سنة ١٣٤ عبد الله بن سالم الاشعري ثقة رمی بالنصب من السابعة مات سنة ١٧٩ عبد الله بن شقيق العقيلي
ثقة فيه نصب من الثالثة مات سنة ١٠٨ واز همه رنگین تر توجیه قرار دادن برای عمر بن سعد است با آنکه اجماع
اهل حدیث در صحاب سیر است بر امارت او بر لشکری که قتل سید شباب اهل الجنة ریحانه رسول الله حسین بن
بنت رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم با فرزندان وبرادران ودوستان وموالیان نموده ابن حجر در تقریب
گفته عمر بن سعد بن ابي وقاص صدوق ولكن مقته الناس لكونه امير الجيش الذين قتلوا الحسين بن علي من
الثانية قتله المختار سنة ٦٥ او بعدها ووهم من ذكره في الصحابة فقد جزم ابن معين انه ولد يوم مات عمر بن الخطاب
واین چندکس را از باب نمونه ذکر نموده ودرسته نصب اینها ابن حجر بلفظ رمی تعبیر نموده ودر کتب مبسوطه
رجال چاپاریان ودر تواریخ مبسوطه مشروح است ودر رجال کبیر خود استیفاء به نقل عبارت نموده ام
و عکرمه که چنانچه خاص ابن عباس وشاگرد رشید ایشان است روایت بسیار در کتب اهل سنت وارد وبعضی او را اتفاقا
نسبت نصب وخروج بروی کرده اند لیکن از انصاف بعید است زیرا که وی از موالی خاص وخانه پرورد ابن عباس
وشاگرد رشید ایشان وملازم صحبت ایشان بود وابن عباس بالاجماع از شیعه اول واز محبان وثنا خوانان
امیرالمؤمنین است چنانچه قاضی نورالله شوشتری نیز او را از شیعه شمرده پس امکان دارد که این قسم
مولای او که هم صحبت وهم مشرب او باشد از عقیده او بیقدر دور افتد وابن عباس با وصف یاد افت
حال که درین قسم صحبتها پوشیده ماندنش از محالات عادیه است او را از خود دور نکند واز صحبت خود
نراند شرح باید دانست که مراد پیچ پیچ را با مطلقا از احوال سلف وعقاید ایشان اطلاع نیست

صحبت

با عصبیت چشم او را کور و زبان او را از اعتراف بحق لال نموده هرگاه منقول اهل فن عقیده کسی ثابت شود بتقوی
باطنیه پدر یا برادر یا مولی یا عشیره یا استاد لازم ندارد و پسر نوح بنص کتاب الله انه ليس من اهلك بر شقاوت
شقاوت او بالغ شده واز مشهوران خوارج همه تابعان اولاد وشاگردان صحابه بوده که براستی ته بوده اند واولاد متدین به حضرت علی
علیه السلام بوده اند ودر سیر معتبره چاپاریان این عبارت ودر ترجمه عکرمه موجود است حافظ ذهبی در مختصر
التهذيب گفته ثبت لكنه اباضي يرى السيف وروى له مقرونا وقاضي ابن خلكان در کتاب
وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان گفته قد تكلم الناس فيه لانه كان يرى راي الخوارج
وكان يكذب على عباس وابن اثیر در کتاب جامع الاصول گفته قال الحميدي قال ابو سعيد الدمشقي ابراهيم
عن عكرمه في سجراي هوشمندان این تصریحات استادان فن رجال وائمه سیر چاپاریان است ومولوی
گفته وبعضی ناواقفان تهمت نصب وخروج بروی کرده اند هرگاه حافظ ذهبی وقاضی ابن خلکان ناواقف اند
دیگر اعتبار بر نقل کدام صاحب فن توان کرد ودر کتاب جامع کافی در احادیث مرویه از حضرت امام محمد باقر
عليه السلام عن ابي بصير عن ابي جعفر عليه السلام قال كنا عنده وعنده حمران اذ دخل عليه مولى له فقال
جعلت فداك هذا عكرمة في الموت وكان يرى رأي الخوارج خوش بود گر محک تجربه آید بمیان
تا سیه روی شود هر که در او غش باشد بر کید پنجاه ودوم آنکه گویند اهل سنت در نماز خود بر مهره خاک سجده
نکنند پس ایشان شبیه شیطان اند که او از سجده خاک تکبر ورزید و ملعون گردید قوله تعالی خلقتني
من نار وخلقته من طين وبعض شعرای ایشان ابن مصرع را بنظم آورده رباعی
ابلیس دل از بغض علی پاک نکرد بیشک تصدیق شاه لولاک نکرد بر مهر نماز کی گذارد شیعی
شیطان تا از ل سجده بر خاک نکرد جواب این طعن آنکه اهل سنت از سجده کردن بر خاک ابا ندارند
ندارند اما بر چیزهای دیگر مثل جامه وپشت حیوانات نیز سجده جایز شمارند ودر اخبار مشهوره
واقع است که شیطان قبل از ملعون شدن هیچ جا از زمین وآسمان نگذاشته بود هر آن سجده نکرده بود
وآن همه سجده های او نامقبول اتفاق افتاد چون یک سجده بسوی آدم خاکی که صورت بوست وگوشت داشت
بر جا نیاورد پس معلوم شد که خاک صرف سجده کردن واز سجده بوست ومانند آن که از خاک پیدا شود
وصورت دیگر بهم رسانده احتراز کردن این انجام دارد شرح باید دانست که هر جایک شاعری در مقام
طبع آزمائی سخنی گفته مولوی در مقام تکبر حجت کتاب واظهار فضل بر ذوی الالباب داشته چیده است
این رباعی مو هندی الهم است وبا وجود آن نگفته چار یاریان سجده بر خاک روا ندارند تا اختلاف واقع
لازم آید بلکه گفته از سجده بر خاک امتناع دارند واین نقض الله وواقع است با وجود تصریح امام ابو حامد غزالی بمسنون
وافضل بودن سجده بر خاک واظهار سیرت نبی صلی الله علیه وآله الاطهار واهل بیت ومجتهدین عالیمقدار
وتابعان واتباع در سجده بر خاک هرگاه شیعه ظاهر دیار او رنگ وانفعال ندیدند بر خاک سجده میکنند او را نفی
پنداشته مگر بر قسیل او سند داین امریست مشاهده ومحسوس انکار آن انکار محسوسات است وامتناع ابلیس از سجده

برای تعظیم آدم خاکی بود بجهت سجده علیه بودن پوست و گوشت چهار پا نشده بود بر آدم سجده کن بلکه برای آدم
تعظیما و متوجها شطره حق تعالی را سجده نماید و امتناع شیعیان از سجده بسوی گوشت و پوست
نیست بلکه ماکولات و ملبوسات عادیه را مسجود علیه نداانند بتقریب مخالف سنت بودن سجده بران و وجه
حقیت مذهب ممتاز ایشان نص نبوی صلی الله علیه وآله وسلم است که کل ما خالف السنة فهی
البدعة و نص دیگر کل بدعة ضلالة و کل ضلالة سبیلها الی النار و این طعن شیعه شاه بحسب ایشان
بود از امتناع از سجده بر خاک است بحکم فتوی فقیهان ایشان نهی از سجده بر خاک و این جواب مولوی صحیح خیالات
و شیطان سجده بسوی آدم گوشت و پوست نکرد و شیعی سجده بر گوشت و پوست نمیکنند سجده بسوی چیزی نکرد از
جنبه مخلوق بودن او از خاک و خاک سجده نکردن بر خوراکی و پوشاکی ندارد و مولوی تمیز میانه امتناع از سجده
و میانه سجده علیه نکرده و جولاهان دهلی و پنجاب این کتاب نادر را بسعید نسخه بر داشتند و باطراف بلاد
اسلامیه فرستادند و اهل هند را در نزد دوست و دشمن رسوا نمودند شعر قومی چون یکی بید انشکوه نه که رازشان
ماند و نه سه را و مجموع تطویل بلا طائل در این مبحث خارج از مدعات که مولوی از شاه هرس غوث
این افادات فرموده باشد نبینند شک بود و اگر نه عاقل در حالت طبیعی چنین هذیانات را استعمال
نمی نماید و تحقیق در اینمقام آن است که ضروری فرق مسلمان است و اجماع بر طبق مستند از نصوص موجود است
در جناب ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم و سلف صالح در سفر و حضر در غیر محل عذر بر زمین پاک نماز میگذاردند
و سجده بر خاک افضل است پس اینقدر محل یقین است و در سر گذاشتن بر خاک نهایت ذل است نزد پروردگار
و در خلق بعریان طواف کردن ندارد زیرا که کشف عورت در مقام ملاحظه حضور حق تعالی نهایت وقاحت
و بی شرمی است و عریان طواف کردن کنار از راه احتراز از طواف از جامه بود که در آن معصیه کرده بود
لهذا کسی صدیقی از اهل حرم داشت جامه او را وقت طواف برسم عاریه میگرفت و دیگر آنکه سر بر خاک گذاشتن
اشاره است بر آنکه اصل ما از خاک است که پامال دد و دام و انعام است و لهذا کوب خاص و عام بارا
تکبر نشاید بلکه کبریا مخصوص ذات پاک حق تعالی است فی القدسی الکبریاء ردائی الحدیث و سر بر داشتن
از سجده اولی اشاره است بسوی آنکه نشو ما از خاک بود و سر گذاشتن در سجده دوم اشاره است بسوی عود
بعد از مرگ بسوی خاک است که اصل ما بود و سر بر داشتن از سجده دوم اشاره بسوی حشر و نشر است
از خاک و در اسرار الصلاة این اشارات از سادات هداة علیهم افضل الصلوات مروی است و اما
جواز سجده بر ملبوسات و ماکولات پس مختلف فیه است اولا و اشتغال ذمه یقینی را ابرا است فرض
یقینی لا بد است بحکم عقل قاطع و نص ساطع و خلاف سنت است ثانیا و در عموم قوله صلی الله علیه وآله وسلم
کل ما خالف السنة فهو البدعة داخل و مشمول کل بدعة ضلالة سبیلها الی النار نزد هر عاقل ثالثا
رجوع از افضل متفق علیه است بر غیر آن و ترک افضل برای غیر آن خروج از حکم و از حکم شرع نیز
هر گاه غیر مختلف فیه باشد حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم دع ما یریبک الی ما لا یریبک الکون

انرتبه

از مسانید و صحاح چار یاریان استشهاد مطلم و شهود صدق میاوریم اول روایت ابن عباس ان النبی صلی الله
علیه وآله وسلم قال امرت ان اسجد علی سبعة اعظم الجبهة الحدیث نص حکم ثابت شد احتیاج افتاد در تشخیص
موضوع حکم بسوی ارباب لسان و اهل لغت جوهری در صحاح گفته السجود وضع الجبهة علی الارض
دوم روایت عکرمه قال رسول الله صلی الله علیه وآله لا صلوة لمن لا یصیب انفه من الارض ما یصیب الجبهة
الجبین نا و این روایت صریح است در وجوب سجده بر خاک کردن و بطلان نماز بدون آن سوم روایت
عبد الله بن عمر ان النبی صلی الله علیه وآله قال اذا سجدت فمکن جبهتک من الارض چهارم روایت جناب
که شکونا الی رسول الله صلی الله علیه وآله حر الرمضاء فی جباهنا واکفنا فلم یشکنا و این حدیث دلالت
دارد که سجده بر فرش جایز نبود و الا ضرور شکوی بسوی آن حضرت در این خصوص نبود و لم یشکنا معنی
نمیداشت بلکه میفرمود بر فرش نماز گذارید و از جهت رشاهد در شریعت رجم زانی و زانیه محصن
و محصنه که اسلام وارند میکنند بر پای خون ریزی در میان است پس از ماهران آن بطول ادلی
و از طرق اهل بیت اطهار علیهم السلام حدیث امام جعفر صادق علیه السلام است در ضمن حدیث طولانی فرموده قال
رسول الله صلی الله علیه وآله کان یحب ان یمکن جبهته من الارض فانا احب لک ما کان رسول الله
یحبه و اگر نقل عبارات فقهای مذاهب در افضلیت سجده بر خاک نمائیم سخن بطول می انجامد
و از این تحقیق معلوم شد که ادعای آگاهی مولوی بعد از این عبارت اجتهاد در مقابل نص است
و از قبیل تجویز محرمه است شرب و زنا وادی ذهب در مقابل حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه
وآله وسلم از آن و دعوی سانزل مثل ما انزل الله بلکه خیر اما انزل الله نعوذ بالله من الارتداد
متن و آنچه در کتب شیعه از تحقیر آدم و بغض و حسد او با اهل بیت نبوی و انکار نبوت او مروی و منقول است
ان شاء الله تعالی در باب نبوت ذکر خواهد شد پس شیخی که ترک تعظیم او شیطان را باین مرتبه رسانید
تحقیر و تذلیل او این فرقه شیعه را چها خواهد کرد حالا انصاف باید داد که مشابهه شیطان چیست و مشابهه
شیطان کیست شرح باید دانست که در بعضی از اخبار آحاد که در نزد سلف امامیه لا یوجب علما
و لا عملا از آن تعبیر میکنند و در تعبد آن خلاف میانه قبح عقلی و حرمت شرعی دارند در کتب تفسیر
در ضمن قصه حضرت آدم علیه السلام تمنای آن حضرت مقام حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله را و اراده
دیگی از معاطر باطنه شجره منهیه است و در تعبیر لم نجد له عزما بیان فقدان عزم او است علیه السلام لعزت
حضرت قائم آل محمد علیه السلام را و این روایت با وجودی که دخلی بمعتقدات ندارد و اخبار آحاد است
در مقام بیان حال آن حضرت قبل از نزول در دار تکلیف و رسیدن بمنصب نبوت است هیچ دخلی
بتحقیر آن جناب ندارد الا چار یاریان کتاب خلافة الانبیاء گفته اند در قصه شراب خواری و قصه زن
داود خلیفة الله با زن محصنه ذات البعل و سبب قتل او شدن و قصه تکلم حضرت یوسف بعزم زنا بزن اوریا و
در محصنه ذات البعل بود در تفاسیر عربیه و فارسیه و کتب تفسیریه و نظمیه از صد جا بیشتر روایت کرده اند

وسب تحقیر نه پنداشته اند و اعجبا من یبصر الجذع فی عینه و یری القذی فی عین اخیه اصمهم و اعمی ابصارهم ان اکرم
جوابهای حلی و نقضی در مقام گفتگاری ارباب موعود بر سر برش مولوی آن آن خواهد رسید و الا کتب ایدیهم و یقولون
کثیر خفته صد سال از سنیم بیدار کرد غافلان را بای دهوی عاشقان اشیار کرد متن و شوی مذکور شد بیت
اولش عیان عقیده اهل سنت است و بیت دوم نقض المطلوب افتاده زیرا که شیطان از سجده بر خاک ابا و احتراز
نکرد بلکه از سجده برای آدم خاکی تکبر ورزیده و خطا این است و شیعه دستی را برای خاک سجده نمیکنند شرح باید دانست
که خیالات شعراء را پیرو کردن در مصداق قوله تعالی الشعراء یتبعهم الغاوون در آمدن است اگر مولوی را از
دانش نصیبی داشت کتب عقیده از کتب کلامیه امامیه اطلاق قرار داده و در رد آن طبع آزمائی میفرمود تا تضییع اوقات
فضلای روزگار در بحث و نظر نشد و بعوض یکی هزاران رد بر آن مرد نوشته میشد چون امثال این خیالات
مصدر نظر و بحث نمود فضلای آفاق به کلام او اعتنا نمی نمودند این بی بضاعت از راه بیکاری اختیار نموده
مطلع جولاهان دهلی در عجز شیعه از جواب منظور داشت الا بر حسب قواعد شعریه بحث بر نظم این رباعی است زیرا که
شعرای مناسبه کافیت با وجودیکه بر اصل رباعی شیعی بحث لفظ و معنی اعتراضی وارد نیست زیرا که مصراع چهارم را
مولوی تغییر داده و اگر بر اصل لفظ صاحب رباعی است شیطان از سجده بسوی خاک نکرد مولوی این مصراع را که فقط
گفته سجده بر خاک نکرد تا بحث وارد نماید بی شبه خلاف دیده و از حفظ السان سر سبد شید و در توجیه دانی که و این که
سوالی باشد نفهمید و فی الجمله کلام شعری این در خرافات آینده است که مولوی در مقام رد وجوب سجده بر خاک در آوردن
لقول الرسول صلی الله علیه وآله وسلم جعلت لی الارض مسجدا بعبارات ناسلیس بر زد داده متن و انصاف این است
سجده بر خاک بنابر ضرورت جایز است و الا آنچه مناسب است که تشت گاه نمود برای راحت مقعد یا پاک
که اخس اعضای آدمی است و معدن نجاست باشد یا منقش و زر دوزی و نمد یا دو قالین های کلان بیاراند
و چون ابو است تحصیل رو و منتهای پرودگار رسد خاکی بیارند و بهترین اعضای خود را که سر و چهره است
و بمقتضای حدیث ان الله خلق آدم علی صورته مظهر صفات وجوبیه است از علم و قدرت و سمع و بصر و کلام
بر آن نهند شرح باید دانست که قول مولوی بنابر ضرورت خلاف ضروری اسلام که داخل مالیس من الدین
فی دین الملک العلام است احدی از ائمه سلف و خلف از هفتاد و سه فرقه اسلام در جواز سجده بر خاک
قید ضرورت نکرده فهذه اول ما رده کرت فی الاسلام و دیگر آنکه مقعد را بقول خود ناپاک وصف نموده و در بیان محل
کون خود را متقیی علیه قرار داده و چنان پنداشته که چون غالب کون سنیان بر جهت عدم استعمال آب دست ملوث
میباید دید بدیهی است که طهارت ابدا انقی از طهارت سنگی است عورات شیعه را بر آن قیاس نمود و این قیاس مع
الفارق است الایق بریش مولوی چهل چهلی و دیگر آنکه مقعد را معدن نجاست خوانده و فرق میانه معده که
معدن نجاسات است و مقعد که دافع نجاسات است نکرده و این استحسانهای مولوی نفهمیده که از رنج کردن
سلاطین تاجدار و ملوک عالی مقدار ثیاب زری و دیباج و حریر در حلی حلال را در میقات و محرم شدن در ثوب
احرام از کرباس اسوة بالنبی المختار صلی الله علیه وآله وسلم الاطهار و تاسیا بالسلف الصالح رضوان

الصوان الله

رضوان الله علیهم را منکر میدانند و شبیه عریان طواف کردن کفار در جاهلیت می پندارند و ادلی در حال حج و عمره لباس زری
و حریر و تزیین بعطریات و لبس حلی و حلی شمارد و بیچاره جاهل که از فقه و حدیث هم خبری ندارد با آنکه از راه عناد
دیده و دانسته و فهمیده نافهمیده می انگارد سوف یسالون و دیگر آنکه حدیث ان الله خلق آدم علی صورته
بعد از تسلیم صدور آن و تحقیق معانی در تحت آن که محتاج بر کتاب کبیر است دلالت بر شرف خلقت شده او از
نا قدم و در آن که صورت نوعیه معتبر است صورت بمعنی چهره و روی که اصطلاح بلکه دهلی است درین جا نیز
مولوی حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم را قیاس بر نفس خود نموده کلام آن حضرت را بر عرف و زبان اهل بهلی حمل
در عرف بلکه دهلوی حمل نموده سهو کرده نهاری پنداری بیان و دیگر آنکه علم از اعراض بدنیه است و دخلی بخصوص
ندارد و دیگر آنکه این اعتراض مولوی بر حضرت داده است که ان الله بنابر معتقد مولوی بر صورت خود آفریده او را فرمود
را سجده کند بر خاک و پیشانی بر زمین نهد متن و در حقیقت این فعل شیعه مشابه است بفعل مشرکین جاهلیت
که خود را مانند حیوانات برهنه ساخته طواف خانه کعبه میکردند و این قدر نمی فهمیدند که از انسان عبادت و تعظیم
مقصود است الکن بوصف انسانیت نه آنکه مانند حیوانات بر خاک بیفتند یا برهنه شوند و لهذا ستر عورت را
واجب کرده اند و جامه را از شرایط نماز گردانیده قال الله تعالی خذوا زینتکم عند کل مسجد شرح باید دانست
که ستر عورت را مدخلی است جبهه در وی نیست و در حقیقت رد مولوی و امثال او مقیس عورت
اوست و فرع چنین اصل است سخن وای این رسوائی از عاقل سر نزند نعوذ بالله من الخذلان
متن و در نهادن مهر خاک در مقام سجده او هام بسیار راه می یابد اول آنکه مهر نهادن خاک کفار
و منافقین است شرح باید دانست که این سخن مولوی صرفیست که از نهادن مهر و نهادن را دخلی در مطلب
نیست سجده بر خاک را منظور داشت قائم ستره حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم و سلف صالح رضی الله عنهم
بود بر فرش و صوف و پشم و لباس سجده کردن بدعت و شعار اهل نفاق است باید مولوی بیان کند که کدام
طائفه از کفار و کدام اشخاص از منافقین در هنگام نماز گذاردن ملتزم سجده بر خاک پاک بوده اند و از همه عجیب تر
آنکه در مذهب حنفی بالاتفاق طهارت محل سجده بقدر درهم است شرط در صحت صلوة و واجب و فرض در آن عبادت
اخص الخواص است و بنابر مذهب ایشان هر گاه مصلی چار یاری حنفی بر مقدار درهم از که سگ خشک سجده کند
نماز او هیچ خراب نبود و مشابهت بمنافقین و کفار نخواهد داشت و سجده بر خاک کردن که حق تعالی آن را صعید طیب
فرموده و جناب ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم بآن افتخار نموده تشبیه اهل کفر و نفاق می پندارد بئس للظالمین
بدلا متن دوم آنکه سر بر خاک نهادن فال بد است شرح حبط عمل شرح سبحان الله اتفاق جمیع محدثان
و اخبار یان و ارباب مغازی است که حضرت رسالت مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم در حضر و سفر هیچگاه
بر فرش نماز نگذارد و هیچ وقت سجده آن حضرت معروض بفرش نبود بلکه بحصیر و بوریا نیز نبود پس از آن که الحکومت
مستر آثار رجال از دنیا بر بار داشت نشانه حبط عمل بود در نظر مولوی متن سیم آنکه مشابهت است ببت پرستان
که پیر برادر وقت عبادت پیش او دارند شرح باید دانست که هیچ کافر بت را زیر سر نهاده و حق نهد

بلکه روی ابشوی بت سجده میکنند داین فعل چاریاریان است که در مساجد نحو محرابهای نقاشی قرار داده اند در بتی
نقشها سجده میکنند بیت و علی هذا القیاس چنانکه شعرای اهل سنت این معانی را بنظم آورده اند شخصی گفته است
رباعی از بغض و حسد مدام دل پک به است وین شیشه صاف از نه افلاک به است بر مهر نماز میکنار شیعی بیع گردان
سنگ پر از خاک به است شرح پوشیده نیست بر ارباب نظم و مهارت سخن سنجی که بیت اول این رباعی را هیچ گونه ربطی بیت
دوم آن نیست و پیش ما ایشان در تعظیم پروردگار بر خاک نهادن سر اولی است که پر از خاک بودن هیچ مناسبت
نیست پس جواب این نظم این شعر سندی است چه هو تهی گر مالی چوب و ظرفی در جواب این رباعی از مواضع
فتاوی امام ابو حنیفه طلحی نظم آورده رباعی بر فتوی بو حنیفه در فرض نماز گر سجده کنی بر گه سگ وقت نیاز
مجزی است نماز با شک ار بیب ز تو گو کوزه هی بر جای تسلیم بتاز بیت دیگر گفته رباعی چون کار منافق الحضور الجاه
تلبیس و تصنع بزر انجامد مهر دل شیعی است در وقت نماز از پرده اخفا بظهور انجامد شرح بیت اول
هر مصرعی بدیگر مصرع بی ربط و در نهایت رکاکت الفاظ است و ظرفی این رباعی را بر رباعی در نهایت
رشاقت جواب گفته رباعی چون در دل شیعه مهر از مهر علی است از دل ایمان دیده آن مهر جلی است
بر عکس منافقان دل پر ز دغل کز مهر ولایت دل بجانشان دغلی است بیت دیگر گفته رباعی طاعت زاهد
با دل پر غل همه هیچ است و بود ولله ما تک رافضی را چه بنگری بسجود خاک بر سر بود از دو عامل
شرح سبحان الله این حرام زاده مادر بخطا فرق در میانه خاک بر سر و سر بر خاک نکرده
خاک بر سر علامت خاسران است و سر بر خاک علامت متواضعان و مخلصان است و شوخی
این رباعی را نیز جواب روشن گفته و لله اجره رباعی شیعی هر دم ز روی اخلاص و نیاز بر خاک نهد
اطاعت بر نماز چون دنبکی از طینت شیطان باشد بر خاک کند تکبر از نخوت و ناز بیت دیگر گفته رباعی
هر که او از لوث بغض نا پاک بود سفلی است اگر چه بر سر افلاک بود شیعی از عین اوج معراج نماز مدنظرش
مهره از خاک بود شرح مصراع اول این رباعی وزن ندارد مگر آنکه هر از لوث خوانند و ظرفی این ارتیب را نیز
در جواب گفته و لله دره رباعی از مهر نبوت نبی مهر نماز شد در نظر شیعه بهنگام نماز چون دنبکی از
مهر نبی او رفتاد از مهر شده بهره بری در باز بیت دیگری گفته رباعی ای وای بر کسی که ز شوم نفاق و بغض
کرداز نیک را همه صد پاره چاک کرد دانی که سجده کردن شیعی بهر چیست یعنی نماز خویش برابر به خاک کرد
شرح باید دانست که لطیف طبعی این رباعی نیز برباعی در نهایت لطف جواب داده رباعی از سجده بمهر ای که ترا کاست
کز خاکم و خاکمان معاد است چون دنبکی است آتشی نهاد با بنده خاکیش عناد است بیت دیگری گفته رباعی
سنی دل طالب یار حق رسته کند کافر ز نهاد آتش و خور رفته کند شیعی که خسیس تر بود وقت نماز دل با طلعت
خاک وابسته کند شرح باید دانست که این ارتیب را نیز لبیبی بجواب گفته رباعی در راستی نبی ادراک
شد خاکنشین شیعه بهر ازلی دان دنبکی بتر ز هر کبر و جهود باشد دلش از عداوت ایشان دغلی بیت
دیگر گفته رباعی شیعی که همیشه تخم لعنت کارد وقتی بغلط روی بطاعت آرد خاکی که بشکل مهر در سجده نهند
بر حبط عمل طرفه دلالت دارد شرح باید دانست که در حدیث هیچ دلالت بر جناب رسالت مآب

صلی الله علیه و آله و سلم بعد از استماع هجو ابو سفیان آن حضرت را فرمودند اللهم انی لا احسن الشعر و لا ینبغی لی فالهم العنه
بکل حرف الف لعنة سبحان الله سنی که پوست مردار با سگ همه بد بافت لباس مصلی دانند و سجده بر زمین
نجس هیچ شمارد و ربع ثوب را لوث نجاست مانع از صحت نماز نپندارد و طعن بر صحت نماز شیعی زند این مسائل
شیعه را برای محل مناسب که مولوی بحث بر مسائل فروع شیعه خواهد کرد نگاه داشته که وقت حاجت برزخی مولوی
زنند ان شاء الله تعالی بهر حال قطب ولایت شهر مردان مجوز نیابد که دست خیر گرفته است پای مادر او وا این
بیت را ادیبی جواب داده و علی الله اجره رباعی آن دنبکی مجهول شد او نهاده کاندر دلش از شیعه خاکیت عناد
از خاک در ارث چو وکردن است باشد بسقر و امقر بد ز معاد قطعه این احمق رباعی که از بعض بتول آورده
بنظم ام شن آن سوال بنمود جواب آن بالهام الله و ادآیه انجز ارباب قبول قطعه جز دوست نخواهم نمی خواهم و دوست
بد دستی گواهم و در راستی بنی ادراکش در شهره شیعه مهر و ماهم قطعه من سیلم و ز جبال توحید روی که بدوست بیع و تاکید
از و رشش جوست چون هر اسم دارم چه زور است دوست امید سنی که بخاک در عداوت شیطان صفته الشی نزاد است
چون دشمن آل بو تراب است بر بستر باب خود نزاد است و یکی از ظرفا گفته بیت شیعیان بهنگام نماز بر مهر گل
از بهر در اوقات نماز بنمود عجبی که در دل شان مهر علی است و آل زاغاز و ایضا گفته رباعی شیعی که درون و دل
سر طینت مهری که ابود نقش مهر نبی است سنی که ز مهر و مهر ایشان دور است با شیوه شک شقی از
نسل شقاوت و نیز گفته رباعی یاران علی که مهر از خاک کنند رمز است و روایتی که ادراک کنند بر طینت
پاکشان گواهی دارد یعنی که دل از لوث خودی پاک کنند و یکی از تازه جوانان در جواب گفته رباعی یاران علی که
سجده بر خاک کنند با طینت پاک بر کل پاک کنند آنان که ز بد طینت شان زشت منتسب تحویز سجده
جای ناپاک کنند و نیز گفته رباعی بر خاک سجود کردن از فعل نبی است انکار ز خاک فعل شیطان خویست
دارد حنفی را بر نجس سجده روا امید قبول بهر او سخت قوی است و نیز در مسخره او گفته رباعی شیعی بدل مهر علی دارد
با عجز نیاز بر جبهه جان مهر نبی را دارد هنگام نماز سنی که ز مهر و مهر نفرت مجور است آن عربده باز البته جان کند
دارد باخر و نیاز مولف گوید ای مولوی چه نفس بد مدار این قدر بفضل و دانش خویش منار سو لال تو
بیگفت باواز بلند با جهل بخدرات هستم و مسار این است بس اگر زیاده خواهی موجود
تو دار و دو زخی و بئس المورود بر لایق فهم تو جواب گفتم الله شهید و کذا الخلائق شهود
متن کید هفتاد و هفتم انکه حکایات مفتریات و روایات مخترعات را دال بر حقیقت مذهب
خود و بطلان مذهب اهل سنت باشند و انکه هر که مذهب امامیه را انکار نمود و با ایشان مباهله
کرد فی الفور هلاک شده شایع و مشهور کنند از ان جمله نجاشی ذکر کرده است که محمد بن احمد بن
عبدالله ابن قضاعة بن صفوان جمال ابو عبدالله شیخ الطایفه مناظره کرد با قاضی موصل در مقدمه
امامت رو برو ابن حمدان که امیر ان دیار بود رفته رفته سخن بان انجامید که قاضی گفت اگر با من مباهله کنی
پس موعد من فرداست چون فردا شد طرفین حاضر شدند و مباهله نمودند و قاضی دست خود را در دست

ابن مهران داد بعد از ان بر دو بر خواسته از مجلس رفتند معمول قاضی بود که در دولتخانه امیر هر روز حاضر میشد چون
دو روز گذشت و قاضی پیدا نشد امیر معتمدی را از معتمدان خود بدریافت حال قاضی فرستاد معلوم شد که
از ان هنگام که از مجلس مباهله برخواست او را تب گرفت و دستی که در وقت مباهله دراز کرده بود آماسید
و سیاه شد و روز دیگر مرد و مثل این حکایت حکایات بسیار است نزد ایشان و همه افتراست و اهل سنت
این قصه را هم مسلم ندارند بلکه حکایت کنند که این مجموع بالک مهرانی جمال بود و الله اعلم بحقیقة الحال شرح
پوشیده نماند که این حکایت در فهرست رجال شیخ نجاشی در سبب شهرت شیخ صفوانی نزد خلیفه مذکور است و ذکر
شیخ صفوانی در کتاب الانساب سمعانی مسطور است و این خبر واحد است و ثقه آن را نقل نموده و خبر واحد بر چاریاریان
حجت است و دیگر آنکه هنود و یهود و مجوس و نصاری گویند که جمیع اخبار متضمنه شق قمر و رجوع شمس و جوشیدن آب
از میان انگشت شیطان و اطعام جمع کثیر از طعام قلیل و سخن گفتن شتر و آهو و تسبیح سنگ ریزه بر کف حضرت ختمی مرتبت
صلی الله علیه و آله و سلم و جمیع اخبار کرامات اهل بیت و صحابه کرام همه افترای مسلمانان است برای گول زدن مردمان
بلکه عوض سلام کردن احجار و اشجار بر آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم کلمات قبیحه از انها سر زده فما کان جواب
المولوی للکفار فی اثبات معجزة النبی المختار و کرامات آله و صحبه الاخیار صلی الله علیه و آله و سلم
و علیهم مدی الاعصار فهو جواب الشیعی للفاجر الکفار و دیگر قول او بلکه حکایت کنند تا آخر
محض افتراست چه تواریخ آن هنگام در عرب و عجم مضبوط و احدی هلاک شدن صفوانی را بتقریب مباهله با موصلی
نقل نکرده بر قاضی است اثبات این نقل از کتب چاریاریان و اگر نه مفتری است مادر بخطا و اگر در یک بلد حضور
داشتن این بی بضاعت با نحو او در همان سنه صفوانی و قاضی موصل مباهله میکرد و خبر هلاکش بعاینه میرسانید
ولی صد حیف ع که کاف اسیت تو ان جا و من تشا اینجاست واحدی از چاریاریان شیخ نجاشی را تکذیب
و تضعیف نکرده و مبدع در اعتقاد دانستن کسی تکذیب او را لازم ندارد نزد علمای رجال فریقین چنانچه
بسیاری از نواصب و خوارج و شیعیان غلو غلاة در تشیع را ابن حجر در تقریب توثیق نموده و همچنین دیگران
از علمای فن رجال چاریاریان چنانچه ابن حجر در کتاب التقریب گفته ابان بن تغلب ثقة تکلم فیه للتشیع
من السابعة و حافظ ذهبی در کتاب المیزان گفته کوفی شیعی جلد لکنه صدوق فلنا صدقه و علیه بدعته و کان
غالیا فی التشیع فلقائل ان یقول کیف ساغ توثیق مبتدع و حد الثقة العدالة و الاتقان فکیف
یکون عدلا و هو صاحب بدعة و جوابه ان البدعة علی ضربین فبدعة صغری کغلو التشیع او
کالتشیع بلا غلو و لا تحرق فهذا کثیر فی التابعین و تابعیهم مع الدین و الورع و الصدق فلو رد حدیث
هؤلاء لذهب جملة من الآثار النبویة و هذه مفسدة بینة ثم بدعة کبری کالرفض الکامل و الغلو فیه
و الحط علی ابی بکر و عمر رضی الله عنهما و الدعاء الی ذلک فهذا النوع لا یحتج به و لا کرامة انتهی الکلام
عبارت خود نجاشی را با لفظها نقل میکنیم که خیانت در ترجمه از مولوی ظاهر شود گفته شیخ الطایفه
کان ثقة فقیها فاضلا و کانت له منزلة من السلطان اصلها انه ناظر قاضی الموصل فی الامامة بین

یدی ابن حمدان فانتهی القول بینهما الی ان قال القاضی تباهلنی فوعده الی غد ثم حضروا فباهله و جعل کفه فی کفه
ثم قاما من المجلس و کان القاضی یحضر دار الامیر ابن حمدان فی کل یوم فتاخر ذلک الیوم و من غد فقال الامیر
اعرفوا امر القاضی فعاد الرسول فقالوا انه منذ قام من موضع المباهلة حم و انتفخ الکف الذی مده للمباهلة و قد
اسودت ثم مات من الغد فانتشر لابی عبدالله الصفوانی بهذا ذکر عند الملوک و حظی منهم و کانت
له منزلة و کان امیا حفظه کثیر العلم جید اللسان له کتب املاها من ظهر قلبه متن این قدر محو از تواریخ
معلوم است که این مهرانی جمال مردی بود و نسب طلب و دروغ زن که اصلا پروای کذب و افترا نداشت
اگر این قصه را وضع کرده نزد شیعه نمود روایت نمود باشد دور از و نیست شرح باید دانست که مولوی بر عکس
مصراع مشهور کافر همه را بکیش خود پندارد دروغ گوئی را پروا نداشتن و افترا آنها را مذهب انگاشتن
قیاس بر نفس خبیث دنی النفس خود کرده و اگر نه تواریخ اسلامیه که در ولایات هندوستان و توران
ایران و روم و عربستان و مصر و شام موجود است در مقام تتبع این بی بضاعت را بر آن
اطلاع حاصل است هیچ کس نسبت دروغ گوئی و افترا بصفوان جمال است نداده و خود صفوان
راوی این حکایت نیست بلکه حضار آن واقعه آن را روایت کرده اند و صفوانی مسند است نه مسند منه
اما چه سود امثال مولوی را فرق میانه مسند و مسند منه و مسند الیه و مسند له و مسند فیه از
کجا خبر چه دانند جز ترا آنکه ز حیت و علی ای حال مولوی مطلوب با تبیان دلیل و عبارت است
در تصریح اهل فن بهلاک صفوانی در مباهله قاضی موصل از کتب اهل فن متن و شاید قاضی موصل معلم
امامت حضرت امیر را منکر شده باشد که مخالف مذهب اهل سنت و جماعت است و با شیعه در
اثبات اصل امامت حضرت امیر متفق اند بحث در تقدیم و تاخیر است پس در این صورت هلاک
شدن آن قاضی موصل خسران کج اهل سنت است و مردم موصل در آن زمان اغلب بلکه اکثر
اهل شام مایل بمذهب نواصب شده بودند پس این احتمال را زیبت شرح باید
دانست که اول مولوی از بیدینی تکذیب صرف نموده مصداق بل کذبوا بما لم یحیطوا بعلمه بکار
مصدوقه و جهد و ابها و استیقنتها انفسهم گردیده و در آخر در صدد توجیه بر آمده و ندانسته که موصل
از جمله ارض عراق است و هیچ دخلی بشهر شام ندارد و منازعه در تقدیم و تاخیر امامت آن
حضرت علیه السلام بود و امیر از امرای معروف التشیع بود است متن کید هفتاد و هشتم انکه روایات
مفتریات از ائمه عظام مشهور سازند که شیعه را آتش دوزخ نمیرسد و در تصحیح این روایات مبالغه
نمایند و گویند که راوی در وقت موت روایت کرده و گفته که این وقت وقت دروغ گفتن نیست
من ذلک ما رواه النجاشی عن الحسن بن علی بن زیاد الوشاء البجلی الکوفی و کان عینا
من عیون هذه الطائفة و وجها من وجوههم و هو ابن بنت الیاس الصیرفی الخزاز من اصحاب الرضا علیه السلام قال
جده الیاس قال لما حضرته الوفاة قال لنا اشهدوا علی و لیست ساعة الکذب بهذه الساعة سمعت ابا عبدالله علیه السلام

یقول [illegible] عبد یحب الله و رسوله و یتولی الائمة فقتله الناس ثم عاد الثانیة ثم عاد الثالثة [illegible]
تقدیر صحت این روایت مراد از تولی ائمه اتباع ایشان در روش و طریقت است چنانچه علمای اولیای اهل سنت
راست و مع هذا نص ارتداد عایشت زیرا که مراد از ائمه جمیع پیشوایان دین اند پس خلفای ثلثه هم در آن داخل اند
شرح باید دانست که صحاح و اجزاء و مسانید چار یاریان از فضائل صحابه مختلف فهم و بیان کرامات شیخین مانند
داستان ماساریه الجبل مشحون است بر نهجی که چار یاریان اثبات از فضائل و مناقب و کرامات برای
رؤسای مذاهب خود نمایند شیعیان اثبات روایات مناقب و فضایل و کرامات رؤسای خود خواهند نمود
و هر چه مولوی توجیه در اشتراط نماید شیعیان نیز توجیه میتوانند نمود و بر حال تطویل کتاب بامثال این اخبار و در صدد
قبول آن در آمدن از شیوه اهل کلام و تحقیق نیست و جهت اعتراضات مشترکة الورود از طرفین بر طرفین است [illegible]
این حدیث از اهل سنت و شیعی ندارد و بیست حدیث صحیح و حسن بهمان مضمون از متونات معتبره از کتاب [illegible]
امام احمد بن حنبل و سایر مسانید چار یاریان در کتاب مبین باسانید مستفیضه متصله از طرق اهل سنت
و جماعت ایراد نموده ایم بعض از آنها در مقام مناسب گذشته و بعضی در مقام الیق خواهد آمد ان شاء الله تعالی
و حدیث من قال لا اله الا الله وجبت له الجنة در مسانید فریقین مستفیض است و بشر [illegible]
از طرق اهل بیت علیهم السلام مروی است [illegible] باچلی امثال مولوی جمهور از امثال این فضایل و مناقب جهت
بیچاره ناصبی در لباس سنی بدنام کننده نکونامی چند **مثنوی** کرار از کجا و خیل کرار کجا و حیدر نار کجا **مـ**
در جنت و دوزخ الکر تفاوت منهی **مـ** ادراک کجا شعور و ابصار کجا **مـ** جار کجا و جبل جار کجا **مـ** خاکی صفتان
آسمان سار کجا **مـ** مانند خاکنیم پاینده خاک آتش صفتان سرکش خار کجا **بیت کید سیزدهم** آنکه بعضی از
زنان ایشان کتبی تالیف کنند در مذاهب خود و در آن اصول و فروع بیان مینمایند و آن کتاب را نسبت کنند
بحضرت صادق و بعضی بنفسی رسائل خود را نسبت کنند بامحاکیا باقر و بامحاکیا صادق تا جاهلان باور کنند و این
مذهب را قبول نمایند حال آنکه بالقطع از تاریخ معلوم است که هیچکس از ائمه بتالیف و تصنیف نپرداخته و شکوه
امامت ایشان را میخواهند و الا مثل دیگر مصنفان هدف سهام لم و لا نسلم دانشمندان میشدند که من صنف
فقد استهدف **شرح** باید دانست که طریقه ائمه سلف علیهم السلام املا بوده است بر ثقات اصحاب و نوشتن
اصحاب آن ضبط می نمودند اگر مرتب بود کتب و اگر مشوش بود اصل مینامیده اند و اصول و کتب متلقاة از امام
سابق را بر امام لاحق عرض میکرده اند و بعد از استماع و قراءت و ضبط و عرض و اجازه روایت میکرده اند
و تحقق چهارصد اصل و تخمیناً شش هزار و ششصد کتاب در امامیه در زمن ظهور ائمه هدی علیهم السلام از امور
شایعه و متواتره است و از ضروریات مذهب امامیه معلوم بوده که تعبد باخبار آحاد است خلافی که داشته اند در مرجع
آن بوده است که عقلی است چنانکه مذهب استاد المتکلمین ابو جعفر قبة الرازی صاحب شرا و اتباع او بوده یا شرعی
چنانچه مذهب شیخنا ابو عبد الله المفید و سیدنا المرتضی قدس سرهما بوده است و در خصوص تعبد باخبار چار یاریان
بحثها آورده اند و قدمای شیعه برایشان رد و دو اضحه [illegible] نموده اند و اینک کتب مبسوطه اصول فقه حال [illegible]

شروطی که در عمل بکتاب و اخبار و سنت در مذهب امامیه است با ملاحظات لطرق و خطاء در عمل بکتب و سنات بستر برای
اینست بخلاف چار یاریان که اصح کتب ایشان مثل صحیحین یعنی صحیح بخاری و صحیح مسلم است جمع کثیر از مشایخ روایات ایشان منسوب الی النصب
و الرفض و الغلو بوده اند بتنصیصات ائمه رجال این طوائف الی آخر و الله تعالی در محل نسبت اثبات این دعوی بر غیر منتبع خواهم نمود
هر چند متتبع را خود راه انکار نیست و بنا بر عقیده ایشان منکر خلافت یکی از چهار خلیفه مبتدع است و بنا بر تصریح امام
جمال الدین یوسف سبط ابن الجوزی در کتاب تذکرة خواص الائمة فی ذکر الائمة و سایر کتب معتبره جمعی از صحابه مثل
عثمانیه شمرده اند و کفر اندایشان به خلافت علی المرتضی نشده اند و با وی بیعت ننموده اند و کراهیه بلکه معطله برای شورش فتنه
در جمل و صفین شام رفتند و آخر کار ایشان بجایی انجامید که سب حضرت ابو الحسنین علی مرتضی علیه السلام را و سب حسنین
سیدی شباب اهل الجنة علیهما السلام سنت در خطب نمودند و ایشان را در اصطلاح علمای رجال عثمانیه و شیعه عثمان
گفته اند پس هر گونه مولوی جمهور جهت صدق ایشان را در روایات منسوب بحضرت سید ابرار نبی مختار صلی الله علیه و آله
الاطهار که در صحاح و مسانید چار یاریان موجودات شیعه روایات سلف خود را از ائمه هدی علیهم السلام اثبات
خواهند نمود بایستی مولوی تف چنان اندازد که بر سر و ریش خودش بر نگردد ای بیهوده رای اگر مجادلی گوید
که ائمه اربعه چار یاری هم شیعی بمعنی ضد سنی و متبری از ولایت خلفای ثلثه بوده اند و جمیع فتاوی سلام
مجتهدین مذاهب اربعه بسوی ائمه خود نسبت داده اند کذب الحض افترا است بجهته اغوای عوام و تقلید
لام بوده ایا مولوی را طریق است برای اثبات مذهب ابو حنیفه بسوی ابو حنیفه مثلا بطوری که شیعی بآن
طریق تواند اثبات مذهب امام جعفر صادق علیه السلام بسوی امام جعفر صادق علیه السلام تواند نمود
بیت کید سیزدهم آنکه گویند ابو رافع چیلیه سرکار نبوی را زمره طرق سابقان بود و در شاهد و غزوات
در رکاب آن جناب حضور داشت و اکثر دارد غمه ننگا داران سرور رسید از امامیه بود و بیعت با امیر المؤمنین
نمود و در جمیع حروب حاضر بود در کوفه دار و غلی بیت المال داشت کذا ذکره احمد بن علی النجاشی الصاحب نقد
رجال الشیعه و غیره من علمائهم و این افترا است بغایت فضیحت کننده زیرا که موت ابو رافع با جماع مورخین
قبل از قتل حضرت عثمان است بمدت قلیل ای ابقدر صحیح است که هر گاه پسر ابو رافع عبید الله و علی ابو کاتب
امیر المؤمنین بوده اند و عبید الله در خدمت کتابت و انشاء آن جسم داشت و روایت او از جناب امیر در کتب سنت
بسیار موجود است و از احوال برادرش علی هیچ معلوم نیست و نجاشی در حق او رسم جدا و بسر فرصه افترا نموده علی بن
ابی رافع را از کبار تلامذه امیر المؤمنین علیه السلام قرار داده و کتابی را در فنون فقه که موافق مذهب قوم است
نسبت باو نموده و ابو رافع را از امامیه شمرده و کتابی را در سنن و احکام و قضایا که موافق امامیه است باو نسبت
کرده حالانکه تاریخ دانان تمام عالم اجماع دارند بر آنکه تا صد سال از هجرت هیچ تصنیفی در اسلام
واقع نشده از اینجا تاریخ دانی اجله علمای ایشان معلوم شد **شرح** باید دانست که در کتاب الاستیعاب
حافظ ابو عمر بن عبد البر و کتاب اسد الغابة ابن الاثیر و کتاب الاصابة ابن حجر و کتاب میزان الاعتدال
و کتاب تهذیب الاقوال و کتاب تهذیب التهذیب و کتاب لسان المیزان و کتاب الطبقات و رجال سوم

مناخ بالاتفاق نموده اختلاف در صحت شخص و اسمه و در موت او در حضور او در خلافت ابو بکر و عمر و عثمان و علی و همچنین تا ادراک
دولت معاویه و متجاوز از هزار ترجمه موجودات و هیچ وجهی با فترا و کذب ندارد و هر صاحب فنی مختلف
میانه نحو و هذا به بیان و ضبط ائمه نزد وی از طرق معتبره در سلک وی به تحقیق پیوسته اگر امثال این
امور بکذب و افترا و کسی بشد در علمای رجال و حدیث از فرق اسلام اعلی و غیر معتبری کوا بوده و اخراج شده در مقام
استشهاد بر این مطلب مجمع بتالیف کتاب کبرت و حافظ ابن عبد البر در استیعاب بعد از تطویل در ترجمه اسم ابو رافع
مولی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم گفته و اختلفوا فی وقت وفاته فقیل مات قبل قتل عثمان و قال الواقدی
مات ابو رافع بالمدینة قبل قتل عثمان بیسیر و قیل مات فی خلافة علی پس اگر گروه مسلمانان به جنبید در کلام ابن
جاهل که ادعای اجماع کرده بر موت ابو رافع پیش از وفات عثمان و گفته در طعن بر امامیه از اینجا تاریخ دانی
اجله علمای ایشان معلوم شد و حال آنکه اشهر کتب رجالیه چار یاریان کتاب الاستیعاب است و در آن حافظ
ابن عبد البر تصریح نموده و گفته و اختلفوا فی وقت وفاته و از اینجا تاریخ دانی اجله علمای چهار یاریان معلوم گردید
که از کتب مذهب خود هم خبری ندارد و صد حیف که این نامرد هندوستان را برای شیخ جولاهان بدنام آفاق
کرد اکنون ای مرد چنین پندارد که جمیع فضلای هند بد رگلی و جهالت خواهند بود و نفی مطلق تصنیف در
مایه اولی از نادانی او نا شی است و کافر همه را به کیش خود پندارد و کتاب جفر جامع را نسبت بحضرت
امیر المؤمنین علیه السلام جمیع علمای حنفیه و ارباب علم حروف داده اند و اشهر از نسبت جمیع کتب است
بسوی مؤلفین آنها و اگر جمعی از مورخان چار یاری اطلاع بر تصانیف عبید الله ابی رافع و علی بن ابی رافع
نداشته باشند عدم تحقق آن لازم نیاید چه عدم ذکر ایشان اولا دلالت بر عدم اطلاع نکند و ثانیا عدم
وجدان ایشان دلالت بر عدم وجود نکند و ثالثا شهادت نفی اقدام است بر شهادت نافی و [illegible]
علمای فن چاپار مولوی عالم را مانند نقش خود جبلت خود جاهل و غبی پنداشته و قیاس بر جولاهان و مانند نموده و
مادر ایشان نقش بندی طریقه اند و کسی نمی پرسد که ظهور شهرت جلاله در زمن و این بحث منکر در دیگر
سکه دکان در صدر نبی صلی الله علیه و آله و سلم و صدر خلفای اربعه بود و کدام روایت در این خصوص
در یکی از صحاح سته و سنن معروفه موجود است و کدام یک از ائمه اربعه و غیر ایشان در فتاوی خود
ذکر ایراد کرده حکم بوجوب یا استحباب آن کرده اند و در فضل لبس حلی الدین بالا اجماع بل
بالضرورة الاسلامیة بدعت است و مثل آن کافوات و عدوث التشرف که نقش بند یکی از شبهات
آنست به ضرورت اهل سیر و ائمه تاریخ از جمله مذاهب بعد از ... بود و اسم مهوی در
مابه و ... کس شنیده فاکان جوابه فی اثبات طریقه و هو نقشبندی فهو جوابنا عن النجاشی **ع**
هم کوشیخ دون دون بنادین که تو هم دالحمد لله **بیت کید هشتادم** آنکه بعضی روایات موافق خود علی
بن محمد عدوی ابو الحسن سمساطی شیعی که تاریخ طبری را مختصر نموده و در وی بعضی چیزها افزوده و
بسبب سهولت عبارت مشهور و رایج گشته نقل نمایند و گویند که این روایات در تاریخ طبری است حالانکه

در اصل تاریخ از آن روایات نام و نشانی پیدا نیست و این مختصر که حالش مذکور شد و آن بسیاری از
سور فعل اهل سنت هم زده است زیرا که هر چه در آن مختصر بیند نسبت نمایند **شرح** باید دانست که با لسنی
مولوی آن را اول عبارت منقول از تاریخ طبری را که یکی از ثقات شیعه نقل نموده بعبارته نقل نماید و بعد از آن
جای مطلب را بکم و زیاد از اصل تاریخ نقل کند و خیانت در نقل از شیعی ثابت کند و دیگر آنکه این مختصر موجود
موقوف بر مختصر تاریخ طبری تاریخ عدوی است بعینه مانند چرا که تقار فرش است که میکشد و آن اساطیر الاولین
اکتتبها و هی تملی علیه بکرة و عشیا است تنه الله از آنکه تاریخ کبیر و وسیط و صغیر طبری را و تاریخ عدوی را دیده اند
بالفعل بقدرة الله تعالی موجود و نسخ آن تواریخ نیز در کتاب خانهای مصر و دمشق و حلب و اسلامبول و غیرها
موجود است کسی نگفته که نسخه عدوی عین تاریخ طبری است و هیچ صاحب فن نسبت خیانت در اختصار اخبار نیز
بعدوی نداده لیکن حکم مولوی را علاج تخییل پرست انگار است که شاید تسکینی پذیرد و در مقام نقب از
پدران سکوت کند مولوی چنین پنداشته که سماطی تاریخ طبری را مختصر نموده و حال آنکه محمد بن جریر ابو
جعفر طبری شافعی بوده نه شیعی که نووی او را در کتاب تهذیب الاسماء مدح نموده و کتاب تاریخ و کتاب
غدیر رحم در ترجمه او ذکر نموده و در سنه سیصد و ده وفات او را گفته و حافظ ذهبی در کتاب دول الاسلام
در ترجمه او گفته عالم العصر صاحب التاریخ و التفسیر و الفقهیات و لعیفی در مقابله که نسبت رفض با بن
جریر داده اند آن ابن جریر محمد بن جریر بن رستم ابو جعفر آملی است صاحب کتاب مسترشد و کتاب
الایضاح و او را تاریخ نیست اشتباه در حق او از صاحب کتاب معجم است و علی بن محمد ابو الحسن العدوی
از قبیله عدی بن عثمان بن ثقف ابو الحسن السماطی است در ترجمه او گفته اند کان شیخا بالجزیرة فاضل اهل
زمانه و اوسهم و گفته اند که تصانیف کثیرة معتبرة فی اللغة و النحو و الانساب و السماک و الاملاک
و الاشعار و الرسالات و کتاب البرهان فی النص علی امیر المؤمنین سعد بن عبد الله اشعری قمی از وی بلا واسطه
و علی بن محمد کلینی نیز بلا واسطه روایت کرده اند و شیخ ابو جعفر کلینی در جامع کافی و شیخ ابو جعفر ابن
بابویه در کتاب اکمال الدین و اتمام النعمة و شیخ مفید در کتاب الارشاد و شیخ ابو جعفر طوسی
در کتاب الغیبة از وی بواسطه روایت نموده اند و شیخ ابن جریر طبری شافعی در طبقه از سماطی متاخر است
تا در آن که زمان ساکرده باشد سابق از کتاب لاحق را سرقه بکند اگر مولوی نسبت بعکس
میداد جا داشت بیچاره مولوی کتابها را که در نزد جولاهان و یا مفقود است آن کتاب را از عالم
واقع معدوم میداند و عدم وجدان خود را عدم دلیل میانگارد مقدحه **بیت** کتاب جهل تراز آب
بحر کافی نیست **مـ** که ترکنی سرانگشت و صفحه بشماری **بیت کید هشتاد و یکم** آنکه بعضی روایات موافق
مذهب خود در کتاب مروی نقل کنند که در خیال مردم از اهل سنت می ماند حال آنکه از اراذل شیعه
است چنانچه این عقیده که جار ودی را فضی بوده و این شبه که شیعه خفظ بوده و جلب مانند که زیدی غالی
بوده و بعضی روایات از مروی آرند که اکثر اهل سنت او را از خود پندارند و حال آنکه او از امامیه است

مثل هشام کلبی که اگر اهل سنت او را از خود شمارند و مثل نجاشی او را در رجال خود ذکر کرده فی الواقع
همچنین است **شرح** باید دانست که مولوی سخن کسی را می پسندد که مانند او کاتم فضایل اهل بیت عصمت
و طهارت سلام الله علیهم و منتشر مثالب و دافع اعداء خاندان رسالت باشد و بنا بر مسلک او هر منصف
صادق هر چند خارجی باشد شیعی است و هر معتزی کاذب هر چند رافضی غالی باشد سنی است و حافظ ابن
عقده را جرجیف زیدیست لا در سنه فی الیقین انقرضت واحدی از امامیه و چهار یاریان او را اوج تکذیب الفرا
نموده و ابن قتیبه صاحب تاریخ سنی غیر از شیعی است بلکه مولوی روایت منقول عنه از کتاب شیعه
مطاعن علیه را باتفاقها نقل کند و آنگاه اثبات نماید که این عبارت از مرویات ابن قتیبه شیعی است
نه ابن قتیبه سنی و هشام کلبی را شیعی شمرده و تصانیف کاشی نموده اینک آنچه در حق این اشخاص از کتب
معتبره چهار یاریان در حفظ است ایراد می نماییم حافظ دارقطنی که از ائمه محدثین چهار یاریان است گفته
اجمع اهل الکوفه انه لم یر من زمن عبدالله بن مسعود الی زمان ابی العباس بن عقده احفظ منه و لام ابوالطیب
بن هرثمه گفته کنا نحضر مجلس ابن عقده المحدث و کتب فی المجلس رجل هاشمی الی جانبه فوری حدیث
حفاظ الحدیث فقال ابوالعباس انا اجیب بثلثمائه حدیث من احادیث اهل بیت هذا سوی غیرهم
و ضرب بیده علی الهاشمی و وفات او سنه ... بوده و ابن خلکان القاضی در کتاب وفیات
الاعیان فی انباء ابناء الزمان گفته در ترجمه او اعلم الناس بانساب العرب حدث عن ابیه عنه
ابنه العباس کتب منها الجمهره فی النسب لم یصنف مثله و منها کتاب المثالب و کتاب ادعاء معویه زیاد
او کتاب اخبار زیاد بن ابیه و کتاب صنایع قریش والمحبوم ... و حمول کتابا و شیخ ذوالفقار محشی مختصرا
تهذیب گفته روی ابن ابی الحدید فی شرح النهج عن کتاب الجمل له و نقل ابن الاثیر عن کتاب الانساب له
فی ترجمه السیبی من باب السین والیاء المهمله من کتاب اللباب فی تهذیب الانساب و نقل عنه ایضا
ترجمه العنوی من باب العین والنون فی حرف الغین المعجمه و نقل عنه ایضا فی ترجمه الاضحی من باب
الهمزه والضاد من کتاب الانساب الکبیر و علامه جمال الدین یوسف سبط الامام ابن جوزی در کتاب
تذکره خواص الامه در مواضع عدیده از وی نقل نموده او عالم کلبی او را بنا بر قواعد مذهب چهار یاریان
باعث بر تکذیب اما ان فی منقول از شیعیان نبوده و علی ای حال هر گاه روایات از صاحبان و افراد عم
و مجاهیل چهار یاریان باشد و آن کتب معروف منسوب باشند هیچ بودن رافضی و خارجی غیر باطل
هو در روایت ضرر رساند فضلا عن ان یکون الخروج من الشیعه ... مولوی و فی است که روایات چند
که شیعیان از کتب چهار یاریان نقل کرده اند ایراد روایتی به گرفتن نماید چون تشیع حافظ ابن عقده و
هشام کلبی معروف بود اعتماد شیعه چهار یاریان را بر کتب ... ایشان بیان نمودیم که دلیل بر ...
بر بیان ... و ... لازم دارد و لا ... و الخوارزمی و ابن قتیبه دینوری از معارف
چهار یاریان ... اعدای ایشان را متهم به تشیع در نقل ... لهذا در ذکر ایشان ...

پسر ... ابن قتیبه عبدالله بن مسلم بن قتیبه ابو محمد دینوری است صاحب کتاب المعارف و کتاب غریب الحدیث
و کتاب غریب القرآن و کتاب عیون الاخبار و ابو بکر ... از ... بوده **متن** کیده هشتاد و دوم
آنکه بعضی از علمای اهل سنت افتراء نمایند که ایشان آورده الزام دادن بعضی ائمه عظام اهل سنت نموده بودند
لا ابن زرف ... ابوحنیفه ملزم شدند مردم را از آن عالم بلکه از جمیع علمای اهل سنت متنفر ... و
و اتباع و تلامذه ایشان را عار ... از این جنس است آنچه عیاشی آورده است باسناد خود که ابو حنیفه ابوعبدالله
را گفت که کیف تفقد سلیمان الهدهد من بین الطایر ابو عبدالله گفت ان الهدهد یری ما فی بطن الارض
کما یری احدکم الدهن فی القاروره فنظر ابوحنیفه الی اصحابه فضحک فقال ابو عبدالله ما یضحک قال
ظفرت بک فان الذی یری ما فی بطن الارض کیف لا یری الفخ فی التراب حتی یاخذ بعنقه
فقال ابو عبدالله یا نعمان اما علمت انه اذا نزل القدر علی البصر و ابن اثیر ... صریح ... قبیح
که در روی ... و شبهه نیست زیرا که ابوحنیفه نزد شیعه هم عالم بود جاهل نبود و از اهل مکان دوقار
بود سفله و ضیع و سبک گفتار نبود و این سخنها زدن و بر کبراء و بزرگان کوفه و کر کردن ممکن نیست که از
اهل مکان در وقوع آید **شرح** باید دانست که در مقام جرح روایات و غلبه بر ایشان از عظیم ترین ابوحنیفه برحم
چهار یاریان بر عظیم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باتفاق شیعه و چهار یاری الفاق افتاده اعظم
از آنچه از ابوحنیفه نسبت به امام جعفر صادق علیه السلام مرویست و آنچه از ابوحنیفه نسبت به حضرت
سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم اتفاق افتاده اعظم واده است چنانکه امام ابوبکر عبدالله بن محمد
ابن ابی شیبه العبسی الکوفی در کتاب الاشعار گفته کتاب علی الرد ابی حنیفه بسم الله الرحمن الرحیم هذا
الله علی محمد ... والله هذا ما خالف ابو حنیفه الاثر الذی جاء عن رسول الله صلی الله علیه و سلم و بقدر یک کتاب
بزرگ در آن روایات مسنده صحیح و حسنه از طرق چهار یاریان ایراد نموده و فتوی ابو حنیفه ما کلاف
آن بدون ... معارض مساوی یا دوی ایراد کرده و انشاء الله تعالی در محل این فصل شرح از آن
کتاب ایراد خواهیم نمود ... و ذکری اولی الالباب اما در کتب احادیث معتبره و صحیحه و تواریخ
... تاریخ بخاری و فروع و تذکره سبط ابن الجوزی ... معتبره و صحیحه است
قول پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بر منبر در مقام ملاطفت چنانچه او با حضرت امیر المومنین علی
علیه السلام در مقام انذار او که تو با علی جنگ خواهی کرد و حال آنکه ظالم خواهی بود و از اسمای
انذار آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم عایشه را در خطاب با ازواج خود ... صاحبه الجمل
الادبب ... کلاب الحواب ... و چون ... خود نام حواب ...
شنید ... انصراف کرد و جماعتی از ثقات آن لشکر گفت ... شهادت ... دادند
برای آنکه این آب حواب نیست پس اگر بنا بر استبعاد باشد ... در رد روایات صحیحه است
در سایر ... که در شان صحابه و تابعان اتفاق افتاده و در کتاب ... الاسلام

و گفت عجب مرد آدمی بوده که مرد مسلمانان را تکلیف دختر دادن به یهودی میدهی و چقدر هوش
نداری که دختر مسلمان را به یهودی چه قسم برسد ابوحنیفه آهسته گفت که ای خواجه چندان تند
مشو که علی ابن ابیطالب را کافر گفته من بدین بردم که چون دختر نبی کافر برسد اگر دختر مردودی به
یهودی برسد چه مضایقه داشته باشد الخوارزمی سرنگون انکند و بعد ... پای ابوحنیفه را
بوسید و از مذهب خود توبه کرد و از مخلصان مخصوص امیرالمومنین شد به حمدالله تعالی **شرح** باید
دانست که این روایات محض افتراء و افترائی محض است و در جمیع کتب رجالیه چهار یاریان
و کتب تواریخ معتبره ایشان بلکه در جمیع کتب رجال شیعه امامیه و زیدیه نیز و در کتب جبال علل و نحل
در اعم ... و عنوان و ذکر ابوحنیفه موجود است و از این روایت دروغ اثری نیست و بنا بر ...
محبت لازم دارد دروغ گوئی ابوحنیفه را و در آیه کریمه الا لعنه الله علی الکاذبین
در حدیث صحیح الکاذب ملعون و در کان ... جواز دروغ گوئی موجود است بنا بر قول باطل
اباحه دروغ مصلحت آمیز گوییم این سخن او ناتمام بود و بر سید عروری را که بگوید که نکاح
یهودی مسلمه در جایی نبود او جمع نیست و دو دیگر حضرت امیرالمومنین علیه السلام در حین
تزویج حضرت ... سلی الله علیه و آله و سلم حضرت فاطمه زهرا علیها السلام با وی و همچنین در ایام
حیات حضرت زهرا علیها السلام نشد بلکه بعد ... بعد از رضا ... قائل اند که بعد از وفات
حضرت زهرا علیها السلام بوده است و هیچ نقل ... و عقل ... خود مولوی ... بنا
مربوط ... برخورده و غرض از طعنه بر شیعه بوده است در طی این ... در تکفیر عثمان و ...
که بعد از تسلیم بودن عثمان داماد و بر دختران رسول صلی الله علیه و آله و سلم نه بر دختر خوانده ها
که ربیبه باشند ارتداد عثمان را بعد از غضب خلافت مرتضویه قایل اند نه در زمان حیات
نبوی و وفات دو دختر بزرگوار در حیات نبی مختار صلی الله علیه و آله الاطهار بوده است
باتفاق جمیع مورخان و محدثان **متن** و در این روایت که عیاشی آورده غلط در غلط است ده
سایل کیده عروری بود و مسئول عنه ابن عباس و در روی همین قدر است که قائل کیده الحروری
لابن العباس انک تقول ان الهدهد اذا نقر الارض عرف مسافه ما بین
هو و بین الماء و هو لا یبصر شعره الفخ فقال ابن عباس اذا جاء القضاء غشی البصر
شرح باید دانست که ذکر صدور این ... کیده با ابن عباس منافی صدور مثل آن میانه ابوحنیفه
و حضرت صادق علیه السلام باشد کیا موردی ثابت ... بهم کلام الهی والامم مثال حضرت رسول الله ...
که رکه ... آب شیرین و آب شور ... روشنی ... می تواند شد که هر ... صحیح باشد و
می تواند شد که چهار یاریان تحریف نموده بدل ابوحنیفه کیده حروری را و بدل حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام ابن عباس را آورده باشند ... این ... دفع ... حقیقت

و بطلان شیعه و سنی در مسئلهٔ امامت ندارد و مولوی برای صید جهال [illegible] دین دامی نهاده و رشتهٔ
دین را بریده و غش داده و قفا را نوبت تهذیب غش المکاید [illegible] و دامی اسلوبی [illegible] یقین [illegible]
لکل فرعون موسی در ما ده آن ساقی و این شارح درین زمان برقع از چهرهٔ ظهور کشیده متن و نیز از جمله
قبیل است آنچه طبرسی در احتجاج آورده انه دخل ابو حنیفة المدینة و معه عبد الله بن مسلمة فقال له
یا ابا حنیفة ان ههنا جعفر بن محمد من علماء آل محمد فاذهب بنا نقتبس منه علما فلما اتیا اذا هما بجماعة
من شیعته ینتظرون خروجه فبینا هم کذلک اذ خرج غلام حدث فقام الناس هیبة له فقال ابو حنیفة
لابن مسلمة من هذا الغلام فقال هذا ابنه موسی فقال لاجبهنه بین یدی شیعته قال مه لا تقدر علی
ذلک فقال والله لافعلنه ثم التفت الی موسی فقال یا غلام این یضع الرجل حاجته فی بلدکم هذه
فقال یتواری خلف الجدار و یتوقی اعین الجار و شطوط الانهار و مساقط الثمار و لا یستقبل القبلة و لا
یستدبرها فحینئذ یضع حیث شاء و این روایت هم از اکاذیب متعصبان روافض است و صحیح آن است
که دیگر علمای شیعه در کتب خود روایت کرده و اهل سنت نیز آورده اند که لما دخل ابو حنیفة المدینة زار
قبر النبی صلی الله علیه و سلم ثم اتی دار الصادق فجلس ینتظر خروجه فخرج ابنه موسی و هو صغیر فقام و دعا له ثم
قال این یضع الغریب حاجته ببلدکم فاجاب بما ذکر سابقا فقال ابو حنیفة الله اعلم حیث یجعل رسالته
ازین روایت صحیحه معلوم شد که ابو حنیفه طریق استکتاب از ایشان داشته [illegible] و اطفال اهل بیت را [illegible]
نمود مانند اطفال ذی هوش تیز فهم [illegible] عادی باشند و درین زمان معانی سؤال
می نمایند و در حقیقت [illegible] سائل در مثال این مقام با تأکید [illegible] بزرگی آنکه ندانی برای [illegible] اثبات
علو درجات آنکه ندانی نزد [illegible] خود می [illegible] افهام و الزام معاندان [illegible] شرح
باید دانست که در روایات موجوده در احتجاج شده و در واقعهٔ واحده کم و زیاد بسیار است و هیچ کدام
سبب کذب و انکار راوی نتواند بود که جمعی تمام روایت را مختصر نمایند و روایت نمایند
و جمعی در مقام اختصار برآیند و جمعی بر بعضی روایت اطلاع بهم رسانند و بروایت همان قدر کفایت
کنند بایستی مولوی رجال طبقات اسانید روایات [illegible] را ایراد نماید و [illegible]
رجال و جرح مجروح و تعدیل عادل و توثیق ثقه و تجهیل مجهول کنند نه اینکه بمحض استبعاد و لم و لا نسلم رد
احادیث منقوله نماید متن گوید پانزدهم اینکه گویند که خلیفهٔ اول که اهل سنت بخلافت او قائلند [illegible]
[illegible] شک و تردد داشت بخلاف امیر المؤمنین که در امامت خود اصلا تردد نداشت شرح باید دانست
که هیچ شیعه [illegible] این قول قائل نیست که ابو بکر در حقیقت خلافت خود شک داشت بلکه همه متفق اند
که یقین بر [illegible] و بطلان خلافت خود داشت و مکرر بالای منبر اقیلونی اقیلونی لست بخیرکم و علی فیکم
[illegible] و در طی این تواضع [illegible] علیه السلام می نمود و چون روایت در کتب معتبره
چهار یاری [illegible] موجود است بعضی از متاخرین اصولیان امامیه از باب الزام خصم این نوع استدلال نموده اند

متن

متن و بر یقین او بصیرت بود از حال خود و اتباع یقین بهتر است از اتباع شک و برای اثبات شک خلیفهٔ
اول روایتی وضع نموده اند که در دم واپسین خود این لفظ میگفت لیتنی کنت سالت رسول الله
صلی الله علیه و سلم هل للانصار فی هذا الامر شیء و شیخ ابن مطهر حلی بعد از روایت این کلام
موضوع خیلی زبان درازی و بلند آهنگی شروع کرده و بحساب خود گوی از میدان مناظره برده است گوید
که دلیل [illegible] بودن این روایت است که اگر خلیفهٔ اول را در حقیقت انصار تردد می بود نص امامت
بعد از خود [illegible] که [illegible] این خطاب است چرا میکرد و [illegible] انصار را [illegible] در [illegible] و تسهیم
می نمود شرح باید دانست که در کتب معتبره چهار یاری این روایت موجود است و ادعای [illegible] این نقل [illegible] نموده
و خود علامه حلی از کتب [illegible] این روایات را [illegible] کرده و بنای استدلال از روایات [illegible] چهار یاری بر
چهار یاری نموده بایستی مولوی اصل عبارت علامه حلی را نقل نمایند و عبارت و اصل منقول عنه نیز ایراد نماید
آنگاه سخن در اصل روایت داشته باشد رجال سند را [illegible] نماید و اگر معاذ الله خیانتی [illegible]
در نقل از علامه حلی سر زده بیان نماید روایات صحیحه کتب خود را بنا بر عجز از جواب تضعیف و تکذیب نمودن و بعد از
[illegible] تسلیم [illegible] که هیچ [illegible] ندارد متمسک شدن از کمال [illegible] است چنانچه در ضمن جواب
گفته خواهد شد ان شاء الله تعالی متن و اگر این روایت از خلیفهٔ اول صحیح هم شود میگوییم که مدعای او آن است که
کاش بحضور انصار از آنجناب سؤال می نمودم تا ایشان نیز جواب با صواب آنجناب را می شنیدند و [illegible]
[illegible] شرح باید دانست که مولوی اگر در تشخیص مراد ابو بکر و فهم این معنی از آن [illegible] ادعای [illegible]
می نمود خالی از مزه نبود [illegible] از آنکه اقوال متناقضه از ابو بکر [illegible] سر زده که [illegible]
[illegible] امام احمد بن عبد العزیز جوهری باسناد خود از ابن عوف روایت
نموده که ان ابا بکر رضی الله عنه قال فی مرضه وددت انی لم اکشف عن بیت فاطمة و ترکته و لو
اغلق علی حرب و وددت انی اذا اتیت بالفجاءة لم اکن احرقه و کنت قتلته بالحدید [illegible]
در کتاب [illegible] بعد بیان تناقض در اقوال [illegible] گفته اند و هذه سبیل ابی بکر لما سئل عن الاب
فقال ای سماء تظلنی ام ای ارض تقلنی اذا قلت فی کتاب الله بغیر ما اراد ثم سئل عن الکلالة فقال
اقول فیها برای فان کان صوابا فمن الله و ان کان خطا فمنی [illegible] خلاف قوله [illegible] و
من استعظم الرای بهذا الاستعظام لم یقدم علی القول بالرای بهذا الاقدام فی الحقوق و الاموال و ال
احکام و امام جمال الدین یوسف سبط ابن الجوزی در کتاب تذکرهٔ خواص الامة گفته در بیان خطبهٔ
معروفهٔ شقشقیه اخبرنا [illegible] الانباری باسناده عن ابن عباس قال لما بویع امیر
المؤمنین بالخلافة ناداه رجل من الصف و هو علی المنبر ما الذی ابطأ بک الی الآن فقال بداها والله
لقد تقمصها ابو بکر و هو یعلم ان محلی منها محل القطب من الرحی ینحدر عنی السیل و لا یرقی الی الطیر و لکنی
سدلت دونها ثوبا و طویت عنها کشحا و طفقت [illegible] ان اصول بید جذاء او اصبر علی طخیة عمیاء [illegible]

و یدب فیها الصغیر و فی روایة و طفقت [illegible] ان اصول بید جذاء او اصبر علی طخیة عمیاء یهرم فیها الکبیر و یشیب
فیها الصغیر و یکدح فیها مؤمن حتی یلقی ربه [illegible] و فی العین قذی و فی الحلق شجی الی ان حضرت
الاول الوفاة و فی روایة فحضرت [illegible] مضی الاول لسبیله فادلی بها الی عمر بعده و فی روایة فادلی بها
الی الثانی فیا لله العجب بینا هو یستقیلها فی حال حیوته اذ عقدها لآخر بعد وفاته فعقدها فی ناحیة خشناء [illegible]
مسها و یغلظ کلمها و یکثر فیها العثار و منها الاعتذار [illegible] و فی روایة [illegible]
[illegible] اذ عقدها لآخر بعد وفاته لشد ما تشطرا ضرعیها فصیرها فی حوزة خشناء [illegible] فصاحبها کراکب الصعبة ان
اشنق لها خرم و ان اسلس لها تقحم و فی روایة فمنی الناس لعمر الله بخبط و شماس و تلون و اعتراض فصبرت علی طول المدة
[illegible] جعلها شوری [illegible] زعم انی احدهم فیا لله و للشوری [illegible] و لکنی اسففت اذ اسفوا
[illegible] و طرت اذ طاروا [illegible] الی ان قام ثالث القوم [illegible]
[illegible] فصغا رجل منهم لضغنه و مال الآخر لصهره [illegible] الا ان قام ثالث القوم [illegible]
[illegible] بین نثیله و معتلفه و قام معه بنو ابیه یخضمون مال الله خضم الابل نبتة الربیع
حتی اذا [illegible] اجهز علیه عمله [illegible] فما راعنی الا و الناس [illegible] کعرف الضبع
[illegible] حتی لقد وطئ الحسنان و شق عطفای و فی روایة [illegible]
و هم مجتمعون حولی کربیضة الغنم فلما نهضت بالامر نکثت طائفة و مرقت اخری و قسط آخرون
کانهم لم یسمعوا الله تعالی یقول تلک الدار الآخرة نجعلها للذین لا یریدون علوا فی الارض و لا فسادا
و العاقبة للمتقین بلی و الله لقد سمعوها و وعوها و لکن راقتهم دنیاهم [illegible] اما و الذی فلق الحبة
و برأ النسمة لولا ما اخذ الله علی الاولیاء [illegible] و لسقیت آخرها بکأس اولها [illegible]
[illegible] و فی روایة و الذی فلق الحبة و برأ النسمة لولا حضور الحاضر و قیام
الحجة بوجود الناصر و ما اخذ الله علی العلماء ان لا یقاروا علی کظة ظالم و لا سغب مظلوم لالقیت حبلها علی غاربها و فی
روایة و لالفیتم دنیاکم هذه ازهد عندی من عفطة عنز و چون سید رضی هر چند ثقه بود امامی مذهب است
روایت کتاب نهج البلاغة را ایراد ننمودیم و از کتاب سنی غیر متهم نقل کردیم تا او که در محبت [illegible]
و ابن قتیبه دینوری حنفی در تاریخ خود گفته در طی مکتوب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام [illegible] ابو بکر
و عمر و عثمان لما مضی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فما راعنی الا انثیال الناس علی ابی بکر و اجفالهم علیه
فامسکت یدی حتی رأیت راجعة من الناس رجعت عن الاسلام یدعون الی محو دین محمد و ملة ابراهیم فخشیت ان لم
انصر الاسلام و اهله ان اری فی الاسلام ثلما و هدما تکون المصیبة به اعظم من فوت ولایة امرکم التی متاع [illegible]
[illegible] ابا بکر [illegible] عمر [illegible] فجعلنی عمر سادس ستة [illegible] واحد منهم [illegible]
منهم [illegible] یا معشر قریش انا اهل البیت احق بهذا الامر [illegible]
[illegible] و یعرف السنة [illegible] الامر علیهم ان لا یکون لنا فی هذا الامر نصیب [illegible]

روایته

اولاته علی الی عثمان ثم قالوا [illegible] عثمان [illegible] فبایعت [illegible] و صبرت [illegible]
علی قریش [illegible] و اعظموا منزلتی [illegible] و اجمعوا علی منازعتی حقا [illegible] ثم قالوا
[illegible] فقام [illegible] و لا معی [illegible] اهل بیتی [illegible] الهلاک [illegible]
[illegible] و صبرت [illegible] الغیظ علی امر [illegible] العلقم و الم [illegible]
[illegible] و درین خطبه جواب [illegible] متن و نیز اگر این کلام از خلیفهٔ اول صدور [illegible]
[illegible] حکمین که از جناب امیر المؤمنین بوقوع آمده [illegible] خوارج [illegible] خروج کردند و [illegible]
[illegible] اگر [illegible] حکمین چرا میکرد و معلوم شد که [illegible] و [illegible] ادعای [illegible]
[illegible] شرح باید دانست که مولوی در [illegible] فارسی هم [illegible]
نموده [illegible] که [illegible] مولوی را [illegible] قرار نمود که لفظ [illegible] و درین قبیل در کتاب [illegible]
[illegible] حکمین [illegible] امیر المؤمنین علیه السلام [illegible] خوارج [illegible] حکمین
[illegible] و بعد از آن [illegible] عائشه که [illegible] عثمان [illegible] قتلوا [illegible]
از [illegible] اعداء عثمان بودند [illegible] طلحه [illegible] مروان [illegible]
در کتاب کامل التواریخ علامه ابن الاثیر که [illegible] چهار یاری است مذکور است و بعد از قتل او [illegible]
[illegible] و آنچه درین باب گفته ایم در کتاب [illegible] و کتاب تاریخ الخلفاء و سایر تواریخ معتبره [illegible]
[illegible] اگر [illegible] از کتاب امام جمال الدین [illegible]
سبط الامام ابن الجوزی که معتبرترین کتب [illegible] عراق و شام و مصر [illegible]
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در تحکیم [illegible] حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم در صلح حدیبیه
[illegible] خوارج در قصهٔ تحکیم و صلح با معاویه [illegible] در صلح حدیبیه [illegible] خواهد شد ان شاء الله
[illegible] اول [illegible] در قتل عثمان [illegible] طلحه [illegible] قول سبط ابن الجوزی است
و در روایته ان مروان بن الحکم هو الذی قتل طلحة لانه رآه [illegible]
بعد الیوم [illegible] عثمان ثم رماه بسهم [illegible] طلحه [illegible] یوم الجمل قال
[illegible] عثمان [illegible] و ابن سعد در کتاب الطبقات [illegible] نقل کرده انه قال قال طلحة یوم الجمل
لقد [illegible] فی امر عثمان [illegible] دوم [illegible] عدم رضای حضرت [illegible]
[illegible] علیه [illegible] حمله [illegible]
[illegible] فالتفت الی عمرو و قال [illegible] فقال ارفع المصاحف علی
[illegible] کتاب الله [illegible] الا فرقة [illegible]
[illegible] کتاب الله [illegible] اهل العراق [illegible] الا کتاب الله [illegible]
[illegible] الناس [illegible] علی علیه السلام الاشعث بن قیس [illegible] علیه السلام [illegible]

انا نفقه الله علیه فنا واه مسعود بن فدکی التمیمی وزید بن حصین الطائی وجماعة من القراء فرجوا علیه وقالوا له یا علی
کیف نقاتلهم وقد طلبوا المحاکمة الی کتاب الله وان ابیت و[illegible] الیوم لنفعل بک کما فعلنا بعثمان
فابعث الی الاشتر فلیاتک فغضب علی وقال یا عجبا اتطیع معویة و[illegible] ابن عباس انه لم ینظر الا الی الغیب
من ستر رقیق وکان ابن عباس قد قال له فی اول الامر ابعثنی الی معویة فوالله لافتلن له حبلا لا ینقطع وسطه ولا
ینتقض طرفاه فقال ارفع والله لا اعطین معویة الا السیف حتی یغلب الحق الباطل فقال ابن العباس او غیر هذا
فقال وکیف فقال ان معویة یطاع ولا یعصی وانک تعصی فلا تطاع فلما اختلفوا علیه قال له [illegible] عباس وددته
یحکم لکم فاختار اهل الشام عمرو بن العاص واختار اهل العراق ابا موسی الاشعری فقال علی الاشعری به وهو عندی
غیر مامون وقد هرب منی وخذل الناس عنی ولکن هذا ابن عباس فقال الاشعث بن قیس وزوره والخوارج ان الکلب
مرک وانت منه وقضیه را دراز نموده تا آنکه در نقل قول آنحضرت علیه السلام گفته فقال انهم قد اختاروا ابا موسی
من غیر رضی منی ودر نسخه کتاب گفته بسم الله الرحمن الرحیم هذا ما قاضی علیه امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب فقال عمرو بن العاص
اکتبوا اسمه واسم ابیه هو امیرکم اما امیرنا فلا فقال الاحنف لا تمحوا اسم امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب فانی
اتخوف ان محی ان لا یرجع الیه ابدا فقال الاشعث امحوا هذا الاسم محاه الله فمحی فقال علی الله اکبر مثله انی لکاتب رسول الله
صلی الله علیه واله وسلم یوم الحدیبیة حین قالوا لست رسول الله فاکتب اسمک واسم ابیک گفته وهر دانا که در
قصه حدیبیه میانه رسول خدا صلی الله علیه واله وسلم ومیانه کفار قریش ودر قصه تحکیم میانه علی علیه السلام ومیانه
منافقین قریش تامل کند مشابهت الاجزاء می بیند پس نقض مولوی چیهی چیهی بر رئیس مولوی چیهی چیهی برگشت
ونگارش که قصه تحکیم برضای حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام ودرضای خواص آنحضرت مانند حضرات حسنین
علیهما السلام وعبدالله بن عباس ومالک الاشتر ومحمد بن حنفیه بود رشوهای معویه در باطن از یکطرف [illegible]
اطماع منافقان وخوف موت رخصت طلبی از طرف دیگر باعث شد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میانه [illegible]
وبر لطف وحمل بر نیت جوبه که در روع شامیه عمل شده بود از ذات دیگر [illegible] عبیده شهوت
از اتباع برحضرت ولایت مرتبت صلوات الله علیه وثبت الله تعالی تحریم این تحقیق در مقالی مناسبه به
تفصیل خواهد آمد **متن** ومعلوم است که صدور این فعل از حضرت اول تا حال کسی غیر از بعض کتابی روافض نقل کرده
شرح باید دانست که مولوی چیهی چیهی در نطق از تواریخ [illegible] مذهب [illegible] است حتی که [illegible] از روح
روافض میداند دری حق کش شد را این حق است تا گاه گاهی حقیقتاً میشود بر زبان این طعن جاری میکند تا انجام
بحث بر نسبتی [illegible] نمود ودر قصه خلافت تمه احوال منقصه اورا بتفصیل از کتب معتبره چاریاریان ثبت خواهیم نمود
انشاء الله تعالی تا جهل بتجاهل مولوی واضح شود **متن** وصدور تحکیم از امیر المؤمنین چیزیست که نتوان وشنید **شرح**
باید دانست که احدی از مورخان ومحدثان اسلام دعوت بتحکیم را ورضای گذشت ابو موسی الاشعری از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام نقل نکرده بر مولوی لازم بود که ازاله عبارت بکنوع معتبر از شیعه یا چاریاری در خصوص
دعوت حضرت ولایت مرتبت صلوات الله علیه واله وسلم بتحکیم ورضا بحکم ابو موسی نقل نماید مثل است سطور

مرکف ومعکس ما ورگرد جولانان دینی ودر خروج وبده وخورسا ودر مقام ارشاد ومطایبه فهمیده عالم را باید جولانان
دینی کرساله برسنجیده تر چنین است **بیت** خورده چند در عالم پس ♦ وقهقه از کار برسی **مثنوی** برین قول ضعف اهل
مقصده منحقق شده زیرا که اقتصار بر این تسک بدعوی خلافت کرده اند **شرح** باید دانست که مقصده لازم ندارد که نوری [illegible]
کدام مقصده بزعم چاریاریان بدتر از نقض است وفتق چندین برابر چاریاریان [illegible] وشهادت [illegible] از شیعیان
اهل بیت لستم چاربایان واز او اول خلافت قمشیه تا حال که سنه هزار ودو [illegible] رسیده [illegible] تاریخ آن الفرار
غیر این مقصده ثبت **مؤلف** [illegible] ♦ یقین [illegible] ♦ یقین [illegible]
که دو ورد [illegible] عارف ♦ یکی از کیدهایش [illegible] ♦ چرچی [illegible] ♦ [illegible]
که این [illegible] ♦ [illegible] ♦ [illegible] ♦ [illegible]
علی را [illegible] ♦ الا من [illegible] ♦ [illegible] ♦ [illegible]
یکی [illegible] ♦ [illegible] ♦ درنیل [illegible] ♦ چوحق با اهل بیت [illegible]
کی قرآن را اهل حق هدایه ♦ علی بود [illegible] ♦ [illegible] ♦ وبرصدور تحکیم [illegible]
بیشتر [illegible] از جمله آنکه خلافت ولایت [illegible] اهل تشیع براده [illegible] بعداین امر را
بشان [illegible] سند که اگر ایشان را درین کار حق بود وجناب امیر المؤمنین چرا تحکیم [illegible] راضی شدند
شرح باید دانست که حرف حق اهل حق [illegible] از قاعدان حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه واله وسلم اول از عمر وابو
بکر شد [illegible] خلافت علی واهل بیت عباس وزبیر وسایر بنی هاشم در مدت [illegible] زهرا علیها السلام
وجمع آوردن [illegible] برای [illegible] حضرت [illegible] وصلوات الله علیهما وغضب آنحضرت برابوبکر وجمیع
تواریخ وصحاح وسایند واخبار [illegible] چاریاریان موجود است [illegible] صحاح وسنن وتواریخ
ایشان خواهد آمد تحکیم را [illegible] وهرگاه تحکیم [illegible] باشد [illegible] عمرو بن العاص
وابوموسی الاشعری واشعث بن قیس کندی [illegible] خوارج بوده است که معتقدان خلافت تیمیه وعدویه بوده
[illegible] در حقیقة الامر [illegible] **متن** [illegible] خروج [illegible] واز [illegible] و
[illegible] اسلام [illegible] الی غیر ذالک **شرح** باید دانست که [illegible]
در عرض شام [illegible] عمر ابن خطاب بوده است واز تسلیط عثمان که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام [illegible]
[illegible] **ع** [illegible]
[illegible] **کلام [illegible] وچهارم** آنکه گویند بزرگی امیر المؤمنین با جمرتبه رسیده است که مردم قایل بالوهیت آنجناب شدند
واین نحو [illegible] یکی از خلفای ثلاثه واقع نشده پس جناب امیر افضل واحق بخلافت واهمیت باشد
ازیشان [illegible] خوارق عادات ومعجزات از امیر المؤمنین نه خلفای ثلاثه ولالت میکند که خلافت
وامامت حق ایشان بود واین تقریر مشابه تقریر نصاری است که غلو [illegible] مردم در حق حضرت مسیح معلوم
است [illegible] ان الله [illegible] مردم را حاصل نشده ونیز خوارق عظیمه از [illegible]

دانیال واکمه وابرص از حضرت مسیح با هزار [illegible] این قسم چیزها صادر نشده
واگر یک دو بار واقع شده شهرت وتواتر نیافته پس دین حضرت مسیح حق ودیگر باطل بالاتباع باشد غافل را
از شنیدن این تقریرات طرفه حیرتی بهم میرسد که سبب اعتقاد الوهیت که مردم را خلاف واقع در حق
حضرت مسیح یا در حق حضرت امیر بهم رسید چه بزرگی وفضیلت حاصل شد زیرا که [illegible] عرب در
حق عزی ولات ومنات نیز همین اعتقاد داشتند والفاظ الوهیت اطلاق میکردند اگر همان
جاهلان بلا فهم یا اجلاف وجهال [illegible] غلوای عبدالله بن سبا در حق امیر المؤمنین این اعتقاد پیدا کرده
وان الفاظ استعمال نمایند چرا موجب بزرگی شود واگر [illegible] بزرگی [illegible] عوام کالانعام [illegible]
باید که [illegible] دون [illegible] وجهال [illegible] ازجمع بزرگان [illegible] ازانها درین مقام کمال بی
ادبیست وفضل وحق باشند معاذ الله من ذالک [illegible] شیعه [illegible] فاسدا
ودلیل [illegible] مطالب [illegible] یکی از انها درین باب شعری گفته است ودر آن شعر [illegible]
[illegible] نموده **شعر** کفی [illegible] ♦ [illegible] ان الله ♦ [illegible]
علی ربه [illegible] الله ♦ وهمچنین کثرت صدور معجزات را دلیل بر فضلیت خلافت نزد شیعه نمی آید
زیرا که صدور معجزات از حضرت مهدی القدر شده است که ذرا [illegible] بزرگواریش شده است
[illegible] موجب تفضیل اورا بر اجداد اونی [illegible] والله لالتمم آید که او فضل باشد از حضرت امیر
المؤمنین واین باطل است باجماع شیعه وسنی است **شرح** باید دانست که درین فصل مولوی حیله چند بکار
برده وبیان وهم ان می نمائیم انشاء الله تعالی در چند وجه **اول** آنکه اعتقاد غلاته را در حق حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام دلیل [illegible] شیعه [illegible] فضلیت آنحضرت را بر خلفای ثلاثه [illegible]
بخصوص در صدد نقض [illegible] نصاری برآمده در خصوص حضرت عیسی علیه السلام با فضلیت حضرت
ختمی مرتبت صلی الله علیه واله وسلم برآنحضرت ونیز نقض آورده [illegible]
الوهیت [illegible] فقدان فضیلت در [illegible] لات ومنات وعزی و[illegible]
گزاف [illegible] که [illegible] در مقام [illegible] آمده وورد [illegible] مقام تاسیسه
این مطلب آمده واحدی از فقهای شیعه این مطلب را دلیل فضیلت آنحضرت برثلاثه درمقام
تاسیس [illegible] آورده ونیز [illegible] در مقام تاسیس لازم ندارد تقویت سخن
درمقام تاسیس مطلب باشد [illegible] مطلب درمقام تاسیس تام الدلیل [illegible] ومؤیدات امر الوهیت
[illegible] ونیز [illegible] دلیل واثبات آن نخواهد [illegible]
[illegible] سلطان وامرا وسرداران [illegible] عسکر باشد [illegible]
بمنزله سواران وپیاده که در [illegible] برداری جانی نثاری میکنند در ضعف
وفتق وجوع پیاده [illegible] سلطان مقتدر ومیسر قاهر لازم نباید **دوم** آنکه باب باشد

که مطلبی را چند چیز با اجتماع دلیل باشد وحکم چیزی من حیث الاجتماع غیر حکم ان چیزها من حیث الافراد
[illegible] ازافرادی دلیل مرکب [illegible] حیث دلالته [illegible]
اجماع اهل حل وعقد ما در مسئله شرعیه دلیل قاطع حقیت [illegible] حیث ان [illegible] خطا بر مقابل ان
نیکند باوجود اعتراف جمع ایشان [illegible] واقع [illegible] بودن [illegible] مجمعین **سیم** آنکه [illegible]
که دلیل [illegible] وبیان [illegible] مطلبی است [illegible] مطلب
[illegible] مطلب [illegible] تحقیق [illegible]
[illegible] که احدی از فقهای شیعه [illegible] الزام [illegible] فضیلت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
برثلاثه قایل شده اند زیرا که [illegible] شیعه [illegible]
[illegible] صلی الله علیه واله وسلم [illegible]
هم [illegible] صلی الله علیه واله الا [illegible]
[illegible] مجلسی [illegible] بر [illegible] ایشان و[illegible] و
[illegible] وانجا علی علیه السلام را
[illegible] شیخین [illegible] نفی فضل
[illegible] **چهارم**
آنکه [illegible] صدور معجزات [illegible] حضرت ختمی مرتبت صلوات الله
وسلامه علیه وعلی اله وبرفرض صدور عدم اشتهار وتواتران [illegible] عدم تتبع وفقدان [illegible] مقام بوده است
چه صدور معجزات [illegible] واشتهار وتواتران [illegible] منکران نبوت حضرت عیسی علیه السلام مانند یهود ومجوس وهنود
[illegible] پس [illegible] رسالت مسیح [illegible]
ان برسالت حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه واله وسلم [illegible] معجزه از آنحضرت روایت نموده اند
که [illegible] وکتاب [illegible] المصطفی [illegible]
[illegible] نامیدن
کفار آنحضرت صلی الله علیه واله وسلم را [illegible] واقف است ودلیل ان [illegible] صدور کثرت
خوارق عادات ازان حضرت است ومعجزات [illegible] قطع نظر از اخبار قرآن نموده هیچ کدام سند متصل نیست
هرچند [illegible] تواتر [illegible] که اگر آن مسند
[illegible] بر [illegible] وهرگاه [illegible] قرآن
باشد پس قرآن [illegible] خاتم النبیین صلی الله علیه واله وسلم نامی است [illegible] واتفاق
[illegible] بمعجزه
[illegible] **عم** آنکه [illegible] لات ومنات وعزی [illegible] خوارق عادات

ذریشان بوده که ما ده نقض توانند شد بلکه عبادت انهارا مقرب بحق پنداشته بودند چه انهارا امور
نیکان پیش انگاشته تعظیم می نمودند و غلو غلاة لعنهم الله در صفات مرتضوی علیه السلام ابتدا کثرت ظهور تصرف
در اکوان بوده عجب اگر درست فهمی درست است؟ چرا درست اگر شکل [illegible] و ایراد شده از معجزات آنحضرت
از کتب مخالفین فقط قطع نظر از مخلصین مجامع محدثین کتاب [illegible] و حدیث جویریه و رد شمس [illegible]
که در ارض بابل اتفاق افتاده و مسجد شمس الی الآن در خارج قصبه حله معروف آن اثار را تدل علینا آثارنا
بعدنا اسنی الاثار ذاکر مولوی شیخ باب انکار این شاهده نماید نزد از شیخ عبد الحق و امام اعظم جابایان
نیز در بغداد ثبت کاید جو و چون معجزات وحی از جمله معجزات نبی است فضل علی و ولی الله علیه صلوات الله
بر محمد رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم و همچنین فضل حضرت مهدی آخر الزمان علیه سلام الله حضرت شاه اولیا
علیه السلام لازم نیاید **تنبیه** و در کرامی بعضی از علمای عظمای جابایان تا چون خوارق عادات حضرت ولایت
مرتبت علیه افضل الصلوات عز الدین عبد الحمید ابن ابی الحدید المحقق در کتاب شرح نهج البلاغة الامام احمد بن
حنبل در کتاب المناقب العلامة الحسن بن محمد المطیعی در کتاب فتح المطالب ذخیره [illegible] المطالب و در کتاب
البدریه الحافظ علی بن الحسین مسعودی الامام فخر الدین الرازی در تفسیر کبیر موسوم بمفاتیح الغیب شهیر معاجر آن
حضرت رد شمس بعد از غروب است برای ادراک فضیلت عصر در وقت خود و در جواز آن و تحقق آن و دیگر آن از
علمای جابایان تصنیف بیشتر از علمای شیعیان است چه روایت نموده حدیث رد شمس را حافظ ابوبکر بن
مردویه در کتاب مناقب و امام ابو اسحق الثعلبی در تفسیر مشهور خود و حافظ ابو عبد الله بن منده الاصبهانی در کتاب المعرفة
و حافظ ابو عبد الله النطنزی در کتاب الخصایص و خطیب در کتاب الاربعین فی الاربعین عن الاربعین و امام ابو
الحجاج در کتاب تاریخ جرجان و امام ابوبکر الوراق در کتاب ذکر طرق من روی حدیث رد الشمس و حافظ ابو
عبد الله الجعل در کتاب جواز رد الشمس و حافظ ابو القاسم الحسکانی در مسئله تصحیح رد الشمس و حافظ ابو الحسن شاذان در
کتاب بیان رد الشمس و حافظ شیرویه الدیلمی و حافظ عبد ربه الهمدانی و حافظ ابوبکر شیرازی در کتاب خود
و در آن اثبات تکرار رد شمس برای آنحضرت علیه السلام نموده مرارا و در روایات سلمان فارسی یوم البساط و یوم الخندق
و یوم حنین و یوم خیبر و یوم قرقیسا و یوم براثا و یوم الغاضریه و یوم النهروان و یوم بیعة الرضوان و یوم صفین و فی النجف و فی
بنی مازن و فی وادی العقیق بعد احد و در مسجد فضیخ در مدینه منوره نیز روایت شده متواتر معنوی از آنجمله در حیات النبی صلی الله
علیه و آله وسلم است و در کراع الغمیم و بعد از وفات آنحضرت در زمین بابل و در عصر رجوع آفتاب با آنحضرت علیه السلام تکلم و
مکالمه نموده و اینک حدیث چند که محدث ما هر دو انکار آن علیه رحمت ایراد می نمایم انکه در روضة الفضایل مرویست
ان رجلا قال امیر المؤمنین علیه السلام قد نبت علی لحیتی الشیب فقال بروك الله علیک ثم امر یده الکریمة وقال لحیها الله
فها لها اول مره فرجعت باذن الله تعالی و شابه الشیب در مسند عمار بن یاسر رضی الله عنه مرویست قال مرت مع امیر المؤمنین
علیه السلام الی صفین و نصف النهار فقال لاصحابه این الاخنس فقعد الا نعلم این الاخنس فقال لبعض اصحابه امض الی هذا التل و ناد یا
جلند ابن الاخنس قال فصاح و هبط التل و قال جلند ابن الاخنس فاجابه فرخ تحت الارض فخرج شیخ مرتعش فقال الامام وقال

بمولای

غریب

بمولای جاء و بی [illegible] فقال یا قنبر امض الیه و یا جلند بن کرکر ابن الاخنس فعل و قال یا جلند بن کرکر ابن الاخنس قال
لبیک و داعه فقال له من عرفک بی و هم ابد وانا فی هذا المکان قد عرفتک قرابادام قد دفتی حقیقه راسی علما محرا و فی ثلاثة الاف
عام بالعلم ان الاخنس والله یعلم باثم الخنس ثم هبطوا الیه و بحجره فابن خاص حوضوا معه فانه اشرف الخلق بعد رسول الله
صلی الله علیه و آله وسلم فوا هم بالماء الی مسند شیخ عمار از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در حدیث طویل روایت کرده ان
اعرابیا دخل علیه فقال انه رسول الله الیک من شیاطین الف رجل و قد جمعوا مع رجلا سیاه و اختلفوا فی سبب مرته
فان حبیبه مخافه انک مصادق و انک حجة الله فی ارضه و خلیفته علی عباده و ان اتیتک فقال سلام کم لیسکم جاوا وادا هدد
عندوان یره قال اسب مرته فقال الاعرابی یریدون الخبیئه ام الخیره می شقه لانه بات سالما و صح مذبوحا من اذنه
الی اذنه و یطلب بدمه خمسون رجلا یقصد بعضهم بعضا فقال علی علیه السلام قتله عمه لانه زوجه ابنته فخلاها و تزوج غیرها فقتل
الاعرابی حسنا حی نمو الیک فانا نرید الغلام الا لیشهد انفسه عند اهله من شقه یرتفع السیف بینهم و الفتنة فقال علیه
السلام وقال یا قوم ان بقره بنی اسرائیل تذبح عنده الله و قتل من عباد ابن ابی طالب فانها اخت بنیا عند قبعه ایام ثم ادا من ایه وقال
ان بقره بنی اسرائیل ضرب بعضها المیت فعاش و انا الاخر به بعض وان ابعض خیر من البقره کلها ثم ضربه برجله المیت و
قال قم باذن الله یا مدرکه بن حنظله فرایش غلام اصفر من الشمس و قال لبیک یا حجة الله فقال له من قتلک قال
قتلنی عمی واحد حجیب عیون المعجزات نیز این حدیث را از مسند شیخ عمار روایت نموده حدیث قم باذنی و قم باذن الله
هر دو یک نمونه است از اذکار مدار در مسند عمار بن یاسر و مسند زید بن ارقم رضی الله عنهما در حدیث طویل مرویست ان
عبابس انشام طهر ابها جبل ولم یکن اساعیل نعمت الا الکوفه مع الف فارس و قصدوا علیه فوصلها فاتا نفلس و حلک
یا مولای علی قطع نصیب خیانه فقط و ذلک اعلم انک اعلم بی منی فقال علی بدایة الکوفه فاحضروا ما وکان
بیها انبئی فقال انها اخویه بیک دین الناس کما و ازالی هذه الی ان یه فتفعلت و نظرت و قالت بی عاق
فاسق فقال علیه السلام لابیها دمن معه من منکم یقدر علی قطعه لخرج فعلوا التبلیح فی بلاد کثیر و لکن یا مقداد علیهم بها
قال عمار فقد به علی منبر الکوفه ورد اها و وضعها قطعه من الثلج ثم قال یا دایه فدای بهذا الثلج و اخرجی یا جاریه من الجسد
و صحی هذه القطعه حارا الی الفوج فسترس علقه و وزنها سبعة و خمسون در هما و دانقان فقلعت فکان کما قال علیه
السلام فقال لابیها هذا ابنتک فو الله ما زنت و انما دخلت الموضع الذی فیه الماء و هذه العلقه و قلت صغرها
بکرت فی بطنها و در عیون المعجزات نیز هست و در مسند عمار و زید بن ارقم موجود است در مسند اصبغ بن نباته مرویست
در حدیث طویل ان رجلا اقر عنده بالسرقة مرتین فقطع یده فاتی مع امیر المؤمنین و اثنا و طویلا فقال
احسنت یا شیخ و قد قطعتک فقال کیف و قد خالط حبک لحمی و دمی قال هات یدک فناوله و افقدها و
ضعها فی موضعها ثم صلی و دعا فرد الله یده کما کانت ولا روایات ضعیفه از رجال مجهول و رجال
مجاهیل که آثار وضع در آن پیدا باشد نقل نمی آید و اصحاب تحقیق نمی باشد چنانکه حافظ محمد بن ذکریا الغلابی
به اسنا و خود از مسند سلمان فارسی رضی الله عنه روایت نموده قال کنت مع مولانا امیر المؤمنین
اجب ان اری من معجزاتک شیئا قال افعل انشاء الله ثم قال دخل منزله و خرج الی و تحته فرس ادهم

وعلیه قبا ابیض و قلنسوه بیضاء ثم نادی یا قنبر اخرج الی ذلک الفرس فاخرج فرسا آخر ادهم فقال ارکب
قال سلمن فرکبته فاذا اجنحان منصفان الجنبیه قال فصاح به الامام فتعلق فی الهواء فکنت اسمع حفیف
اجنحة الملائکة و تسبیحها تحت العرش ثم خلونا علی ساحل بحر عجاج فنظر الیه الامام شزرا فسکن البحر من غلیانه ثم قال
علی یدی و سار علی وجه الماء و الفرسان تتبعا فما لا یقود هما احد فو الله ما ابتلت اقدامها ولا حوافر الخیل قال
سلمان فعبرنا ذلک البحر و وقعنا الی جزیره کثیره الاشجار و الانهار و الثمرات العظیمة جا صدع و ولا ازهر زهرها یقتب
کان فیه بیده فانفتق فخرج منها ناقه طولها ثمانون و عرضها اربعون ذراعا و خلفها قلوص فقال ادن منها و
اشرب من لبنها قال سلمان فدنوت منها فشربت حتی رویت فقال هذا حسن یا سلمن قلت یا مولای حسن قال تزید ان
اریک ما هو احسن منه قلت نعم فنادی امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه اخرجی یا حسنا فخرجت ناقة طولها مائتون و مائه
ذراع و عرضها ستون ذراعا و راسها من الیاقوت الاحمر و صدرها من العنبر الاشهب و قوائمها من الزبرجد الاخضر
و زمامها من الیاقوت الاصفر و جنبها الایمن من الذهب و جنبها الایسر من الفضه فقال اشرب یا سلمن من لبنها
قال سلمن فالتقمت الضرع فاذا هی تحلب عسلا صافیا محضا فقلت یا سیدی هذه لمن قال هذه لک و لسائر شیعتی
ثم قال ارجعی الی الصخره فرجعت من الوقت و سار بی فی تلک الجزیرة حتی ورد بی علی شجرة عظیمة علیها طعام
یفوح منه رائحة المسک فاذا بطائر فی صورت النسر العظیم قال سلمن فوثب ذلک الطائر فسلم علیه و رجع الی
موضعه فقلت یا امیر المؤمنین ما هذه المائده قال هذه منصوبة فی هذه المکان للشیعة من موالی الی یوم القیمه
فقلت ما هذه الطائر قال ملک موکل بها الی یوم القیمه ثم قبض علی یدی و سار بی الی بحر ثان فعبرنا و اذا بجزیرة
عظیمة فیها قصر لبنة من ذهب و لبنة من فضه و شرفها من العقیق الاصفر و علی کل رکن من القصر صف من الملائکة
فاتوا و سلموا ثم اذن لهم فرجعوا الی مواضعهم قال و دخل القصر فقبل یمشی حتی وصل الی آخره فوقف علی
برکة کانت فی البستان ثم صعد الی قصر فاذا کرسی من الذهب فجلس علیه و اشرفنا علی القصر فاذا
بحر اسود یتلاطم امواجه کالجبال الراسیات فنظر الیه شزرا فسکن من غلیانه فقال هذه الذی غرق فیه فرعون
و ملاه فقلت یا امیر المؤمنین هل سرنا فرسخین فقال لقد سرت خمسین الف فرسخ و درت حول الدنیا
عشر مرات و تکلم بکلام طویل قال سلمن فنعقت صیحا یصیح فی الهواء و صدقت صدقت ثم انتفض فرکب
الفرس و رکبت معه فصاح بها فطار الی الهواء ثم خلونا علی باب الکوفه هذا کله و قد مضی من اللیل
ثلث ساعات فقال اجا افضل محمد ام سلمن فقبل محمد صلی الله علیه و آله وسلم قال و هذا وصف
ابن حبا قدر علی ان یحمل عرش بلقیس من فارس بطرفة عین ولا فضل ذلک انا و عندی
مایة کتاب و اربعة و عشرون کتابا پوشیده نماند که این روایت را محدث جلیل مولانا محمد باقر طاب
ثراه در کتاب بحار الانوار و محدث عامل شیخنا محمد الحر طاب ثراه در کتاب اثبات الهداة
ایراد فرموده اند و مقام ولایت حضور جهان خیاب حضرت مرتضی علی علیه السلام که هادی جمیع
ختم ولایت مطلقه است برتر از انست که در خصوص این روایت مجب سند و حیثی گفتگو نه باشد

پیش

پرسش در ایام بودن آنحضرت علیه السلام در کوفه بود بلکه در حکومت مداین در زمان خلافت عمر فوت شده و بعد
و عوض بلقیس ملا اصف بن برخیا از سبا که از بلاد یمن است آورده نه از فارس و چون از کتب جابایان خود
در مقام تحقیق بیان کرده ام بلکه برای بیان قوت بیشتر بسانید صحیح و تصحیح ایراد نمودیم و در مرویات مجلسی و فوید و حسنه
این باید رفت از کتب جابایان و ثقات شیعیان که رحمت عقاید آن از فوت غلو پاک بوده است زیاده
از هزار معجزه از آنحضرت علیه السلام موجود است و با وجود آن میفرمود انا عبد من عبید محمد و ابیات
امام شافعی در دیوان منظومات او موجود است این نوع نظم توان امر تضی ابدا لکان الخلق طرا سجدا اله کفی
فی فضل مولانا علی وقوع الشک فیه انه الله و مات الشافعی و لیس یدری علی ربه ام ربه الله حیف اوقات
ژاژخا که صرف جواب مزخرفات واهیه مولوی ان الله یلود و لیکن **مثنوی** رنج راحت آن آورد مطلقا
کردد کله خود جیا چشم کرک **المقام** در مسند اصبغ بن نباته قال کنت جلیسه عند امیر المؤمنین و عنده رجل من قریش فقال
له یا امیر المؤمنین قتلت الرجال و ایتمت الاطفال و فعلت و فعلت فالتفت الیه امیر المؤمنین فقال له
اخسأ فاذا هو کلب اسود فجعل یلوذ به و یبصبص فراه فرحمه فحرک شفتیه فاذا هو رجل کما کان فقال رجل یا امیر
المؤمنین انت تقدر علی مثل هذا و جاریک معاویه فقال نحن عباد مکرمون لا یسبقونه بالقول و هم بامره
یعملون **متن** و عجب بی بیب آن است که شیعه اثنا عشریه با وجود کمال کوشش از اعتقاد مقالات بحسب ظاهر
میلان خاطر این تقریرات و امثال آن دارند و بعضی از ایشان اطلاق لفظ اله و صفت و معبود مسلو
مراعته مکروه و حرص ولهذا جناب امیر المؤمنین را ابن حقی نامیده اند و گویند هر که این سر مخفی را از هر باید
قول او هدایت چنانکه بعضی از شعرای ایشان این مضمون را به نظم آورده میگوید **شعر** لا تکبر فی حب الطالب حبذا
نعله و علاه من دون الله ولا ابتغا منه فی کل معرکه ولا التفت الی الجنان عرائس ولا اری فی حبه
وجوبه فی خطاب الاثار النفع به ولکن عرف بر الله فی نال اذ اوعیته ملکوا اقبطع و تفرد بطانه بالعیدهم عنه داعوا الله اوله
کان الی هو نوین عنه مخالف الکتب **شرح** باید دانست که جمیع کتب محدثین و فقهای امامیه از قدما و متاخرین مشحون است
در حکم بکفر غلاة علی الاطلاق خواه باطنی و حدت و خواه اتحاد و خواه حلول و خواه تجلی حق در صورت علی
و در کتب طهارت ایشان را از نجاسات شمرده اند و ترویج با ایشان را حرام میدانسته و در کتب رجالیه
و سندالالیه فقهیه و شروح اصول احادیث تضعیف بسیاری از جبابره را در مقام تضعیح سندی باشتباه
غلو راوی یا اتهام غلو واقع چنین قرار امضا شمرده اند و قول علمای رجال فانی در تعدیل القول
و کان من الطیارت و من السابیة و من المغیریه و کان خطابیا از الفاظ جرح راوی است و از اسباب
تضعیف جرح جال رجال سند و از روایت و مقبول المطلب ما اهل ابشنها و عبارات طایفه مذکور
پس ثابت شد اما میه مقصد و نبوی غلاة در اوج معرفت است بلی چنانکه نواصب و خوارج غالبا خود مسلم
در فصل جابایان داخل نموده در عوام تسنن می نمایند بسیاری از غلاة نیز خود را در نظر عوام بصفت
شیعیان مقصد جلوه میدهند و لیکن حیف که مار چوب کنند من به شکل مار کور مرا هرد نمی کو مهره باوراست

شاید قول و فعل وصلا جای جای متقیح اهل تدلیس است قاتلهم الله انی یؤفکون و مولوی لیس حسب این نظم سلد بگوید که کدام یک از معانی اما مبست تا جواب شنود و سر حق بودن آنحضرت لازم ندارد قول بر حدث و اتحاد و حلول را و قول بکثرت قتل و تقویر مختصر در قول انفوذیت بلکه اظهار خلاف جاافضل و افضلیت سایر شیخین دلیل قاطع برخی بنه اشتند حکام و نقباب جاربایان علمنامه و وجوب قتل دانسته اند و بجرم متوالیان بسبب امتناع از تبری از آنحضرت در زمان معویه و زیاد ابن ابیه و عبد الملک و زیاد و حجاج ابن یوسف و همچنان متوالیان بسبب قول بافضلیت آنحضرت بر سایر صحابه در زمان متوکل و همچنان متوالیان بسبب قول با مامت بلافصل آنحضرت در زمان سلاطین اوزبکیه بحسب تصریحات علمای رجال و تاریخ و انصاب از آلاف الوف زیاده ترست علاوه بر آنها که از جمله کشتگان در کشته و کناره بقتل رسیده اند نمیدانم دلیل مولوی آن آن برحرف این لفظ نوری مستخ الاعدوجه خرات خوار آنکه در امور عنف و به برهانیه بنا بر خطابات و اهتیه گذاشته هرگاه یک شنیع ناتهی سنجی مدنظم ولسر آورده هرچند در مقام بکنه بخی بوده و بیان از کلمات شعریه نموده آن را دلیل تشیعی و برهان دعای نام گذاشته اند بهرحال **متن** کر بشنوید نساز ترش فسرده هرقدر بگفته بر خوانید شنید جزاه سیه سینه شما **متن** و بعضی از علمای ایشان در مؤیدات این مقاله وارد کند که جناب پیغمبر شانه خود را زیر قدم حضرت امیر داشت و این قصه را چنین روایت کنند که جناب پیغمبر حق روز فتح مکه داخل خانه کعبه شد دید که بتان بسیار در درون خانه نهاده اند پس همه را شکست و انداخت مگر یک صنم که اورا بر طاق بلند نهاده بودند دست مبارکش بآن نرسید پس امیرالمؤمنین علی را فرمود که بر شانه من قدم گذاشته بالا برآمده آن بت را بشکن امیرالمؤمنین انشاء ادب گفت یا رسول الله ترا باید که بالای شانه من قدم نهی و برآمده آن بت را بشکنی پیغمبر فرمود که ترا طاقت بردباشی بار نبوت نخواهد بود و از اینجا معلوم شد وجه بالا برآمدن حضرت امیرالمؤمنین بر شانه آنجناب چه بود و کدام سر خفی درین کار است **شرح** باید دانست که بلیست مولوی آن آن بیانی نماید که این بغض کیست وادوبا چه نام است تا معلوم شود که امامیه او را از علمای خود میدانسته باشند و او را قابلیت آن هست که غور در سخن او کنند یانه و نیز اتی حال سر خفی متحقق است در مقام الاشارات للحوارس و آن چنان است که بالا برآمدن شانه برفوقیت است زیراکه شاخ هر شجری متفرع بر اصل آن شجر است و هرگاه خواهند درخت را بار ده کنند پیوند شاخ انرا در بیخ دیگر نشانند که نهال بروشده از شاخ ببداز کهنگی و خشکیدن اصل قایم مقام آن اصل باشد چنانچه عارف کامل خواجه معین الدین چشتی قدس سره العزیز گفته **رباعی** ای داده نهال زهر فروع نی **؟** وی بیدنی بر سر فروع نی **؟** اندر که معراج نوبالانشد یک قامت اعدای نه جامی **؟** پس معلوم شد که این سر خفی بشانه نبوی گذشت میانه محمد مصطفی سید النبیین و میانه علی مرتضی سید الوصیین سلام الله علیهم اجمعین است **متن** نزد در حدیث اهل سنت

وارد شده

وارد شده که خلیفه اول ابوبکر صدیق در شب هجرت چه گروه جناب پیغمبر را بر پشت خود برداشته و در انگشتان پای خود راه رفته و برای حجر از پیدا شدن نقش کف پا بزمین تر نمانید پس کمال فرقست در بزرگی و تحمل او بار نبوت را از اینجا به ثبوت میرسد **شرح** پوشیده نماند که این دروغ جاربایان دروغ دیگر ایشان که بر جناب رسالت مآب صلی الله علیه و آله وسلم بسته اند کذب است زیراکه نسبت کذب داده اند و کان بعدی نبی لکان عمر اگر ابوبکری که منع اباء را نیست و قبول فرموده است بحکم و علاج تحکم تکرار از پی در جاهای عام بنا بر روایت فاضل و عام سر زده تحمل بار نبوت وجهت بالیستی بنو باید نه لکان بعدی لکان ابابکر از پی دروغ گو حافظه ندارد و نیز جناب رسالت مآب صلی الله علیه و آله وسلم مکرر در اسفار و سفر بر یعفور که خوار بود سوار میشد و یکی هست که یعفور را بسبب سواری آنحضرت بوی شرافتی بر سایر خران حاصل بود پس در صورت صدق صدور این واقعه که ابوبکر آنحضرت را بر دوش خود کشیده باشد او در ابراز مثال و اقران خود از مرکب شرافتی خواهد بود که مثل الحمار یحمل اسفارا و در کتب امامیه مطلقا ازین داستان اثری نیست **متن** و قصه برآمدن امیرالمؤمنین را بر شانه آنجناب بنوعی که روایت کرده اند هرچند نزد ما روایت است لیکن در احادیث صحیحه اهل سنت ثابت نمیشود تا قابل الزام دادن ایشان باشد **شرح** باید دانست که مجهت و بطلان این دعوی اشد و اظهر است و اصل و فصل خلافش چندان است که الزام سنیان را در آن نفعی بشیعیان باشد این حدیث قطره از دریای بیکران فضیلت آنحضرت است **متن** آنچه در صحاح ایشان موجود است همین قدر است که انه صلی الله علیه و آله وسلم دخل الکعبة یوم الفتح و حول الکعبة ثلثمائة و ستون نصبا فجعل یطعنها بعود فی یده و یقول جاء الحق و زهق الباطل کان زهوقا فکانت تسقط باشاره یده و ازین روایت معلوم میشود که مجرد اشاره دست مبارک بتان میافتادند و حاجت بالا برآمدن نبود شاید مخصوص بتان گرد اگرد کعبه باشد و بتان درون کعبه را در مجهت دیگر بو عکسه روایت کرده اند شکسته باشند **شرح** باید دانست که این مبطنیت در طی تتبع احوال حضرت سید البشر صلی الله علیه و آله وسلم دو مرتبه شکست اصنام را مطلع شدم اول مرتبه قبل از هجرت آنحضرت بیوت در مکه در روز حرم محترم شب بوده فرموده باتفاق حضرت علی مرتضی صلوات الله علیه بنا شکسته در بعضی اشکال شکسته پنهان شدند و نفس روایت دلالت بر خفیه و خوف از کفار دارد و در دوم مرتبه در ایام شوکت حالت اسلام وقع مکه چنانچه مولوی نیز از صحاح خود نقل نموده **متن** لیکن در کتب اهل سنت همین قدر مذکور است که تصاویری که بر دیوارهای کعبه کرده بودند بآب شستند و اسامه ابن زید که نبی زاده جناب پیغمبر بود آب از زمزم می آورد و پیغمبر خود بدست مبارک می شست و چون بنوبت بر تصاویر مجمه که اینها را بتان گویند رسید حکم فرمود که از خانه کعبه بیرون برند چنانچه صورت اسمعیل و حضرت ابراهیم را نیز برآوردند و در دست اینها قرعه های فال بود پس پیغمبر فرمود که لعنت خدا بر این کافران باد بدانند که این هر دو بزرگ کاهی انکار نکرده اند و بدروغ در دست اینها این داستان

تا داده اند **شرح** باید دانست که مولوی آن آن چنان پنداشته که هرچه در صحاح ثبت است ضعیف است یا آنکه در صحاح سته است همه صحیح است و علمای فن حدیث در کتب و شروح خود بسیاری از کتب موجوده در صحیحین را تضعیف کرده اند و بسیاری از احادیث خارجه از صحاح را تصحیح نموده اند چنانچه حاکم نیشابوری که یکی از ائمه محدثین جاربایان است کتاب مستدرک را در جمع احادیث صحیحه بر شرط بخاری و مسلم که در نظر ایشان بوده و فات شده در صحیحین است تصنیف نموده **بیت** مجمله فهرستی بالا براهی **؟** ازین دلیل نیز و گویه سخنی که مدرسی اکنون بر سبیل اجمال نامی چند از ائمه جاربایان در فن حدیث و اخبار که روایت بالا رفتن حیدر کرار بر دوش احمد مختار صلوات الله علیهما و آلهما روایت کرده اند با شارح بسوی تصانیف ایشان نام می برم تا جوینده یابنده باشد امام احمد ابن حنبل شیبانی در مسند ابو یعلی الحافظ الموصلی صاحب تاریخ بغداد ابو بکر ... در کتاب الفضائل ابو ... الخطیب الخوارزمی الحنفی در کتاب الاربعین الحافظ ... در کتاب الخصائص و غیر ایشان به ۲ بند سکره متصله از جابر بن عبد الله انصاری در علی قصه داخل شدن آنحضرت که مفطی سال که در کعبه سیصد و شصت بت چیده بود و افواج افراد و مدح ائمه رجال جاربایان و توثیق ایشان جامعین مذکوره سالار و ذکر عبارات روایات ایشان با سایند سکره ایشان تحسیا دو گویش زیاده تر نشده و جمل چندان ندارند باشارهٔ کشف و نور رب الحکم جلیسنا و اهل قرمنا **المی کید انسنا و دلخیم** اگر طعن کنند بر اهل سنت و امامیکه مذهب ابوحنیفه و شافعی و مالک و احمد اختیار کنند و مذهب ائمه را اختیار نکنند حال آنکه ائمه چند با تباع حقند وجه اول آنکه جگر پارهای رسول و در خانه رسول پرورش یافته و آئین و رسوم شریعت را از طفلی یاد گرفته و مثل مشهور است و اهل بیت ادری بما فیه **شرح** ادری ان اهل البیت ادری و اهلی علیهم لما خو لهوا به ادری **متن** بود بط اگر شیبه بود **؟** آب دریاش بالسینه بود **متن** دوم آنکه در صحیح که نزد اهل سنت نیز معتبر است امر باتباع ایشان وارد شده قال رسول الله صلی الله علیه وسلم انی تارک فیکم الثقلین ان تمسکتم بهما لن تضلوا بعدی کتاب الله و عترتی اهل بیتی و قال رسول الله صلی الله علیه وسلم مثل اهل بیتی فیکم مثل سفینة نوح من رکبها نجی و من تخلف عنها غرق سیوم آنکه بزرگی ائمه و علم و تقوی و عبادت و زهد ایشان متفق علیه است سنی و شیعه هر دو قایلند بخلاف دیگران و هرکه باتفاق باین بزرگیها موصوف باشد اولی و الیق باتباع است از کسی که در بزرگی او اختلاف باشد **شرح** باید دانست که این وجوه در اختیار مذهب اهل بیت صلوات الله علیهم بر سایر مذاهب اسلامیه برهانی است باهر و دلیلیست ظاهر و حقیقی مذهب سایر اهل بیت نمودن خلاف فرموده عقلاست چه جمیع علمای ملل و نحل و ضابطین عقاید و ادیان اثبات این معنی نموده اند چنانچه فاضل شهرستانی شافعی در کتاب ملل و نحل گفته و کانت الامامیة اولا علی مذهب ائمتهم لاخذوا عباره و همچنان مذهب ایشان بر سایر علمای فروع مذهب اهل بیت لهذا نیز خلاف علم فروعی است چه در کتب معتبره فقهاء و مذاهب اربعه در کان از عبادات و معاملات عقود و ایقاعات بهتلال لعبادی و اقوال ایشان موجود است بکرات در عرض جانی اقوال ائمه مسلمه نه در محل اختیار این دو مقدمه نزد شیخ مستغنی از بیان است پس مقدر جواب انحر وجه شد فرع از نسخه انصاف ماافات

بیعت

بوده است و تغافل ... **متن** جواب این سخن آنکه امام مذهب مشرح است دینی صاحب شریعت است زیراکه مذهب امام را میگویند که بعضی از امتیان را از فهم شریعت کشاده شده و بعقل خود چند قاعده قرار دهند که موافق آن قواعد استنباط مسائل شرعیه از مأخذ آن نمایند و لهذا محتمل صواب و خطا باشد **شرح** باید دانست که اول این جواب ناصواب نافهمی مولوی آن برادر لولا الباب واضح و آشکار و از پیدا است والله تعالی از آن جمله جهت استنباط مسائل شرعیه که باید ماخوذ از صاحب شریعت نبی مرسل معصوم سلام الله علیه باشد فوا عجب ان یلند شنه سبحان الله در نزد سنت و همچنین نزد ائمه اشاعره و همچنین نزد محققان سال لکان تست هر آنرا اهل بیت عصمت و طهارت سلام الله علیهم اجمعین میان حکم شرع و حکم عقل حکم شرع در جهت حکم تباین کلیات و صیغ معقولات مباین صیغ شرعیات و معقولات است زیراکه عقل جوهریست مجرد در ذات و مقارن او در ادراک حقایق کلیه احتیاج بماده و اقتران صورت است و آنچه را از مصالح نظام جمله که مدارک عقل و حواس مدرک آن است حکمت شارع تعالی و شرع علیه السلام بیانی از آن بعث دانسته و از آن اعراض فرموده چه فی هر است که در هیچ آیتی و حدیثی وارد نشده و حساب شریست و اعتقدوه و علوا و ماسعید است قولوبیا منها و آن کرسنه را سیر و آب تشنه را سیراب میکنند الله و تعقو او بایه سکام نزول باران در زیر سایه درخت و در سکه شدت تابستان خود را باد زدن و در وضع شریعت برای ایصال منافع و مصالح بنده است بعبادت بمقتضای ربیع ربوبیت در اسم الحکیم و اللطیف والمحسن و المنعم و المغفر و الهادی و الفتاح و الحسیب و الحبیب و الغفور و امثال ذالک من الاسماء العظام الحسنی که از ظهر اسم الباطن و العلیم و الباسط بر حضرت اسم الحکیم و از آن بر حضرت المرید و از آن بر حضرت اسم الوحی و الملهم و از آن بر حضرت قلم اعلا کما قال تعالی ن والقلم وما یسطرون و از آن بر حضرت لوح محفوظ کما قال تعالی فی لوح محفوظ و از آن بر حضرت کتاب حفیظ و از آن بر قلب حضرت اسرافیل صاحب الصور علیه السلام و از آن بر قلب حضرت میکائیل علیه السلام و از وی بر قلب حضرت میکائیل علیه السلام و از وی بر قلب حضرت جبرئیل علیه السلام و از وی بر قلب انبیا و مرسلین صلوات الله علیهم اجمعین نزول مرتبه و آنحضرت بر اهنا و امت از علمای ائمه عشره و اتقیا و اصحاب ابقاء فرمود و لیبلغ الشاهد منکم الغائب در مقام ارشاد امر نمود و سبعه اولی معارج حضرت لاهوت و سبعه ثانیه معارج حضرت ملکوت است و بعد از آن در صدور آئمه و علوم از زینه صحابه و تابعین پس اتباع ایشان تبیع در صدر سلف رضی الله عنهم نزول نمود و چون نوبت تمکن امانت بعهد خلفا رسید حفاظ اصحاب اصول را افراد و اسنید کتب صحاح و مسند معاجم و تصانیف انزوایست بر سینه الماینه قال تعالی انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون و قال فاسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون و در بر اهل بیت قاطع و ائمه اهل بیت علیهم السلام در تفسیر خود فرموده اند که ذکر رسول خدا است در آیه ذکرا رسولا و اهل الذکر آل محمد اند و همچنین فرموده ... مهاتیم و اهل بیت حفظه آن اند پس مفاتیح جنانی در نزد و جنان علم در ایشان است انا مدینة العلم و علی بابها و بیت ... این بیان که اسلام ... ان تاتوا البیوت من ظهورها ولکن البر من اتقی و اتوا البیوت من ابوابها این بیان را بر حالت انا المحمد است کلک

بحبل المتین و عروة الوثقی تعلقی نمود است مستغنی از تاسیس قاعده و همیه مسماة باصول عقلیه انه العقل قطره من قطرات
بحار ملکوت کلام معجز نظام مر الشیون است مبدء اشراقیات از حضرت لاهوت و منبع صفات از ربیه است
و حضرت ملکوت محجوب است از حضرت لاهوت بحضرت جبروت الله اذن لکم ام علی الله تفترون و من
اظلم ممن افتری علی الله کذبا حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده در روایت متفق علیه از آنحضرت در کتاب
مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه که مسند است از الزاهد شقیق البلخی رضی الله عنه است لا تحل الفتیا لمن لا یستفتی
من الله عز و جل بصفاء سره و اخلاص عمله و علانیته و برهان من ربه فی کل حال لان من افتی فقد حکم و الحکم لا یصح الا
باذن من الله و برهانه و من حکم فی الخبر بلا معاینه فهو جاهل ماخوذ بجهله و ما ثم بحکمه قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم
اجراکم علی الفتیا اجراکم علی الله عز و جل او لا یعلم المفتی انه هو الذی یدخل بین الله تعالی و بین عباده
و هو الحائر بین الجنة و النار الی ان قال امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام لقاضی هل تعرف الناسخ من
المنسوخ قال لا قال فهل اشرفت علی مراد الله عز و جل فی امثال القرآن قال لا قال اذن هلکت و اهلکت
و هرگاه قواعد عقلیه مسلم اتباع علوم باشد جمیع مقتبس از آن علم عقلی خواهد بود از حکم شرعی و هرگاه معروف
علم عقلی باشد مسلمه خطا در آن مسدود خواهد بود مشروح زیرا که معلوم است براهین عقلیه قطعیه یقینیات نه ظنیات
علمیه پس عقل اسلم استنباط مسائل شرعی نیست و از قوه عاقله در امور جمیعا فیه جز آنکه راه بسوی مراد رب العالمین
حیثی و دیگر مقتضیات عقلیه را مهمل انظار الاشیای ثبت کرد و راه تدلیس بر عوام یا جهت شبهه تعب ملک
علام کرسی از معقولات بلکه بدین فخر رازی را از دین بهره بری که امر لم یجعل الله نورا فاله من نور و هرگاه
در عدل الهی و حکمت الهی تقیید عباد و کتب و کیف الباطل رواباشد عصمت انبیا و مرسلین در تبلیغ
غیر لازم و از باب لزوم هم لازم خواهد بود و در این صورت میرسد زندیق و ملحد و مخالف اسلام
را که بگوید که این احکام بدایه خلق عمن سلف از مجوز بی مصدر حط بامت رسیده و پس هر حکم را
مر بگوید این حکم محمدی اسلامی است میتواند بود که نه چنین باشد و حال آنکه میانه حکم اجتهاد دیگر شانی الی
ان تغییر و لا ثبوت است متغیر انظار مجتهدین و میانه حکم اسلام محمدی که شانی الی
ثبوت و لا تغییر است الی یوم الدین تباین کلی است و منتفیه با صدا المتباینین
غیر منتفیه بمباین دیگر است و اسلام نام ما جاء به الرسول است که مباین ما ظنی الرای الغیر الثبوت
پس برهان ظفری احکام اجتهادیه مباین حکم اسلامی صادق است و من یبتغ غیر
الاسلام دینا فلن یقبل منه و هو من الخاسرین در حق متسمین مجتهدین و مقلدین
جلوه نماید تسمی حسن و تستر بتشبع عام ازین طوفان نیست کسراب بقیعة یحسبه
الظمآن ماء [illegible] و چون امام معصوم از خطاست و حکم نبی دارد لنسبت مذهب باو
نمودن هیچ معقول نمیشود و لهذا مذهب بسوی خدا و جبرئیل و دیگر ملائکه و انبیا نسبت
کردن لحال جایز نیست بلکه فقهای صحابه را که نزد اهل سنت یقین افضل امة الاولین
و شعور صاحب مذهب نمیدانند بلکه افعال و اقوال ایشان را نا فذ میداند و حکم ایشان و اقوال و سایلهم شرعا لا غیر

مرتبه نه

مع الکفار نه بیه داشت عصمت ائمه اهل بیت خلاف معتقد چاریارهایاست و در رسانه مخصوص علامه
در انبیا الکفار نه و صاحب آنکه معظم نظر ایشان بعدم تجویز تا ویل خطیئات ایات بعد از معاصی بالاتر
جایز و وارقع شمارند و کتاب تحفه الانبیاء از تصانیف یکی از ائمه و علمای ایشان است و سید المرتضی
طاب ثراه در نقض آن کتاب تنزیه الانبیا تصنیف نموده جزاه الله تعالی عن انبیائه خیر الجزا و اکثر
از باب الزام بر شیعه ایشان را معصوم گفته پس شیعه ایشان را صاحب مذهب حق میدانند و
مصداق عباد مکرمون لا یسبقونه بالقول و هم بامره یعملون میخوانند و مذهب اهل بیت جعفر
در تحت حکم الله و سلطنه است چنانچه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود لو ان الدین
و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود در جواب کسیکه گفت در جواب کسیکه ارایت
لنا من رایت فی شیئی و در طرق شیعه از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام مستفیض است لو کان
الدین بالقیاس لکان باطن القدمین اولی بالمسح من ظاهرهما و در طرق چاریاریان از آنحضرت
لکان باطن الخفین اولی بالمسح من ظاهرهما روایت شده است و در کتب استدلالیه چاریاریان
و در ذکر مذاهب صحابه مذاهب علی و مذاهب ابن عباس و مذاهب ابن مسعود منکر ان الوضوع
است کما یقال لهذا مذهب عمر چه در حضور حضرت خالد ابن الولید از قتل مالک ابن نویره تمیمی
بر بوعی رئیس بنی حنیفه که از جمله صحابه معروفین بود و ضمیمه او و طایفه مقتولین باو او را عذر را
و حاتم بر تدین و همچنین در تکلیف اموال و سبی در اری و نسوان ایشان با وجود الکفار عمر این معنی را
بر خالد ابن ولید و بر ابو بکر نیز و در سبایا و اموال و اداء دیه مقتولین از بیت المال
اعتذار باجتهاد داشت و همچنین در اتمام عثمان نماز را در منی و مشعر و عرفات با قصر حضرت خیر
مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم و قصر ابو بکر و عمر و عثمان شش سال در اوایل خلافت خود
مبانه اجتهاد داشت و همچنین در محاربات طلحه و زبیر و عایشه و معاویه و عمرو ابن العاص با
علی ابن ابیطالب امیر المؤمنین باتفاق شیعه و سنی تقریر ایشان اجتهاد است و چه نیکو
نوشته یکی از ظرفا رساله ربط انکار نه و رساله الاعتذار فی حرب معاویه مع الحیدره الکرار با
وجود اقرار بعصمت در فروع و تقریر اجتهاد را از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم از اولی
معاذ ابن جبل در احکام از امکان تشاور بسوی ایشان روایت کنند و از کتب مطوله معتمده چاریاران در حدیث
و تاریخ عبادات نامه در اهل بیت زیاده از عهد حضرت رسالت سایر بعد عثمانیه که تنها جامع اهل مصر ذکر نموده و نوادی
بر قتل او شده و چاه باجتهاد میر بند بر نفی اجتهاد و مذاهب اجتهادیه از مطلق صحابه از مبدعات مولوی است نفی اجتهاد
و از روی قیاس از مذهب اهل بیت است چنانچه علامة المتاخرین میر سید شریف جرجانی در شرح مواقف گفته کانت الائمة
الاولی علی مذاهب المتفقین تمادی بهم الزمان و اختلفوا و تزدادوا یات علی المتفق و اختلفوا الی ان فرقها و همچنین گفته و اهل
شهرستانی شافعی در کتاب ملل و نحل و علامه دینوری حنفی نقل قیاس و اجتهاد را از مذهب ایشان نموده
و در بیک مذهب اهل بیت علیهم السلام از روی اثار شایعه ذائعه و متواتره و مشهوره

و مستفیضه رسیده است اوده اختصار در خبر حدیث برای ارباب اعتبار ذکر مینماید که حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام در رساله مستفیضه که شیعیان در عصر آن حضرت و بعد از ان در اشبانه روزی نوبت
مامور بودند است و خواندن آن بوده سوجه ساختند العصابة المرحومة المفلحة ان الله اتم لکم ما اتاکم
من الخیر و علموا انه لیس من علم الله و لا من امره ان یاخذ احد من خلق الله فی دینه بهوی و لا رای و لا
مقاییس و قد انزل الله القرآن و جعل فیه تبیان کل شیئ تا آنکه فرموده و کما لم یکن لاحد من الناس مع محمد صلی
الله علیه و آله و سلم ان یاخذ بهواه و لا رایه و لا مقاییسه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در خطبه متواتره
خود فرموده من لکن ذی قلب حبیب و لا لکل ذی سمع بسمیع و لا لکل ذی ناظر ببصیر فیا عجبا و ما لی لا اعجب
من خطاء هذه الفرق علی اختلاف حججها فی دینها لا یقتفون اثر نبی و لا یقتدون بعمل وصی و لا یؤمنون
بغیب و لا یعفون عن عیب یعملون فی الشبهات و یسیرون فی الشهوات المعروف عندهم ما عرفوا
و المنکر عندهم ما انکروا و مفزعهم فی المعضلات الی انفسهم و تعویلهم فی المبهمات علی ارائهم و کان کل امرء
امام نفسه قد اخذ فیما یری بعری وثیقات و اسباب محکمات الی آخره بر شیعه و سنی بطرق متکثره
از آنحضرت روایت کرده اند در خطبه ذم الاختلاف الفقهاء و در فتوی و حکم فقد نبتنی بالاول
رهینة و انا به زعیم ان ابغض الخلق عند الله رجلان رجل وکله الله الی نفسه تا آنکه فرمود و آن رجل قمش جهلا
المبهمات هیا لها حشوا من رایه ثم قطع به فهو من لبس الشبهات فی مثل نسج العنکبوت لا یدری اصاب ام خطا
الحدیث از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مستفیض است در رساله آنحضرت بسوی اصحاب رای و اجتهاد
اما بعد فان من دعا غیره الی دینه بالارتیاء او المقاییس لم ینصف تا آنکه فرموده و لو کان ذلک
عند الله جایزا لم یبعث الرسل بما فیه الفصل و لم ینه عن الهزل و لم یعب الجهل و لکن الناس لما
سفهوا الحق و استغنوا بجهلهم و تدابیرهم عن علم الله و اکتفوا بذلک دون رسله و القوام بامره و قالوا لا
انه ما تولوا و اهلهم و غذا لهم حتی صاروا عبدة انفسهم من حیث لا یعلمون و لو کان الله رضی منهم اجتهادهم
و ارتیاءهم لم یبعث الیهم فاصلا لما بینهم الی آنکه آنحضرت علیه السلام فرمود فاطلب ما عند الله بقیاس او رای لم
یزدد من الله الا بعدا تا آنکه فرمود ان اصحاب الرای و المقاییس مخطئون مدحضون حضرت امام رضا
ابو الحسن علی ابن موسی علیهما السلام در خطاب بمحمد ابن الحسین یا محمد ما شهد له الکتاب و السنة
فنحن القائلون به ان رجلا سال ابا عبد الله علیه السلام عن مسئلة فاجابه
فیها فقال الرجل ان کان کذا و کذا ما کان القول فیها فقال له
مه ما اجبتک فیه من شیئ فهو عن رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
لسنا من ارایت فی شیئ نیز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده لابن ابی
شبرمة ما تقول فی القسامة فی الدم فاجابه بما صنع النبی صلی الله علیه و آله
و سلم فقال ارایت لو ان النبی صلی الله علیه و آله و سلم لم یصنع کیف کان القول
فیه قال فقلت اما ما صنع النبی صلی الله علیه و آله و سلم فقد اخبرتک

بیسیم

و اما ما لم یصنع فلا علم لی به حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود لو انا حدثنا برای ضللنا کما ضل من
کان قبلنا و لکنا حدثنا ببینة بینها لنا نیز آنحضرت علیه السلام فرمود و الله لو کنا نفتی الناس
برأینا لکنا من الهالکین و لکنا نفتیهم باثار من رسول الله نتوارثها کابرا عن کابر نیز آنحضرت علیه السلام
فرمود و الله ما نقول باهوائنا و لا نقول برأینا و لا نقول الا ما قال ربنا سماعة از حضرت
امام موسی الکاظم علیه السلام پرسید کل شیئ تقول به فی کتاب الله و سنة رسول الله او تقولون
برأیکم آن حضرت فرمود بل کل شیئ فی الکتاب و السنة گفت فکررت علیه مرة او مرتین فقال
لیتدبر و بوفق فا نا نفل فلد حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود اتاه ادا و قضا
بین یدی الله عز و جل خیف یا رب عملنا بکتابک و سنة نبیک صلی الله علیه و آله و سلم و قال
الناس رأینا ربنا و نعمل بها و بهم ما ارادوا این است مجملی از بیان مذهب ائمه اهل بیت عصمت علیهم السلام
و در رساله حضرت امام رضا علیه السلام که بالتماس مأمون عباسی نوشته اند تفصیل مذهب اهل بیت
مرقوم است [illegible] و نیز اتباع فقهای مذکور این اتباع ائمه است که ایشان حقه و مذهب و قواعده
مستنبط ما را از حضرت ائمه فرا گرفته اند و سلسله تلمذ خود را باین بزرگواران رسانیده پس رتبه ائمه
نزد اهل سنت رتبه پیغمبر و صی پیغمبر است که اتباع ایشان مقصور دارند لیکن نسبت مذاهب بایشان
نمینمایند [illegible] باید دانست که تلمذ باعتبار تحمل روایت و اخذ حدیث مستلزم تلمذ در حصول
است اصطلاحیه دارد و طریقه عمل نیست روایت ابو حنیفه و مالک در مسند محمد از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام متحقق نیست مناظرات و افحامات آنحضرت است او را در منع از استعمال
قیاس بنا بر نقل چاریاریان و غیر ایشان و صاحب رجال مشکوة در باب ثالث در
ذکر ائمه اصول در ترجمه امام مالک گفته اخذ العلم من الزهری و یحیی ابن سعید و نافع
و محمد ابن المنکدر و هشام ابن عروة و زید ابن ثابت و ربیعة ابن ابی عبد الرحمن و خلق
کثیر سواهم و نام حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در آن میان نبرده و نظر بندرت روایت
او از آنحضرت و در ترجمه امام ابو حنیفه گفته و کان فی ایامه اربعة من الصحابه انس ابن
مالک بالبصره و عبد الله ابن ابی اوفی بالکوفه و سهل بن سعد الساعدی بالمدینه
و ابو الطفیل عامر ابن واثله بمکه و لم یلق احدا منهم و لا اخذ عنهم و اخذ الفقه عن حماد
ابن سلیمان و سمع عطاء ابن ابی رباح و ابا اسحق السبیعی و محمد ابن المنکدر و نافع و هشام
ابن عروه و سماک حرب و غیرهم و در ترجمه امام جعفر صادق علیه السلام در فصل تابعین
گفته سمع منه ائمة الاسلام نحو یحیی ابن سعید و ابن جریج و مالک ابن انس و الثوری و ابن عیینه و
ابو حنیفه انتهی و بیچاره مولوی فرق میانه تفقه و اخذ الفقه که معنی تلمذ است و میانه سمع
که تعبیر از تحمل حدیث است نکرده و جمع کثیر از مشایخ بخاری و مسلم بنا بر تصریحات علمای رجال
چاریاریان مانند ذهبی و مزی و ابن حجر شیعه و ناصبی و خارجی بوده اند و شیخین باعتبار وثوق در ضبط

دیگر ازکذب راویان روایت نموده اند وهیچ کونه ملاحظه ورع وتقوی ومذهب وافقه روایت نیست
باتفاق جمیع اهل علم وطا هرا مولوی خود این امر واضح را میداند اما خلاف معلوم خود را
جهة تکلیف قلب جهال وتبع کفته تا در مجالس عرس از جاهل ور کار بیچاره ومردم نماندور
نزد او نسبت اهل سنت نقل مذهب را بسوی ائمه هدی وصحابه کرام تزویر بکار کنند چه در جمیع کتب
[illegible] چار یاری در مقام اختلاف فتاوی نسبت مذهب بصحابه کبار و ائمه اطهار
نکرده الوقوع است پس این دست وپا نمودن باعث زیادت رسوائی مولوی کردیده واکر ادعای
شیعه بودن ایشانیم هم اتباع کیانی میکنند که خود را بائمه منسوب میسازند وادعای اقتدا
از ایشان میکنند نه اتباع ائمه بلا واسطه اند القدر تفاوت است که متبوعان اهل سنت در اصول
عقاید مخالف ائمه بوده اند و ائمه در حق آنها ثابت رتبه داده اند بخلاف متبوعان شیعه مثل هشام بن
و احول الطاق وابن ابی عمیر وامثال اینها که صریح در عقاید اصلیه مخالف ائمه کذشته اند وحجیت
باری تعالی و به وغیر ذالک قایلند وحضرات ائمه از ایشان تبرا نموده اند وشهادت بر بطلان عقاید ایشان
داده وبرد وعلو انها دا افترا نسبت کرده چنانچه هم این مطالب در باب سیم وچهارم از روی روایات
معتبره شیعه نقل خواهد شد بایددانست که در اتباع سقوط واسطه شرط نیست بلکه وثوق
وعدالت او شرط است زیراکه وثوق مانع از احتمال روایت سهو ونسیان ومغلوط وغیر منضبط
است وعدالت مانع از روایت غیر مقطوع الصدور دالحقیقه والکذب است وچون در مذهب امامیان
اهل بیت علیهم السلام اجتهاد واصطلاح صحیح منقطع وحرام شرعی است وفتاوی ائمه علیهم السلام در
چار صد اصل وشش هزار وهشتصد کتاب تا موراد خذ والعمل از آنحضرت علیهم السلام بعد دفعه
ب دو سایط طریق از جهت حدا در بعض عقاید اصولیه نظریه باشاعه اصل وکتاب معتبر در اعتقاد
برآن اصل وکتاب در بیان فتاوی ائمه اطیاب علیهم السلام ثبت وحکم نه اما بیحیث یقین را
در غیر آنچه از روایات معروضه براهل عصمت علیهم السلام ثبت معتقد دیده اند وحال آنکه احادیث
نهی از اتباع قول فاسد ایشان در کتب معتبره خود از روایت کرده اند در حال محمد بن جعفر باعتبار
عقاید واعمال در طبقه صحابه وتابعین واتباع ونیز در رجال صحیحین وسنن اربعه الاف کذشته است واین
لفات مفصل در کتاب صحیفه اخوان الصفا که در علم رجال الظاکتب مصنفه اسلامیه است عبارت
احتوا او بر تراجم کسیر وتفصیل احوال ایشان خواه سنی وخواه شیعی وخواه رافضی وخواه ناصبی
وخواه غالی وخواه مرجی وخواه قدری وخواه بخاری واتباع چهار یاری در فتاوی
فقهیه چهار امام خود ثابت است باعتراف خصم ودر کلام مولوی ثابت کنند که امامیه در قول بحجیم
وتشبیه تابع هشامین یا غیر هشامین بوده اند وحق نیست که اشتهار این اقوال فاسده از ایشان اتفاق
افلوح در ارادت ایشان در خدمت ائمه هدی علیهم السلام لعهد است وجه لذا سوء ارادات ائمه هدی را ائمه
هدی را مذاهب فاسده منتسبه برأت منها اند چنانچه در ترجمه هریک مبسوط وتفصیل ثابت کرده ایم بحول الله وقوته

وحسن توفیقه چنانکه کفته اند بیت ما ننده همه که شور سرکه از ملک به تعصم در شور محبت نکو شدم
وتبرا و ائمه علیهم السلام از جمعی که باعتبار رفض وعقیده ایشان را امامیه بدی دانند ومتروک کرده
مجوز نه دار جمعیکه از ثقات علیهم بوده است وبیان آن نیز در کتب اما بعد از ائمه علیهم السلام رسیده
ایشان نیز بمیل نشسته وقبول روایت ایشان میکنند بنابر احادیث تزکیه وبیان وجه جرح آن
حفظ رقاب ایشان ومولوی که بیکانه از حرف آشنایت از سترکار رنادانی تیر بکذارد اجامل
یکطرف بعلیه را ایشان است ومعظم صحابه وتابعین واتباع چار یاری تا آخر ایام وانسته بید
حقیق ودوره حقیقی وجب حقیقی وساق حقیقی ورجل حقیقی واستوا حقیقی ورویت بصری قایل اند
چنانچه این تیمیه که از اعاظم علمای مذهب حنبلی است بتفصیل دارا این مطلب شرح ونقل تفاصیل
نموده ودر محل لایق بیان خواهد شد انشاء الله تعالی وقدما معتزله از چاریاریان در تنزیه خوشه
چینان از فروع شیعیان بوده اند کما هو واضح عند اهله وقول بجسمیه هشام در مقام الزام ابو
هذیل علاف بوده چنانچه علامه شهرستانی شافعی در کتاب ملل ونحل نیز بان متفطن شده است
وافترا ایشان رت ائمه هدی علیهم السلام ائمه چار یاریان دعوی معلوم البطلان است
نعم المدعی المسیان والذی لهم التساوش متن وحقیقت امر اینست که منصب امام اصلاح
عالمست وازاله فساد پس در هر فن که قصور رایند از الکمیت فساد آید وانچه بر روش صواب
باشد بر حال خود بگذارد تا تحصیل حاصل واهمال ضروریات لازم نیاید پس حضرات ائمه در
زمان خود اهم مهمات مقدمه سلوک وطریقت را ساخته اند ومقدمه شریعت را برذمه یاران
رشید ومصاحبان حمیده خود حواله فرموده اند وخود متوجه بعبادت وریاضت وترجیت باطن وتعلیم
اذکار واوراد وتعلیم ادعیه وصلوات وتهذیب اخلاق والقای فواید سلوک بر طالبان واراده
بر طریق کرفتن حقایق ومعارف از کلام الله وکلام الرسول مشغول بوده اند وبسبب ایثار عزلت
وحب خلوت که لازم این شعبه است بعنت الثقلین باستنباط واجتهاد نپرداخته اند ولهذا
دقایق علم طریقت وغوامض حقیقت ومعرفت از ایشان بسیار مشهور شده واهل
سنت سلاسل ولایت را منحصر در ذوات مطهره ذوات عالیات ایشان دارند
وحدیث ثقلین نیز بهمین طریق اشاره میفرماید زیراکه کتاب الله برای تعلیم ظاهر شریعت کافی است وعلم
واصول که تعلق بشرع وعقل دارد در امداد فهم شریعت بسنده است حاجت بارشاد امامی نیست وانچه
محتاج بتعلیم امام است دقایق سلوک طریقت است که صراحة از کتاب الله مفهوم نمیشود وحضرات ائمه
نیز این اشاره را فهمیده عنان عنایت خود را مصروف همین امر ضروری ساخته اند وامر اول را
بطریق اجمال القا فرموده بعلم وعقل مجتهدین واکذاشته اند ولهذا باجماع شیعه وسنی کسی از
ائمه تالیف وتصنیف کتابی وتاسیس اصول وتفریع فروع واسیع علم نکرده تا بکتاب بحول الله
استفتا و واقع شده بلکه روایات مسائل واحکام در پاره ائمه منتشر بوده اند وقواعد استنباط آن درمیان

مفقود ومستور مانده بدبخت شیعه سبایه که اینهمه روایات را جمع ساخته وقواعد را تتبع جدا نوسیه
واین درسم اجتهاد را بنیاد نهادند پس معلوم شد هرچانچه نسبت مذهبی با ما معنی ندارد وهمچنان
اتباع امام بواسطه غیر مجتهد را امکانی ندارد ولهذا مقلد را در اتباع شریعت پیغمبر از توسیط مجتهد
ناکزیر است وشیعه هرچند در اول امر اتباع ائمه را ادعا مینمایند لیکن در مسایل غیر منصوصه از
ائمه علمای مجتهدین خود را مثل ابن عقیل وغضایری وسید مرتضی وشیخ شهید متبوع میسازند
وبراقوال ایشان کو مخالف روایات صحیحه اخبار نیز از ائمه باشند فتوی میدهند چنانچه در باب
فروع بطریق نمونه انشاء الله تعالی نبذی از آن مسائل مذکور خواهد شد ودر حق
تقلید مجتهدین که اقوال رو مخالف روایات ائمه بوده باشند نزد ایشان ومانع از اتباع ائمه
نکردیده پس اهل سنت را در اتباع ابوحنیفه وشافعی چه کناه لازم آید پیش از این ثبت
که بعض اقوال ایشان مخالف بعض از روایات ائمه آرند وفی الواقع این مخالفت با وصف
اتفاق در اصول وقواعد ضرری نمیکند واز خیر اتباع نمی برآرد چنانچه محمد ابن الحسن
الشیبانی وقاضی ابو یوسف شاکردان ابوحنیفه وتابعان او بوده وجاها مخالف او رفته بار
فقه انرع عن هذا القیاس در جمیع مذاهب شرح باید دانست که مولوی در این داستان
تدلیس بکار برده که بیشتر عوام شیعه را بآن فریب توان داد اما اکثر امامیه را امام معصوم منصوص
در صحف عهد قدیم وعهد جدید بنی اسرائیل وانبیا وماضیین سلام الله علیهم اجمعین ودر
احادیث صحاح سته مخالفین وکتب متواتره ائمه سابقین از هر خبر وفرد افراد زمان تکلیف
از وراء ناقلین وحاملین دین مبین موجود است وهر چند نسبت بااهل زیغ وتشکیک در تب
در احتجاب واستتار مانند مکث نبی مختار در غار است صلی الله علیه وآله وسلم اما اوراج
دعوات وسفرا و معتمدین در اصقاع واعصار غیر مفقود تا باید توفیقات رحمانی وعنایات
ربانی صاحب الزمانی قشع این ضباب نزد ایشان اسهل از دفع ظنین ذباب است الا آنکه
الشیطان کان ضعیفا پوشیده نماند که نقل مولوی رکیک بدونه از ائمه معصومین علیهم السلام متینه
بر نادانی اوست کتاب نهج البلاغه جامع خطب مرتضویه است که معالم توحید ومسالک تقدیس
ومواعظ وحکم تجرید غیر متناهیه را در بر دارد وسفر جامع جمیع آن خطب در کتب معتبره قدما باب
موجود است وکتاب مصباح الشریعه ومفتاح الحقیقه صد باب در بیان معظم اصول توحید واعتقادات
در خلاق وتسلیک الی رب البریات انفع واجمع کتب موجود است وکتاب التوحید در چهارمجلس
که راوی آن مفضل است در اثبات مبدء وتوحید او تعالی شانه برهانی اتم واوثق ودر فن کتاب القصیده
وکتاب فقه الرضا علیه السلام در بیان عبادات ومعاملات وعقود وایقاعات از اشهر کتب موجود است
مرتضویه وحسینیه وسجادیه وباقریه وصادقیه وکاظمیه ورضویه وتقویه ونقویه وعسکریه دقایقیه
افاضل النعمه در بیان مراتب اخلاص وعبودیه وخالص اشعه انوار شریف ولوامع ودرر تجلیات دهر

از حقوق آن معجزاتست قالع کفر ونفاق لها قال علیه السلام الهی متی غبت حتی تحتاج الی دلیل
یدل علیک ومتی بعدت حتی یکون الآثار هی التی توصل الیک یکون لغیرک من الظهور ما لیس
لک حتی یکون هو المظهر لک عمیت عین لا تراک ولا تزال علیه رقیبا وخسرت صفقه عبد
لم تجعل له من حبک نصیبا ولنعم ما قیل بالفارسیه ویدا کور دجهان برآفتاب معلوم است
که تا فقدان عقاید واصول وفتاوی چهار امام غیر از اتباع او نیسته اند اکر کسی خواهد فقه ابو
حنیفه را بروایت شافعیان یا فقه مالک را بروایت حنفیان یا فقه شافعی را بروایت مالکیان
یا فقه احمد ابن حنبل را بروایت شافعیان وحنفیان ثابت کند غیر المسئله چند در مقام نقل
اختلاف مطلق از عهده اثبات فقه تمام برای یکی از این چهار امام بر نخواهد آمد پس طریق نقل
هر ملت ودینی ومذهبی اینست منحصر در تصدیق معتقدان روایات صاحب آن ملت ودین ومذهب است
وچون حاملان فقه ائمه اهل بیت علیهم السلام است وناقلان فتاوی ایشان را جمع کنیم در صدر
اول وطبقه تحتانی اضعاف مضاعف از ناقلان فتاوی ابوحنیفه ومالک بیشتر اند چه جای فتاوی
شافعی واحمد که در عصر خود کمنام بوده اند وتقلید نکرده اند چار یاریان مسائل فرعیه را از ائمه
اهل بیت علیهم السلام مستلزم عدم آن مسائل یا عدم نقل شیعیان ایشان از ایشان نیست فان
یکفر بها هولاء فقد وکلنا بها قوما لیسوا بها بکافرین واما مخالفت ابن ابی عقیل مثلا در بعض از
فتاوی احادیث ائمه هدی علیهم السلام را پس هرچند از راه عدم قدرت او بجهت برانظار مرا نکی
آنقدرها راه نیافته بخطا در مسائل اجتهادیه را در فقه مروی امامیه کتب او را بالمره مهجور نموده اند
ونقریحات ایشان در حق او در ترجمه او در کتب مبسوطه موجود است وبرای اتمام حجت بر خصم
در محل لایق انشاء الله تعالی ایراد خواهیم نمود واما ابن غضایری پس او احمد بن عبید الله غضایری است
وتصنیف منحصر در کتاب الممدوحین والمذمومین در مدح وذم احوال رجال است ومطلقا در ابواب
فقه از وی قول در کتب مطوله ومختصره امامیه مذکور نیست شمردن او را در اصحاب اقوال
وفتاوی از غایت نادانی از احوال رجال امامیه است اما سید مرتضی طاب ثراه
پس اجتهاد واصطلاح در مسلک آن بزرکوار از اعظم کبایر است وعبارات او در کتاب شافی
در جواب کتاب مغنی در هندوستان موجود است واما شهید اول بیچاره بتقریب شام مکین
بودن با وجه بزرک مخالفان برآمدن وجب ظاهر تجویز اجتهاد نمودن از شر آن مکان
محفوظ نماند ویکسال آن بزرکوار در حبس داشته وآخر بنهایت زجر کشتند وجثه مبارکش را
سوخته بربا داده اند تخلیف اذ کان لم یتشبه بهم واما میه واضحه که معروف با اهل علم و
محدثان امامیه اند واحدی ایشان را از بابت تمانع اخبار ریب نمیکویند مستقلال اجتهاد را
در احکام فرعیه هرچند مدعی تشیع باشند منحرف از منهج سنی میخوانند وسنگ رد او را برادر
شغال میدانند واین بیچاره بعا عف در کتاب نهیبة المرتاد فی ذکر نفاة الاجتهاد وحده برجمایت آن اعود

نقرین همت را از بزرگواران طریقه حقه معصومیه علیهم السلام امثال شیخ ابو عبدالله محمد ابن محمد النعمان المفید
والسید المرتضی والشیخ ابو جعفر محمد ابن الحسن الطوسی و محقق اول ابو القسم و علامه الشیخ حسن ابن
یوسف ابن المطهر الحلی و شهید اول نور الله ضرایحهم الشریفه نموده ام و عبارات خاصه ایشان را از کتب
مشهوره ایشان نقل کرده ام و بر اقتدار بر طریقه امامیه بتعلیم ائمه معصومین علیهم السلام معرفت
رجال بحق است نه معرفت حق برجال و لیس بین الله و بین احد من خلقه قرابت و احتیاط در
ترتیب احادیث صحیحه تمییز اخبار مرضیه و آثار قویه و بیان تعمیم عام و تخصیص خاص و اطلاق مطلق
و تقیید مقید و نسخ ناسخ و ارتفاع منسوخ و تفصیل مجمل و کشف معضل بنا بر قواعد عربیه و تعارف
لسانیه داخل افراد اجتهاد و متنازع فیه نیست اتراز اجتهاد در اخبار همی کویند و درایت الحدیث
هیهنا منه چنانکه حضرت فرموده انه حدیث تدریه خیر من الف خبر ترویه نسبت انا با اجتهاد دادن
و تشبیه عامه از باب اتفاق لفظ و اختلاف معنی است بیت آن یکی شیر است کادم میخورد
وان دگر شیر است کادم میخورد تفریع مسائل شرعیه بر قواعد مصالح مرسله و استحسان و قیاس
و مفاهیم و ملازمات بعیده و افراد غیر جنس الفرعیه کی و اجرای کلیات منصوصه الکلیه
در افراد جنسیه الفرعیه کی و ادمغه بر متتبع کتب اسنه لائیه قدماء و فریقین و مطلع بر کتب اصول
ایشان در نهایت وضوح است و بنده و ازان در محل لائق خود اهرا اتمام اث و الله تعالی السید
مرتضی طاب ثراه در کتاب شافی فرموده قال صاحب الکتاب بعد ان ما نعرفه من حال من
حال من تقدم من الائمه یمنع من هذا القول لانهم کانوا لا یمنعون الاختلاف والاجتهاد
والثابت عن امیر المؤمنین انه کان لا یمنع من ذلک بل کان یخبر بمن یلی نفسه ان الذی
ان یحکم و یقتدر یولیه الامور و کان یرجع من اجتهاد الی اجتهاد و یخالف مذاهبه علی ما ظهرت الروایه
و کل ذلک یمنع فی هذا الجنس من التعلیل انتهی کلام صاحب المغنی القاضی احمد بن عبد الجبار المعتزلی
بعد از آن سید در جواب او فرموده یقال له هذا الکلام فی نصرة الاجتهاد و جعلت لا یستقیم … لا موضع له
هذا غیر انا لا نکاد من الکلام فیه … اعتقده انه قولک ان امیر المؤمنین علیه السلام و غیره من الائمه
علیهم السلام عندک کانوا لا یمنعون من الاختلاف والاجتهاد و المعلوم من حالهم خلاف ما ادعیت لان
الثابت عنهم علیهم السلام و عن امیر المؤمنین خاصه مناظرة اهل النفی و مطالبتهم بالرجوع الی الحق
ولیس یجب من ینتهض فی المنع الکثر مما ذکرناه الی المنع بالقهر او الضرب او الحبس اذا کان
مما لا یحسن استعماله مع اهل الخلاف فی کثیر من الاصول فلا دلالة لا یستعمله مع اهل النفی فی الفروع فمن ادعی انه
سوغوا الاجتهاد فی الفروع من حیث لم یظهر منهم فی المنع من اکثر من المناظرة والمحاجة والدعاء والترغیب
کمن ادعی انهم سوغوا الاختلاف فی الاصول لانهم منعوا فی کثیر منها هذه الطریقه و ما یؤید ما ذکرناه فی انکار
القوم علی من خالفهم ما تظاهرت به الروایه عن ابن عباس من قوله من شاء باهلته فی باب العول و قوله الا یتقی الله زید بن
ثابت یجعل ابن الابن ابنا و لا یجعل اب الاب ابا و لهذه الاخبار امثال کثیرة معروفه و اما تولیه امیر المؤمنین

علیه السلام اهل النفی فی هذا المذهب فما نعرف من ولایته من نقطع بما فی خلافه له و لو ثبت ذلک لم یمنع ان یکون علیه السلام
علی وجه الاستصلاح والسیاسه والظاهر من احواله انه فی حال ولایته الامر لم یکن متمکنا من جمیع مراداته و
مع هذا الکشف قوله انا والله لو ثنیت لی الوساده لحکمت بین اهل التوریة بتوراتهم و بین اهل الانجیل بانجیلهم
و بین اهل الزبور بزبورهم و بین اهل القرآن بقرآنهم حتی تزهر کل کتاب من هذه الکتب و یقول یا رب ان علیا قد قضی
بقضائک و قوله علیه السلام و قد سأل قضاته عما یقضون به فقال اقضوا کما کنتم تقضون حتی یکون الناس
جماعة او اموت کما مات اصحابی یعنی ما تقدم موته لهال ولایته من اولیائه و شیعته الذین قبضهم الله تعالی الیه
و هم علی حجة التمسک بالتقیة فی الرجوع من اجتهاد الی اجتهاد و غیر معلوم منه صلوات الله علیه و اکثر ما یرویه
المخالفون حدیث عبیدة السلمانی و قد سأله عن بیع امهات الاولاد فقال کان رأیی و رأی عمر ان لا یبعن
و رأی الآن ان یبعن و قول عبیدة له رأیک فی الجماعه احب الینا من رأیک فی الفرقه و هذا
خبر واحد و قد رواه اکثر الناس و حملوا له طریقه و لو صح لم یکن معنی لا اجتهاد والذی یجب حمله علیه
یمکن علی هذا ان یکون حسن التقیه بوجوه لانه فی بعض الاحوال ان یکون اظهر ما اظهره عمر لما علمه فی ذلک
من الاصلاح ولما زال ما یوجب اظهار الموافقه اظهر المخالفه الی ان قال العباره و در ضمن جواب دیگر فرموده
و اما الاجتهاد و القیاس فقد بینا بطلانهما فی الشریعه و انهما لا یثمران فائدة و لا یثبتان علما و لا ظنا
فضلا من ان تکون الشریعه محفوظة بهما و نیز در کتاب الانتصار در مقام الزام مخالفان مما یجب علمه ان
حجة الامامیه فی جمیع ما انفردت به او شارکت فیه غیرها من الفقهاء هو اجماعها حجة قطعیة و دلالة موجبة للعلم
فان انضاف الی ذلک ظاهر من کتاب الله تعالی او طریقة اخری توجب العلم و تثمر الیقین فهی فضیلة و
دلالة تنضاف الی الاخری والا ففی اجماعهم کفایة و انما قلنا ان اجماعهم حجة لان فی اجماع الامامیه
قول الامام الذی دلت العقول علی ان کل زمان لا یخلو منه و انه معصوم لا یجوز علیه الخطأ فی قول ولا
فعل فمن هذا الوجه کان اجماعهم حجة و دلیلا قاطعا و قد بینا صحة هذه الطریقه فی مواضع من کتبنا و در شافی
فرموده ان قالت العامه اذا کان الاجماع عندکم انما کان حجة لان فیه المعصوم الذی لا یجوز علیه الخطأ
لان العمدة فیه قول المعصوم فی جملة اقوال المجمعین عملا بهذا الدلیل فان کان الاجماع الذی
تدعونه اصلاحه هو هذا … علیه والا فلیس بحجة عندنا انتهی و اما شیخ شهید طاب ثراه
پس در کتاب ذکری فرموده است در بیان اولویة اتباع مذهب امامیه
الثانی مع اتفاق الامه علی طهارتهم و شرف اصولهم و ظهور … انتهی مع تواتر الشیعه
الیهم فی النقل عنهم بما لا یسع … الی انکاره حتی انه کتب من اجوبة مسائل ابی عبد الله
علیه السلام اربعمائة مصنف لاربعمائة مصنف و دون من رجاله المعروفین اربعة الاف
رجل من اهل العراق والحجاز و الخراسان والشام و کذلک عن مولانا الباقر علیه السلام
و رجال باقی الائمه علیهم السلام معروفون مشهورون اولوا مصنفات مشتهره
و مباحث متکثره قد ذکر کثیرا منهم العامه فی رجالهم و نسبوا بعضهم الی التمسک باهل البیت

علیهم السلام و بالجملة اشتهار النقل والنقلة عنهم علیهم السلام تزید اضعافا کثیرة عن النقلة عن کل
واحد من رؤساء العامه والانصاف یقتضی الجزم بنسبة ما نقل عنهم علیهم السلام …
فالانکار بعد ذلک مکابرة محضة و تعصب صرف و محقق است که خلاف قدمای امامیه و محققان ایشان در
مقام غیر تقیه منشا اختیار یکی از افراد تکلیف است از باب تسلیم تارة و از باب ترجیح احسن و اعم تا
و این غیر از اختلاف و خلاف … است و در مراعات قواعد و اصول مخترعه
و الغای آن در اختیار بعضی از آن بر بعضی و فی الحقیقه مذهب حق اهل بیت در اجتهاد و آن
اصحاب فعلیه و زرارة آن اخذ علیه و زرار آن است و مبنای آن بر اسوة نبویه حصر حرکات
و سکنات در حیز امتثال امر و نهی ملک متعال است چنانچه تنزیل مجید در خصوص
ساکنان بلد … جز داده عباد مکرمون لا یسبقونه بالقول و هم بامره یعملون و قیاس
من لغت غیر امامیه بر خلاف امامیه بعضی از اخبار معصومیه را در صورت حمل بر تقیه
قیاس مع الفارق است زیرا که حمل بر تقیه نه بمعنی اطراح خبر است بالمره بلکه بمعنی
اقتصار بر نص است در مورد خاص آن که دار تقیه باشد من غیر تعمیم الحکم مطلقا تمت و ابن الاثیر جزری
صاحب جامع الاصول که حضرت امام علی ابن موسی الرضا مجدد مذهب امامیه در قرن ثالث
گفته است شرح باید دانست که ابن الاثیر حضرت امام رضا علیه السلام را مجدد مذهب
امامیه در رأس مائه ثانیه شمرده زیرا که وفات آنحضرت در سال دویست و سه هجری بهم باتفاق
اهل سیر پس معلوم است که خود مولوی در این عبارت غور نکرده و در مقام اضطرار
از ضیق مخرج در جواب صحیح تاریک تار ریکاند اخته تمت پس مرادش این است که امامیه
مذهب مدون خود را با دیگر … دارای دقت … مذهب خود را دانند چنانچه گویند
علقمه در تابعین و عبدالله ابن مسعود در صحابه بانی مبانی مذهب حنفیه اند یا گویند که نافع
و زهری در قرن تابعین و عبدالله ابن عمر در قرن صحابه بانی مبانی مذهب مالکیه بوده اند و اینهم
ابن الاثیر نوشته بنا بر زعم امامیه و معتقد ایشان نوشته است چنانکه مجدد آن
بنا بر اعتقاد و زعم آن مذهب نوشته نه آنکه فی الواقع چنین بوده شرح باید دانست
که امام جزری در فن تنقیح حدیث و فن سیر و انساب از ثقات و مشاهیر ائمه فن است
باتفاق جمیع چاریاریان بلکه شیعیان نیز و بنا بر این تا دلیل … شیعیان را که گونه
نسبت حنفیان و مالکیان در انتساب مذاهب خود با امام ابوحنیفه و امام مالک نیز …
افترا است و ایشان شاگردان امام جعفر صادق علیه السلام بوده اند و تشیع بعض …
بوده اند و در مقام تقیه و خوف کاهی اظهار موافقت با مخالفان نموده اند و اینکه شاهد
از کلام ایشان مرجوح است قاضی میر حسین میبدی در شرح دیوان مرتضوی از امام ابو حنیفه
نقل کرده شعر حب الیهود لآل موسی ظاهر و ولاؤهم لبنی امیة بادی و امامهم من نسل هارون الالی

بهم اقتدوا و لکل قوم هادی و کذا النصاری یکرمون محبة لمسیحهم نحو … الاعواد فمتی توالی آل
احمد مسلم قتلوه او سموه بالاعادی هذا هو الداء العضال لمثله ضلت حلوم حواضر و بوادی لم یحفظوا
حق النبی محمد فی آله والله بالمرصاد … و علامه جار الله زمخشری در تفسیر کشاف در تفسیر قوله تعالی و لا ینال
عهدی الظالمین گفته ان ابا حنیفه کان یفتی سرا بوجوب نصرة زید ابن علی ابن الحسین رضی الله عنه و حمل المال
الیه و الخروج معه … و امام واقدی گفته در ترجمه مالک کان مالک یأتی المسجد و یشهد الصلوة و الجمعة
والجنائز و یعود المرضی و یقضی الحقوق و یجلس فی المسجد و یجمع علیه اصحابه تا آنکه گفته ثم ترک ذلک کله فلم یکن
یشهد الصلوات فی المسجد ولا الجمعة ولا یأتی احدا یعزیه ولا یقضی له حقا فاحتمل الناس ذلک حتی مات علیه
و ربما قیل له فی ذلک فیقول لیس کل احد یقدر ان یتکلم بعذره و امام ابو حامد غزالی نیز آن عبارت
در کتاب العزله احیاء العلوم نقل نموده و امام ابن جریر طبری در تاریخ خود گفته و علامه سبط امام ابن
جوزی کلام او را در کتاب تذکرة الخواص الامه فی معرفة الائمه آورده باین عبارت
استفتی مالک ابن انس فی الخروج مع محمد و قیل له ان فی اعناقنا بیعة لابی جعفر فقال مالک
انما بایعتم مکرهین و لیس علی مکره یمین فاسرع الناس الی محمد و لزم مالک بیته
و ما خرج منه و شیخ محمد ابن ابی بکر المعروف بابن ناصر الدین در کتاب التبیان لبدیعة البیان
گفته ابن الاثیر و هو علی ابن محمد ابن محمد ابن عبد الکریم ابن عبد الواحد الشیبانی الجزری ابو الحسن
ابن الاثیر ابو الکرم المنعوت بالعز تا آنکه گفته و کان حافظا ثقة اخباریا لغویا من البلغاء و کثیر الفضلاء
جنیبش مجمع الفضلاء وله من المصنفات کتاب اسد الغابه فی معرفة الصحابه واللباب فی مختصر الانساب
و نیز در ترجمه او عبارت چاریاریان گفته اند و کان اماما فی علم الحدیث و ما یتعلق به حافظا للتواریخ
له مصنفات منها کتاب کامل التواریخ تا آنکه گفته وله کتاب اخبار الصحابه فی ست مجلدات و هرگاه
چار … ثقه مضبوط الحال والروایه بضبط این عقده که ثقه باتفاق چاریاریان و زیدیان
و امامیان بوده و خود نیز امامی نبوده که متهم باشد در وضع این داستان ثبت مذهب
امامیه و صحت انتساب مذاهب چارگانه چاریاریان بطریق اولی غیر ثبوت خواهد بود
زیرا که از ابو حنیفه کتاب مدون از باب الطهارت الی باب الدیات در فقه موجود
و متداول نیست و ناقلان فتاوی او در طبقه اولی و صدر اول منحصر در صاحبین اند
بیت میان ماه ما تا ماه گردون تفاوت از زمین تا آسمان است و امام
شهرستانی که … اعتقاد فرق اسلامیه خصوصا چاریاریان در فهم …
فرق مذاهب اسلامیه بر نقل اوست در کتاب ملل و نحل گفته
کانت الامامیه اولا علی مذاهب ائمتهم گفته و در زمان غیبت بفرق ایشان را
بسوی معتزله و اخباریین نسبت و درین زمان معتزله امامیه را اصولیین و اجتهادیین
… منه و اخباریین نیز سلفیه ایشان است … و اهل العلم بوده اند دعوی

اتحاد و عقیدهٔ ابوحنیفه با عقیدهٔ حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از مضحکات است و محال
الکه نا قلان عقاید ابوحنیفه او را از ائمهٔ مرجئه شمرده اند و قول بقیاس از وی شایع و متداول است
و نفرت از رای و تعبد بقیاس از ضروریات مذهب حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است
اما صاحب فن منتطلع از احوال سلف کما هی با جاهل عنود و جحود چه کند اگر کسی گوید که جدار
الکعبة البیت الحرام حق است از کی که کعبه همین خانه واقع در تهامه است چارهٔ چنین عنود و از
حضرت مولوی اگر باید پرسید فما کان جوابه فی اثبات کون الکعبة هی هذه المعروفة الآن
فهو جوابنا فی صحة انتساب مذهب الامامیة الی الائمة اهل البیت علیهم السلام و هر گاه خلاف ابوحنیفه
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را مانند خلاف ابو یوسف مر ابوحنیفه را میبود باید
علمای رجال و علمای مذهب و سیر ابوحنیفه از رجال امامیه شمارند چنانکه ابو یوسف از رجال مذهب
حنفی شمرده اند و اذ لیس فلیس متن کید سیصد و هشتم الکه علمای ایشان در مؤلفات خود
از کتب اهل سنت و جماعت روایاتی که مرهم طعن در صحابه است نقل کنند و باک ندارند
نمایند بر عدم ثقات ایشان خلافت را و این کید ایشان بزعم خود اعظم مکاید است
و فی الواقع باین حیله بسیاری را از جادهٔ حق منحرف ساخته اند و تفصیل آن اخبار و روایات
ان شاء الله تعالی در باب مطاعن بیاید و در آنجا معلوم شود که آن اخبار و روایات اصلا
با مدعای ایشان مساس ندارد و غرض ایشان از آن حاصل نشود و جواب اجمالی که مقتضای
این مقام است از آن روایات و اخبار تمسکا الزام اهل سنت میخواهند پس لابد
جمیع اخبار صحیحه ایشان را معتبر کنند و از آنچه از مناقب و مدایح صحابه و خلفا نزد ایشان متواتر
مقبول است نیز پیش نظر دارند و عند التعارض القطعین بوجوه ترجیح که در علم اصول مقرر است دفع
آن نمایند و اکثر را بر اقل و اظهر را بر خفی و موافق عمل و اعتقاد راوی را بر مخالف آن حکم
سازند تا بعد از جمع و تطبیق و ترجیح و تصویب مستنتج شود و آن عین مذهب اهل سنت خواهد بود
نه آنکه فقط روایات فاسده را که اکثر آنها موضوعات و ضعاف اند و بر خرافات دعوی نفس روایات
جمهور و مع هذا ماول و محمول بر محامل صحیحه منظور نمایند و از متواترات و قطعیات اغماض
نظر کنند چنانچه معمول این فرقه است شرح پوشیده نماند در جمع بین الاخبار بوجوه ترجیح که علم اصول
مقرر است حواله نموده و باید از دو رسیده مراد از احادیث سید البشر صلی الله علیه و آله و سلم که ذکر امت را
در جمع بین احادیث و سنته و اخبار و آثار صحابه و عترت امر بارجاع باین تراجیح موضوعه مبتدعه فهمیده
در صدر خلف و اصحاب و تابعین و تبع تابعین بلکه تا مایه رابعه هجریه در اسلام از آن اثری نیست و تا نیاید
این اصول مقرره هیچ مسئله از ... این ... تقریرها وجهة تقریرها و دلیلا ضلها و اگر از خلق تا ما
للتراب و رب الارباب ... دین حق ... علی الفعل ...
الابتا ... ایی اصول مقرره ...

استقراء تام و علم متتبع متون و شروح و حواشی و حواشی الحواشی مشحون است از اختلافات کثیره و ادعا
و قبول اکثر دو فی فتاء و خلاف و نقد بیگانه و خیرات ع فهذه نبذه او را شارب التم بالتسم و درایة انکه اکثر را
بر اقل راجح شمرده و اول کتاب الله و سورهٔ بقره را تا آخر تصفح نماید جا بجا مدح قلت و قلیل و ذم
کثیره و کثیر است و کثرت بهائم و درد و دام و هوام نسبت بانسان و کثرت کفار نسبت
بمسلمین و کثرت مبتدعین نسبت باهل سنت و کثرت طالحان نسبت بصالحان و کثرت
جهال نسبت بعلما و کثرت کذابان و اهل هیاکل و نادانان نسبت بصادقان و عاقلان
اول دلیل است بر بطلان این ترجیح قال تعالی ان تطع اکثر من فی الارض یضلوک عن سبیل الله
الآیة و قال و لکن اکثر الناس لا یعقلون و قال و ما آمن معه الا قلیل و قال و قلیل من الآخرین
و قال و قلیل من عبادی الشکور و این ... در کتاب مصادر الانوار و کتاب فتح الباب ...
ذم کثرت و مدح قلت را جمع نموده ام از قدمات ... عزم لم یهتدی ... پس این اول
افادهٔ مولوی بنا بر اصول مقرر نزد چار یاریان مخالف ... آیه محکمه است اظهر را بر خفی راجح شمرده
گذاشته و گفته که اظهریت معنی اضافی است اظهر در نزد مستدل یا مستدل علیه یا بالاتفاق و همچنین
اظهریت زیادت ظهور در مقابله بطلان است تارة کما هو عند اصحاب الحقیقة والتحقیق و در مقابل
نص صریح است اخری کما هو عند اصحاب الاصول الوهمیة والقشور و همچنین اظهریت نسبت بحال
یا مقول فیه یا ناقل یا سند یا مستدل علیه و این غیر از وجوه اول است پس اگر اظهر بالاتفاق را خواست
مسلم اما چاره در مولوی بر نمیکند و اگر مطلق خواسته در جمیع ممنوع است در هر یک از خصمین را میرسد
که بحیله از حیل صناعات مدعای خود را اظهر نماید و ساده دلان گفته موافق عقیدهٔ خود را از ابواب
دعوی است محتاج باثبات است عقلا و شرعا و نقد ما خلاف عقیده و عمله را از باب الاقرار دانسته
و اقرار العقلاء علی انفسهم جایز از مسلمات است و ... هر گاه شاید بر دعاوی شیعیان
در کتب صحیحه و روایات معتبره چار یاریان بهر سه طرح چار یاریان عمل مقتضی ...
باعث ضعف احتجاج با آن خصم چار یاریان را بر ایشان عذر شود و الا یهود و نصاری و مجوس ...
که بگویند که آیات دالّه بر نبوت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم در عهد قدیم و عهد جدید
در نفوذ اهل کتاب محفوظ و معتبر است موافق عقیدهٔ اهل کتاب نیست بنا بر معنی که مسلمانان حمل
نموده اند و در عهد ادنی و ... پس حجت اهل اسلام بر اهل ملل نخواهند بود فما کان جواب
المولوی للمجوس والیهود والنصاری فهو جواب الشیعی للمولوی و اما طعن مولوی در آن اخبار بسبب ...
پس اگر اخبار آحاد من حیث هی صالح للتعبد است ضرورت چاریاریان خلافی ... والامامیة و السلف
منهم الی الآن و ثانیا آحاد بودن بحسب الفاظ و طرق منافی با تواتر معنوی نیست و در آن اخبار ...
و ثالثا دعوی تواتر در طرف مقابل پس بر خلاف نصوص ائمه فن در روایات المحدثین چار یاریان که
برای اخراج مثال جهت حدیث متواتر سر گردانند و شرایط چند را در آن مرعی نداشته اند که از عهده ...

ان شاء الله تعالی در محل تفصیل که مولوی ... صفت الشیعه در آید شیر تقریر ... خود را بگوش هوش اهل عرفان
خواهد رسانید و اما اعتقاد او بر تأویل و حمل بر محامل صحیحه نپنداشته پس با وجه عدم جریان
تأویل در نصوص هر یک ... این باب است ... تحقیق بر مطلع در هیچ صاحب سنتی بر مبدع
... کتاب و سنت تمام نخواهد شد و در ... فایده تمسک و کتاب ... است نعوذ
بالله من الخذلان و اما نسبت او اغماض امامیه را از متواترات با وجود ... مکابره ایشان را
چار یاریان در نفی حجیت آحاد و انکار آن در متواترات مطلقا خصوص در امامت و امثال
آن که نزد ایشان از اصول دین است از قبیل تشنیع نصاری بر بعض در شرب خمور مثل این الحق
... از لم تسبح ... متن و این صنع ایشان بدان ماند که شخصی
زلات انبیاء علیهم الصلوة والتسلیمات از قرآن مجید التقاط نماید مثل و عصی آدم ربه فغوی
و سؤال حضرت نوح در حق پسر خود و کواکب را پروردگار خود گفتن و بدروغ نسبت دادن شکستن بتان
بت بزرگ گفتن و خود با خلاف واقع بسیار روا نمودن که از حضرت ابراهیم صادر ... و قتل قبطی
از حضرت موسی و کشیدن ریش حضرت هارون که برادر کلان و پیغمبر بود ... و تحقیق که
از حضرت نیز بوقوع آمده و گناه حضرت داود در مقدمه زن اوریا و علی هذا القیاس و گوید که
قرآن مجید مطاعن و مثالب انبیا بتواتر و قطعیت ثابت شده پس انبیا مستحق تبعیت نبوده اند
و ایشان را نیک دانستن خلاف قرآن کرده است و این شخص ... تمیز ... نفهمید یا فهمیده و خط
شقاوت بر دیدهٔ عقل او کشیده که نصوص قطعیه متواتره بشمار در قرآن از مدایح و بیان خوبی های
حال و مآل این بزرگواران و جا بجا ثنای ایشان واقع است اگر در قضیه یا کلمه عتاب بر ایشان برای
عبرت دیگران هم باشند و ایشان را تأدیب و ارشاد نموده باشند معارض و مناقض آن قطعیات
کثیره نمیتواند شد و لا بد از تأویل است ... مرتبه ایشان که بالقطع ثابت است نباشد بلکه اگر
کسی خواهد آیات متشابهات که دال بر جسمیت و لوازم جسمیت باری تعالی باشند و از وجه ...
اثبات اعضا و اجزای برای ... باری تعالی نماید از قرآن شریف بر آرد و در حق او تعالی جمیع
نقصانات ثابت نماید و گوید که موصوف باین صفات لایق الوهیت و شایان خدائی نیست جواب این
شبهات ... جز اینکه ع حفظت شیئا و غابت عنک اشیاء و این کید شیعه
چه قدر ماند بحکایت ... که در مقام انکار نماز باین کلمه تمسک میکرد یا ایها الذین آمنوا لا تقربوا الصلوة
چون او را گفتند که سیاق و سباق این آیه را بخوان و آیات دیگر را مثل اقیموا الصلوة و لم نک من المصلین
نیز ملاحظه کن در جواب گفت که ما را بر تمام قرآن که عمل ... است اگر یک کلمهٔ آن عمل نمائیم غنیمت است شرح
باید دانست که چون برهان قاطع عقلی با تواتر ... سمعیه بر عصمت صاحبان مقام نبوت و رسالت صلوات الله علیهم
دلالت کامل قائم است ... و عصیان معنی اضافی است ... تشکیک باعتبار رشد و ضعف ... تا نیا
مر همچنین ... آن آیات ... امام عوام ... مأمور گردید با وجه بلکه

اکابر آن مقام مشهود که در آن حقیقت ... و عصمت تأویل از شأن به سوء ادب قابل نیست اما اعمال
آدم علیه السلام پس بلا خلاف در تناول از شجره منهیه بعد نهی لا تقربا و در آن صیغه نهی از
لازم بعد باعتبار رغد را از لزوم که تناول باشد و در واقع ... عقلیه بعد و سوسه ... تناول
از خشیه ... بدون آنکه ... معنی القرب نسبت این داستان گردیده و ... در این میان
از آنکه حضرت در جنت بعد که دار تکلیف نبود و نزد محققان آن جنت طبیعت است نه ... در شأن
ظهور الاشیاء فی صور حقایقها که اقلیم ثانی است باعتبار ... فوق الاقلیم الاول ...
بعالم مثال و ... است و این میان طبیعی ... استحقاق هبوط در اقلیم ناسوتیه ...
که دار تکلیف ... است در واقع ... از ... در ظلمت ... و آتش ...
که مظاهر صفت جمال اند آتش حسرت و ندامت است که در مقام تکوین و تفرقه باعتبار ...
امکانی بالذات و ذات امکان خاص ... آتش ... که مرایای
... جلال اند آتش حرمان و ... جسمانی است که مغیر و صفت غالب ... است و کسیکه در کوره لطیف
محتاج ... در کوره کثیف نیست ... با آتش صفرا میانه ... که تا ... لطیف
... لطیفه است ... غذا را در بوته معده میانه ... تا لطیف از اجزای
تطورات کیموسی و کیلوسی صرف بدل ما یتحلل اعضا سازند و ذلک تقدیر العزیز الحکیم و بر هر
تقدیر قبول توبه حضرت آدم علیه السلام در نفس کتب و صحف سماویه عموما و در قرآن مجید در
مواضع عدیده تصریحا موجود است و چون در حق اشخاص که بعد از انتقال حضرت ختمی مرتبت صلی
الله علیه و آله و سلم از دار دنیا ... نکث بیعت غدیر نموده و امیر المؤمنین را ...
و ... با مارت خود نموده بعد از ارتحال از دنیا نیز بر خلاف سنت ختمیه باعتراف خصم
نفس خلیفه از خواهش نفس خویش کرده دار دنیا بود که ... تکلیف است اولاد و عصبیت ...
کسبیه را دیه بود و بالاتفاق ثانیا و عصمت مفقود بود در ما ... الاجماع ثالثا و صدور ...
و توبه معدوم را ابدا و قبول توبه غیر وارد در کتاب و سنت فاش پس این مثال غیر مطابق
با ممثل له گردید و کید مولوی شیطان ... ان کید الشیطان کان
ضعیفا و اما داستان حضرت نوح علیه السلام پس آن نیز بسبب غفلت از غور در معنی
اهل موعود النجات ... بر ظاهر آن چنانچه حضرت آدم علیه السلام در صیغه
لا تقربا ... با چوب دراز خوشه را کشیده نظم آن چوب دراز
آز ... بود ... آتش هیچ نبود ... درکف آید پس قرب و سواس رخ نماید و این
غفلت خاص از طبیعت ... بر بیت جز بارقه شهود محض ... نبود و نیست
و این غفلت خاص هیچ ضرورت در ... برق و نورات ... تقدیر چون مقرون با نابه گردید
و وصمت اصرار ندید نفس بقبول توبه رسید و هر از عاصیان تا مفارقت از دنیا اتفاق دولت و دشمن

دو بود قبول آن سالبه با نتفاء موضوع بود پس چه مناسبتی درین میانه لا حول و لا قوة الا بالله و اما حضرت
ابراهیم علیه السلام پس مطلق از وی رجوع بعجائب بد و نسبت ربوبیت بزهره و ماه و خورشید
در مقام استفهام توبیخی بود بر آن سه کرده که در باب زمین بعد از پرستاران نا امید و ماه و مهر و
تاثیر و تربیت محسوسه ظاهره در بادی حال که امر محسوس مجرب بلکه مبرهن است در قواعد فلکیات
در مقام ارخاء العنان در مبادی جدال ایشان نسبت داده پس صرف العنان بسوی حقیقة الحقایق و
مؤثر حقیقی و بالذات فرمود که انما اوری اتمام استدلالست و ما کان من المشرکین در نفی تنزیه
شائبه این وصمت از آنحضرت علیه السلام زده و داستان موسوی پس از راه بغض فی الله
والکفار بر صورت منکر و در مقام استظهار و استبعاد نه عذر ملک هر دو در گوساله پرستان
نظم خوابیست ... درین میانه مثال حال هر دو یکیست نه چو خارج بعون دو عمل روا است بغیر از صبر و درمان
بلایست و نسبت کسر اصنام بکبیر هم مشروط بشرط ... است لا نطق ایشان باشد مصدر بادات ... کذب
کذب لازم نیامده ... جواز خلیفه دوم چاریاریان مردودست که ان فی المعاریض لمندوحة عن الکذب در
صلاح توریه حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم در جواب ... فرمود اول دلالت
بر صدق حضرت خلیل علیه السلام و ... عنه الا ... در نصوص متواتره موید ... موجوده از
چاریاریان قیاس مع الفارق است و فارق بعد فرض تحقق عصیان تحقق توبه از انبیا علیهم السلام
و لا تحقق آن از ناکثین صحابه و اولاد و قبول مفقود در قرآن مجید از انبیاء علیهم السلام و عدم آن از
ناکثین ثانیاً و اما تشبیه آیات و احادیث ذم صحابه ناکثین بآیات وارده بلفظ وجه و ید و جنب و ساق
از اعظم مضحکاتست زیرا که با فرض ظهور این الفاظ در جسم قاطع برهانی در وجوه تاویل موجود است
و مع قطع النظر از تاویل قول القائل وجه و ید و جنب و ساق و مجی و استوا یعنی بذاته مع ما اراده
والطفه علیه تعالی شانه از دار الاحاطه تشبیه و خطا تاویل بیرون ... و این وجه در حمایات صحابه جابر
نیست و صارف عقلی قاطع در آن مفقودست سبحان ربک رب العزة عما یصفون و فی الحقیقه این
جواب مولوی در لفظ آیات ... داستان ... که ... حضرت پیغمبر ...
یا داستان اشتغال ... نسخه مثنوی ... فراوانست صاحب
مثنوی اوراق نیست متن کیده ... انکه علمای ایشان با وجود ... تاریخ دان
حکایات موضوعه ... که صریح موافق علم تاریخ کذب ... در کتب معتمده خود ثبت
نمایند و اثبات بعض ... حکایات ... والکذب ...
حکایتیست که ... و سیرت ایشان ... و علمای ایشان بسبب حسن ظن ...
در رنه ... تقریر القرب ... و اثبات فضیلت امیر المومنین ... بر سایر
انبیای اولوالعزم و غیرهم ... و ...
... دو نفر ... بدان ... حکایات ... سعد ...

کو بر صفحه جناب پیغمبر بود شرح باید دانست که مولوی آن درین فصل بر پیغمبر بر زدن کشف
رانده و از صد مه شهسواران میدان کلام خیند شیده و پیغمبر این فصل حکایتست که اولاً از مولوی
چرسیم که وضع داستان ... علیم سعدیه را بر حجاج ابن یوسف با خباریان شیعه نسبت داده
و از دو چرسیم مرکب فهرست نجاشی وکشی و فهرست الشیعه شیخ طوسی و فهرست شیخ منتجب الدین
که ... از اجلهٔ علمای امامیه است و این بضاعت بر همه آن بحکم استقراء تام احاطه نموده و کتب
تواریخ شیعه را بتمامها دیده یکی را نام برد ... خبار معروف السلام و ... این داستان را
در فلان کتاب ... پس این دروغ اول و افترای جدید و ثانیا تصحیح این ... را بعلمای
ایشان نسبت داده بسبب حسن ظن ایشان با خباریین باید بگوید که این تصحیح کدام کس است و چه نام
دارد و در کدام کتاب تصحیح این ... و این دروغ دویم ... فقط و افترای ... و دیگر
بیان کند که کدام متکلم امامیه در کدام کتاب عقیده و عریضه ... از اخبار مذهب تفضیل حضرت
امیر المومنین علیه السلام بر سایر انبیاء ... این داستان را موضوع جسته و این دعوای
سیوم دروغ و صرف ... است ... که عوام چاریاریان ... و بکیه داران
چاریاریان داستانها در بیان مقامات و کرامات شیخ عبدالقادر جیلانی و شیخ ... میان
زین خان ... و عوام صرف ایشان در تصرفات ... و دلال ...
و ... کتابها پر کرده اند و بارها و زیارتگاهها ... ترتیب داده اند
و ... از شهرهای بعیده با علمای بغداد روانه زیارت ... و مسعود سالار ... مطلق
... و علما و فضلا ... قطع نظر از جهلا ... خبر
و در مسطورات ایشان ... ایشان ... از جهلای ... عبده
از حقیقت ... داستان ... حکایت ... روایت ... خواجه نصیر الدین
دارند ... شیعه ... نامر بوط ... خواجه ... بگوید ...
و مطلق خواجه را در ایام هلاکو تسلطی نبوده است ... در امر ... دقت ... خود
ملاقات با ابن حاجب ... معاصر ... بود ... خورشید شاه ... قرمطی در قلعه
الموت بود ... خورشید شاه ... قلعه ... ایران ...
مهارت در فن نجوم ... از فضلای ... خدمت ... جلد کو ...
لنفه و حقانیه ... معلوم ... حیدری ...
از ... تصدیق ... اوراق ... مولوی ... اظهار ...
و پوشیده نماند که از اغلاط ... مولوی ... غلط ...
و ... صیغ ... در ... التحقیق این ... مولوی
بر شیعیان بدان ماند که ... داستانها ... شیخ ... زین خان و دلال ...

و سالار مسعود و ... وشطحیات ... و ... راجع نموده نسبت ... ابو حامد غزالی و ... فخر
فخر الدین رازی و ... ناصر الدین بیضاوی ... فضلای چار مذهب ... داستانها تاسیس
مذهب حنفیه ... کتاب ... چار ... دو این مکارات و ...
عقاید ائمه مذاهب اربعه ... جواب ... جوابا ... در قصه
حلیمه و حسنیه ... و روایات موجود است در صدد ... دلالت آن ...
قطع ازین قصه ... خواهم گفت ... و الله تعالی ... انظر ... قال و لا تنظر الی ... قال علیه السلام
خذ والحکمة ولو من افواه المشرکین ... حکیم شد ... مولوی جلال الدین ...
مطالب عالیه را مانند صاحب کلیله و دمنه ... مثنوی ... نظم ... دروغ در نفوس
باشد گویا بعض از ... خود را ... عبد المجید ... حلیمه سعدیه ...
حسنیه نام نهاده ... توریه ... غفلت زده اند که در موقف عرض
اکبر بگویند انا کنا عن هذا غافلین ... دم و حفظ نفس ... جرائم ... عن
المصلحة خیر من جرائم المطلین استشهاد مولوی در مثنوی گوید بیت چند بیت راست گفتم با دروغ
تا که باشد راستیها را فروغ و در حدیث رضوی ... علیه السلام ... وضع ... احادیث
متضمنه غلو ... و متضمنه تقصیر ... ضعفای موالیان و احادیث متضمنه ...
تا معتقدان ایشان با ... ائمه هدی علیهم السلام ... شیعیان ایشان را اذیت نمایند
پس ... احتمال قویست که این داستان را نیز ... در مقام اثبات کذب شیعیان ... باعتبار
ایشان وضع نموده باشد و این را از باب ... دردین ... فحقق متن گویند که در عراق ... ابن
یوسف ... حجاج ... گفت که ای حلیمه ... مرا تکلیف حضور ... تقاضا
بکرم حلیمه گفت باعث این شورش و موجب این خشونت چیست گفت شنیده ام تو علی را بر ابوبکر و عمر تفضیل
میدهی و حلیمه ساعتی سر فرو افکنده ... سر برداشت و گفت ای حجاج ... امام ... بر ابوبکر
و عمر ترجیح میدهم ... ابوبکر و عمر را چه لیاقت ... با جناب او ... میزان ...
بر آدم و نوح و ابراهیم و سلیمان و موسی و عیسی تفضیل میدهم حجاج ... گفت ...
داشتم که ... مورد ... رسول ترجیح میدهی ... انبیاء و اولو العزم ...
... با اثبات این دعوی ... پاره پاره کنم ...
دیگر ... حلیمه گفت ... ترجیح ... منظور ...
سر ... براین دعوی ... حجاج گفت ...
علی را بر آدم بکدام دلیل تفضیل میدهی ... آدم ... صانع
بر ... روح ... و در بهشت ...
او ... حلیمه گفت ... در حق ... آدم ... سوره ...

دهند کجا وصف نموده ... ابه انما ولیکم الله و رسوله ... و از آدم تا این دم
گذشته که ... خود ... حجاج گفت راست گفتی بار دیگر علی را بر نوح بچه دلیل ... ابو
گفت زوجه علی فاطمه زهرا سیدة نساء العالمین بود که نکاح او زیر درخت سدرة المنتهی شهادت و گواهی ملائکه
و بشارت جبرئیل ... زوجه نوح کافره و منافقه بود چنانچه در نص قرآن شریف مذکور است پس حجاج
از سرعت جواب حلیمه ... متعجب شد ... بار پرسید علی را بر ابراهیم بچه دلیل تفضیل دادی
گفت ابراهیم در جناب باری تعالی عرض کرد رب ارنی کیف تحیی الموتی قال اولم تؤمن قال بلی ولکن
لیطمئن قلبی و علی بر سر منبر فرمود لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا باز حلیمه گفت که من شنیدم از پیغمبر
خدا که روزی نشسته ... و جماعت مومنین ... فرمود که ای گروه مومنان
در شب معراج برای من منبری نصب کردند ... ابراهیم ... بالای ... آمده ...
برای منبر نشست و جوق جوق پیغمبران ... سلام ... علی ابن ابی طالب
آورده ... جنت سوار بود ... بگرد ... قوم ...
نورانی ایشان ... پس ابراهیم پرسید که این جوان کدام پیغمبرست
گفتم پیغمبر نیست ابن عم من علی ابن ابی طالب است ... گرد او ... گفتم ... شیعه
او ... ابراهیم گفت ... از جمله شیعه علی گردان فذالک قوله تعالی من سوره الصافات
وان من شیعته لابراهیم اذ جاء ربه بقلب سلیم حجاج گفت راست گفتی ... تفضیل او بر سلیمان
چگونه ... سلیمان ... از خدا ... رب ... ملکا لا ینبغی لاحد من بعدی
انک انت الوهاب و امیر المومنین دنیا را به طلاق مطلقه ساخت ... الیک عنی طلقتک
ثلثا لا رجعة لی فیها ... غار ... غیری ... حجاج گفت راست گفتی شرح
پوشیده نماند که قول مولوی مطلقه ساخت غلط بین است ... مشترکه نیست که محتاج
باداء تانیث باشد متن پس بر موسی بچه دلیل تفضیلش میدهی ... موسی ...
خایف ... فخرج منها خائفا یترقب و امیر المومنین شب هجرت بر بستر رسول
بفراغ دل خواب میکرد ... حجاج گفت راست گفتی
باز پرسید که بر عیسی بچه تفضیلش دادی گفت ... عیسی ... موقف حساب ایستاده کننده
باز پرس نماید ... انت قلت للناس اتخذونی وامی الهین من دون الله
و امیر المومنین چون ... خدا خواندند ... جلا فرمود و سیاست نمود ...
و ... حجاج گفت ... دینار خوشنود ساخت
و ... حلیمه گفت ... مریم بنت عمران چون درد زه
گرفت در میان بیت المقدس بود ... رسید که ... درخت خشک خرما

بار مخوفه تا بیت المقدس از لوث نفاس تو ناپاک نشود و مادر علی را که فاطمه بنت اسد بود چون درد زه گرفت و حرا آنجا رسید ندا آمد که ای در کعبه در آمد و فاطمه را بتولد این مولود مشرف کن که کدام یک
از بنی ود مولود افضل و اشرف حجاج در حق حلیمه دعای خیر کرد و او را معزز و محترم وداع نمود باید دانست
که این حکایت از سر تا پا موضوع و مفتری و کذب صریح و بهتان ظاهر است زیرا که حلیمه باجماع مورخین
تا زمان خلفا نزیسته و اگر تا زمان حجاج زنده بودی لااقل عمر او قریب یکصد و چهل سال باشد و لهذا جمله
علمای تاریخ را خلاف است که حلیمه وقت بعثت هم دریافت کرده است یا نه و ایمان هم آورده است یا نه
شرح باید دانست که این خبر را هیچ یک از اصحاب چهار صد اصول و شش و از معتمد کتب معروفه و مشهوره
فیه از ائمه هدی علیهم السلام است در طرق شیعه و همچنین که هیچ یک از اصحاب صحاح سته و سنن سبعه چهار دیگر
نقل نکرده اند بلکه از جمله خبار احاد و نوادر چند افراد است و چنین اثری در مقام تأسیس کی بکار آید
و در مقام تایید با ضعف لااقل تزئین مراد فایده و بر حاشیه افزایند و استبعادات مولوی ناشی از قلت
تتبع بوده در احوال معمرین و محضرمین و طول اعمار در اعراب و بدو و اغلب از حصر است نظر بصفای
هوای بادیه و عدم تلون اغذیه ایشان و قلت اسباب سقم چنانچه بر مطلعان علم طب و جمعی جهودها
و بر آگاهان سیر هویدا است و اما حیات حلیمه تا زمان حجاج استبعادی ندارد انس ابن مالک و جابر ابن
عبدالله انصاری و جمعی دیگر از صحابه تا آن وقت زنده اند چنانچه حافظ ابن الاثیر در کتاب کامل
التاریخ گفته لما قدم حجاج المدینه بعد قتل ابن زبیر ختم ایدی جماعة من الصحابه بالرصاص کما
یفعل باهل الذمه منهم جابر ابن عبدالله و انس ابن مالک و سهل ابن سعد انتهی و معمرین در صحابه
و محضرمین صحابیان از صد سال متجاوز بلکه از دویست سال نیز بنا بر تصریحات حافظ ابن حجر عسقلانی
شافعی در کتاب الاصابه از صد کس متجاوز اند پس استبعاد در از طول عمر حلیمه نمیتواند بود که این حلیمه از نسل حلیمه
کبری شده و از این قبیل مشتبه باعتبار تسمیه اتفاق با جداد او در کتب رجال و تاریخ بسیار است در ابطال
بر سبیل مثال مطلب حق را در مقام توریه بیان کردن سبب بطلان حق نمیگردد و مطلب این
روایت و مضمون آن حق است گو این ماجرا تحقیق نباشد و اینک حالی بخدمت مولوی خواهیم
رسید متن دیگر آنکه حجاج شهره عالم است در سفک الدماء و قتل ناحق و خون ریزی علی الخصوص
شرفا و سادات و متوسلان خانه آن اهل بیت را از هر ترین نواصب بود و عداوت در حق
امیرالمؤمنین و ذریه او زبان زد خواص و عوام است چنانچه جماعتی از اهل سنت را بهمین علت
شهید کرد و در مجلس او کسی را یارای اظهار دوستی آن ذوات مقدسه نبود شرح باید دانست که نسبت قتل سادات بحجاج بنی هاشم با خصوص اولاد
علی و اولاد حسنین سلام الله علیهم بحجاج از اغلاط فاحشه است حق این است که ازین گروه نفر معدوده آنان کشته شدند
و موالیان ایشان و خواص شیعه و دیگر زیادی ابن ابیه و ملعون عبدالله ابن زیاد و تا یوسف ثقفی ولد الزنا اول
بادی قاروره کسر شد الاسلام و جهت سادات اول یزید بنا بر واقعه کربلا و هم منصور دوانقی بنا بر واقعه
نفس زکیه و ابراهیم و بعد از بنا بر واقعه فخ و شهادت حسن ابن علی المثنی و ابراهیم و شیعه و چهارم هرون پنجم متوکل

محمد اول و در دولت بنی امیه و محمد ثانیه در دولت عباسیه تا بحث قلیل هم و اما فتنه احاد و سادات پیدا
اول ناو و رضی بقلادکه بهم الا العزیز الجبار روشن است جمیع اینان را قوله تعالی الا یکفون علیهم
و قوله تعالی و سیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون و چون لفظ استحضار در امثال مقام غلط است و مقام استعمال
لفظ حضار است و از جمله مشهورات در تواریخ و فود شعراء و علماء و فضلاء و اهل لغه و شرف از بادیه
و حضر بر خلفاء و ملوک و عمال و امراء و قواد بوده است و در بیان احوال و افادات علی معاویه کتب بسیار
بزرگ از فضلای سلف چار یار نان و در مدارس بیه علامه سید سلیمان ملقب بشرع در حلیه سیفیه دیدم و در آن
نقل مکالمات و مراجعات بدیعه میانه آن زنان و معاویه اتفاق افتاده که هر گاه بذکر بعض از آن
پرداز و خارج از وضع کتاب است اما چون مولوی آن اخبار جا بجا عدم وجدان خود را دلیل بر عدم
وجود پنداشته شنیده هر کتابی را که در مدارس خود ندیده و از حوالهای دیع نشنیده معدوم ایهی
پنداشته متن و هر که از نداء او در نوکران او ادبری او میرسید بر جان و آبروی خود ترسان
و لرزان بود شرح ترسان و لرزان بودن ملازمان او بخوف و هول بود بنابر فرض تسلیم معتبر
در محال اتمام برفض بود او الله و عجز از مقامات اختیاجیه او تا بیداء و هیچ کاه از روی اتفاق
بحکم استقرار تام که به جهت فرض کسی را کشته باشد و غالب در جهت رای تواند کشت نظر
بعد تا مریز و موافق حقه نیز نقل کرد مثل احمد لف متن و انس ابن مالک را که خادم خاص رسول الله
و دیگر صحابیان عمده را اهانت و تذلیلات بسیار کرد و در پارسی حسن بصری و دیگر بزرگان آن
عصر چه تملق ها که نه کرد چه امثال است که حلیمه نزد آن خبیث آمده باشد این تفکر مخفه باشد
شرح و باید دانست که گویا مولوی گلستان سعدی را نیز نفهمیده و هر که دست از جان بشوید هر چه
در دل دارد بگوید نشنیده و بهر حال اثبات حیات حضرت حلیمه خواتون رضی عنها تا آن
زمان و فود دار بر آن شرط عقیه زمان و صحت مدعا و در این قضیه و در استان نقض بحال تشیع
و عدم آن نقض بحال جا یا نان جواب از وجوه دلائل است کتاب و سنت است بر صفت
آن حضرت علیه السلام بر آن حضرت علیه السلام مولوی را بهم فهمت در جواب آن ظلمت تام
و تطویل بلاطائل بتعطیل اوقات و تسوید اوراق چه بود و عدم ظفر او بر قتل انس ابن مالک
و حسن بصری از راه فقدان تسلط او بود و حال چنین بحال امیر عراقین بود بلکه از راه عدم علیه
در جهت بود چنانچه مکالمات او با انس در کتب سیر و رجال مبسوطه بعنوان مذکور در مرد است متن و وجه آمدن حلیمه
نزد حجاج هیچ معلوم نمیشود زیرا که حجاج را احتیاج دگر ما و نبود حلیمه از اصل حلقه بغیر بنی سعد که در حجاز در حوالی
طائف بود با مید عطا و نوال او قصد عراق کرد شرح باید دانست که حجاج از جمله سفرای در بذل
طعام و مال بود و از عطای او و اطعام او داستانها در کتب سیر و تواریخ مبسوطه داستانها است و امیر
عراقین بود و سائر عرب بر انکه امیر را مید انکه عطا و وفود میکردند و مرکنند صاحب کتاب المستطرف
که از ائمه سیر و ثقات علمای چار یاران است گفته و کان الحجاج ابن یوسف الثقفی من الفصحاء و کان علی عتوه

واسرافه جوادا اذا ان قال وکان یطعم علی الف خوان وکان یطوف علی الموائد و یقول یا اهل الشام
مزقوا الخبز لئلا یعود الیکم ثانیا و کان یجلس علی کل مائدة عشرة رجال فی کل یوم وکان یقول ارزاقک
تتخلفون عن طعامی فتقتلکم انهم یکرهون الحضور قبل ان یدعوا فقال قد جعلت رسولی الیکم طلوع
الشمس اذا طلعت تا آنکه گفت عرفوا اشتهر انه تقلد الامارة و هو ابن عشرین سنة و مات و له
ثلاث و خمسون سنة و قد حصر من قتل بامره سوی من قتل فی الحروب فکان نوا ما مائة الف و عشرین
الفا و وجد فی سجنه خمسون الف رجلا و ثلثون الف مرأة و کان حبس الرجال والنساء فی موضع واحد
و لم یکن لحبسه سقف یستر الناس من الحر والبرد و فیه متاخر حافظ علی ابن برهان الدین الحلبی در کتاب
سیرة النبی صلی الله علیه و آله و سلم که معتمد ترین کتب سیر است در نزد چار یاران گفته و فقد حصر
الذین قتلهم بیده فبلغ مائة الف و عشرین الفا و قد اطلق سلیمان ابن عبدالملک من سجن الحجاج
سبعین الفا قد حبسهم للقتل لیس لواحد منهم ذنب یستوجب به الحبس فضلا عن القتل و ذکر انه
کان یجلس الرجال مع النساء و لم یکن لحبس بیوت انما هو فی الرجال مبال یجانب المرأة
و المرأة تبول بجانب الرجل فیستبد والعورات و کان کل عشرة فی سلسلة و یطعمهم خبز الدخن
ملتوتا بالملح والرماد و مر یوم جمعة فسمع استغاثه فقال ما هذا فقیل له اهل السجن یقولون قتلنا الحر
فقال قولوا لهم اخسئوا فیها ولا تکلمون فما عاش بعد ذالک الا دون جمعة و آخر من قتله من التابعین
سعید ابن جبیر و لم یقتل بعد سعید ابن جبیر الا رجلا واحد بهر حال داستان ضیافت چار یاران
که از نقل عده ایشان را رعیت خلیفه را بر بالت عامه رسیده ند و داستان امرا ایشان بنا بر اعتراف و اتفاق اهل سیر
چار یاریان از تلف نفوس محترمه و هتک ستور و نقض عهود و نهب اموال و غصب و قتل صالحین و خرابی دور و زرع
و استخفاف رب العالمین نه چندانست که در کمتر از صد کتاب گنجایش پذیرد و حصاه الله و نسوه و چون حجاج از طرف
خلیفه وقت مامور شد بقتال عبدالله ابن زبیر و مدتی محاصره مکه معظمه نمود و منجنیق بر بیت الله الحرام بست و خانه کعبه
و بیت الله شریفه را سوزانید و مدتی در طائف بود و بنی سعد و عیال ایشان از معروفین حجاج بودند زیرا که او
نیز از بنی ثقیف بود که از احیاء طائف بود اند پس چه استبعاد دارد که وفود حضرت حلیمه بر وی در ایام دولت او
طائف و آن مراد اطراف مکه معظمه بود باشد در فعالشره لاجل نفعه و چون پای حاجت دینی و اظهار حق
رسید در الفوره حضرت حلیمه کتمان حق را جایز ندانست زیرا که مسئله جواز تقیه در امامت خلافت
و خلاف دیگر بعد قول بجواز در محل است و مذهب حق است و مذهب حق است که منصوره بر بیان
قاطع و دلیل ساطع است که در اظهار حق و ابطال باطل که سبب انهدام دین باشد تقیه درست نیست و من
هذا الباب ارتحال الاذمت لحی ضلمه الحسین ابن علی و اصحابه صلوات الله علیهم او الا سعید ابن جبیر و سادات
التابعین رضی الله عنه تا بابا و چون حلیمه لسن رسیده و عجوزه صاحب طائفه قریبه بود و حجاج را والی او دانسته بحمد او
بنی سعد مینمود قوی بود در و فتنه عبدالله ابن الزبیر چه عجب است که با این جهه او را آشنا شده باشد و بعله او تالیف
قلب بعض عشیره او منظور بوده و از امثال سائره است در عرب بر ایشان همه اللا بر او النعاب چه استبعاد دارد که او را

مصلحت ملکی در استحکام حصار مکه داعی برمدارات حلیمه سعدیه شده باشد و در مقام عمل به مقتضای این کار
کرده باشد متن و از حجاج چه قسم تصور توان کرد که حلیمه بر این تقریر از او دیار دهد و برای او سالیانه مقرر
نماید زیرا که آن خبیث از بدترین نواصب بود و نواصب قیام دولت و سلطنت خود در همین میدانسته
کرد در جناب امیرالمؤمنین رد حق او اساس کنند شرح پوشیده نماند پیش ازین گذشت که بعید
نبود وفود حضرت حلیمه بر وی و فعا لشره و عطای او جهت جلب قلوب بنی سعد باشد و از تشویش شوران
هشته لغو پس زینکه او در رضاعی جناب ختمی مآب صلی الله علیه و آله و سلم بوده است بد گرفتاری بیشه
ابن الزبیر این کار را کرده باشد و معهذا اجماع مورخین شیعه و سنی هرگز مقبول نشده که حجاج داروی نیز
از اوقات حیات خود در این عقیده فاسده مستقیم و مداهنه کرده باشد یا رجوع و توبه نموده باشد بلکه
تا آخر عمر خود بر عداوت امیرالمؤمنین و ذریه طاهره او و سادات کشی مصر بود شرح باید دانست که از اغلاط
مشهوره در داستان کشتن حجاج ابن یوسف است سادات معتبر اولاد علی و حسنین علیهم السلام را و با تفاق
اهل سیر و تواریخ احدی از بنی علی و بنی الحسن و الحسینی بلکه از بنی هاشم بر دست او کشته نشده و استیصال
بنی حسن در زمان بنی العباس خصوص در عصر منصور دوانقی و هرون و متوکل علیهم اللعنه بوده است
اما چون معلومات مولوی از ذخیره ام صحبتی جولاهان دیع است ازین تحقیقات را بقه بسیار دارد
منع است مشهور ترسی در کوه بوعلیست و پیش ازین گفتیم لازم نه است که این عطا بر فرض وقوع
ناشی از راه محبت با حضرت علی مرتضی علیه السلام باشد بلکه میتواند بود که از راه تالیف قلب بنی سعد باشد
در استقامت در دفع فتنه عبدالله ابن زبیر و این تطویل بجهه برای دفع استبعادات بعیده مولوی لقد است
متن آمدیم بر اجتماعات حلیمه در مسند للاد لالت او که خیلی باب و باب بیان کرده اند و در حقیقت بنور
ندارد بوجوه بسیار که تعداد آن طول دارد اما در اینجا تبرکا بعدد ائمه اثنا عشر علیهم السلام دوازده وجه یاد کنیم
اول آنکه خلاف عقیده مقرره اهل اسلام است بلکه یهود و نصاری نیز که هیچ ولی بمرتبه نبی نرسید شرح
پوشیده نماند که نرسیده ولی من حیث الولایه بنبی من حیث النبوة و الرساله لازم ندارد فضل بر نبی را بوجود
فی جمیع جهات الکمال و نبی است برای شرف و الا اتفاق اطلاق این لفظ شریف بر حقیقت در تنزیل و سوای
الحمید بدون لفظ نبی که صحیح الاطلاق بر حقیقت است و باید دانست در شیعه امامیه که طایفه از معظم
طوایف اسلام اند باجماع چار یاری این اتفاق نقد و روایت مذهب اهل بیت اثنا عشر علیهم السلام دارند
بعد از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم افضل از سایر انبیا میدانند غیر از اولوا العزم
در خصوص اولو العزم غیر از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم خلاف کرده و اند و علم
که اجماع من حیث هو ثابت الحجیت نیست و حجیت آن از حیثیت کشف از قول حجت معصوم
علیهم السلام است و چون در مسئله میان فرق اسلام خلاف باشد امامیه که اتباع
ائمه اهل بیت طاهرین اند در طرفی و سایر فرق در طرفی دیگر باشند
حق با امامیه خواهد بود از جهه بودن امام معصوم با ایشان به لیکن حصر زیرا که سایر طوائف با امام در هر عصر

و بعصمت امام عصر قایل نیستند و اجماع ایشان بر فرض تحقق بلا سند خواهد بود فلا عبره بچنانکه حق
تعالی از اجماع اسباط بنی اسرائیل که اولاد حضرت یعقوب علیه السلام اند در القای حضرت
یوسف صدیق علیهم السلام در چاه خبر داده و تعبیر از آن باجماع نموده و اجمعوا ان یجعلوه فی غیابة
الجب و خطا بلکه معصیت کبیره بودن آن اجماع از ضروریات فرق مسلمین از یهود و نصاری و مسلمین است
و خود اسباط نیز در مقام اعتذار اعتراف بر خطا نموده انا نخاف علیهم انا کنا خاطئین و پدر ایشان
سوف استغفر لکم ربی فرموده و ظاهر است که استغفار در معصیت و نادانی خطیئت است
و در نبوت حضرت خضر علیه السلام خلاف میان امت مشهور و در تفسیر قد ما و سطور رد طالبان قرآن
محیه افضلیت آنحضرت است بر حضرت موسی کلیم علیه السلام و بر فرض ثبوت نبوت همو
لا مع حضرت موسی علیه السلام از انبیا و اولو العزم است و حضرت خضر علیه السلام بالضروره
الاسلام از اولو العزم نیست و بنا بر قواعد کلامیه باید اولو العزم افضل از غیر اولو العزم باشند
و دلیل خلاف بعض این دعوی انکه افضلیت وجه ولایت که نظر الخلافة الحقه والوجوه الی
الحق والوحدة است از وجه نبوت که نظر الرسالة الحقه والوجه الی الخلق والکثرة است و تفصیل این
مسئله از شیخ تعریف القدر کتاب کبیر الحجم مثبت و موجود است پس تفضیل هر نبی بر هر ولی
سخن معتبر است لا بر آن لم یا بنی هر قوم و عصر از نبی هر قوم و عصر افضل است افضلیت حضرت
موسی علیه السلام بر حضرت خضر علیه السلام خلاف ظاهر قرآن است از صدور لفظ اتباع و تعلیم و تعلم
و امثال آن و نیز خلاف است میان امت که ولایت افضل است از نبوت ایشان یا ولایت
از ولایت ایشان و مختار ائمه عرفان و اصحاب شهود و ایقان افضلیت وجه الولایت است بران
انکه جنبه ولایت دارد با شتراک با وی بازیاد جنبه نبوت و از این راه باطل است قول با فضلیت
و مساوات حضرت امیر المومنین علیه السلام و سایر ائمه هدی علیهم السلام با آنحضرت ختمی مرتبت صلی الله
علیه و آله و سلم متن دویم آنکه بخلاف نصوص قرآنی انبیا را علی التعیین بر مخلوقات داده
و با صطفا و برگزیدن و اختیار فرمودن یاد فرموده شرح باید دانست که تفضیل و اصطفای انبیا
علیهم السلام بر سایر مخلوقات که در صفت ولایت شرکت و اشتراک با انبیا ندارند و براد ایا بر دعوت ایشان
و اولیای امت خویش مسلم و محل یقین و وفاق محققین است اما افضلیت نبی زمانه بر قوم نسبت باز اد
از منه و فاد جان از شمول دعوت او پس اول سخن و محل نزاع است و بر مولوی است اعداد اثبات
بر نص یا صریح در مطلب او باشد مرا که بمقتضای خبر صدق اثر الشاکلین ابو حرص بعضهم الی بعض زخرف القول
غرورا از عرش که اذ یا قوته حمراء در تحت السماء و در کره اثیر فوق الهوا واقع شده و بر قلب مولوی وحی شده
زیرا که جولانهای دیو ار قطب الوقت و ختم الولایت العصر حی بنده استه انه الحمد ده و کان الخاطین بکار کتام
مرلا مرتضی است تو ابنی شیخ سته کو منباله چلا جاز ین فان کی پوچھا کو رتبق نینی بهر کاپی دیا شرح
سیوم آنکه در این احتجاجات دلالت انبیا را شمرده و با مناقب امیر المومنین مقابله نموده و لازم جاء

و مما ملالت حق بنده انبیا سکوت و رزیده اگر مناقب و بزرگیهای انبیا و اولیا با بزرگیها و مناقب امیر المومنین
می سنجید و یکی را بر دیگری ترجیح میداد و قابل آن بود که مسموع شود والا این طریق احتجاج در هر جا جاری میشود شرح
باید دانست که در ابواب المفاضله که فرض تحقق ما به الاشتراک بین متفاضلین محل سخن در ما به الامتیاز
و ما بمنزلة الفصول از دو طرف است نه در ما به الاشتراک و ما بمنزلة الجنس الی مثل الطرفین است و سایر جمله انبیا
علیهم السلام است و حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه در جا و اکبر و اصغر ما بمنزلة الجنس و ما به الاشتراک
ایشان است نه بمنزلة الفصل و ما به الافتراق پس ضرور با ظهار و نظر و تکرار نه است حال آنکه این کوی و این میدان
احوال انبیا و اکتب عهد قدیم و جدید در نظر یهود و نصاری و در کتب تواریخ و احادیث مسلمانان موجود و مرقوم
و اخبار و جهادات مرتضویه از اول بعثت مصطفویه الی صاحبها افضل التسلیم والتحیه تا ایام انتقال آنحضرت
از دار دنیا و در طرف مدت پنجاه و سه سال که مدت عمر این بزرگوار است در احکام الحجر برای جواب و قبلیا
از انکار اصاحب حمله حیدری و صاحب حرب حیدری بنظم فارسی و در جنه اذهام عوام در سلک تسطیر
کشیده اند سهل الاطلاع است و چون این نسخه در کتبهای هندوستان بسیار است مولوی را بر آن حواله
نموده و اکثر کتاب التاریخ واقدی و کتاب المغازی ابن اسحق موجود است با آن رجوع نماید و حالات حیدری
نا صبی و خارجی نیز هتوانده انکار نمودن نه داستان آن زمان چون قصه اوج کلی است در زمان ما
که دشمن نیز دارد اعتراف لیکن از دانش حق منکر انش را چه سود دیده الفاف را پوشیده دارد اعتراف
و امیکه دلیل ساطع و برهان قاطع بر افضلیت علی علیه السلام بر سایر انبیا علیهم السلام افضلیت محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم است بر سایر ایشان بضرورت اسلام و خلافی نیست که علی صلوات الله
نفس محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم خوانده و اشد و اکثار تفسیر نیز تصریح کرده اند و اول کلامی
دیدن ان الحقیقت نور محمدی و نفس حضرت ختمی مرتبت نزد اهل شهود محقق است و صورت جاس
منطبق مر این ماده مخصوصه در نفس حکم تنزیه النفسا و انفسکم معنی است که علی نفس محمد بنص القرآن
و دلیل که هرچه در این واقعه فاطمه علیها السلام مصداق نسا و حسنین صلوات الله علیهما مصداق ابنا نا
بوده اند و بودن علی در آل عبا اجماعی اهل تفسیر و حدیث و تاریخ از مؤالف و مخالف است و غیر علی
انفسنا را مصداق نیست و نفس محمد افضل النفوس من کافة الملکیة والبشریه و نیز توان او ربود که
ریک نفس علی مساوی نفس محمد بنص القرآن و نفس محمد افضل النفوس و مساوی الافضل افضل فعلی
علی افضل النفوس و این دلیل علاوه از دلیل حدیث متفق علیه بین الفریقین در مناقب آنحضرت
علیه السلام است که علی منی بمنزلة الراس من الجسد و دیگر علی منی بمنزلة الروح
من الجسد و حدیث لحمک لحمی و دمک دمی و حدیث انا و علی من نور واحد و حدیث
انا و علی من شجرة واحده که منکر فضل علی را در روایات ما جرات نه انکه در خطوط
سب نور رازها در ما خطاست عهد استیلای افغان و قزلباش قدیم قصه نوان ده
فقه با در هواست این کتاب مولوی از باب آن باشد دلیل کی عمل از افضار

ان خطای لا و است متن و نیز میتوان گفت که پیغمبر آخر الزمان را حق تعالی در عبس و تولی و در اخذ
فدای اساری بدر و در ترک استثنا و در نماز جنازه منافق و در رخصت دادن منافقین در غزوه
تبوک و در جانب داری طعیمه و برادران او که با یهودی در مقدمه دادن خرجه داشته عتاب فرموده و اما پیغمبر
بلکه ابو ذر و عمار و سلمان و مقداد را در فلان و فلان آیه ستوده پس اینها افضل باشند از پیغمبر آخر الزمان
معاذ الله عن ذالک شرح باید دانست که این نقض مولوی مبتنی بر قیاس مع الفارق است افضلیت
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم عموما و خصوصا از سایر بنی نوع بشر بالضرورت اسلامی بالاتفاق
چار یاریان و شیعیان دارد و هر کتاب و سنت یقینی تحقیق است و عصمت آنحضرت نیز از استحقاق عتاب
اتفاقی محقق فریقین است و در ضمن اتفاق در مخصص این عموم و مخرج حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله
و سلم اشده در حق سایر انبیا در محل منع و خبر خلاف و نزاع است پس نقض وارد نیست بدون
محقق شد که علی نفس نبی است در ما له و ما علیه سوای سهم در رسالت دارد پس افضلیت مرتضی بر مصطفی
صلوات الله علیهما و علی آلهما لازم نیاید بلکه بسبب قوت مولوی نمودیم حل عقده مولوی اگر سایر صحابه
اتفاق داشت کف مولوی نیک اشراق داشت اما سلمان و ابو ذر و مقداد و عمار رضی الله تعالی عنهم را
با فقدان عصمت بالاتفاق ترس و در آن علیا مقام مماثلت نیست چهارم آنکه حضرت آدم ابو البشر
و همه نوع انسان است هرچه از نیک و خوب در اولاد و نسل او ظاهر میشود بحکم ابوت در جریده اعمال او
نوشته می شود چنانکه مقرر است که اعمال خیر اولاد در جریده اعمال والدین بشرط ایمان ثبت میشود
پس بزرگی حضرت امیر المومنین و نزول سوره هل اتی در حق شان و صدقه دادن انگشتری خود بفقیر
در اثنای نماز یک لمحه ایست از بزرگی حضرت آدم و اگر اعمال خیر جمیع انبیا و اولیاء و ائمه و او صیا را
بر شماریم هر همه را در صحیفه اعمال حضرت آدم مندرج و در نفس نفیس او مندرج باید بایست و اطاعت
و بندگی و طاعت و سر که کنند که او زاده اوست و حق سنت فی الاسلام سنة حسنة فله اجرها و اجر من عمل
بها الی یوم القیامه شرح باید دانست که صحت این قضیه مناقض مطلب این تفضیل نیست با عتبار
نظایر طرفین زیرا که گفتگو در مفاضله صدور اعمال حسنه من حیث صدورها از علی و کاسب است قطع نظر
از شراکت آبا و علما در آن اجر و این قضیه را اگر مولوی تعمیم دهد باید با فضلیت حضرت آدم علیه السلام
بر حضرت ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام که خلاف ضرورت میان است بلکه با فضلیت بر حضرت
ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم نیز قایل شود زیرا که آنحضرت بالاتفاق از ذریه حضرت آدم
علیه السلام بوده است و اگر گوید نفس محمدی فارجست با جماع نفس مرتضوی نیز مندرج است دلالی
متن محکم قرآن حافظ صوفی نهاد دام و سر حقه باز کرد بنیاد مکر با فلک حقه باز کرد باز سرخ
شکند ش بیضه در کلاه زیرا که عرض شعبده با اهل راز کرد مؤلفه آدم ز تراب و بو تراب است
علی این راز نداند آنکه باشد ابله نه ورنه در من قال بالفارسیه چه او پدر نبود بو البشر را ... باید خصلتی و هنر
تا بود از تو مکرم نشد اخلاق بهشت که آدم نشد متن پنجم آنکه در مقام مفاضله حضرت نوح و امیر المومنین

نمیک کمال ازواج ایشان نموده است و بر ظاهر است بتفضیل زوجه شخصی بر زوجه شخص دیگر مستلزم
تفضیل آن شخص بر این شخص دیگر نمیشود زیرا که زوجه فرعون افضل بود از زوجه حضرت نوح و حضرت لوط
بالاجماع و زوجه امیر المومنین بالقطع افضل بود از زوجات پیغمبر تو شیعه شرح پوشیده نیست که در اینجا
جواب نیز مولوی افتضای نقض افضار از اتکار بعضه ذم است یا دانسته چشم پوشیده و در مفاضله در ما به الافتراق
و ما بمنزلة الفصل است و چون نوح و علی علیهم السلام در جهات ایمانیه اشتراک داشته بجهات خارجیه از نفس
و اقرب بنفس باشد ما نند جهه ازواج سبب مفاضله کردیم و فرعون را کفر مانع قوی بود از ثابت بفضایل خارجیه
قطع نظر از فضایل مطلقه چه جای فضایل خارجیه و مثال فرعون را در مقابل علی علیه السلام آوردن نیز دلیل آن
بر صحت داستان افغان و قزلباش است در ما جرای استیلای ایشان با بر زنان ربع و چون علی نفس نبی است
مجموع فضایل آنحضرت نفس فضل نبی است و اگرچه حضرت زهرا صلوات الله علیها زوجه حضرت مرتضی
بضعه حضرت مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم بوده است پس جای نقض آوردن مولوی در فضیلت حضرت
آنحضرت مصطفی صلی الله علیهما علی آلهما نهایت بیهوده دیهات است بودند یکی علی و احمد در دریه اجوا
دو آمد متن ششم آنکه حدیث لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا خبریست موضوع در هیچ کتاب از
شیعه و سنیان بسند مذکور نیست شرح باید دانست که اولا مذکور نبودن بسند لازم ندارد موضوع بودن را
و میانه خبر مرسل و موضوع عموم و خصوص من وجه است که خبر متصل موضوع و خبر مرسل موضوع
و خبر مرسل محقق و خبر متصل محقق صدق یافته مند ارد و اتصال سند را و کذب متن ارسال را
و کذا لک العکس و بنه لیکه وضع متن نماید وضع سند بطریق اولی میتواند نمود علاوه بر اینکه این فقره
مبارکه در خطب مسنده آنحضرت و کتب معتبره فریقین موجود است و در جوامع الکلم آنحضرت که جاحظ
اعتزالی چار یاری جمع نموده اند و کتاب درر الحکم نامیده و در صد کلمه که نیز محدثان چار یاری جمع نموده اند
من غیر نکیر ایراد نموده اند و در حقیقت این فقره از اشهر مشهورات بلکه اقوی متواترات بلکه ثابت
است و اذا له از آنحضرت علیه السلام متن و بر تقدیر تسلیم مفید تفضیل نمیشود زیرا که امیر المومنین نفی
زیادت یقین نموده است و حضرت ابراهیم طلب اطمینان کرده است و اطمینان از جنس یقین
نیست تا از حصول او زیادت یقین لازم آید حال آنکه شبهه در قاعده معقول مقرر است که از زیاده
لا بد ان یکون من جنس المزید علیه شرح باید دانست که اطمینان نتیجه یقین و ثمره شجره است و منزله
آن منزله مسبب است از سبب و لابد است ما بین سببیت و تجانس زیرا که در هر چیز که یقین حاصل بود در آن
چیز اطمینان بهم رسد و تعبیر از اطمینان بجانب عیان غلط بین است زیرا که عیان یکی از اسباب حصول
یقین گاهی عیان و گاهی بضرورت و گاهی ببرهان و گاهی بتجربه و گاهی بوجدان بهم رسد
و چون یقین بهم رسد و چون یقین بهم رسید اطمینان حاصل آید نسبت عیان با اطمینان
نسبت سبب السبب است بمسبب و از این سخن پایه ربط مولوی در علم معقول زیاده از معقول
محقق شد اما سر جولانهای دیو سلامت اورا در امثال او در تخیلن فضیلت حضرت ابراهیم

اثنین حضرت شیخ شده میان زمین خالت چنانکه در اثبات فضل ایشان ضرور نفضیلت بود در مولوی
کذالک متن هفتم آنکه از حاضر شدن جناب امیر المؤمنین در شب معراج روایت کنه نزد شیعه متفق علیه
ملکه مختلف فیه است ابن بابویه القمی در کتاب المعراج در ضمن حدیث طویلی از او در روایت میکند که
هر آسمان به پیغمبر گفتند اذا رجعت الی الارض فاقرء علیا منا السلام و نیز ابن بابویه ذکر کرده که صحیح است
که امیر المؤمنین در شب معراج همراه آنحضرت نبود و در زمین مانده بود لیکن همه حجاب از پیش نظر او برداشتند
بعد شد تا آنکه آنحضرت از ملکوت آسمانها دید جناب امیر از زمین مشاهده کرد و حاجب نبود در آنکم از عمار بن
یاسر و مطلب را در ضمن روایت مرفوعه روایت کرده انه ان علیا کان مع النبی صلی الله علیه واله وسلم
لیلة الاسراء وانه رای کلما راه النبی صلی الله علیه وآله وسلم و هر دو روایت نزد ایشان صحیح اند و باهم
متناقض و متهافت شرح باید دانست که بودن علی علیه السلام با نبی صلی الله علیه وآله وسلم و لا
آنحضرت ما راه النبی صلی الله علیه وآله وسلم را منافی نیست با بودن آنحضرت با بدن خود با پیغمبر صلی الله
علیه وآله وسلم را منافی نیست با بودن آنحضرت با بدن خود با پیغمبر صلی الله علیه وآله لفظ و لهذا
نوربن که مدلول صریح نص نبوی است با اختصاص سجود جسد مطهر مصطفی در آن ای اماکن شریفه و دون الجسد
الشریف المرتضوی سلام الله علیهما و جمیع احادیث وارده در معراج با تمیمن محقق مطابق و بر بنا
تحقیق منطبق است و راه من هر دو را پس حمل بر تناقض و تهافت از شدت تعصب و عداوت
با مرتضوی است و سعی عداوت مصطفوی است متن هشتم آنکه سابق در حدیث جارود عبدی مذکور شده
که همه انبیا بولایت علی مبعوث شده اند و معنی تشیع در این قول بولایت علی امر دیگر نیست چنانکه
قاضی نور الله شوشتری با آن تصریح نموده پس حضرت ابراهیم را بمعنی از ابتدای نبوت خود ما علی بود پس
در شب معراج تحصیل حاصل است و در خواست آنکه در نفوس خود موجود است از جناب باری تعالی معنی ندارد
شرح باید دانست که شیع در اصطلاح متکلمین بمعنی قول با ولویت و اولویت خلافت مرتضویه است
در مقابل تسنن بمعنی قول با ولویت و اولویت خلافت عتیق در همین معنی مطلق در احادیث منظور نیست
و در مصطلح اخبار مشهور است و بعثت بر ولایت اعم از حصول مقام تشیع است زیرا که شیعه بمعنی
پیرو در جمیع حالات و مقامات و اقوال و احوال حقیقت است در تفسیر امام حسن عسکری احادیث اخوند
علی صلوات الله علیه السلام تصریح با بیکه شیعه علی مانند حسن و حسین سلام الله علیهما بعد انه و سایر ائمه
ولایت بمعنی اعم است و موالیانند نه شیعیان و اهم قسم را از دخول در مجلس حضور محجوب فرموده
متقرب قول ایشان با ذن که شیعیان جد شما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بودند در
حاضر بود پس خواهش ابراهیم مقام شیعه حقیقی را بعد از حصول مقام ولایت
مرتضوی تحصیل حاصل نبوده است و از این خیالات و اهیه اکبر الابطال افضلیت
مرتضوی پیدا شده بر آفتاب را اقوی از این ترهات فلاسفه دیو و ترتیب را مرکوز
در ابطال فضایل مصطفوی صلی الله علیه وآله وسلم دائم کشف و شهود و در تقسیم

ولایت بیان

در تقسیم ولایت و بیان هر یک از اقسام آن حضرت عیسی علیه السلام را ختم ولایت مطلقه انبیا علیه السلام
و حضرت علی علیه السلام را ختم ولایت مطلقه شمرده اند و حضرت مهدی آخر الزمان را ختم
ولایت محمدیه و او را مرتبه ختم الولایة الوقت پس در هر وقتی ولی از اولیا را واحد است
و ایراد عبارات ایشان باعث هر اطناب مملات است و اکر کلفه الاشاره حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام در تفسیر خود در حدیث خبر طویل متضمن بیان فرق میانه موالیان
و شیعیان و استدلال بکلام حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه واله وسلم و حضرت ولایت
مآب صلوات الله علیه و حضرت سیدة النساء صلوات الله علیها و حضرات حسنین و سایر ائمه
هدی علیهم السلام فرموده و قال رجل للحسین بن علی علیهما السلام یا ابن رسول الله انا من شیعتکم الخلص
فقال له یا عبد الله فان کنت کابراهیم الخلیل علیه السلام الذی قال الله فیه وان من شیعته
لابراهیم اذ جاء ربه بقلب سلیم فان کان قلبک کقلبه فانت من شیعتنا وان لم یکن قلبک
کقلبه و هو طاهر من الغش والغل فانت من محبینا والا فانک ان عرفت انک بقولک
کاذب فیه انک لمبتلی بفالج لا یفارقک الا بالموت او جذام لیکون کفارة لکذبک هذا
و در ضمن آن حدیث فرموده و لما جعل المامون الی علی ابن موسی الرضا علیه السلام ولایة العهد
دخل علیه آذنه وقال ان قوما بالباب یستاذنون علیک یقولون نحن شیعة علی فقال
علیه السلام انا مشغول فاصرفهم فاصرفهم فلما کان من الیوم الثانی جاؤوا وقالوا کذلک فقال
مثلها فصرفهم الی ان جاؤوا هکذا یقولون ویصرفهم شهرین ثم ایسوا من الوصول وقالوا للحاجب
قل لمولانا انا شیعة ابیک علی ابن ابی طالب علیه السلام وقد شمت بنا اعداؤنا فی حجابک لنا
ونحن ننصرف هذه الکرة ونهرب من بلدنا خجلا وانفة مما لحقنا وعجزا عن احتمال مضض ما یلحقنا
بشماتة الاعداء فقال علی ابن موسی الرضا علیه السلام ائذن لهم لیدخلوا فدخلوا علیه فسلموا علیه
فلم یرد علیهم ولم یاذن لهم بالجلوس فبقوا قیاما فقالوا یا ابن رسول الله ما هذا الجفاء العظیم
والاستخفاف بعد هذا الحجاب الصعب ای باقیة تبقی منا بعد هذا فقال الرضا علیه السلام اقرؤوا
وما اصابکم من مصیبة فبما کسبت ایدیکم ویعفو عن کثیر ما اقتدیت الا برب عز وجل فیکم وبرسول
الله وبامیر المؤمنین ومن بعده من آبائی الطاهرین علیهم السلام عتبوا علیکم فاقتدیت بهم قالوا
لماذا یا ابن رسول الله قال لدعواکم انکم شیعة امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب ویحکم انما
شیعته الحسن والحسین علیهم السلام وابو ذر وسلمان والمقداد وعمار ومحمد ابن ابی بکر
الذین لم یخالفوا شیئا من اوامره ولم یرکبوا شیئا من فنون زواجره فاما انتم اذا قلتم
وانتم فی اکثر اعمالکم له مخالفون مقصرون فی کثیر من الفرائض وتتهاونون بعظیم حقوق اخوانکم
فی الله وتتقون حیث لا یجب التقیة وتترکون التقیة حیث لا بد من التقیة فلو قلتم انکم موالوه
ومحبوه والموالون لاولیائه والمعادون لاعدائه لم انکره من قولکم ولکن هذه مرتبة شریفة ادعیتموها

ان لم تصدقوا قولکم بفعلکم هلکتم الا ان تدارککم رحمة من ربکم قالوا یا ابن رسول الله فانا نستغفر الله
ونتوب الیه من قولنا بل نقول کما علمنا مولانا نحن محبوکم ومحبوا اولیائکم ومعادوا اعدائکم قال
الرضا علیه السلام فمرحبا بکم یا اخوانی واهل ودی ارتفعوا ارتفعوا ارتفعوا فما زال یرفعهم حتی
الصقهم بنفسه ثم قال لحاجبه کم مرة حجبتهم قال ستین مرة فقال لحاجبه فاختلف الیهم ستین مرة متوالیة
فسلم علیهم واقرأهم سلامی فقد محوا ما کان من ذنوبهم باستغفارهم وتوبتهم واستحقوا الکرامة لمحبتهم لنا
وموالاتهم وتفقد امورهم وامور عیالاتهم واوسعهم بنفقات ومبرات وصلات ورفع معرات و در ضمن
کلام امام محمد تقی علیه السلام روایت فرموده که آنحضرت شنیده مرد و یک انداز من شیعتکم الخلص قال
لا تقل فان شیعتنا الخلص حزقیل المؤمن مؤمن آل فرعون وصاحب یس الذی قال الله تعالی وجاء
من اقصی المدینة رجل یسعی وسلمان وابو ذر والمقداد وعمار تا آنکه فرمود قل انا من موالیک ومحبیک
ومعادی اعدائک و موالی اولیائک تا آخر حدیث و در این حدیث طولانی نصوص از حضرت
معصومین علیهم السلام از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه واله وسلم تا حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام موجود است پس سخن سید شهید مظلوم قاضی نور الله مرحوم
در بیان اصطلاحات اهل کلام است از ناقلین عقاید اسلامیه که مباحث عدیده
بعد از زمان صاحبان احادیث و اخبار بهم رسیده و مولوی در جهت این دقایق
علوم غیر معلوم است که صحرائی چه میداند زبان اهل دریا را متن نهم آنکه در خوف حضرت
موسی و فارغ دلی حضرت امیر گرده نیز مغالطه پیش نیست زیرا که حضرت امیر را معلوم
که من محمد صغیر السن و تابع پیغمبرم با من بالاستقلال عداوتی ندارند مرا چرا خواهند کشت
پس وجه خوف در حق ایشان اصلا نبود شرح باید دانست که در این سخن مرزه نهایت تعصب مولوی
بکار رفته زیرا که در مانش جابجا از خصوصا جان ابا دارالکفر ایذا یافته است که یاسر که از جمله
ضعفای اصحاب نبوی بعد و سمیه زوجه اش را که والدین عمار بن یاسر بودند با شدت عذاب
در مکه معظمه کشته و در داستان معذبین فی الله از سابقین در اسلام و در سایر کتب مبسوطه تفسیر و حدیث
در حالات و سیر شایع و ذایع و متواتر التفصیل است و هیچ کدام از ایشان مقصود بالذات بعداوت
با نهایت دوری رحم بلکه با عدم مناسبت رحمیت با آنحضرت صلی الله علیه واله وسلم و چه عذابها که کفار بایشان
نداوند و کبر السن و صغر السن را در حق ظاهر دخلی است و حال آنکه آن حضرت بالاتفاق از پیش ال
و جوانان هر دل و معروف الشجاعة بود و اصلاح و جانفشانی او در خدمت حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و
مکرر اتفاق افتاده از کفار مشاهده کرده بودند کدام قوتی برای کفر انقع از قتل آن حضرت مطلب او و در این مقام قاطع
قتل بوده از جهة آنکه بسبب نوم ان حضرت بر فراش مطهر از کفار قریش مشتبه ماند تا صاحب
از تجسس و طلب حضرت رسالت مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم مشغول ماندند و علاقه مقصد ایشان کردید
مکر ثروان ما را از غضب بحسب عادت بیشتر از پیشتر خواهد بود و صاحب کتاب الشوکة المضیئة که مختصر

مختصر

الاستیعاب است تالیف سید محمد سندروی طرابلسی محدث شام کفته یاسر بن عامر بن ملک العبسی
المدحجی یکنی ابا عمار یا بنه عمار زوجته سمیة ام عمار کانت امة لابی حذیفة بن المغیرة المخزومی
اسلم یاسر وابنه عمار واخوه عبد الله بن یاسر وسمیة امهما قدیما فی اول الاسلام وکانوا یعذبون لیفتنوا
فکان یمر بهم المصطفی صلی الله علیه وسلم فیقول لهم صبرا یا آل یاسر فان موعدکم الجنة قلت وفی روایة
صبرا یا آل یاسر اللهم اغفر لآل یاسر وقد فعلت فمات یاسر فی العذاب واغلظت سمیة لابی جهل فطعنها بحربة فی قلبها
بن المغیرة فطعنها بحربة وقال لها ما آمنت بمحمد الا لانک عشقته لجماله و حسب عوارف المعارف حافظ قتیبی که نسبة ام
عمار اول شهیدة استشهدت فی الاسلام وجاء ابو جهل بحربة فماتت و معنی جاها آن است که حربه در فرج او زد
و او را کشت رضی الله عنها ولعن الله قاتلها بر هوشمندان پوشیده نیست که هرگاه نسبت بکفار و موالی و ز
که هزار کس ایشان در لغت حضرت مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم بجای یک تخفیف حرب خصوصا قریش خصوصا
هاشمی خصوصا فرزند یعسوب العرب و ابن عم شخصی والی خواسته شده چنین امور شنیعه عذابهای گوناگون
بعمل آمده باشد نسبت به آنحضرت که اقرب الاقربین و انصر الناصرین و فتی قریش و سید بنی هاشم
بوده و مقتضی عزم عظیم ایشان کردید چنانچه بهم در الاسف از قتل و غدر و فتک و ضرب و اهانت چه
و بهترین جوابی برای مولوی در این مقام این است که بعد از استماع عبارت ائمه بگویند چه گونه کلی مالی جوب
بجنبید کرده و عجیبت کارنامه ان را بکلی سلک نه که دیدند اورا که اورا بالمره از مشاهده حسن و قبح میرشانید
متن و نیز جناب پیغمبر ایشان را المسلمین فرموده بود نمر دارشاد نموده که انهم لن یصلوا الیک لیس بقول ایشان
ایشان را ایمان داشت که فارغ دل مانند هنوز اسباب عداوت که کشتی قتل و قتال است فیما بین متحقق
نبوده و ابیات است که فردا تنهای فریبر و پاس آوری ریاست ابوطالب است نیز ظاهر و برقرار و خوف انتقام
کشیدن از حمزه و عباس و دیگر اعمام و اخوان ایشان نیز موجود شرح باید دانست که هر یک از این وجوه
که گفته از جمله مضحکات مثلات بیمایان با مان نبوی بسبب اطمینان مرتضوی بود چرا اخبار نبوی بحفظ از شر
کفار و ورود دار الهجرة و اقتدار بفتوح و انتشار بایمان و اطمینان ابوبکر در غار کرد و بدنا انکه جناب
اقدس الهی غوث نه در تنزیل مجید از آن خبر داده ثانی اثنین اذ هما فی الغار اذ یقول لصاحبه لا تحزن
ان الله معنا فرموده از خبر واقع و غیر متوقع بمعنی لا زم است پس اکر حزن ابوبکر قات بعد از اطاعت بمعیت
الهی است و صدور آن از حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم محال است و اکر حزن او معصیت الهی است پس
در اینجا برای ابوبکر فضیلت بلکه حزن او دلیل ابهام است بر عدم اطمینان و ایمان او بوعده پروردگار
بر زبان حضرت نبی مختار صلی الله علیه وآله الاطهار و انتشار حزن از بر آی سنخ لعن نیز تلف سابق و خلاف ظاهر
و خلاف ایمان بوعدا ما نه بوده و پوشیده نیست که هرگاه اسباب عداوت که کشتی و قتل
و قتال است فیما بین تحقق نبوده و اسباب محبت که قرابت نهایی قریبه بود تحقق بود پس اجتماع این ان
هر دو را الندوه و اجماع بر قتل نبی مختار صلی الله علیه وآله وسلم و محاصره منزل شریف
و فرار آن حضرت بسوی غار و خوابیدن حیدر کرار بر فراش مطهر چه بود ظاهرا در حق

مولوی در مقام نصب اینهمه از مقتضیات قرابت قریبه و محبتهای متصوره بعصبیت و خوف انتقام
خویشان اگر مانع بود پس عزم بر قتل آنحضرت چه بود در قتل فتنه از خویشان نترسیدند
واز قتل علی هراسیدند مگر آنکه مولوی گوید که حمزه و عباس عم علی بودند و عم نبی بودند
وان خلاف ضرورت را مرتکب شود مفتی حیدر گوشش کی فهمد را هست بتری های
جوت می بوراتی بخلاف حضرت موسی که ایشان را ان وقت اراده باینها اصلا ظاهر
نبود بلکه ظن غالب داشتند که در جدل عظیمی در آخر آمد گشت و مشوره روسای قبط در تدبیر
وحیله این کار بروایت معتبر آن لسمع ایشان رسیده و وعده حمایت الهی ایشان را از شر
فرعونیان هنوز واقع نشده چنانکه بعد از آنکه بوعده الهی مطلع و اطلاع شدند و حقتعالی
فرمود انّنی معکما اسمع واری ونیز فرمود انتما ومن اتبعکما الغالبون بمقابله فرعون که لشکرها
و سطوات او معلوم است و کفار قریش را با وجود کثرت کاه و کوه تن تنها با یک برادر
قیام نموده تا چهل سال با هیچ پادشاه مخالف در یک شهر سلوک کردند شرح باید
دانست که هر چند منظور مولوی تخفیف حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بوده منظور
اهل حق جز تعظیم حضرت امیرالمؤمنین و حضرت موسی الکلیم علیهما السلام نبوده و نیست
اما پوشیده نیست که بحسب تصریح اهل سیر از یهود و نصاری و مسلمین فرعون با وجود
تفرعنی که داشت در مقام دعوی ربوبیت از قانون ظاهر عدل و بذل دست بر منهیات
و دور دار الملک او مدت سلطنت او دوازده رعیت بر خواست اگر از خدا نیز نترسید
از بدی خلاف دعوی می اندیشید و کفار قریش هر چند نسبت بجاه و شوکت او کمال نسبت
بلکه بودند اما در عصر حکم با یک جبار داشتند متکلفی بوده که از بدنامی حذر داشت و لهذا
اقدام بر قتل حضرت موسی علیه السلام ننمود و احتیاج بمشوره افتاد و در راه لشکر اعوان
بسوی قتل نیافت و از احنف و اخلاف قریش هر یک خود را در امر کله و عشیره خود را
مقتدر می پنداشتند و بر سر هر آب گاه و هر چراگاه که بر سر هر کوچه و محله هر روز خون
ریزها میکردند و قبایل همدیگر نهب میکردند و قتل اطفال و نهب اموال و سبی اطفال
از محسنات و مفاخرات ایشان بوده هر گاه اکثر از فرعون و سرد و لعید اند حضرت
کلیم الله علیه السلام بر فرض خطاب شفقت الهی ایمن نشده با معاونت و همراهی برادر
حقیقی اقدام بر ورود بر یک فرعون نموده باشد عدم عزم آنحضرت علیهم السلام و حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام بر حفظ بیت رسالت پناهی صلی الله علیه وآله وسلم معطل
شده بی معاونت احدی در برابر چندین هزار فرعون که نه از خدا اصلا بترسیدند
و در بند ننگ و نام از ستم می اندیشیدند و نه عار از نسبت ظلم و فتک و قتل
ناحق داشتند در اقدام بر فرارش طعن نمود و حقتعالی ما انحضرت را باین سبب و بحسب

ادعاهم

این واقعه مراد نزول ومن الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله فرمود و جبرئیل و میکائیل را
با ملائکه مقربین برای حراست او فرستاد و این معنی در کتب و تفاسیر معتبره جار با گمان مرجحات
متن بخلاف امیرالمؤمنین که ایشان را نزد شیعه در هنگام غصب خلافت از ایشان از
ابوبکر که نزد ایشان کبیر و ضعیف جان بود قسمی خوف و ترس در دل نشست که کارها را
از دست دادند حال آنکه امامت ایشان مثل نبوت حضرت موسی از جانب حق مقرر بود و
و بجهت خوف و تقیه مفرط بسیاری از فرائض و واجبات دین را ترک نمودند بخلاف و تبدیل
احکام شریعت راضی شدند و نیز در عهد عمر بن خطاب چون دختر ایشان را غصب نمود بسبب
هراس باین عار شنیع تن در دادند با وصف آنکه این همه خوف مجرد توهم بود از خطره جان
زیرا که نزد شیعه از مقررات مسلمات است که هر امام وقت مرگ خود معلوم می باشد و باختیار
خود میرد نزد اهل سنت نیز ثابت و صحیح است که جناب امیر چون در قصبه ینبع بیمار شدند
صحابه برای عیادت ایشان در آنجا رفتند و عرض کردند که درین قصبه غیر از دو اقتین و زارعان کسی نیست
مصلح آنست که در مدینه منوره تشریف فرمایند تا اگر نوع دیگر واقع شود امر تکفین و تجهیز
بوجهی صورت گیرد ایشان در جواب فرمودند که مرا پیغمبر خدا از حقیقت حال قتل من آگاه
کرده است تا وقتی که انهنگام نرسد من نخواهم مرد علی هذا القیاس بارها از ایشان صورت
شهادت خود بتفصیل بلکه تعیین قاتل نیز مروی و منقول شده است پس با وجود این معلومات
ایشان را خوف و هراس بچه باشد شرح باید دانست که منتسبان بتشیع در تقسیم اول باعتبار
کیفیت محبت در شدت و ضعف سه طایفه اند غلاة و مقتصده و مقصره و غلاة در طرف افراط
و مقصره در طرف تفریط از صراط مستقیم ناکب اند و مولوی فرق میانه روایات این سه گروه
نکرده و مقتصده را از غلاة و مقصره نشناخته بدیهی است اعتقاد حق مقتصده آن است که هر یک از امام را
صحیفه مختومه از حضرت باری تعالی بر حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم نزول نموده از بدو امر
تا روز انتقال بقرب حضرت ذوالجلال جمیع امور از حرب و سلم و صلح و جدال بالخصوص مامور
بوده اند و سبب حقیقی امتناع حضرت از جهاد اعداء و غاصبین چند امر بوده یکی آیه کریمه لو تزیلوا
لعذبنا الذین کفروا در نیت طاهره مؤمنین در اصلاب خبیثه ناصبین سبب هلاکت گردید و دیگر فقدان
اعوان و انصار شرط وجوب جهاد و صغر سن با اظهار اسلام و اقرار بایمان ظاهری از اعدا و مناط محبت
از دواج و قبول خطبه زواج اسلام است فقط و لفوت دان در منا کحه شوهر را با حضرت ام
کلثوم رضی الله عنها محقق نبوده است و سایر آنچه را مولوی بشیعه نسبت داده از معتقد مقتصده
خارج و مضمون اخبار آحاد است و تعبد با خبار آحاد نزد مقتصده امامیه دائر میانه قبیح عقلی و حرام
شرعی است ع هر که بود که با مصطفی زند پنجه شود ضمیر منیر از غبار او رنجه و سیم آنکه اگر بحسب ظاهر این
منافیات خواهش و مکروهات طبیعت بر آن ذوات طاهرات جاری نشد از راه عذر غلات

نمیکرد و چنانچه گفته ب صفات کبریائی جو با اوست و ولی گفتن بنشد بد خدا اوست متن و هم
آنچه در ذکر حضرت سلیمان بیان کرده پس حاشا که ایشان طالب حشمت و جاه باشند که
اینمعنی در اصل نبوت قدح میکند شرح باید دانست که سلفیه و ظاهریه چار یاران صدور کبیره را
نیز منافی نبوت خوانند و متکلمان اشعری تجویز صغایر را بر ایشان کنند و عصمت را مختص بتبلیغ
پندارند و کتاب تخطئة الانبیاء تصنیف سلف ایشان است پس مطلق طلب ملک که جنبه رجحان
داشته باشد چرا باید قادح در نبوت باشد معاذ الله من التلبیس متن و انکار نبوت حضرت سلیمان
را غالب که شیعه هم گوارا نخواهند کرد پس لابد که ایشان را درین ادعا طلب غرض صحیح خواهد بود حالا
در تنزیه الانبیاء والائمه که کتاب معتبر شیعه و تصنیف سید مرتضی است باید دید و توجیهات
او را باید فهمید و حاصل آن ازوی مذکور است چند توجیه است اول آنکه ایشان طلب ملک کذائی
کرده اند تا معجزه باشد بر نبوت ایشان و شرط معجزه آن است که دیگری بر آن قادر نشود دوم آنکه غرض
ایشان طلب ملک اقامت عدل و انصاف و ارشاد و هدایت بود که این مدعا در صورت
اقتدار پادشاهی با سهل وجوه میسر میآید و هر قدر اقتدار زاید باشد ممد این مطلب است
سیم آنکه از کلمه لاحد من بعدی مراد امت اوست خواص و درخواست این طلب بر
امتیاز از نبی امت است درین توجیه خدشه ظاهر است زیرا که احادیث صحیحه
شاهد عموم اند و لفظ ام نفی است در استغراق و نیز این توجیه در طلب ملک موصوف
باین صفت بکار می آید نه در طلب اصل ملک چه بر ظاهر است که امتیاز نبی از امت
بچیزهای بسیار میتواند شد طلب پادشاهی چه ضرور بود چهارم آنکه حقتعالی ایشان را
آگاه کرده باشد که در صورت حصول ملک کذائی ایشان اصلح در دین خواهد شد
و امثال طاعات و مبرات و خیرات خواهند نمود و دیگر را اگر این قسم ملک
حاصل خواهد شد در حق او مصلح نخواهد بود بلکه مانع از توجه بحق و اشتغال بطاعات
و خیرات خواهد گردید و از همین جاست کتاب ... دیگر هم در آن کتاب مذکور اند
شرح باید دانست که لفظ کذائی را که معرب چنانی پنداشته اند از بی سوادی و جهل
بقواعد عربیت مولوی و نظایر اوست کذا اسم اشاره است منسوب الیه نمیشود
و چنانی در فارسی صحیح و تعبیر از آن بکذائی در عربی غلط است و مطلق و جمله این تطویل
و ذکر اعتذار ملک خواهی حضرت سلیمان در جواب شیعیان و خطا است زیرا که شیعیان
اینمعنی را معصیت نگفته اند که منافی عصمت انبیای ایشان را بعصمت انبیاء علیهم السلام باشد
و سید مرتضی طاب ثراه این توجیهات کلامیه را بر قانون اصول اعتزال در مقام رد
بر چار یاریان حشوی که صدور معصیت را منافی رسالت و نبوت ندانند ایراد نموده
هذه بضاعتنا ردت الینا چه ضرور که چاره جولاهان دهلی که ملکس دار اسیر نسج

العنکبوت

العنکبوت ارتسار چینی تتار ان شده اند متن و بهر حال کاین امر موجب منقصت لیست حضرت
سلیمان و افضلیت حضرت امیر نتوانند شد زیرا که حضرت امیر نیز بارها طلاق داده دنیا
طلب خلافت فرمود و کوشش و سعی بسیار نمود تا آنکه قتل و قتال مسلمین واقع شد پس مسلم
شد که بعضی اشخاص را تطلیق دنیا منافی طلب ملک نمی افتد زیرا که در طلب این امور ایشان را
حب ملک و جاه مقصود نمیباشد بلکه قدرت بر جهاد اعداء الله و استیصال کفار و ترویج احکام شریعت
غراء و حفظ بیت المال و صرف آن بمستحقان منظور میباشد و حضرت سلیمان و حضرت امیر در طلب
ملک و خلافت باین نیت نیک شریکند اینقدر فرق است که حضرت سلیمان اینمعنی را از خدا خواست
تا بی اسباب ظاهر او را اسخر مخلوقات فرماید چنانکه از قوله تعالی فسخرنا له الریح و قوله والشیاطین کل بناء
و غواص و حضرت امیر در پرده اسباب ظاهر از جمع رجال خیل و قتال طلب فرمود تا میسر شد
تا در نظر ایشان اسباب ظاهر را قدری و قعی نماند و همانست سلوک خدا و ندی با خاصان خود
که ایشان را در هر قبضه از دقایق معاملات تا دیب و ارشاد میفرمایند و انصاف آن است که ترک
دنیا مطلق در دین محمدی مطلوب و متعارف نیست و اگر بر ترک دنیا تفضیل حاصل شود لازم آید که جوکیان
هنود و درویشان کشمیر و راهبان نصاری و لامذهبان چین که دنیا را طلاق داده اند ... و در زهد خشک
معاشی را شعار خود ساخته اند افضل باشند از سلیمان و حضرت یوسف معاذ الله من ذلک شرح
باید دانست که درین مقام در زعم انصاف ترک دنیای مرتضوی را بمثل ترک دنیای جوکیان و درویشان
و لامذهبان مثال نموده مولوی از انصاف و ادراک عدالت مرتضوی است خود را آنحضرت در کلام
در نظام خود فرموده الدنیا دنیاوان دنیا بلاغ و دنیا ملعونه و داران کلام را داد تحقیق و بیان مرحوم
و غیر مذموم داده اند و این مناظره منوبه بسوی جلیه در مجلس حجاج تحقیق اهل مذاهب و اطلاع نموده
که اتفاق برای دوان معتبر باشد بلکه امور خطابیه چند را ظرایف از طرفین جواب درین قالب
ادا نموده بیچاره مولوی این را از امور اعتقادیه شیعه پنداشته مانند مطالب کلامیه مباحثه معنون
نموده در صدد رد و توجیه جواب بر آمده بحکم کتاب را کبیره و قدر خود را از دواهی دانشش صغیر
تا بحیثیات مفاضله میانه مقربان بارگاه احدیت غیر متناهی است و مصطفی بان مخصوص
حضرت جناب اقدس الهی است و تفضیل ائمه هدی علیهم السلام بر انبیاء علیهم السلام ضرور است
مذهب امامیه نیست و ایشان را سه قول است اول تفضیل مطلق انبیاء از مطلق ائمه
هدی سلام الله علیهم جمیعا و این مذهب مقصره است دوم تفضیل مطلق ائمه هدی از مطلق انبیاء
سلام الله علیهم جمیعا و این مذهب غلاة است سیوم تفضیل انبیاء اولو العزم بر ائمه علیهم
السلام جمیعا باعتبار نبوت و رسالت و فضیلت ائمه هدی علیهم السلام خصوصا حضرت
امیرالمؤمنین و حسنین سلام الله علیهم بر ایشان باعتبار خلافت ختمیه و خصوصیت ولایت
مطلقه و این معنی در ضمن مثال جلیه ظهور میشود که لباس پادشاهی در اقلیمی بعضی اقلیمی

و در ناحیه و در بلدی لیس وزیر اعظم شاهنشاه فرمان روای هفت اقلیم پس گو منصب پادشاهی
من حیث هو اشرف باشد از منصب وزارت اما از جهت اطلاق در طرفین اما منصب
پادشاهی مقید لازم ندارد اشرفیت از منصب وزارت مقیده را زیرا که وسعت دائره ملک و اقتدار
و فرمان روائی وزیر اعظم شاهنشاه هفت اقلیم بیشتر میباشد از وسعت دائره ملک و اقتدار
و فرمان روائی پادشاه شهری یا ناحیه و این مذهب مقتضه امامیه است و منصور است به براهین عقلی
و دلیل سمعی و اجمعی قطع نظر از مدلول آیه مباهله و تفضیل علی علیه السلام است حیث کونه نفس
النبی صلی الله علیه و آله وسلم بر سایر انبیاء و مرسلین نظر بتفاوت حیثیت و سقوط زهد جوکیان و راهبان
و لا بنه از درجه اعتبار نظر بکفر و شرک ایشان است اولئک الذین حبطت اعمالهم و انما یتقبل الله
من المتقین متن یازدهم آنکه در تفضیل حضرت امیر بر حضرت عیسی آورده ملخصش درین است
که آنکه حضرت امیر غالیان محبت خود را اجلاء و تعزیر فرمود و حضرت عیسی نفرمود و دیگر آنکه
حضرت عیسی را باز پرس خواهد شد و ایشان محتاج بیان عذر خواهند گردید و حضرت امیر را نه باز
پرس است و نه حاجت عذر و در هر دو جز سخن است زیرا که هر دو جز موجب تفضیل امیر بر حضرت
عیسی نمیشود اما تعزیر و عدم تعزیر پس بنا بر آنکه غالیان محبت امیر بحضور آنجناب بکلمات کفر و هذ
یانات شایع و مشهور ساخته بودند و غالیان محبت حضرت عیسی بعد از رفتن ایشان باسمان پس
حضرت عیسی را تعزیر ممکن نبود و حضرت امیر را ممکن بود بلکه اگر حضرت امیر قتل میفرمود قدرت
آن داشت در صورت قتل غالبا انها بکلی منتفی میشد و چون مقدر نبود لابد باز همان
کلمات جلیه و هذیانات قبیحه خود را در مداین و عراق و تبریز رایج کردند شرح باید دانست
بنا بر نقل مشهور تا ثمه فوج سیر در حال حضرت امیر المومنین علیه السلام اجلاء عبد الله بن سبا را از
کوفه و از معسکر شریف خود [illegible] باعتبار سبب شخین [illegible] و نفس
قوله تعالی لا تسبوا الذین کفروا فیسبوا الله عدوا بغیر علم را اما قائلان بالوهیت
خود را در کوره [illegible] فرمود این قضیه از ان حضرت در کتب فریقین [illegible]
و از استیصال قائلین بقول باطل رفع آن قول بالمره از وجه الارض لازم نیاید زیرا که مجرد
شیوع قول حق کان او باطلا هر چند اعیان مبدعان آن قول مقتول و میت شوند آن قول
در اذهان و اسماع میماند و نفوس اشباه و امثال مبدعان آن قول بان قول میکردند کما قال
صلی الله علیه و آله الارواح جنود مجندة تا آخر حدیث متن دوم آنکه باز پرس از حضرت عیسی
واقع شود پس در قرآن مجید ذکر آن فرموده و باز پرس حضرت امیر هیچ معلوم نیست [illegible]
جزئیست و نه بودن چیزی دیگر اگر بعد از حضرت امیر پیغمبری مبعوث میشد و قرآنی نازل
میگردید در ان صریحا نفی باز پرس حضرت امیر نزول می یافت البته تفوقه ثابت میشد شرح
باید دانست که غیر معلوم السوال والعقاب افضل است از معلوم السوال والعقاب من حیث

هو معلوم

هو معلوم السوال والعقاب زیرا که در عیسی سوال متحقق و ممتنع التخلف و در ربع سوال جائز التخلف صلوات الله علیهما الی
وقت مولوی [illegible] و حیثیت فضیلت انکار کوید و دیگر آنکه قرآن بنا بر عقیده حقه اهل اسلام مهیمن بر جمیع احکام
ماضیه و آتیه و مستقبله است و [illegible] امام مبین بنا بر تفاسیر مشهوره در حق قرآن است امور قیامت و احوال
جنت و احوال دوزخ همه در آن مرقوم بنا بر قول مولوی باشد بعد از قیام قیامت و دخول اهل جنت و دخول اهل نار
بنار [illegible] آیات قرآنی [illegible] معلوم [illegible] علم الهی [illegible] و تحقق واقعه در
خارج [illegible] تأتی السماء بدخان مبین یغشی الناس هذا عذاب الیم [illegible]
و ما یقعه و معاد و ما یقعه و در ان نص قرآنی نزول یافت صورت سوال از عیسی نیز هنوز وقوع نیافته است و حقیقتا
در زمان [illegible] صلی الله علیه و آله وسلم از ان خبر داد و صورت [illegible] هنوز تحقق نیافته [illegible] در سوره [illegible]
[illegible] در زمان آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم [illegible] نزول [illegible] نزول فرموده اگر سوالی [illegible]
[illegible] فاذا هو زاهق ولکم الویل مما تصفون متن درین قرآن نحو عموم [illegible]
آیات [illegible] که از حضرت امیر باز پرس واقع شود قوله تعالی و یوم یحشرهم و ما یعبدون من دون الله فیقول ء انتم اضللتم عبادی هؤلاء ام
هم ضلوا السبیل [illegible] قالوا سبحانک ما ینبغی لنا ان نتخذ من دونک من اولیاء و درین قسم باز پرس قصوری نیست [illegible]
[illegible]
قوله و یوم یحشرهم جمیعا ثم یقول للملائکة اهؤلاء ایاکم کانوا یعبدون [illegible] معصوم و غیر [illegible] عتاب [illegible]
شرح باید دانست که درین تمهید مولوی [illegible] غلطی واقع شده است اول آنکه [illegible] و ما یعبدون [illegible] دخول حضرت امیر المومنین علیه السلام در [illegible] باز
پرس [illegible] حضرت عیسی علیه السلام در
[illegible] در سوره الانبیاء علیهم السلام انکم و ما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون لو کان هؤلاء آلهة ما وردوها
و کل فیها خالدون لهم فیها زفیر و هم فیها لا یسمعون و این سخن [illegible] رسالت مآب صلی الله علیه و آله وسلم
بود [illegible] حضرت عیسی [illegible] بلسان القوم [illegible]
[illegible] حضرت امیر المومنین علیهم السلام [illegible] حضرت امام محمد باقر علیه السلام
لما نزلت هذه الآیة وجد منها اهل مکة وجدا شدیدا [illegible] عبد الله بن الزبعری و کفار قریش [illegible] یخوضون فی هذه
الآیة فقال ابن الزبعری امحمد تکلم بهذه الآیة قالوا نعم قال ابن الزبعری [illegible]
یا محمد ارایت الآیة التی قرأت آنفا فینا و فی آلهتنا خاصة ام فی الامم و آلهتهم قال بل فیکم و فی آلهتکم و فی الامم و
آلهتهم الا من استثنی الله فقال ابن الزبعری خصمتک والله الست تثنی علی عیسی خیرا و قد عرفت ان النصاری یعبدون
عیسی و امه و ان طائفة من الناس یعبدون الملائکة افلیس هؤلاء مع الالهة فی النار فقال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم
لا فضجت قریش و ضحکوا [illegible] خصمک ابن الزبعری فقال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم قلتم الباطل اما قلت الا من
استثنی الله و هو قوله ان الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها مبعدون یعنی الملائکة و عیسی بن مریم لا یسمعون
حسیسها و هم فی ما اشتهت انفسهم خالدون لا یحزنهم الفزع الاکبر و تتلقاهم الملائکة هذا یومکم الذی کنتم
توعدون عن النبی صلی الله علیه و آله وسلم انه قال [illegible] یا علی انت و شیعتک علی حوضی [illegible]

من کرهتم [illegible] آمنون یوم الفزع الاکبر [illegible] یفزع الناس و لا تفزعون و یحزن الناس و لا تحزنون فیکم نزلت
هذه الآیة ان الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها مبعدون و فیکم نزلت لا یحزنهم الفزع الاکبر و تتلقاهم
الملائکة هذا یومکم الذی کنتم توعدون دوم آنکه عصمت ملائکه را بالاجماع بسبب عدم مکلف بودن ایشان پنداشته و حال
آنکه در نصوص قرآنیه مکلف بودن ملائکه منصوص است مانند قوله تعالی اذ قلنا للملائکة اسجدوا لآدم و قوله تعالی عباد مکرمون
لا یسبقونه بالقول و هم بامره یعملون و صدور امر و ورود [illegible] تکلیف و اطلاق عباد که [illegible]
از عبادت و عبودیت است چنانچه فرموده ان کل من فی السموات و الارض الا آتی الرحمن عبدا [illegible]
با ملائکه در قصه حضرت آدم [illegible] متن اگر از حضرت امیر باز پرس نشود و از حضرت
عیسی شود [illegible]
امیر [illegible] سید اولیاء [illegible]
[illegible]
از اینجا معلوم شد که وقوع سوال از حضرت عیسی و عدم وقوع آن از حضرت امیر [illegible] تفضیل حضرت عیسی از حضرت امیر شرح باید
دانست که [illegible] در قوس نزول [illegible] از آدم تا خاتم صلی الله علیه و آله وسلم [illegible] حضرت مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم
[illegible] در قوس صعود [illegible] از حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله وسلم تا قیام قیامت [illegible] امام [illegible]
ختم الولایة المطلقه علی علیه السلام است و منتهای ختم الولایة المحمدیه مهدی آخر الزمان [illegible] شهید بر قرن خود
صلی الله علیه و آله وسلم [illegible] نبوت [illegible]
[illegible] اولیاء علیهم السلام [illegible] متن پس [illegible] ولی قائم است
[illegible] قوله تعالی و لکل قوم هاد [illegible] در تفسیر امام ثعلبی نزول این فقره در حق امیر المومنین
علی علیه السلام است و قول معصوم [illegible]
[illegible]
[illegible] ان اولیاء الله لا خوف علیهم و لا
هم یحزنون [illegible] متن [illegible] حضرت عیسی [illegible]
قول حضرت عیسی [illegible] شرح باید دانست [illegible]
[illegible]
[illegible] شرح باید دانست [illegible]
[illegible]

درین باب

درین باب [illegible]
الی جذع النخلة قالت یا لیتنی مت قبل هذا و کنت نسیا منسیا و آنکه گفته است که فاطمه بنت اسد [illegible]
که در خانه کعبه [illegible]
[illegible] شرح [illegible] حضرت مریم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] متن [illegible] الاخرة و الاولی [illegible]
در روایت مشهور چنین که معمول اهل جاهلیت بود که روز یازدهم رجب در کعبه [illegible] و برای زیارت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شرح باید دانست [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

که بودن حضرت مریم علیها السلام از محرزات که مادرش نذر کرده و بعد از تولد در حرم بیت المقدس خادم باشد با جماع یهود و نص قرآن مجید است

و اذ قالت امراة عمران انی نذرت لك ما فی بطنی محررا فتقبل منی تا آخر قصه و شغل و وظیفه حضرت مریم [illegible] بیت شریف بود

و کلما دخل علیها زکریا المحراب وجد عندها رزقا [illegible] در خدمت حضرت مریم [illegible] و نفخ روح القدس نیز در جیب

شریف در آن مکان شریف اتفاق [illegible]

[illegible]

کلب عوی القمر [illegible] شرح [illegible]

[illegible]

خلیفه اول حضرت خاتم المرسلین صلی الله علیه و آله وسلم است بنص نبی و باتفاق زیرا که خلیفه اول بنص [illegible] خلیفه چهارم

با جماع اهل حل و عقد [illegible] و باتفاق [illegible] خاتم الولایة المطلقه و باتفاق

اهل شریعت رابع خلفاء [illegible] اولهم آدم و ثانیهم هرون و ثالثهم داود و رابعهم علی علیه السلام بدلیل قوله تعالی انی جاعل فی الارض خلیفة

هرون اخلفنی فی قومی و یا داود انا جعلناك خلیفة فی الارض و انما ولیکم الله و رسوله والذین آمنوا الذین یقیمون

الصلوة و یؤتون الزکوة و هم راکعون [illegible]

والحمد لله رب العالمین [illegible]

شریعت اول شریعت آدم است دوم شریعت حضرت نوح و سیم شریعت حضرت ابراهیم و چهارم شریعت حضرت موسی و پنجم شریعت

حضرت عیسی و ششم شریعت حضرت مصطفی صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible]

[illegible] شرح [illegible]

[illegible]

شرط است که بدون آن محال است و بیان شروط واجب اول آنکه مرئی مقابل رائی باشد یا در حکم مقابل چنانکه در آینه دیدن
بر نزدیک نباشد سیم آنکه بسیار دور نباشد چهارم آنکه حجاب و حایل در میان نباشد پنجم آنکه در جانب [illegible] باشد و شعاع باد
بر سد به [illegible] ششم آنکه در غایت لطافت هم نباشد [illegible] داشته باشد و لهذا هوا را نتوان
دید هفتم آنکه بیننده [illegible] باشد [illegible] اعراض بصر هشتم آنکه بیننده قصد دریافتن [illegible]
و ظاهر است که مجموع این شروط در حق باری تعالی بالاجماع مفقود است جواب در طرف اهل سنت است که این امور
فی الواقع شروط رویت است [illegible] در عادت [illegible] بدون این شروط عادی [illegible] ما بطریق
خرق عادت بدون این شروط هم [illegible] دلیل قائم شده است بر آنکه این شروط عقلیه است [illegible]
[illegible] پس معلوم شد که با شیعه عادیات با اولیات مشتبه شده است و نفرت [illegible] و این امر
کار جاهلان است نه علماء و محققان **شرح** باید دانست که مولوی [illegible] لازم است که اول [illegible]
بیان کند و نتوان گفت که [illegible] لازم [illegible]
[illegible] بیان کند [illegible] فرق میانه اولیات و عادیات [illegible] بدون اثبات [illegible]
مطلب دعوی اشتباه عادیات با اولیات بر شیعه [illegible] همه محسوسات
مخیلات و جمیع اولیات را عادیات گویند و قواعد محسوسات را فضلا عن المعقولات فضلا عن النزعیات
برهم زنند فما کان جواب المولوی للمتعصب فهو جواب الشیعه للسنی **متن** اگر [illegible] هندوستان
را دیدیم که برف باریدن را انکار [illegible] کنند که خلاف عادت است و استحالات بیان می نمایند و گویند که [illegible]
[illegible] در میان آسمان و زمین معلق [illegible]
[illegible] فرود آید **شرح** باید دانست که بلاد هندوستان را [illegible] کثرت [illegible]
و در آن بلاد [illegible] سایر بلاد [illegible] و در آن بلاد [illegible]
و هرگاه [illegible] در میان هوا [illegible] برف [illegible] منفصل شده
[illegible] برف در هوا [illegible]
[illegible]
الجوار [illegible] مطلب [illegible] و اهل هند [illegible]
نزول برف [illegible] اشهد الله و ملائکته و رسله و انبیائه فهذا النسبة الی اکثر اهلها
من المفترین و در اطراف [illegible] اکثر اهل هند [illegible] دیده [illegible] شنیده
چون مولوی [illegible] در این سخن [illegible] خصم را [illegible]
علی الکاذبین [illegible] که برف [illegible]
برودت هوا [illegible]
و بر [illegible] اهل هندوستان [illegible]
که اهل هندوستان در [illegible]

[illegible]

دیگر هر برف [illegible] در هندوستان [illegible] گویند [illegible] و [illegible] ثابت
[illegible] ثلج [illegible]

و شب ها برف [illegible] که برف ای [illegible]
تکذیب چیزی که مصداق [illegible] در اولانان [illegible] ان انکار [illegible]
[illegible] **متن** [illegible] **شرح**
باید دانست که [illegible] استقرا [illegible] فارس و کرمان
و خراسان و مازندران و گیلان و مراغه و [illegible] سنه در ربیع اما بقی الدت
[illegible] در خریف [illegible] در زمستان
[illegible] در زمستان [illegible]
[illegible] **متن** و آنکه در خط استوا [illegible] و محاذی خط استوا [illegible]
[illegible] در خط استوا چون در جواب این مسئله مولوی [illegible] و با [illegible] هند [illegible]
[illegible] **متن** [illegible] **شرح** باید دانست که [illegible] هر کس [illegible]
خواه بر قوانین فلاسفه یونان و خواه بر قوانین تعلیم اهل هندوستان [illegible] علم نجوم [illegible]
[illegible] حدوث و کسوف و خسوف [illegible] اهل هندوستان
[illegible] اهل هندوستان [illegible] مولوی [illegible]
[illegible] **متن** چون [illegible]
[illegible] **شرح** و همچنین حدوث [illegible]
[illegible] قبل از طلوع آفتاب [illegible]
[illegible] شعاع [illegible]
زیرا که در حقیقت [illegible] شعاع آفتاب [illegible] که شعاع آفتاب را
[illegible] شعاع آفتاب [illegible] شعاع [illegible]
[illegible] شعاع [illegible]
آن ممنوع است **شرح** باید دانست که این [illegible]
[illegible] از جواب [illegible]
است [illegible] و ادراک [illegible]
و شروط [illegible] و اسباب [illegible]
و شروط [illegible] علت حقیقیه [illegible]
[illegible] توقف [illegible]
[illegible] خرق عادات [illegible]
صفت حکمت و اسم الحکیم و خرق عادات [illegible] انبیاء و [illegible] علیهم السلام [illegible]
[illegible] انبیاء و [illegible] که عادت [illegible] خلاف [illegible] خرق العاده

ما و الانبیاء [illegible] پس خرق عادت [illegible] حفظ عادت [illegible]
و [illegible] بالصفات و الماهیات و [illegible] معلول از علت و مسبب از سبب و
[illegible] در عالم [illegible] در حضرت علم الهی
و [illegible] حضرت علم [illegible]
و [illegible] حضرت اراده الله [illegible] از علم الله و قدرة الله [illegible]
تخلف معلولات از علل و مسببات از اسباب [illegible] اسماء الله
[illegible] علم با عقل [illegible] و سمع [illegible] و کلام [illegible]
و [illegible] الاطلاق [illegible] الاستعمال [illegible] اهل البیت و ائمة التحقیق
[illegible] حضرت [illegible]
ممکن در مقام [illegible] رویت [illegible]
بدون تحقق اسباب [illegible] اسم الحکیم و صفت حکمت [illegible] ارادت و اسم [illegible]
رویت در [illegible] الابصار
[illegible] اهل البیت و ام المومنین [illegible]
[illegible] الابصار [illegible]
[illegible] رویت [illegible]
و [illegible] شیعه [illegible]
[illegible] علیه السلام
جواب [illegible] **متن** [illegible]
[illegible]
[illegible] رویت [illegible]
مطلق رویت [illegible] اثبات [illegible] الدنیا [illegible] الآخرة [illegible]
[illegible] **متن** [illegible]
[illegible]
[illegible] روز [illegible] عالم [illegible] و بوم
الفصل [illegible]
[illegible]
[illegible]
و ان الدار الآخرة لهی الحیوان لو کانوا یعلمون و قوله تعالی اسمع بهم و ابصر یوم یأتوننا و قوله تعالی فکشفنا عنک
غطاءک فبصرک الیوم حدید **شرح** باید دانست که [illegible]

دلی

فاما [illegible] و ان کل من [illegible] السموات والارض الا آتی الرحمن عبدا [illegible] ممکنات [illegible]
و [illegible] ممکن [illegible] تصدیق آن [illegible] واجب [illegible]
[illegible] آیات و جمیع احادیث [illegible] صلی الله علیه و آله
و سلم [illegible] والله اعلم [illegible]
[illegible] علیه السلام [illegible]
الکلام **متن** و اول [illegible] روایت [illegible]
شنوا و بینا [illegible] و ظاهر است که مجموع این امور در [illegible] تعالی
مفقود [illegible] **شرح** باید
دانست [illegible] کمالات [illegible]
[illegible]
[illegible] مولوی جلال الدین رومی [illegible] **بیت**
[illegible]
رویت [illegible] الله تعالی [illegible]
[illegible]
[illegible] **متن** و نیز فلاسفه [illegible]
رویت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بسمع و بصره

است و سطر دویم این و نیز ما کاغذ دیگر گرفتیم و چیزی ننوشتیم و او بیرون [illegible] نقل نوشته [illegible] بعد [illegible] میکردیم
مطابق [illegible] شخص [illegible] قطعا از رمال [illegible] بود سؤال کرد او [illegible] کند و گفت [illegible]
این وقت [illegible] بوجود آمده که طالع [illegible] صورت بعد از تفحص و تحقیق [illegible] برآمد **شرح** باید دانست
که امثال این خطابات حجت شرعی و دلیل عقلی هیچ کدام نیست و [illegible] که دلیل [illegible] امثال مولوی
قرار داده شد که [illegible] نه دلیل معتقد ارباب معقول و اصطلاحات منقول و اینکه [illegible]
موجودات طبیعی است مطلقا [illegible] ملائکه [illegible] جن مخلوق از آتش و شیاطین [illegible] ملائکه را
تعبیر به عقول عالیه و نفوس مدبره فلکیه و عنصریه میکنند و منظور آن اسلام از ایشان که در [illegible]
[illegible] نازله بر انبیا [illegible] خیالیه منطبعه در حس مشترک انبیا علیهم السلام [illegible]
ارباب [illegible] روحانیات علویه و سفلیه است نه اینکه [illegible]
[illegible] قطع نظر از [illegible] تقدیر [illegible] محقق بوده است [illegible]
[illegible] امکان [illegible] وقوع [illegible]
معقول بلکه مستحیل عقلی است زیرا که [illegible] صدور [illegible]
معتقد [illegible]
[illegible]
[illegible] **مت** [illegible]
احکام [illegible] قدرت الهی [illegible]
[illegible] اهل اسلام [illegible]
[illegible]
[illegible] ابن بابویه قمی در کتاب المعراج [illegible] حضرت امیر [illegible] پیغمبر [illegible] آسمان [illegible]
بابویه در کتاب [illegible] ابوجعفر طوسی [illegible] روایت کرده اند [illegible]
پیغمبر و امیر [illegible] روایت کرده که [illegible] حضرت خدیجه [illegible]
حضرت فاطمه [illegible] حضرت مریم [illegible] فرعون [illegible]
[illegible] زنده [illegible] حضرت خدیجه [illegible]
و هم کلام [illegible] در کتاب [illegible] جناب پیغمبر [illegible] جعفر طیار [illegible]
و [illegible] محمد بن النعمان [illegible]
کتاب المقالات [illegible] **شرح** باید دانست که شیخ المفید
در نزد امامیه لقب شیخ ابوجعفر محمد بن الحسن الطوسی است و شیخ ابو عبدالله محمد بن محمد بن النعمان ملقب بمفید است و [illegible]
[illegible] روایات [illegible]
[illegible] **مت** و این

البته [illegible] خلاف [illegible] این [illegible] الکلام [illegible]
[illegible] خلاف [illegible]
[illegible] اهل بیت [illegible]
[illegible] الرجس اهل البیت [illegible]
[illegible] **شرح** باید دانست [illegible]
[illegible]
السلام [illegible] آیه تطهیر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چنانکه [illegible] صلی الله علیه و آله وسلم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابوبکر و عمر و عثمان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
داشتن [illegible] **مت** [illegible]
[illegible]

الماهیه [illegible] و در تفسیر مجمع البیان
شیخ امین الاسلام طبرسی از آنحضرت علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] آنحضرت علیه السلام در تفسیر [illegible]
[illegible] القائم [illegible]
[illegible] القائم [illegible]
مت و [illegible] در کلام حضرت امام حسن علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] **شرح** باید دانست [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] باید دانست که [illegible] تفسیر [illegible]
قبول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **شرح** باید دانست
[illegible]

با طرینا غلا الدین اسند شرح بدانکه والسلام ... [illegible]

شان نشوند در باره ... علیه ایشان را ... صاحب السراء ... متن و در ...

... وجمع کرده ... ان الشیطان لکم عدو فاتخذوه عدوا ... لا یتخذ المؤمنون

الکافرین اولیاء من دون المؤمنین ومن یفعل ذلک فلیس من الله فی شیء ...

والیوم الآخر یوادون من حاد الله ورسوله ... [illegible]

... شرح ...

[illegible]

تا یقین بخلاف آن بیاید و لا تنقض الیقین الا بیقین مثله از نوع دیگر منتفی و از شکاه عدالت و طهارت است و تقید
بطن فسیح ... و معام سهل است و نزد ارباب تحقیق و فطنه با اعتبار نیز مکر در تحقیق اسباب موضوعات که در مثال
آن مهل مثال سابق و رکب و وهم و شک بلکه کفر دیگر و ارتداد و نفاق هم در آن اعتبار یکسان است پس چون اعدا
جمعی بسبب خلاف مرتضویه و جمعی دیگر بسبب اهانت خانواده و جمعی دیگر بسبب امساک ذرا خات خلیفه برحق ثابت
شد به یقین و حکم جز دو وارث ایشان بدل میشود بعوض عداوت و تبرا از ایشان و این غیر مذهب امامیه است
متن به خلاف قسم اول و چون محبوبیت و مبغوضیت ذوات جزئیه انها از روی نص قطعی متواتر مثبوت رسیده
وجوه مقتضی و ارتفاع موانع همه بالقطع معلوم شد بدستور عدل انبیاء صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین شرح
تحقیق درین امر کنت و اهل البیت ثبوت العصمة و الطهارة اند بدلیل آیه تطهیر و قول بارتداد و نفاق و تبدیل و تغییر
بعد از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم از ایشان و در دیگران در کتب موافق و مخالف معقود است و کثرت
اعادی ایشان و شدت دواعی در دولت بنی امیه و بنی العباس در نشر مثالب موضوعه بر ایشان و بذل اموال خطیر
برای انطلب و قتل و حبس بسبب امتناع از تبری از ایشان و نشر فضیلت ایشان به عکس یاران دیگر که مساس خلاف
نزد امویه و عباسیه بر تباسیس ایشان بوده است ع به بین التفاوت ره از کجاست تا بکجا متن پنجم دو دویم انکه
گویند اهل سنت جبان را بر شجاع در مقدمه خلافت و امامت که بنای کار آن بر شجاعت و دلیری است و جنگ
و قتال با کفار و تجهیز جیوش لا دخل ان منصب است ترجیح دهند الصباح این مبهم انکه شجاعت حضرت امیر چیزی است
که در تمام عالم ضرب المثل و در جمیع آفاق شهرت و علم است و ابوبکر صدیق جبان بود بدلیل قول خدای تعالی
که اذ یقول لصاحبه لا تحزن معلوم شد که ابوبکر در غار محزون بود و حزن درین قسم معارک متخاذیه دلیل جبن است
انطعن بچند وجه داده اند اول انکه نهی کردن از حزن دلیل جبن نیست زیرا که شجاع را هم حزن لاحق میشود چه
معنی حزن اندوه بر فوت شئ محبوب یا وصول مکروه است و این معنی منافی شجاعت نیست رستم را بر قتل سهراب
فرزند که لاحق شد و جامه خود را سیاه کرد و ماتم کرد و گریبان چاک نمود مشهور و معروف است اگر از خوف
نهی واقع میشد جای گفتگو بود دویم انکه اگر نهی از حزن دلیل جبن باشد لازم آید که حضرت موسی و حضرت
لوط جبان باشند زیرا که این هر دو را نهی از حزن بلکه از خوف نیز واقع شده قوله تعالی و قالوا لا تخف و لا تحزن
انا منجوک و اهلک الا امراتک کانت من الغابرین و قوله تعالی یا موسی لا تخف انی لا یخاف لدی المرسلون و قوله تعالی لا
تخف انک انت الاعلی بلکه نص قرآنی صریح دلالت میکند بر طرف خوف حضرت موسی را قوله تعالی فاوجس فی نفسه
خیفة موسی شرح باید دانست که چون عصمت حضرت لوط و حضرت موسی علیهما السلام بدلیل ثبوت نبوت ثابت است
حزن ایشان ... معروف ... معصیت است و چون عدم عصمت ابوبکر اجماعی است ... شارع تعالی ...
السلام ... نهی نبوی صلی الله علیه و آله و سلم ... و در آن محل دلیل آن ...
حرام ... انبیاء علیهم السلام ...
کذب ... ابوبکر ... وجود مقتضی با فقدان مانع ...
در محل با وجود بودن حضرت نبی مختار صلی الله علیه و آله و سلم ...

متن

متن سیم انکه انچه از ابوبکر در اعانت و امداد آن حضرت در وقتیکه کافران مکه چادر در گلوی مبارکش انداخته
خفه کردند تا انکه چشمان مبارک سرخ شدند و رنج بسیار رسیده و در آن وقت هیچکس از یاران و دوستان
و اقارب آن جناب بسبب خوف آن ملاعین نزدیک آنجناب نمیشد واقع شده در تواریخ مشهور و مسطور است
و در وقتیکه ابن الدغنه ابوبکر را از حمایت دست کشیده از غلبه کفار قریش ترسانید و ابوبکر بکمال دلیری بر در دروازه
خود مسجد بنا کرده با آواز بلند خواندن قرآن شروع نمود و در وقت قتل مرتدین و خوف جمیع صحابه از اعراب بعد
از رحلت آن سرور انچه بظهور آمده حیرت افزای جمیع دلیران عالم است شرح باید دانست که باتفاق ائمه سیر
و کتب اثار خارجیه در مشاهد نبویه و در مغازی در ایام خلافت خود از دست و پنجه احدی از خلفای مجروح نشد
... انچه از آن جناب بظهور پیوسته اتفاق نیفتاد و واقعه ... حضرت ... نمودن
و حمایت ابوبکر بر آن حضرت را ... در کتب شیعه و امامیه ... این ناتوان ...
مجروح نشد و کدام کافر را ... ابوبکر ... مجروح و مقتول نمود بایستی مولوی بیان و اثبات
این ادعا نماید و علاوه بر انکه اظهار شجاعت در موضعی برابری با ظهور شجاعت در مواطن کثیره نمیکند متن
چهارم انکه حضرت امیر را آن حضرت بعد از شب معراج خبر داده بود اند از حق تعالی ترا دوست ... و خلیفه
بعد از من ساخته است چنانچه شیخ الشیعه ابو جعفر طوسی در امالی روایت کرده است با انکه حضرت امیر در شب معراج
همراه آنحضرت بود و در لوح محفوظ ... چنانچه ... روایت کرده است از عمار یاسر و قطب راوندی
از بریده اسلمی همچنین میدانست که حیات من محمدات تا بعد از وفات پیغمبر ... سال و امام و خلیفه در خواهم شد
و این خبر مرادی مراخواهد کشت پس حضرت امیر را ترس از معارک چرا باشد باید دانست که مولوی از جهت
در مقام الزام شیعه بر خلاف ... بر سبیل ... و ... و ... انکه ترس در معارک منحصر در خوف
در کشته شدن نیست بلکه خوف زخم برداشتن ... ناقص الاعضاء شدن و اسیر شدن و ضرب و درد ...
شدن است از کشته شدن ... شدن بکرات است ... و ...
...
باشد ... از موت نیز ... زیرا که شجاعت ... وجودی که عبارت ...
...
مستلزم ...
لهذا ... شیعه ... امام ...
میشد موت خود را اختیار ... ابوبکر صدیق ...
این درجه نداشت و این علم او را حاصل ... باید دانست که ... خوف در معرکه ...
اقدام بر کشته شدن ... و قطع اعضا و اسر ...
... اقدام بر امثال این اخطار ...
خلاف ... حضرت ... صلی الله علیه و آله و سلم ... خلافت است ...

امامت کحوث است ... بعد از انتقال حضرت رسالت پناه صلوات الله علیه ...
و خلیفه امام بعد از حصول امامت ... از موت قبل از حصول امامت ...
و مشاهد ... حمزة النبی صلی الله علیه و آله و سلم و جهاد در
بدر و احد و در خندق ... در داستان خندق ... از حصول شرف
امامت ... بعد از مصطفی و حصول ... امامت و خلافت
... جواب ...
...
...
...
از کمال حضرت مصطفوی صلی الله علیه و آله و سلم بظهور ... حضرت ...
... بدر و احد و خندق و خیبر و حنین ...
...
عالم ...
...
در شرعیات ... ما کان محمد ابا احد من رجالکم ...
... حضرت امیر المومنین علیه السلام ...
... حضرت امام حسین علیه الصلوة و السلام
... و لا تلقوا بایدیکم الی التهلکة ...
...
...
دین و قتال ...
... ابوبکر ... حضرت ... صلی الله علیه و آله و سلم ...
...
...
...
...
...
...
...

...
... حضرت مصطفی صلی
الله علیه و آله و سلم ...
...
...
...
...
...
...
... ابوبکر ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

[illegible]

رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم [illegible]

[illegible]

[illegible]

... که از حضرت ابی عبدالله علیه السلام مرویست قال لا جبر ولا تفویض ولکن امر بین الامرین

شرح باید دانست که مولوی قدس سره ... [illegible]

[illegible]

... فلیست باول قارورة کسرت فی الاسلام ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... ولا نکفر احدا من اهل القبلة ...

[illegible]

... ومن لم یجعل الله له نورا فما له من نور ...

[illegible]

... الحمد لله الذی خلق الاشیاء وهو عینها ...

[illegible]

[illegible]

... جبر ...

[illegible]

تفویض است یعنی باستطاعت است ... قال تعالی
من استطاع الیه سبیلا وقال ومن لم یستطع منکم طولا الآیة وحضرت امام تاسع ابوالحسن علی بن
محمد الهادی صلوات الله علیه وعلی آبائه الطاهرین را در شرح این حدیث رساله ایست ...

[illegible]

... فلیؤمن ومن شاء فلیکفر شرح ... [illegible]
کانت عائشة تلعب بالبنات فی بیت النبی صلی الله علیه وآله وسلم ...

[illegible]

شرح ...

[illegible]

وشنیده و محمل لفظ بر معنی لغوی و عرفی صحاح و جلی بقیاس خفی و جلی ندارد با وجود مرور زمان صحت قیاس نزد [illegible]
در مقابل نص بلا خلاف عقلا هم دان شاء الله تعالی تفصیل این مطلب در بیان مذهب حنفی در محل مناسب خواهد آمد
و بنا برین قاعده که مولوی پادشاه کرده و شارب الخمر و زانی و اللاطی و سارق و عابد صنم و قاتل نفس و آکل ربا و شرب
و کذاب و سایر مرتکبان کبایر را میرسد که بگویند که ما هم مسلم و مومنان حضرت پیغمبر اسلام اما بیان مومنان [illegible]
قرآن نشده است و همچنین بیان محرمات معاصی و مناهی و اعمال معاصی متعارفه در زمان حضرت خیر المرسلین صلی الله
علیه واله وسلم را بر معنی متعارف این زمان کردن قیاس مع الفارق است در اینصورت ابواب وجوب واجبات
و حرمت محرمات و استحباب مستحبات و کراهت مکروهات و اباحه مباحات بالمره مسدود خواهد شد و قول مولوی [illegible]
مقابل حکم شرایع مانند هوا در کاسه ماند و حال آنکه در لفظ حدیث قرینه موجود است که ما بین این ماده و بین آثار و مرغوب
والعب بر داره در آن مباینه لهو بنا بر لقیط که فحش جلی در سیره نبویه نقلا من انسان اما برخم مولوی سر و گردن و چشم و
گوش و دهن و سینه و شکم و پشت و دست و پا و دم و دل هیچ ندارند و بهمان نظر اسباب اقوال اهل اعتباری حیاتی و
بنات اللعب مورد حدیث نبوده است سبحان الله صفحه را مدار کردن و این امور حقیقیه را گوش و دهان و جوانب
گردان و بعد از آن در صدد دریافت توجیهات آنکه بایده در آمدن جز از تفنیع کرده و مذهب خود برای مولوی پادشاه [illegible]
ع مطهر گردانیدن خود این فاطمان خراب متن بنای چهره از اوقات رایج بوده بهمان بوده که قطعه از جامه را دو گرد
دایره مدور می گردانند و در وسط آن پارچه دیگر مثال مدور ملفوف که می نهادند و اطراف آن دایره را از جانب است
کشیده زیر مدور بر رشته مضبوط می کردند که آن مدور بر مثال سر انسان می شد و پایین او بر مثال جسد انسان بی شکل
صورت دست و پا و دیگر اعضا و در آن ظاهر لیکن هم بعد بروی جاری و آرایش می پوشانیدند و این قسم مصنوعات را بنا
بر شهرت بنات نام می کردند شرح واضح باد که الحال عبارت مجدد کتاب معتبر از کتب لغت که حاوی انشا برای میخواهم
تا روی مولوی مانند روی بنات سیاه گردد و بر بود است و سیر روی واضح گردد که پهلوی پادشاه در لغت بنیادات از
بنات این ایشان در نهایت لغت که مرجع اهل بیان لغت عرب الحدیث است کوه فی حدیث عائشه کنت
العب بالبنات ای التماثیل التی تلعب بها الصبایا ب ابو یحیی در کتاب مطالع الانوار فی صحاح
الاثار کوه که مرجع اهل بیان لغت صحیحین و موطات و قول عائشه کنت العب بالبنات نعنی اللعب المشبهات
یعنی بها الصبایا و اینگ سیه جواری را در معنی آن معتبر واشتیاح علامه فیروزآبادی در قاموس که البنات
التماثیل الصغار یلعب بها واین رسه قاید امام فن لغت و جامع بوده اند بلا خلاف و صاحب جامع الاصول
وشارحان و صاحب الجمع بین الصحاح الستة و شارحان و شارح الجمع بین الصحیحین و شراح صحیح بخاری و صحیح مسلم
در الفاظ تماثیل و شبه در معنی بنات متفق اند من شاء فلیراجع و صاحب مجمع البحرین که مرجع اهل بیان لغت
قرآن و حدیث است کوه البنات ایضا التماثیل التی تلعب بها الجواری پس هرگاه با معنی بنات این کس
بگیر مولوی بادر الجسد و دلیل عقلی باشد هر کدام از اهل عرف لغت از معنی مبادر ظاهر آن روی خواهد چه جز در
دست دارد و هرگاه بعض لغت و صاحب کس عرف ظاهر لغط از مدلول خود نماید پس بر ملحدی هیچ ارکان و
شرایع اسلامی توانند برهم زد و در اینصورت بعوض ی مرتفع و حفظ الله علی الکتاب الاول مرد رحمت بر [illegible]

و باطنیه و باطنیه تناهبت قلوبهم متن و آنچه درین زمانه مرد و زنها درین ملک رایج است که دختر نیست ایرانی را دوزین امر رواج
می کنند و استاد و کار یها می آیند هر گز در آن زمان موجود در آن ممالک عالم نیست چنانچه در جمیع از تفاوت مانند
ماکول و مشروب و ملبوس و مسکن و زیور آلات و فروش سادی آن زمان و لطف این وقت تفاوت آسمان و
زمین دارد شرح باید دانست که مولوی را از تخصیص عام بلا تخصیص و صرف لفظ از ظاهر بر حز عبارت ادراک و با
بحاشیه جن نرو دانست میت و تفاوت در تزیین الات و اسباب باعث تفاوت نفس حکم در حقیقت محرمات
نمی شود الا احکام شریعت محمدیه بر مسلک حق مرتبه است و هو ان حلال محمد حلال الی یوم القیمة و
حرامه حرام الی یوم القیمة پس این روایه ما ربی است پی معروف و الزینت الات ظروف و زینت و
مراحی و پیاله و مجلس و ساقی و مغنی باعث تفاوت حکم است پس باید شراب خواری امرا و سلاطین هند
و غیره باشد نه حرام زیرا که آن بر طرف تفضیل است از شراب خواری عرب در ظرف مزفت و دبا و انواع
لذت ظاهری و حیاتی باطنی حضر است در معنی مزه و ترقیع و مانند آن فاظلم اذا ایتهم نکون انه جز مصدر
بات در جاز و کی و بمن و عراق جات بود اند و موقوف پای و دات لاسبد بر دار او می دانند ع ات و ما جبرئی حرمی
سوخته ان چوبی متن و این معتبر ترکی نزد علمای اهل سنت البته حق است شرح باید دانست که حق بودن این حکایت
جات بد چوبی کوب مولوی نه علمای چار یاری جواب اعتراض معترض نمی گشته زیرا که حافظ ابن عبد البر در جمع بین الصحیحین
از باب اللهو واللعب کوه فصل فیما یباح منه خ م عن عائشه قالت کنت العب بالبنات عند رسول
الله صلی الله علیه واله وسلم وکن بانبنی صواحبی فکن ینقمعن من رسول الله صلی الله
علیه الی ان قال فیلعبن معی و در عنوان لفظ فیما یباح منه نص است در اباحه چنانچه بارنی و پیش از این ثابت
شد که تماثیل آدمی و شبه جواری در معنی صنف بنات علاوه الکمه صاحب صحابه و تابعین و سلف در مقام غلو در حب
عائشه در باب الفضل بیاد رشنه نام او ط چند باقیه اند که اثار و صنع آن از شواهد عقلیه و دلالات شرعیه واضح والایات
لیکن باید فضیلت بی بی عائشه ثابت کنند هر چند مستوجب لعنت و بغض و بعید بر حضرت خاتم المرسلین صلی الله علیه واله و
سلم شود متن و العجب تمام از جناب پیغمبر نیز جا برانه و عقلی منقول شده و جابر که اشان را الخطل بر که انز و اهل د
اهل الباطل دیگر تمسک جو دانند شرح سبحان الله بجواب آنکه در هر واحد از طرف چار یاریان وارد شده که الحضرت
سنه خط بر ربان کشیدند برای توهین باکس بزرگ آدمی و اهانت امام کوی پادار برای حب ابو بکر بی بی عائشه اثبات
مهر ری حضرت ختم المرسلین صلی الله علیه واله وسلم نمود شه خطا است کشیدن را در لعنت و صرف هادی لغو برحقه و
الرنه باید قابت قرآن مجید نیز مصور باشد و حدیث هم احقاب مصور جرو می صادق واوده است من باشد فاظلم
اذا انی یوفکون وسیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون و اینک در خ مولوی در حضرین نام
بودن شکل بنات چنانچه اولا در حضرین نفی تماثل و شبه ثابت شد تا حال نیز ثابت می کند بعون الله تعالی و حسن
عنایته چنانچه الحافظ علی بن برهان الدین الحلبی صاحب سیرة نبویه که از ثقات چار یاریان است و سیرة او از صحیح سیر
اصح و اوثق است و مناط اعتماد علما ی شام و بغداد و حلب و اصلاح هول حران است در اواخر جلد سوم می گوید و فی السنة
الاولی من الهجره اعرس صلی الله علیه واله وسلم بعایشه رضی الله عنها فی الاولی وفی المواهب انه ذلک کان فی السنة

الثانیة من الهجرة فی شوال ما الحکمة قال بعضهم دخل صلی الله علیه واله وسلم بعائشه والعبها معها ولعبة وعنها رضی الله عنها انها کانت
تلعب بالبنات ای اللعب عنده رسول الله صلعم وکان یاتینها جوبرات جوبن معها بذلک در بیان کان رسول الله صلعم یسربهن الیها ای یطلقهن
الیه لیلعبن معها قالت رضی الله عنها و قدم رسول الله صلعم من غزوة تبوک او حنین فهبت ریح فکشفت ناحیة من ستر علی صفة فی البیت
عن بنات لی فقال ما هذا یا عائشه قلت بناتی ورای من بینهن فرسا له جناحان من رقاع فقال وما هذا الذی اری وسطهن قلت
فرس قال وما هذا الذی علیه قلت جناحان قال جناحان قلت اما سمعت ان لسلیمان علیه السلام خیلا لها اجنحة فضحک رسول الله
حتی بدت نواجذه و کوه و فیه دلالة امرها صلی الله علیه واله وسلم یقرر ذلک واجیب بان هذا استثنی من عدم جواز التصویر ذی
الروح و قولها رضی الله عنها اما سمعت ان لسلیمان صلعم خیلا لها اجنحة و اقراره صلعم علی ذلک یدل علی صحته ثم رایت بعضهم
اورد ان کان لسلیمان صلعم خیلا لها اجنحة و قد ذکرت ذلک عند الکلام علی الصحیحة فی اوائل هذه السیرة انتهی و این الحسان
در کتاب السیرة تالیف الحزینة الحافظ ابو الربیع سید الناس که مسمی بعیون الاثر و مختص است بیان مغفره ده است در مختص الفرق المقید
و در کتاب السیرة تالیف الحافظ شمس الدین الشامی نیز مذکور است و اعدی از علمای حدیث و فقه مسند لا لی و سیره نبویه مختصه
لما ولسان بنات بی بی عائشه ضعیف الاسناد است و الاعدی مگفته که آن بنات صورت تمام بوده بر مقتضی قول ابن امرا
مخصوص با بابا عائشه مستثنی بوده است و نتوز حضرت نیز بود در مخصوص عروس وبی اجنحه سلیمان تقرر بر بنات بوده است اند با بنراه
انکار الحضرت هم بر عائشه ملحوظ ما بوده است که موضع مآخذ الکار ابراهیم الخلیل هم برت پرستان با بل حیث ما هذه التماثیل
التی انتم لها عاکفون و ان اول مرتبه الکار است و بر فرض صحت جز حدیث الحضرت بر قول عائشه اما سمعت
لیه است در بنت بهیمی و ادان کوت مخصوص هم و ظهور پای بی اولاد و به اعتقادی این جهان کوت خاتم المرسلین هم
تا جا و معیوب با الاطلاع حیثی اشتی مولوی در حضرت معنوی بی بی عائشه نیز ثابت خواهد شد انشاء الله تعالی
فکن من المنتظرین والحمد لله رب العالمین متن و عالاکوی بر لعب برای زنان حوز دسال پایین بنات ترین
ایشان است برامور خانه داری و امور شی و دوختن و قطع کردن و در لیستن فرش و ترتیب و زینت دادن کاس جاجم
اطفال ذکور را باب چوبین و شمشیر چوبین و نیزه و طبل و نیزه که ازین جنس باشند نیز بنا بر همان علتها کو بر نفکاه
شرح باید دانست که مولوی پادشاه درین مطلب برای عوام جواب معقول شرح برای احکام شرعیه اثبات مومن و قال
الله ظلمت کرده و قاعده لا یسئل عما یفعل و نفی بنات را بالای طاق نسیان گذاشت حد واحد و امر بان اسیر
لکن تیز ولیکن متن و مهذا این طعن وقتی موجه باشد که این واقعه بعد از تحریم تصویر و لعب و هشن و مر اشا و بعد از ام
با منتاع و قول علاکد در خانه که در آن تصویر است باشد و ظاهر است که این قصه مقدم بر آن است و کو لقا و بر و در حرام و
عورتها از آنکه بعد از آن هشت سال واقع شده و بر امور که دلیل تحریم رایج بعد از شراب حرام تحریم و در باکرین
حضرت عباس که طعن نمی توان شد ما الخصوص که عائشه صدیقه نیز در آن وقت نه سال بوده است و مکلف بود شرح
باید دانست که ان حضرت حصر بعث از عورت پرستی عورت پرستی از مبادی نبوت و حیات ثابت است بر اعلام و عادی
داعم بود و هر چه سلطه بر که اتمام و گو صورت بعد از فتح که بر سیده باشد و جنانکه از مباشرت حضرت برخی [illegible]
صورت نداشت و این واقعه بعد از ایام خانه داری ایم ظاهر اصاحب سیرة حلبیه منتخبه لاسیرة ابن سید الناس و السیرة
شمس الدین الشامی در زواج عائشه قول نقل کرده اند کوه که حالنا قولین سنه لهما الهجرة سنه لها تا که بشه ساله لها و [illegible]

قول ثانی ورود بی مسلم فی صحیحه بالاسناد عن عائشه ان النبی صلعم تزوجها وهی بنت سبع سنین وزفت الیه وهی
بنت تسع سنین ولعبها معها ومات صلی الله علیه عنها وهی بنت ثمان عشرة سنة و موید این قول آنچه
گفته و تزوجها صلعم بمکه فی شوال وهی بنت ست سنین ای فی شوال علی راس ثمانیة اشهر من الهجرة النبویة علی الصحیح و در تحول و
زفاف بعد از هجرت نیز سه قول آورده اند ا ثمانیة عشر شهرا ب سبعة اشهر ج ثمانیة اشهر الحقه و بدان می
حماین و غزوه تبوک در شهر رجب سنه تسع از هجرت بود بلا خلاف عند ائمة السیر آنچه ما و قع من البخاری انها بعد حجة الوداع و
اعوا غلط من علماء نسخ که بعد از غزوه حنین بعد فتح مکه معظمه شرفها الله تعالی بود و در سنه ثمان هجری پس بنا بر اصح اقوال
عائشه نه ساله بود در هنگام زفاف در ماه هفتم هجرت در ماه شوال و بنا بر همه در واقعه بعد تبوک که سنه تاسعه بود از عمر عائشه
شانزده سال و ده ماه گذشته بود و بنا بر قول وقوع عقد در نه سالگی و دخول بعد از هشت ماه از هجرت و واقعه بنات بعد
از حنین که در شوال سنه ثمان بود شانزده سال و نه ماه تخمینا عمر داشته و بنا بر جمیع اقوال از شانزده سال زیاده نیز بوده
بی دختر بعد از شانزده سالگی علاقی نیست پس مکلف به سالگی و مکلف بودن نام بوطی همراه او در دنیا بنات لعب در
سالگی بوده است و دختر نه سال که در مذهب امام احمد و مالک و احمد و شافعی بالغ است دختر کامل بالغ بوده و قول حضرت حتی
مرتبت هم جناب ازیلی مجهورت و اوام بوده است نعوذ بالله من ذلک الورد و در کتاب الایضاح در اختلاف ائمه
اربعه گفته و اختلفوا فی اقل سن تحیض فیه المراة فقال مالک و الشافعی و احمد اقله تسع سنین و گفته و قال الشافعی الی ان قال
فی بعض کتب رایت جدة لها احدی و عشرین سنة و ابو حال ابن ابی العاص در کتب امامیه هرگز مثال این امور را در جمله
مطاعن مدونه ظاهر است که این از جمله مطاعن است که مولوی پادشاه از جهت تفرق ارباب جواب کلال معذور و دفع و دفع
اورده بالیستی تمام طاعن و کتاب طعن راشان داده و مطاعن روایات تجسیم و تنقیص و تشبیه حق تعالی و ارتکاب معاصی کبیره
انبیا و علیهم السلام نه کبری است که احتیاج بامثال این مطاعن نیست لیکن باشد متن و عجب است که درینجا معایب ازوج
رسول و خانه مبارکش را استاد و بر طعن ساخته اند و خود آنچه در حق عائشه و حفصه معتبرات روایات گفته و نوبت بلکه
ارتداد ایشان رسانند فراموش خاطر این فرقه نا انصاف گشته لکن همان مثل است که مراید و توبه فراموش وان شاء الله
تعالی در باب مطاعن دو در باب عقوبات کبرا از این جنس کاسه ایشان در معرض جات ادراه خواهد شد شرح باید دانست که
این روایت بنا بر فرض گذشت ملحشا فزای سلف چار یاریان است و حضرت بنی مکی رحم و از ازواج الحضرت و بنا بر فرض
صدق ملحشا بر روایت منکر است بر الحضرت و عدم الکار ما جازت بر آن طرار که منکر بودن لعب به بنات را مولوی
الکار کند چنانچه بعضی چون الکار مرشان بنات عصمت نیز نتوانسته اند بالمستثناء درین ماده قایل گشته اند و درین صورت
جز باب عذر برای هر مرتکب منکر خواهد بود وامام و احتیاج رهبر ما در جا دو ما در به ام اجاج
بن النبی صلعم و نزول آیات وعید و تهدید در کلام منزل باب الکار ندارد و همچنان باب الحضرت رسول خدا رحم از بی بی عائشه بعد
از وفات حضرت بجز افرا از رمال موحد کجا در ابتدای است نه روایت اتفاق ارباب نقل و کفی و سایر فرق اسلام بر نقل
خروج از خانه بوت و مخالفت امر قرن فی بیوتکن با اصالت ام در وجوب بخورشا و ادام قرانیه پس در این صورت
سنیان را چه گناه و الکار منکر کتفیض بعض اقوال امهات مومنان ندارد و حق تعالی را با علی قرابت بست ان اکرمکم
عند الله اتقیکم و من یعمل سوء یجزبه کل نفس بما کسبت رهینة متن کیف یرد بحسم لکه بر اهل سنت طعن [illegible]

که اینها بی‌خبری و نامحرمان عورت زنک بازی منکر و تنویر برادر القاب ان بر بیخبر است که گفته اند چنانچه از عایشه روایت کرده اند انها قالت
رایت رسول الله صلعم یسترنی بردائه وانا انظر الی الحبشة یلعبون بالدرق والحراب یوم العید پس درین روایت دیدن لعب و تنویر
عایشه بر آن در صحن مسجد و نظر زوجه پیغمبر در حضور رسول ثابت میشود و اینهمه امور خلاف شرع و منافی غیرت اند حال آنکه ثقات
روایت کنند که رسول صلعم فرمود اتعجبون من غیرة سعد وانا اغیر منه والله اغیر منی حال آنکه از ادنی ناس باین حال راضی نمی
شوند که زوجات ایشان نظر باجانب نمایند یا تماشای لهو و لعب مردان بینند چه جای پیغمبر جواب از این آن است که این همه بالاستر
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بود الا استمعوه وهم يلعبون وبود لاهية قلوبهم وبود اذا رأوا تجارة او لهوا انفضوا اليها وتركوك
قائما وهو اعراض از لغو وامر باجتناب از قول زور بقوله تعالى والذين هم عن اللغو معرضون وبقوله واجتنبوا قول الزور
واکثر احادیث در ذم لهو ولعب وغنا در نص که اعمال جاهلیت لهو است ووصف آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم در قرآن مجید یأمرهم
بالمعروف وینهاهم عن المنکرات بر کوبه بر آورده وامر بجاری ولعب که منکر صریح است میبود و جابر تو جیه مولوی پرسید ملا عدو را که
هیچ حامی وصاحب ومعامی را ابیات انبیا علیهم السلام داده وکوینده ازان فرض منکر بودن اهانت واذ لیس فلیس الیه الجواب
مولوی تو اید لید ملا عدو را در نفی این نسبت بانبیا را از اجنبی پی کار جواب خواهد لید مولوی را حمله الاعتبار بر حسب اثبات الرمولوی
بضعف این روایت میبود وبعد حال یا پای عمر از حیز منکر واقع شده یا از پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم تقریر بر منکر اتفاق افتاده مولوی
واین مباینه بحرات ش عجب است ازین کرده انصاف که اعتقاد که نقل او لوم واقع شده به حالت بی جرئی وتقریر منکر
میناینه حال ائمه محق از ائمه اطهار که طرز بارها پای رسول دور علم رسول الله و نقد محق ایشان معصوم ومفترض الطاعه پیر مار روایت کنند
که زبان نمیان صادق از نقل وحکایات ان می لرزد واز شنیدن آن هر مسلمان با ایمان را موی بر بدن میخیزد شرع ایشیده است
که امامیه وشیعیان تصدیق چنین اخبار کاذبه براکه از اخبار اهاد است فتح عقلی وحرام شرعی میدانند واحتمال بی جرئی هرگز
بمومنین بی داهند چه جای نبی وولی چه جای سید المرسلین وآله الطاهرین صلی الله علیه وآله اجمعین که کاهی در مقام الزام
خصم جان مایفهم من القول الشنیع مباینه مباینه حق تعالی الزام مشرکین فرمود بقوله تعالی قل لو کان فیهما الهة الا
الله لفسدتا وواضح است که الزام التزام را لازم ندارد ش ازانجمله این است که در کتب معتبره ایشان بروایات صحیحه واده
که حضرت ابو عبدالله علیه السلام بیاران وشیعه خود ارشاد فرموده ان حلالنا جوارینا لنا وهو وجهن لکم حلال وباین
روایت فاسده جا که علمای ایشان در زمان غیبت امام که بجهاد فاسد ماننده ومحض جدا نکرده وبمصارف آن بیرسد و
بالغیبة منت مخلط شده همه را مشترک میکند کنیزانی برای شیعه فرض داده اند حالا دیده وعبرت دابد که دو دی
لفظ شنیع نامناسب که از عرت چه قدر دور افتاده دیده است که مولوی این حزازیات معتبر امامیه در روایات
صحیحه ایشان نسبت داده وچنان پنداشته که علمای امامیه مانند مترامسان جار پابان پی تتبع وتجربه وحافظ کفیقی وتدقیقی
ومصدق من عیر برهان اند وندانسته که افتراء کنند بر ایشان میبرد و هر یک از ایشان مفتضح است وما اینات اد دی اکی
اورا بوجه هد یده می نمایم چه از نوعی در صحت وبطلان مسئله کلیات بیان خلاف ووفاق دران الف اولا است
جمع در تنقد لیو این سخن است باید ما نقد این روایت را از سنده کتاب از کتب امامیه ثابت کند وحال ائمه مطلق از حدیث
این لفظ وعبارت فاسدة المعنی بدیهیة البطلان اثری در اصول وکتب قدما و متأخرین شیعه فضلا عن الامامیة
فضلا عن الاثنا عشریه نیست علیا بالعدم لا عن باب عدم العلم الف معتبر لیون هر یک ازان سه کتاب اند ایهم
تقوت عبارات کزای ایشان ثابت کند دان سلب ما انتفاء موضوع محض ومحال دیگر الف اولا جمع روایات
سه روایت است باید هر سه را نقض باید وحال محض محال است الف صحت سند اعتبار را بر سلک محدثین
وفقهای امامیه بتحقیق رسانه تا احتمال راستی درست که دار چه الفاظ و در مذهب فقها ومتکلمین ومحققین امامیه
تعبد بخبر مشروط است عقلا بتحقق شروط اربعه وحصول جهار قطع برهانی علم بقطعیة الصدور از مشکوة صاحبی
الله علیه وآله وسلم علم بقطعیة الدلالة بر مراد شارع تعالی امنا من الاقدام علی ما لا نحن فیه من الخطاء والزلل

تعالی ولا تقف ما لیس لک به علم علم بقطعیت بقاء علم ان بجز وعدم نسخ واجمال وتقیة فی جز کلها ودان
علم بقطعیت کونه جهة التکلیف او لاهل افراد وجهیه تا میتیح علم به برائت ذمه مکلف کند ازعهده ما کلف به فی ذلک
ومولوی را در اثبات این شرط تا بحث بر امامیه تمام کند حقانیت ونجات در بحش است ودون ذلک الخرط
القتاد الف اولا این یا بجاحت تتبع کتب احادیث امامیه کند جمع احادیث معتبره ایشان فی الجمله اعم از صحیح وحسن
وموثق ومعتبر منحصر در بیست وپنج مجلد کتاب بحار الانوار وپانزده مجلد کتاب وافی است واین دو کتاب در متاخرین
جامع است انچه را در کتاب تفصیل وسایل الشیعه موجود است فروعا وکتاب عوالم العلوم که صد وبیست مجلد است حاوی
کل است اصولا وفروعا وبده ام واحادیث متفرقه الاسانید در کتب استدلالیه فقهای امامیه مانند مبسوط ومنتهی
ومختلف وتذکره ومعتبر ومسالک وکتاب حدائق ناظره ودر نجوره ومعتصم الشیعه وشرح مفاتیح آقا
هادی وکتاب فتح الجامع بمفاتیح الشرایع که از الاستاد البرور الفاضل العلامه المعروف بسمی سید المرسلین
وسید الوصیین صلوات الله وسلامه علیهما وعلی آلهما اجمعین باستقصاء دیده ام ابدا حدیث باین لفظ در هیچ
مصنف از مصنفات شیعه ندیده ام باید مولوی ثابت نماید که در کدام کتاب حدیثی ازکدام سند نقل کرده است
این فی البضاعت جابجا انچه کار با دروغ بسته میدید محروج و مستدرک ایشان میدید مولوی بیزبانستی در اشال این افتراءات
اگر احتمال راستی لیستی محمد میداد جای طار یا جاهل می گذشت الف جای علیت فروج جواری در ایام غیبت کبری
مستنی بر احادیث صحیحه ومعتبره توقیعی است که در کتب اصحاب وکتاب التوقیعات شیخ جمیری ودر کتاب الاحتجاج شیخ
احمد بن ابیطالب طبرسی رحمهما الله تعالی موجود است باین مضمون که آنحضرت علیه السلام خمس سهام خود را بر
شیعیان محض حلال فرمودند تا جواری که میخرند برای ایشان حلال باشند واولاد ایشان مانند اولاد محقق الغناء
تولد وحرامزاده نشوند ومعلوم شد مختصه کابیاب سهام خمس را بقول شریف محو لیطیب ولادهم ومطابق این
حدیث فاسد الالفاظ مولوی کذاب دران مباینه نیست وقلیلی اینکه ازان اخبار این مسئله که ملفوظ ائمه هدی
علیهم السلام محفوظ ومأثور است ایراد میمایم روایت عبدالله بن سنان ثقه ممن اجمعت العصابه علی تصحیح ما یصح
عنه صاحب اصل از اصحاب حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است کفت قال ابوعبدالله علیه السلام الی ان
قال فی حدیث الخمس الا من احللنا من شیعتنا لیطیب لهم الولاد وانه لیس شیء عند الله یوم القیمة
اعظم من الزنا انه لیقوم صاحب الخمس فیقول یا رب سل هولاء بما نکحوا صحیحه حارث نظری است در خمس از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام قال فلم احللنا اذن لشیعتنا الا لتطیب ولادتهم وکل من والی اباء
فهو فی حل مما فی ایدیهم من حقنا فلیبلغ الشاهد الغائب صحیحه الرهط از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام فرمود قال امیر المؤمنین علیه السلام هلک الناس فی بطونهم وفروجهم لانهم
لم یودوا الینا حقنا الا وان شیعتنا من ذلک وآبائهم فی حل روایت یونس حکم از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام قال قال له رجل وانا حاضر حلل لی الفروج ففزع ابوعبدالله علیه السلام
فقال له رجل لیس یسئلک ان یعترض الطریق انما یسئل خادما یشتریها او امرأة یتزوجها او میراثا یصیب
او تجارة او شیئا اعطیه فقال علیه السلام هذا لشیعتنا حلال الشاهد منهم والغائب والمیت منهم والحی وما یولد

منهم الی یوم القیمة فهو لهم حلال اما والله لا یحل الا لمن احللنا له پس با وجه این نصوص مرکبه چه حاجت بسند لال ازان
حدیث موضوع است که امامیه ازان اطلاع ندارند ان الذین یحبون ان تشیع الفاحشة فی الذین امنوا لهم
عذاب الیم الف بافرض تسلیم این روایت معنی آن چنان است که خادمه جوار ینا لنا یعنی کار کردن کنیزان ما مخصوص
ما و ملک ماست نظر بملک ما این اوان وهو وجهن لکم حلال یعنی بعقد شرعی واذن موالی وفقه این حدیث
مولوی چنان می کند که هر کاه کسی کنیز خود را عقد کند بر بی پکی از دوستان و دیگران را به معقوده شدن ان کنیز
سبب حرام خدمت ان کنیز مرحمت او بی حد لی کند دمی زوان فیاس لکا ولکن که چون بعد از تزویج وعقد
نکاح مولی جاریه خود را بدیگری فرجش بر مولی حرام شده ما دامی که در عقد ان شوهر است پس حدیث مولوی
نیز بر کنیز حرام است وبراین معنی صحیح این مسئله اجماعی تو بین المذاهب الاسلامیه هیچ اشتباه ندارد و نیز انکه
لفظ حلال مطلق است ومطلق بر حمل کرده لی پی معقید وابحدیث مانند لفظ ایه کنکه واحل لکم ما وراء ذلکم
ونظر به است و برسد ملحدان را که بگوید ماورای محرمات منصوصه در ایه شریفه جمیع اصناف زنان را حق تعالی حلال
فرمود پس بعقد واذن ولی واشهاد وصداق ورضای زن چه فرود پس کر جواب مولوی بما خواهد بود هر
ان ملحدان را همان جواب جواب ما خواهد بود مولوی را در بحث بر روایت که بحوث لیست داده اکثر اسلوب
احادیث بر جزیه در تفضیل واجمال واطلاق وتقیید وتعمیم وتخصیص مقتبس از اسلوب کتاب الله تعالی
است واسلوب اخبار واثار ائمه اطهار سلام الله علیهم مقتبس از انوار اسلوب کتاب وسنت است
پس بحث ملاحده بر کتاب وسنت عاین بحث مولوی بر اخبار ائمه هدی است وجواب ملاحده از
الکاث جواب ما بر این است مولوی وامثال او در این اعتراضات الف کتب مبسوطه استدلالیه
وشروح مبسوط فقه حنفیه موجود است ابوحنیفه واتباع او عقد را بلفظ هبه ومع صحیح داشته اند
پس بلفظ تحلیل چه عیبی دارد الف عقد جواری با جانب بر جای مولی ما یجاع است ولفظ
وفتوی صحیح است پس الزامات بی جرئی ائمه هدی علیهم الصلوة والسلام ازاین راه است که چرا
تجویز عقد جواری نموده که برای اجانب موالیان کرده اند پس این بحث اول بر نفس شریعت خواهد کلام
شرع تعالی اعلا است

ودر پی بر نحوی متغیر شد حضرت الله علیه واله وسلم دارد است که کنیزان خود را بسبی بعقد مسند دانشمان عقد کام این در
کتب رجالیه وسیر واحادیث متواتر معنوی ومتحقق العقده پی الاثبات واکر بعیره باعتبار تغییر ملفظ تحلیل است یا باعتبار
الملاق واجمال این خبر معلوم وسکوت از شرایط حلیت پس این بحث نیز از ایجاب صحیح در بر روایات واحادیث
مطلقه که از الاف الوف متجاوز است موجود است فما کان جواب المولوی للملاحدة فهو جوابنا للمولوی بلا فرق
دلالة ایده علاوه بر اینکه شیخ شعرانی در میزان کفته در کتاب النکاح ومن ذلک قول الشافعی واحمد
انه لا یصح التزویج الا بلفظ التزویج او النکاح مع قول ابی حنیفة انه ینعقد بکل لفظ یقتضی التملیک مثلا
فی حال الحیوة حتی انه روی عنه فی لفظ الاجارة روایتان ومع قول مالک انه ینعقد بذلک مع ذکر المهر انتهی پس
بحث حنفی ومالکی برامامی در تعبیر تزویج بتحلیل چیست ودر بشده صدق هم خلیفه ثانی ناصبی که دران شرح هدایه است نابیل ناصب
بکار الاسلام روایت نصبه سند وخوارزمی ملقمه بیتیمه کفت انشی مع عبدالله بن مسعود فلقیه عثمن فقام معه بحدثه فقال له عثمن یا
باعبدالرحمن الا تزوجک جاریة شابة تذکرک بعض ما مضی من زمانک قال فقال عبدالله اما لئن قلت ذلک لقد قال رسول الله
صلی الله علیه یا معشر الشباب من استطاع منکم الباءة فلیتزوج الحدیث اکنون بنگرید عثمن که عیان بحث ونزد جاریه زنان
بعه عبدالله بن عمر را تکلیف تزویج جاریه شابه بوصف خاص نمود واگر در نزد مولوی حمل جاریه بر حره وعند عثمن تزویج
وتزویج را بر سید ولایت عامه لعثمن نسبت وهر ما فیه را احمال حمل بعینه در آنچه از حضرت صادق
علیه السلام نقل کرده اند واگر کوینده عبدالله بن عمر حر بود وچه کونه تزویج کنیز باو ان دامیدهت کویم امام شعرانی در میزان
کفته ومن ذلک قول الائمة الثلثة انه لا یجوز للحر نکاح الامة الا بشرطین خوف العنت وعدم الطول لنکاح حرة مع قول
ابی حنیفه انه یجوز للحر ذلک مع فقد الشرطین انتهی ولشیک سید مرتضی علم الهدی طاب ثراه در کتاب الانتصار
فرموده ومما شنع به علی الامامیة تجویز هم اعارة الفروج وان الفروج لا یستباح بلفظ العاریة وتحقیق هذه المسئلة انه
ما وجدنا فقیها منهم افتی بذلک ولا اودعه مصنفا ولا کتابا وانما یوجد فی احادیثهم اخبار نادرة تتضمن اعارة الفروج فی
المملیک وقد یجوز اذا صحت تلک الاخبار وسلمت من القدح والتضعیف ان یکون قد عبر بلفظ العاریة عن النکاح لان
فی معنی العاریة من حیث کان اباحة للمنافع مع بقاء العین علی ملک مالکها ونکاح الامة یجری هذا المجری لان الرجل اذا انکح
امته غیره فانما ابقیه الاستمتاع بها مع بقاء ملک الجاریة علیه فان قیل لم یجوز استباحة الفروج بلفظ العاریة قلنا
لیس فی الاخبار التی اشرنا الیها ان لفظ العاریة من الالفاظ التی ینعقد بها النکاح وانما تضمنت انه یجوز للرجل
ان یعیر فرج مملوکته لغیره فیحمل لفظ العاریة منها علی ان المراد بها النکاح من حیث الاشتراک فی المعنی کما قال
یجوز للرجل ان یبیح مملوکته لغیره علی معنی انه یعقد علیها عقد النکاح الذی فیه معنی الاباحة ولا یقتضی ذلک ان النکاح
ینعقد بلفظ الاباحة علی ان ابا حنیفة واصحابه لا یجب ان یشنعوا بذلک وهم یجیزون ان ینعقد النکاح بلفظ الهبة
والبیع والتملیک والعدول عن زوجتک نفسک الی ان تقول قد ابحتک نفسک او وهبت لک نفسک او ما شاکل ذلک اعرفتی
نفسک انتهی کلامه وابن ادریس در کتاب السرائر کفته لیس قول الشیخ ینبغی ان یراعی فیما ذکرناه لفظ التحلیل بما نع من غیره
من الالفاظ وهو قوله ایضا کتب فی طیبها ولا منع منه لانه قال ولا یجوز لفظ العاریة فی ذلک لشناعة المخالف علینا انهم یقولون انهم
یعیرون الفروج یریدون بذلک الاظهار ومعاذ الله ان نقول ذلک وانما ینسبون علینا بالاقوال ولانه مذهب لحمایه الیه فغرض

مما یأخذه من المستأجر ... لو لم یجز لفظ العاریة فی ذلک جرأة من التشنیع وقد ظننا فیما مضی ان ذلک یملک منافع
کتملیک منافع الدار والفرس ونحو ذلک وقد ذهب شیخنا فی المبسوط فی باب العاریة الی اختیار ما فقال ولا یجوز
اعارة الجاریة للاستمتاع بها لان البضع لا یستباح بالاعارة وحکی عن مالک جواز ذلک وعندنا یجوز ذلک بلفظ
الاباحة انتهی و پوشیده نماند که شناعت امثال این تعبیرات در جنب آثار سلف نظر بتوسعه مشرب و وسعت دائره
علوم ایشان از نظر دانی بسیار سهل است چه آنچه در فتاوی ابوحنیفه و مالک بهم میرسد بمراتب اشنع از جمیع مذاهب است
بایستی مولوی از عیب جوئی ... عبارت فتاوی ... تا پرده ... دریده نشود ...
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

والقياس لا حلال واين امام حلى وار اعظام ائمه حنفيه است علامه ابو نصر الدين در كتاب التبيين لبديعة البيان
در شرح سنه سيصد وبيست هجرى كه سال وفات امام طحاوى است گفته هو احمد بن محمد بن سلامة بن عبد الملك بن
سلمة بن سليم الازدى الحجرى المصرى ابو جعفر الامام العلامة الثقة الثبت المحدث عن خلق منهم يونس بن عبد الاعلى و
بحر بن نصر وابن سعيد هرون وعنه ابن المقرى والطبرانى وآخرون وكان اماما حافظا فقيها ثقة ثبتا نبيلا كان اولا شافعى
المذهب يقرأ على المزنى خاله ثم تحول حنفيا واخذ عن احمد بن عمران وامثاله ثم صنف المصنفات وبرز على الاقران وانتهت
اليه رياسة الحنفية بمصر انتهى ونيز صاحب كتاب الاكليل كه از ائمه چهار يار يان است در الاكليل
گفته در ذيل قوله تعالى نساؤكم حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم واستدل به من اجاز اتيان المرأة فى الدبر وقال ابن عمر
رخصة فيما اخرجه البخارى وغيره وله شاهد من حديث ابى سعيد الخدرى وقال الطحاوى روى اصبغ بن الفرج عن
عبد الرحمن بن القاسم قال ما ادركت احدا اقتدى به فى دينى يشك فى انه حلال ثم قرأ نساؤكم حرث لكم
فاتوا حرثكم انى شئتم وقال اى شىء ابين من هذا انتهى وسيد مرتضى علم الهدى طاب ثراه در كتاب الانتصار فرموده
ومما شنع على الامامية وتنسب الى التفرد به وقد وافقها فيه غيرها القول فى اباحة وطى النساء فى غير فروجهن
المعتادة للوطى واكثر الفقهاء يحظرون ذلك بعد ان حكى يعنى امام طحاوى از كتاب الاختلاف او ايراد
نموده وتحقيق درين مسئله محتاج بسط است واجماليش آن است كه وطى مملوكه وزن منكوحه را بر چهار قسم
ممكن است وطى در قبل از قدام واباحه آن ضرورى عقلا است فضلا عن المليين فضلا عن المسلمين
وطى در قبل از خلف وبا لعمل آن را ممنوع پنداشته اند بعلت حول فرزند واحاديث در شان نزول آيه
نساؤكم حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم از طرق فريقين مكذب ايشه وتجويز آن است وطى در دبر وخال مدان
ومشهور فتوى اهل مدينه از سلف چار يار يان جواز آن است ومشهور فتواى خلف حرمت آن ومشهور قدماى اماميه
از قميين ومن وافقهم اباحه وفتوى متاخرين حرمت آن است بقول كراهت شديده علم الهدى ودال آنكه مستند ايشان
دال بر مقصود نيست وبر فرض تسليم محمول بر تقيه است ومخالف سنت وتتبع كتب سلف وخلف در فريقين
شاهد است بر آنكه حال اماميه هميشه با حال چار يار يان تقابل بود بيشتر نظر بار شاد ائمه هدى عليهم السلام در خلافيات
فذرها خالف القوم فان الرشد فى خلافهم وچون قدماى چار يار يان مجوز بوده اند مانند عبد الله بن عمر از صحابه
وتابعين از تابعين وشافعى از ائمه ايشان قدماى اماميه در صورت عدم تقيه محرم نبوده اند وچون متاخرين
خلفيه چار يار يان قول تحريم اختيار كردند متاخرين اماميه از اصوليين چنان پنداشتند كه حق آنست خلاف
خلف را بايد متمسك شد از آنكه حق لعلت ايشان موافقت با سلف ايشان است كه احلى مولعا امر
كمى لعلت بعضا اند وعلت صدور احاديث تقيه وهذه غفلة بينة عفى الله عنهم وطى در اعجاز زنى بعنى
تفخيذ وعدم ادخال آن وان جايز است كراهت شديده ودر آن رخصت وارد شده كه تمام آن را
رخصت در ادخال در بر ندانسته اند پس آنچه منسوب است از رخص بسوى ائمه هدى عليهم السلام
براى عوام مواليان در مقام تقيه رخصت ها رخلاف فتوى مالك بانى ابو جعفر منصور دوانيقى
از حق لعلت فتاوى مالك مخصوص اين مقام است وايضا احاديثى كه در باب جائز است از ادراج شاهد علم الهدى

والاعقبها

والله تعالى الموفق لما يشاء محمد بن مسعود رضى الله عنه روايت نموده در تفسير خود از عبد الله بن ابى يعفور قال
سألت ابا عبد الله عليه السلام عن اتيان النساء فى اعجازهن فقال لا بأس ثم تلا هذه الآية نساؤكم حرث لكم
فاتوا حرثكم انى شئتم قال حيث شاء اشتهى واعجاز جمع عجز است بمعنى سرين ودر صحيح بلفظ ادبار وخلف وارد شده
مراد اعجاز است والتعبير از آن با دبار وخلف لتوريه در تعبير است بمقتضاى تقيه از امام مالك واتباع او وقرينه
صارفه روايت صفوان بن يحيى است كه گفت قلت للرضا عليه السلام الرجل يأتى امرأته فى دبرها
قال ذلك له قال قلت له فانت تفعل قال انا لا نفعل ذلك واين عمل از اخذ بصيغه متعلق مع الغير تعبير از نزاهه
اهل بيت عصمت است از ترك اين فعل ستهجن وهم عباد مكرمون لا يسبقونه بالقول وهم بامره يعملون ودر روايات
ديگر فرموده انزهوا انفسنا عنه بفعله ودر روايت ديگر تحملها انزهى لمستحلها توزا وبعضى از روايات در
جواب سؤال از اتيان در ادبار است بلا بأس خارج مخرج فتوى مالك وفقهاى مدينه ووارد مورد امثال
در اعجاز كه طرف پشت سرين است زيرا كه در برمقابل قبل بمعنى پس وپيش است چنانچه محمد بن مسعود
عياشى در تفسير خود شيخ الطائفه ابو جعفر محمد بن الحسن الطوسى در كتاب تهذيب الاخبار باسناد خود از حضرت
امام رضا عليه السلام روايت كرده انه سئل عن اتيان الرجل المرأة من خلفها قال احلتها آية من كتاب الله قول
لوط هؤلاء بناتى هن اطهر لكم وقد علم انهم لا يريدون الفرج واتيان از خلف در صحاح مسابه سرين
انكار است از ادخال در حاشى زيرا كه عرب اعجاز وادبار وخلف سرين را ميگويند واسناد در حاشى با
لعقه المثلثه ومحاس بحرج را منوا نند ومتعلق نهى ادخال در مجرج است بلفظ محاشى بالشين المعجمة ومحاس با
لسين المهملة وحشى وتجويز متعلق بخلف وادبار واعجاز است با كراهت شديده ونفى آن از حضرت ستعيلا
حنف واثبات براى اراذل وشبهه وقرينه قاطعه قول حضرت امام جعفر صادق عليه السلام است و
لا يبرث يعنى در محمل فرشا ادخال نكنند اتيان در محاشى كه محل فرث است وادخال در مجرج فى محاشى ان
يكون فعل الكرام وامر الائمة الهداية المهدية من اهل بيت الطهارة والعصمة عليهم السلام تتميم ورهايل
لفى دلالت آيه شريفه بر نفى واثبات من حيث هى قطع نظر از ادله خارجه ورفضه دم اوله خارجه وترجيح
ترك مر ادامسانه كراهت شديده وحرمت باختيار حرمت در ادخال وكراهت شديده دون ادخال
واين است مقتضى مذهب اهل علم ويقين وسالكان طريق احتياط وتقوى درين چنانكه بعضى از ارباب
تحقيق گفته واما قوله سبحانه فاتوا حرثكم انى شئتم فلا دلالة فيه على احد القولين
وان استند اليه كل من الفريقين اما المجوزون فاستدلوا بان كلمة انى انما وضعت للتعميم فى المكان
وذلك يقتضى التعدد والا لكثر انتقال اجيب لانها شئت اى فى اى موضع من المواضع شئت وحيث
كان ذلك كذلك فهى دال على جواز ذلك الفعل وان لا تحقق الاية ثم ايدوه بما روى عن ابن عباس فى
سبب نزولها ان عمر جاء الى رسول الله صلى الله عليه واله وسلم فقال هلكت وحكى وقوع هذا الفعل
منه فانزل الله هذه الاية وفيه ان كلمة انى قد يجىء بمعنى كيف كما فى قوله سبحانه انى يكون لى غلام ولم
يمسسنى بشر وحيث ثبت الاشتراك ارتفع الاستدلال واما الثانى فمعارض بما روى ان اليهود

قالوا من اتى امرأته من دبرها فى قبلها كان ولدها احول فذكروا ذلك لرسول الله صلى الله عليه واله وسلم
قال كذبت اليهود فنزلت الاية وهذه الرواية اصح من الرواية السابقة لورودها من طريقنا فى صحيحة معمر بن خلاد وقال قال
ابو الحسن عليه السلام اى شىء يقولون فى اتيان النساء فى اعجازهن قلت بلغنى ان اهل المدينة لا يرون به بأسا فقال
ان اليهود كانت تقول اذا اتى الرجل المرأة من خلفها خرج ولده احول فانزل الله سبحانه نساؤكم حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم
من خلف او قدام خلافا لقول اليهود ولم يعن فى ادبارهن واما الحرث فتشعر بان التعبير للاولاد فليس فيه ما يرجح
جانب التحريم اذ نفى دلالتها لا يستلزم الدلالة على التحريم مع انه روى العياشى فى تفسيره عن عبد الرحمن بن
الحجاج قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام وذكر عنده اتيان النساء فى ادبارهن فقال ما اعلم آية فى القرآن احلت
ذلك الا واحدة انكم لتأتون الرجال شهوة من دون النساء الاية بايد دانست كه ظاهر آيه تحريم اخبار ادخال
در در بر يعنى مخرج است اماميت ادخال در مخرج پس طرق دلالت از متعرضات بنفى تحريم واعنى در حديث
كفتة والا ابا عفان فاستدلوا بان الله سبحانه جعلهن حرثا تشبيها لهن بالارض التى يكون منها الزرع فكما يكون الزرع الا
ومن مهمل الحرث لا يكون الا القبل فلعله فاتوا الارض منكم التى يزرعون بحرثكم اى حيث شئتم لتحمل الماء الى موضع
الحرث وايده بقوله تعالى فاتوهن من حيث امركم الله فان المراد به القبل اتفاقا وفيه منع كون الحرث
انما يؤتى للزرع بل يجوز اتيانه لغيره ايضا خصوصا مع لفظ انى الدالة على التعميم وليس فى الآية
الاخيرة ما يقتضى حصر الامر فيه وانما خصه بالذكر للمنع فى المحيض فامر بعد التطهير وقال واذا
تطهرن من المحيض فاتوهن من حيث امركم الله ويؤيده ايضا ما رواه العياشى فى تفسيره عن ابى بصير قال سألت ابا عبد الله
عليه السلام عن اتيان النساء فى اعجازهن فقال لا بأس ثم تلا هذه الآية نساؤكم حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم
قال حيث شاء انتهى كلام وپيش گذشت كه اتيان در اينجا بمعنى ايشان در محاشى است وآن بلا
خلاف حرام ومعنى برين تحريم نيست ودلالت بر مقصود مستدل ندارد وقال البعض انى بمعنى اين شئتم
كيف شئتم دفاعى موضع اردتم ان يتم فلا يجوز حمل اللفظة انى ههنا على الوقت لان لفظة انى تختص بالاماكن
وقد يستعمل فى الاوقات واللفظة المختصة بالوقت ايان شئتم والافرق بين قولهم ايتن زيدا انى كان واين كان فى عموم الاماكن
لو سلمنا ان الوقت مراد بهذه اللفظة حملناها على الامرين معا من الاوقات والاماكن واما من ادعى ان المراد بذلك اباحة وطى المرأة من جهة
دبرها فى قبلها فهو خلاف الظاهر وهذا تخصيص بلا دليل والمحتج بهذه الآية على اباحة هو متناول لما تناوله ولم نخص واما الطعن
على هذه الادلة ان الحرث لا يكون الا بحيث النسل وقد يترك الحرث وقد ضيقنا على الزانى بلفظه لا يخالف فى غير موضع الحرث
كالوطى دون الفرج وما اشبهه ولو كان ذكر الحرث يقتضى ما ذكروه لينبغى ان يقول فانى ذكر حرثكم فاتوا حرثكم انى شئتم
من قبل ودبر وقد علمنا ان ذلك غير منصف انتهى كلامه وجمع كثير كتب جمع اقوال مفسران سلف وخلف چار يار يان و
اقوال قراء وفقها ومحدثين وشرح نسبتى روايات ائمه هدى عليهم السلام نيز كتاب مجمع البيان امام الاسلام
طبرسى گفته وقال لوط يا قوم هؤلاء بناتى هن اطهر لكم معناه ان لوطا لما هجموا على ضيفه وجاهدوا بذلك فاتقوا ادبار
الحياء عرض عليهم التزويج ببناته فقال هن احل لكم من الرجال فدعاهم الى الحلال واختلف فى ذلك فقيل اراد بناته لصلبه
عن قتادة وقيل اراد بنات امته لانهن كالبنات له فان كل نبى ابو امته وازواجه امهاتهم عن مجاهد وسعيد بن جبير

واختلف

واختلف ايضا فى كيفية تزويجهن بغير الاسلام فقيل كان يجوز فى شريعته تزويج المؤمنة من الكافر ولذلك كان يجوز ايضا فى مبتدأ
الاسلام وقد زوج النبى صلى الله عليه واله وسلم بنته من ابى العاص بن الربيع قبل ان يسلم ثم نسخ ذلك وقيل اراد التزويج
بشرط الايمان عن الزجاج وكانوا يخطبون بناته فلا يزوجهن منهم لكفرهم وقيل انه كان لهم سيدان مطاعان فاراد ان
ان يزوجهما بنتيه زعورا وريثا گفته وذكر حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم گفته انى شئتم معناه من اين شئتم عن
قتاده والربيع وآنكه گفته واستدل مالك بقوله انى شئتم على جواز اتيان المرأة فى دبرها ورواه عن نافع عن ابن عمر وحكاه
زيد بن اسلم عن محمد بن المنكدر الى آخره وتتبع كتب سلف در علم تفسير وحديث وفقه اسناد ان ابن عمر صدق لهم
بر تجويز عبد الله بن عمر اولا ونافع ثانيا ومحمد بن المنكدر ثالثا وزيد بن اسلم رابعا وفقهاء مدينه ومالك خامسا وربيع
سادسا وامام مالك سابعا وامام شافعى ثامنا وسليمن بن القسم تاسعا پس اگر ائمه هدى عليهم السلام كه سا
ساكن مدينه منوره بودند ولشوكت در قبل بر ابى مالك بودند وخليفه منصور دوانيقى او دا حامى وتابع بود در مقام
تقيه از ايشان سؤالى مع وسائر وطى از خلف ودر اعجاز زد ودر بر را بلا بأس تعبير كرده باشند چه محظورى با وجود اينكه
خلف واعجاز وادبار از كنايات نحو قرآنى وتسليم اون نحو اهل تحقيق وباحتمال نفى سائر از اراده حقيقت وكثير بر با
لطاف را اسائت او الا نحوها وما اراد وذلك الحرث كثير الكنايات والمسلمة لا تمنع بالعبارة وكو نشده است
كه وطى در قبل حلال اين است ووطى در غير قبل حلال اين است مهايش انكه خضم كويد حرام اين است وكو وطى در محاشى
حرام اين است نظر كه بر متفق عليه از طرق ائمه عليهم السلام از حضرت ختمى مرتبت صلى الله عليه واله وسلم وار
طرق اصحاب وست متفق عليه از بعض صحابه باو وطى در ما دون المحاشى حرام اين است وامر مشكل است در مقام فتيا
رد علمه الى الله ودر مقام عمل ترك من باب التقوى قال عليه السلام للامور ثلثه امر بين رشده فيتبع وامر بين
غيه فيجتنب وامر مشكل يرد علمه الى الله وقال عليه السلام حلال بين وحرام بين وشبهات بين ذلك فمن اجتنب
الشبهات نجى من المحرمات ومن ارتكب الشبهات اقتحم فى الهلكات وهلك من حيث لا يعلم ودر مسئله خلافيه
در طرفين طعن وتشنيع از طرفين بخلاف قانون عقل سليم است تمت واگر كسى بر تنها طرسه كه اگر چه نظرات
برجال جهت حرام بود لا استثنى فيه وطوق ه داران جميع اصحاب علماء بر سليم است پس قبل از ورود شرع تنزير
باشد بعضى از ان نهى بغيره وتجويز بكويم كه بغير سليم است كمن قول ان در اوان سليمه قبل از نهى شرعى مجبول
بشر بر آن انكه در مجمع البيان طبرسى هو مذكور است شيعه در تحت آيه درامراته قائمة فضحكت فبشرناها باسحق
برجوابت حضرت ساره زوجه حضرت ابراهيم عليه الصلوة والسلام وقصه ملائكه بصورت جوانان حسن
شكل بالباس فاخر در كسوت اضياف نزد حضرت ابراهيم آمدند واز ميزبان خسكه بودن آنها واضح شده بود
خوف آمد براى خدمت آنها استادا ودر شنيدن كلمات ايشان ضحك وتبسم فرموده خوفى زائل شد از جانب
جانب ضحك وتبسم او بر كلام آنها لا چه قرار دادن غيرت است پس معلوم شده طوق براى اين امر بعد از
رسوخ فتح اين امارت ودر از ان ذكر فتح از ورود شرع نحو پس لحوق عار هم جهت ابرار شه شرع بايد دانست كه
در كتب تفاسير آمده قيام خود ابراهيم عليه السلام در خدمت اضياف مذكور است وكذا شان حضرت ساره
بر ايشان لا حد نشست حضرت ساره را منتفى نحو در محاسن اضياف پس معلوم در كتب تفاسير وحديث شاه

با این خبر که در کتب جمیع اهل حدیث مذکور است که آنحضرت علیه السلام [illegible] بیش [illegible] کذاب [illegible]

است هر بر صدق دعوای او [illegible] با قیام حضرت [illegible] قول مجاهد است که از اعاظم مفسران

چهارپایان است و قول او را صاحب تفسیر مجمع البیان بلفظ قیل نقل کرده و شیخ طبرسی نقل اقوال چهارپایان

استاد او اشاره به سوی روایات ائمه هدی علیهم السلام [illegible] از عبارت مجمع البیان و دیگر کتب

معتبره امامیه [illegible] صاحب مجمع البیان گفته و قیل [illegible] ابراهیم [illegible]

در حق قوم [illegible] ابراهیم تا آنکه گفته [illegible]

[illegible] وهب بن منبه [illegible] سلف [illegible] علیهم السلام

با اتفاق اهل اسلام و از اعاظم مفسران چهارپایان است [illegible] کذاب [illegible]

[illegible] و این قول ضعیف [illegible] قول مجاهد است [illegible] شیعه [illegible] و فرق میانه نقل

قول بلفظ قیل و میانه اعتقاد [illegible] تصنیف [illegible]

[illegible] ضعیف [illegible]

[illegible] ابراهیم علیه السلام [illegible] کذب قول [illegible]

کرد ابراهیم [illegible] گفته و قیل کانت قائمة [illegible] و کان ابراهیم [illegible] فضحکت [illegible]

المعروف الذی یعتری الانسان للفرح [illegible] فضحکت [illegible]

[illegible]

حضرت امام جعفر صادق علیهما السلام روایت [illegible] و این مضمون در احادیث ائمه هدی

[illegible] چهارپایان [illegible]

[illegible] علیهم السلام کلمات [illegible] کلمات [illegible]

[illegible] اهل اسلام معروف است

[illegible]

[illegible] و هذا بعلی شیخا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در کتاب علل الشرایع [illegible] حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

[illegible]

[illegible] در تفسیر مجمع البیان [illegible]

[illegible] حضرت امام جعفر صادق علیه السلام [illegible]

[illegible]

[illegible] مولوی کذاب [illegible]

شیعه و چهارپایان و روایات ائمه هدی [illegible] شیعه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خلاف داشته باشند [illegible]

حال ایشان [illegible] مولوی کذاب است [illegible]

[illegible]

[illegible]

مختلف اند [illegible]

[illegible]

[illegible] باید دانست [illegible]

ایشان [illegible]

[illegible] مولوی [illegible]

[illegible]

[illegible]

و مولوی [illegible]

[illegible] مولوی کذاب [illegible] ام المؤمنین [illegible] عایشه [illegible]

[illegible] الجاهلیة الاولی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] باید دانست [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible] صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]

[illegible]

منها ولیضربن بخمرهن علی جیوبهن وقال صلی الله علیه وآله وسلم النظر سهم مسموم من سهام الشیطان وقال علیه
السلام یا علی لا تبرز فخذک ولا تنظر الی فخذ حی ومیت وقال یا علی لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولی ولیس
لک الآخرة وقال العینان تزنیان وقال فی التوریة النظر یزرع فی القلب الشهوة ورب شهوة اورثت
حزنا طویلا وپوشیده نیست که لفظ خمر آیه در خصوص زن است وحدیث النظر سهم باطلاق جنسی
یا عموم استغراقی شامل مرد وزن یکسان است وحدیث العینان تزنیان نیز عموم دارد در شمول بر مرد
وزن یکسان ونص توریة نیز هم عموم دارد … است … بعد از آیه مذکوره در خصوص زن
پس علامه نیشابوری در تفسیر خود گفته واما عورة الرجل مع المرأة فان کان اجنبیا منها فعورته منها ما
بین السرة والرکبة وقیل جمیع بدنه الا الوجه والکفین کهی معه والاصح الاول لان بدن المرأة نفسه عورة بدلیل
انه لا یصح صلوتها مکشوفة البدن وبدن الرجل بخلافه ولا یجوز لها قصد النظر عند خوف الفتنة ولا تکریر النظر الی جمیلها
روی عن ام سلمة انها کانت عند رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم هی ومیمونة اذ اقبل ابن ام مکتوم فدخل
فقال لنا صلی الله علیه وسلم احتجبا منه فقلت یا رسول الله الیس هو اعمی لا یبصرنا فقال علیه السلام افعمیاوان انتما الستما
تبصرانه وان کان محرما لها فعورته منها ما بین السرة والرکبة وان کان زوجها او سیدها الذی یحل له وطیها فلها
ان ینظر الی جمیع بدنه غیر انه یکره النظر الی الفرج کهو معها پوشیده نماند که قول ثانی را که … باید تصحیح
اول حفظ در ترجیح کرده بلکه اصح قول ثانی است بعینه دلالت همان حدیث ام سلمه رضی الله عنها زیرا
که حدیث حجت است بعموم استماع بصرانه وحمل نظر حضرت ام سلمه ومیمونه رضی الله عنهما که از ازواج امهات
المؤمنین بوده اند بر فتنه وتخصیص حکم حدیث بر محل فتنه تخصیص بلا مخصص است … نعوذ بالله
منه وهرگاه نظر ام سلمه ومیمونه را بر ابن ام مکتوم رضی الله عنه که از افاضل صحابه بود … دخول بر حضرت
ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم روا نباشد نظر عائشه بر شابه نوجوان حبشی در حال رقص وبازی چه گونه
روا خواهد بود اینک قیاس جلی که بطریق اولی است بنابر قول وجیه آن نزد ائمه اربعه واتباع … ایشان
روی مولوی کذاب را سیاه نمود واما الذین اسودت وجوههم ففی النار در حق او جلوه گر شد و…
رب العالمین **قوله کید بیست وششم** آنکه طعن کنند بر اهل سنت که ایشان در صحاح خود قصه آمدن ملک الموت
نزد موسی علیه السلام برای قبض روح وطپانچه زدن حضرت موسی بر روی او وچشم او را کور کردن روایت
کرده اند حالانکه درین قصه محذورات بسیار لازم می آید اول آنکه حضرت موسی راضی بقضای
حق نشد دوم آنکه حضرت موسی لقاء الله را مکروه داشت حالانکه خود اهل سنت روایت
کرده اند من کره لقاء الله کره الله لقاءه سیم آنکه ملک الموت با این مرتبه ذلیل وعاجز وزبون شد
که طپانچه ایشان خورد وچشم او کور شد واز دست ونه برآمد که روح ایشان را قبض میکرد تا
چاره بغیر طلب باز گشت وشکایت این امر پیش خالق الموت والحیات برد وهمه این امور خلاف
اصول شریعت اند جواب این طعن آنکه ملک الموت را در قبض ارواح بنی آدم دو طریقه است اول
طریقه که با عوام خلق سلوک دارد که بی تخییر وبی پرسش قبض روح میکند ونمیگوید که من ملک الموت ام
اگر

اگر مرا اذن آنجه را باشد میکنم ودیگر طریقه با خواص بعمل می آرد که خود را ملک الموت وامینماید ومختار میکند
در رفتن وماندن وندای ارجعی الی ربک میرساند وچون نصیب … بکمال اشتیاق لقاء الله وموت را بر
حیات ترجیح میدهند بعد از آن قبض روح ایشان میخواهد وبعد از حصول اذن کار خود میکند پس در اول ملک
الموت نزد حضرت موسی بطریقه اول آمده ندانستند که او ملک الموت است وبرای قبض روح من آمده است **شرح**
باید دانست که خود مولوی کذاب اندکی پیش این اعتراف کرده که آمدن ملک الموت را دو طریقه است یکی طریقه
دخول بر عوام ویکی طریقه دخول بر خواص وحال آنکه این سخن از قبیل رجم بالغیب است ومطلق نشانی از دلیل
ماخذ ره ندارد ودر حدیث استیذان بر حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم مذکور است که قبل از آنحضرت
در قبض روح از کسی اذن نگرفته وبعد از ایشان نیز اذن از کسی نخواهد گرفت واین امر از خصایص بزرگوار
آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم بوده است چنانکه محدث حلبی در کتاب السیرة النبویة گفته وجاء ان
جبرئیل صحبه ملک الموت تا آنکه گفته وفی لفظ اتاه علیه السلام جبرئیل فقال یا محمد ان الله ارسلنی
الیک تکریما لک وتشریفا یسألک عما هو اعلم به منک یقول کیف تجدک قال اجدنی یا جبرئیل مغموما واجدنی
یا جبرئیل مکروبا ثم جاءه الیوم الثانی والیوم الثالث فقال له ذلک فرد صلی الله علیه وسلم علیه مثل ذلک وجاء
معه فی الیوم الثالث ملک الموت فقال له علیه السلام جبرئیل هذا ملک الموت یستأذن علیک ما استأذن
علی آدمی قبلک ولا یستأذن علی آدمی بعدک ائذن له فاذن له فدخل فسلم علیه ثم قال یا محمد ان الله
ارسلنی الیک فان امرتنی ان اقبض روحک قبضت وان امرتنی ان اترکه ترکت قال اوتفعل قال نعم
وبذلک امرت فنظر النبی صلی الله علیه وآله وسلم الی جبرئیل فقال له یا محمد ان الله قد اشتاق الی لقائک الحدیث ودر طرق
امامیه نیز استیذان حضرت عزرائیل علیه السلام بر حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم واز حضرت
فاطمه علیها السلام او را بالفراق … در صورت اعرابی بود وتکرار استیذان از وی وشنیدن حضرت
رسالت مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم واذن دخول وبیان خصائص بودن استیذان مروی است ودر این
صورت این مسئله باتفاق فریقین از خصایص آنحضرت خواهد بود فما هو الفرع المنصوص عنه الفریقان لیس واقعه
واحده را با نفی بر خصایص قاعده کلیه قرار کردن وبرای تصحیح خبر واحد موضوع فضیلت عظمی وخاصیت کبرای
حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم را پامال ساختن از علامات تولد در ایام فتنه نادری است ودیگر درین
عذر اثبات جهل حضرت عزرائیل علیه السلام است که باوجود آنکه مامور بود که بر خواص باذن داخل شود وخود را
شناساند ودر قبض روح رخصت خواهد ندانسته بود که حضرت موسی کلیم الله علیه السلام از جمله خواص
بلکه اخص خواص است وبر قانون معامله با عوام بآنحضرت علیه السلام معامله نمود وبر فرض وقوع
این محال مستحق تادیب وتنکیل از حضرت رب العالمین نیز بود بلکه مستحق عزل از این خدمت نعوذ بالله
از عذر بدتر از گناه ودیگر آنکه نزول جهت قبض روح قبل از اذن وقبض روح اگر بامر حضرت احدیت عز
شانه بود مستلزم تحول حکم جناب اقدس الهی تعالی الله عن ذلک واگر بی اذن بود مستلزم
فضولی چنین ملک مقرب وکذب اخبار الهی در تنزیل حمید در حق ایشان عباد مکرمون لا یسبقونه بالقول

وهم بامره یعملون **قوله** بلکه چون او را در صورت بشری دید گمان برد که مبادا دشمنی باشد واراده قتل من دارد
شرح سبحان الله از این عذر بدتر از گناه که برای تصحیح خبر دروغ نسبت برسول مرسل اولو العزم داده و
فضیلت مشایخ صوفیه قائلان وحدت وجود اتباع ابن العربی زندیق وجلال الدین رومی را اثبات نموده
زیرا که بزعم خلیفه چهار یاران خصوصا امثال مولوی ایشان حق تعالی را در هر لباسی می شناختند وکبرای صوفیه
عفعف سگ را به لبیک لبیک جواب میگفتند چنانکه مولوی عبد الرحمن در نفحات الانس از جنید بغدادی
نقل نموده واز مقامات عالیه او پنداشته وحضرت موسی کلیم الله پیغمبر مرسل اولو العزم مخصوص بخطاب
بی واسطه عزرائیل را نشناخت بهر حال یا تفضیل مشایخ صوفیه بر انبیاء اولو العزم لازم آید یا دروغ بودن داستان
کرامات مشایخ یا دروغ بودن حدیث صحاح چهار یاران متحقق گردد واگر این نسبت را تصدیق نمیکنی دفتر
مثنوی را برخوان ودر این بیت تامل کن **شعر** دیده باید که باشد شه شناس تا شناسد شاه را در
هر لباس صوفی دیده خدا شناس در صورت سگ دارد ومعاذ الله حق تعالی وتقدس را در صورت سگ شناخته
عفعف او را به لبیک لبیک جاجیانی جواب میگوید وحضرت موسی علیه السلام دیده فرشته شناس در صورت
آدمی که اشرف صورت ندارد قیاس بطریق اولی در اینجا برایش قائلان بحجیت قیاس دیده است
خصوصا قائلان بحجیت قیاس بطریق اولی بطریق اولی **قوله** چنانکه حضرت داود نیز ملائکه را
که در صورت متخاصمان از بالای دیوار محراب ایشان بی اجازه داخل شدند دشمنان پنداشته بودند
وخوف وفزع نمودند وقصه اش در قرآن مجید مذکور است وجناب پیغمبر نیز جبرئیل را
بصورت اعرابی سائل نشناختند با وجودی که آنجناب را با جبرئیل اختلاط زاید از وصف بود
حضرت موسی را با ملک الموت عشر عشیر آن نه **شرح** باید دانست که مولوی کذاب درین محل
بنای جواب را بر مذهب قیاس اولویه گذاشته وداستان موضوع مکذوب مفتری بر حضرت
داود علیه السلام را شاهد آورده وحال آنکه اقوی واصح نزد چهار یاران نیز خلاف آن است چنانکه باید
ان شاء الله تعالی وشاهد دوم او سوال جبرئیل علیه السلام در صورت اعرابی از حضرت ختمی مرتبت
صلی الله علیه وآله وسلم در مسجد از ایمان است تا در مقام جواب صحابه یاد گیرند ودر آن حدیث نص است
بر آنکه آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم بعد از رفتن جبرئیل علیه السلام فرمودند که این جبرئیل بود آمده بود که شما را
معالم دین یاد دهد وحال آنکه حال قیاس اولویه در چند سطر سابق معلوم شد وباعتراف واعتذار مولوی اصل
ودرایة آن شجره خبیثه درهم شکست اگر مولوی حدیث قبض روح موسی را علیه السلام بالفاظ وطرق ومرجع وسند
ایراد نمود وداستان حضرت داود علیه السلام وحضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله وسلم بالفاظ ذکر میکرد
مراتب اصل وفرع ووجه جامع دیده میشد الکنون این تصدیع را باید کشید وبر فرض صحت قیاس
اولویه روی او را باید سیاه کرد علامه نیشابوری شافعی در تفسیر خود در قصه داود علیه السلام
گفته وللناس فی هذه الواقعة ثلثة اقوال اولها التقریر بها علی وجه لا یدل علی صدور ذنب عن نبی الله
وثانیها التقریر بها علی وجه یدل علی صدور الصغیرة عنه وثالثها التقریر علی وجه یدل علی الکبیرة ویختلف بتفسیر بعض الالفاظ بحسب
اختلاف

اختلاف المذاهب فلنفسر کلا منها علیحده تا آنکه گفته القول الاول یروی ان جماعة من الاعداء طمعوا فی ان
یقتلوا نبی الله داود وکان له یوم یخلو فیه بنفسه ویشتغل بطاعة ربه فانتهزوا الفرصة فی ذلک وتسوروا المحراب
ای تصعدوا غرفته من سوره وفی قوله اذ دخلوا علیه اشارة الی انهم بعد التسور نزلوا علیه تا آنکه گفته وما کان ذنب داود الا ظن
او منه القول الثانی ان اهل زمان داود کان یسأل بعضهم بعضا ان ینزل له عن امرأته فیتزوجها اذا اعجبته
فقیل له انه مع عظیم منزلتک وارتفاع مرتبتک وکثرة نسائک لم یکن لک ان تسأل رجلا لیس له الا امرأة
واحدة النزول لک کان الواجب علیک مغالبة هواک والصبر علی ما امتحنت به وقیل خطبها اوریا ثم خطبها
داود فآثروه اهلها وکان ذنبه ان خطب علی خطبة اخیه المؤمن مع کثرة نسائه تا آنکه گفته وعلی هذا فقد
یجوز ان یکون الخصمان من الانس کما مر وحینئذ اوقف علیها حال داود ونبه فاستغفر وان یکونا ملکین
بعثهما الله لینبه علی خطأه فتدارکه بالاستغفار ویرد علی هذا ان الملکین لو قالا نحن خصمان بغی بعضنا
علی بعض فلکذبا والملائکة لا یکذبون ولا یأمرهم الله بالکذب ولکنه وعن الحسن لم یکن لداود
تسع وتسعون امرأة وانما هذا مثل القول الثالث وهو المشهور عند الجمهور ان داود علیه السلام جزأ
زمانه اربعة اجزاء یوما للعبادة ویوما للقضاء ویوما للاشتغال بخواص اموره ویوما یجمع بنی اسرائیل یعظهم ویبکیهم فجاء
الشیطان یوم العبادة والباب مغلق فی صورة حمامة من ذهب فمد یده لیأخذها لابن له صغیر
فطارت الی قریب منه وهکذا مرة ثانیة وثالثة الی ان وقعت فی کوة فتبعها فوقع بصره علی امرأة
جمیلة تغتسل فنقضت شعرها فغطی جسدها فوقع فی نفسه منها ما شغله من الصلوة فنزل عن
بابه ولبست المرأة ثیابها وخرجت الی بیتها فخرج داود حتی وقف علیها وسألها من انت فاخبرته فقال
لها هل لک زوج فقالت نعم قال این هو قالت فی جبل کذا فی غزوة … فکتب الی امیر جیشه اذا جاءک کتابی
هذا فقدم فلانا فی اول التابوت وکان من یتقدم علی التابوت لا یحل له ان یرجع حتی یفتح الله علی یده
او یستشهد فلم فامره ثانیة وثالثة حتی قتل فاتاه خبر قتله فلم یحزن کما کان یحزن علی الشهداء وتزوج
امرأته فبعث الله الیه ملکین فی صورة انسانین فطلبا ان یدخلا علیه فوجداه فی یوم عبادته
فمنعهما الحرس فتسورا علیه المحراب فلم یشعر الا وهما بین یدیه جالسان ففزع منهما وحین وجد قصتهما
مطابقة لحاله علم انه مبتلی من الله تا آنکه گفته ولا یخفی ان ذنبه بهذا التفسیر والنظر کبیرة لانه یدل
علی الافراط فی العشق وعلی السعی فی قتل النفس المسلمة بغیر حق تا آنکه گفته والمحققون کعلی وابن عباس
وابن مسعود وغیرهم ینکرون القصة علی هذا الوجه روی سعید بن المسیب والحرث الاعور ان علی بن
ابی طالب قال من حدثکم بحدیث داود علی ما یرویه القصاص جلدته مائة وستین وهو حد الفریة
علی الانبیاء وقلت لا یخفی ان الاحوط السکوت عما لا یرجع الی طائل بل یحتمل ان یقول فاعله
الدین الی یوم الجزاء وعقاب اجدر من الله … الائمة علیهم فخر الدین الرازی … ضعف
هذه الروایة فی قوله سبحانه عقیب ذکر الواقعة یا داود انا جعلناک خلیفة فی الارض فمن المستبعد جدا
ان یوصف الرجل بکونه ساعیا فی سفک دماء المسلم بغیر حق وبانتزاع زوجته منه ثم یقال له انا فوضنا

الملائکة الیه اشکال متن و دفع دشمن واجب است بهرچه ممکن شود دور راه دفع کن شرح باید دانست که
اگر ملک موت مامور بقبض روح بود و نامور بمعامله با آنحضرت مانند عوام بی ظاهر نمیشد و با ظهور در نظر آن
حضرت در ادعای قاهره قبض روح می نمود بطوری که در حالت حرکت بطشی قبل از قبض روح فانی شد و اگر
مامور بقبض روح آنحضرت بود بر نهج خواص تاخیر محال بود اولا لقوله تعالی اذا جاء اجلهم لا یستاخرون
ساعة ولا یستقدمون و ثانیا [illegible] آنحضرت موسی علیه السلام محال دیگر ثالثا و اگر نامور
بقبض روح نبود خود الصورت دشمن نبود قضو [illegible] در کارخانه تکوین الهی اولا و سوء ادب [illegible]
اولوالعزم ثانیا بهر حال تصدیق با مثال این اخبار موضوعه باعث سوء اعتقاد یا در حق ملک مقرب یا
در حق نبی مرسل است اولوالعزم ثانیا بهر حال تصدیق با مثال این اخبار موضوعه باعث سوء اعتقاد یا
در حق ملک مقرب یا در حق نبی مرسل است و موجب قول بتسفیه و تحمیق ایشان با وجود عصمت و علو مقام
هر یک سلام الله علیهما و قصاص قبل از جنایت در هیچ شرعی مشروع نبوده و دفاع نیز با یمن در شرایع ثابته
معلوم الخلاف است چنانچه حق تعالی در قرآن در قصه هابیل و قابیل خبر داده و هابیل بالاتفاق فاعل اولی بود و گفته لئن بسطت
الی یدک لتقتلنی ما انا بباسط یدی الیک لاقتلک نص بر این مراتب و داستان گرفتن یهود حضرت عیسی
علیه السلام را و زدن و اهانت رسانیدن بآنحضرت و صلب کردن بآنحضرت بزعم جهله در انجیل الی الآن موجود است
و در آن داستان مصرح است که آنحضرت دیده و دانسته وارد بر ایشان شد و ترک جنگ و سبقت به گرفتن آن
حضرت ساممکن نبوده است و بهیچ وجه هابیل در دفع قابیل و حضرت علی علیه السلام در دفع [illegible]
الشقی علیه [illegible] در دفع اعدا خود مشغول نشدند و دست بجنایت نزده و همچنین قصه شهادت حضرت امیرالمومنین
علی مرتضی سلام الله علیه و مطلع بودن از آنکه ابن ملجم در فلان ماه و فلان وقت آنحضرت را مخضوب اللحیه من دم الراس
خواهد نمود و در اخبار فریقین این داستان مشروح است و سبط ابن جوزی مالکی در کتاب تذکرة خواص الائمه نیز
ذکر آنکه بتفصیل این داستان را ادا نموده و آنجناب را قدرت ظاهری و باطنی بالاتفاق بوده است و دشمن بر دفع
ابن ملجم بود و علاوه تقدیر مناسب برای ادای فریضه صبح قرار داده و خود بیرون تشریف [illegible] با بیرون امدن با حرس و حفظ
و اعوان و انصار نهایت سهولت داشت و اینک چند خبر صریح در این معنی از کتاب تذکره خواص الائمه
فی معرفة الائمة تصنیف امام المحدثین جمال الدین یوسف سبط [illegible] ابی الفرج عبدالرحمن ابن
الجوزی المالکی از باب سابع فی سبب قاتله علیه السلام ابن ملجم مرادی [illegible]
گفته باسناد متصل الی ابوالطفیل عامر بن واثله گفت دعا امیرالمومنین الناس الی البیعة فجاء عبدالرحمن ابن ملجم
المرادی فرده مرتین ثم اتاه فقال ما یحبس اشقاها لیخضبن او لیصبغن هذه من هذه ثم تمثل بهذین البیتین شعر اشدد حیازیمک
للموت فان الموت لاقیک و لا تجزع من الموت اذا حل بوادیک الحدیث و فی روایة ان علیا علیه السلام رده مرتین
او ثلاثا و قال عند بیعته ما یحبس اشقاها والذی نفسی بیده لیخضبن هذه من هذه و وضع یده علی لحیته و راسه [illegible] البیتین و نیز
روایة گفته ابن سعد در کتاب الطبقات ان علیا علیه السلام قال للمرادی لما اتاه یطلب منه عطاه فقال شعر ارید حیوته
و یرید قتلی عذیرک من خلیلک من مرادی و نیز گفته و فی روایة ان ابن ملجم قال یا امیرالمومنین احملنی فحمله علی فرس فرکبه [illegible]

هذه

[illegible]

دانند امیرالمومنین [illegible] و نیز روایة گفته ابن سعد باسناد خود از ابومجلز ابن عبیده قال قال علی علیه السلام ما یحبس اشقاها ان
یجیء فیقتلنی اللهم قد سئمتهم و سئمونی فارحمنی منهم و ارحهم منی و نیز روایت گفته باسناد خود از ابوعبدالله ابن سبع قال سمعت
علیا علیه السلام یقول لتخضبن هذه من هذه فما ینتظر بالاشقی قالوا یا امیرالمومنین فاخبرنا به نبیده عشیرته قال اذن والله تقتلون
غیر قاتلی الحدیث و نیز روایة باسناد خود از امام جعفر که آنحضرت علیه السلام قالت لنا [illegible]

خامسه

راسه فاخذ بلحیته و رفعها الی انفه و قال [illegible] لتخضبن [illegible] فاصیب یوم الجمعه و نیز گفته قال علی علیه السلام [illegible]
علی علیه السلام [illegible] القاتل فیقول [illegible] امام احمد ابن حنبل در کتاب الفضائل باسناد متصل
ادراه از آنحضرت علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم یا علی اتدری من اشقی الاولین قلت الله
و رسوله اعلم قال عاقر الناقة ثم قال اتدری من اشقی الآخرین قلت الله و رسوله اعلم فقال من یخضب هذه من
بعنی لحیته من هامته و نیز روایة گفته امام عبدالله ابن احمد ابن حنبل در کتاب الزهد از پدر خود امام احمد باسناد
از زید ابن وهب قال قدم علی علی علیه السلام وفد من الخوارج من اهل البصرة فیهم رجل یقال له الجعد بن نعجة فقال له
یا علی اتق الله فانک میت فقال بل انا مقتول ضربة علی هذا یخضب هذه یعنی لحیته من راسه عهد معهود و قضاء مقضی
و قد خاب من افتری و نیز امام احمد در کتاب المسند باسناد خود از فضالة ابن ابی فضالة الانصاری روایت کرده
و کان ابوفضالة من اهل بدر قال خرجت مع ابی عائدا لعلی ابن ابی طالب من مرض اصابه ثقل منه فقال له ابی
ما یقیمک بهذا بین اعراب جهینة تحمل الی المدینة فان اصابک اجلک ولیک اصحابک و صلوا علیک فقال
علی علیه السلام ان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم عهد الی ان لا اموت حتی تخضب هذه من هذه ای لحیته من هامته
الحدیث باید دانست که خاصان درگاه الهی پیش از واقعه دست برعدو دراز نکنند هر چند عزم بر دولت ازاله
او داشته باشند [illegible] مولوی [illegible] متن و ملک الموت را [illegible] بحضرت موسی
و نبوت و قرب ایشان در جناب الهی معلوم است با وصف اقتدار [illegible] تن در داده و [illegible]
بحضرت خدا [illegible] رجوع نمی [illegible] و این ماجرا عرض کرد [illegible]
و تخییر کرد که حضرت موسی قبول نمود و رضا داد و [illegible] شرح باید
دانست که [illegible] حضرت عزرائیل علیه السلام [illegible] حضرت قهاری
تعالی [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت موسی علیه السلام
حضرت عزرائیل [illegible] ذوی القوة قهار [illegible] فرمان الهی
استیلا [illegible] معصوم و مامور [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] مولوی [illegible]
هر در تصحیح این خبر مکذوب متحقق است و انصاف طلبی مولوی در این کار بالانصاف [illegible] متن [illegible]
و به که در این قصه [illegible] شرح باید دانست لازم [illegible] حکمت الهی [illegible]

آنکه [illegible]

امدن حضرت عزرائیل علیه السلام با مر تعالی بجهت [illegible] و فضولی بوده و سوء ادب حضرت عزرائیل علیه السلام
نسبت بکلیم الله علیه السلام اگر بی امر الهی بوده است با خبر از حضرت کلیم الله تعالی اذیت رسول معصوم [illegible]
[illegible] متن وقت موت حضرت موسی [illegible] وقت [illegible] کشف موت در وقت خود [illegible]
حضرت عزرائیل معاذالله و تخویف حضرت کلیم الله علیه السلام و ایذاء [illegible] حقیقی [illegible] از وقت مقدر [illegible]
پروردگار متحقق شد و اگر [illegible] سوء ادب حضرت کلیم الله [illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] ملک مقرب [illegible] متن و ملک الموت با وصف اقتدار [illegible]
[illegible] در قصه وفات شریف که از حضرت امام جعفر صادق ع [illegible]
ثابت است [illegible] شرح باید دانست که [illegible]
که [illegible] ان ملک الموت [illegible] حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]
منظور تعظیم حضرت کلیم الله علیه السلام [illegible]
و تخویف و ایذاء نبی مرسل [illegible]
اعور شدن [illegible] حضرت عزرائیل [illegible] حضرت کلیم الله علیه السلام [illegible]
متن و حضرت موسی را چنین معلوم نشد که ملک الموت برای قبض روح [illegible] پروردگار [illegible] ناخشنودی [illegible] قضاء الهی
[illegible] شرح باید دانست که الفاظ خبر دلالت [illegible] بر علم حضرت کلیم الله علیه السلام

لازم

[illegible] حضرت عزرائیل علیه السلام [illegible] و علامه ابن جوزی مالکی [illegible] روایات [illegible]
در کتاب [illegible] و همچنین علامه مجدالدین فیروزآبادی شافعی در کتاب سفرالسعاده [illegible]
روایات را [illegible] در علم حدیث [illegible] موضوع [illegible]
[illegible]
[illegible] الفاظ کتاب و سنت است چنانچه [illegible] ازین باب ایراد خواهد یافت
ان شاء الله تعالی متن [illegible] حق تعالی [illegible] ملک الموت [illegible] حضرت موسی [illegible]
[illegible] برای قبض روح [illegible] پروردگار [illegible] و حکایت در میان [illegible]
و وقوع [illegible] اسرار [illegible] که حق تعالی با خاصان خود [illegible]
سلوک [illegible]
مذاق و مشرب خود از حکمت و کلام و تصوف و فقاهت [illegible] اصول خود [illegible] و اعتزال
و تشیع [illegible] بواقعه و نفس الامر [illegible]
[illegible] اسرار [illegible] بعلم الهی [illegible] عقل [illegible]
بعض معاملات را با بعضی بندگان [illegible] مرتبه قرب [illegible]
[illegible] و صفات الهی
[illegible]

[illegible]

[illegible] که بعضی [illegible] ابوالفضل [illegible]
[illegible] حدیث است [illegible]
[illegible] و منشاء [illegible] از مطاعن این رساله و مذاق [illegible] موجب تطویل و ملال [illegible]
باید دانست [illegible] اصول [illegible]
[illegible] موجب [illegible] نقص [illegible]
[illegible] مولوی [illegible]
[illegible] حضرت عزرائیل [illegible]
[illegible] مولوی [illegible] ملک مقرب و نبی مرسل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابلیس [illegible] روایت کرده اند که
[illegible] حضرت ابراهیم علیه السلام و ان حدیث این است [illegible]
صلی الله علیه و سلم [illegible] من ابراهیم اذ قال رب ارنی کیف تحیی الموتی [illegible]
[illegible] حضرت ابراهیم روایت کرده اند چنانکه
[illegible]
[illegible] باید دانست که [illegible]
[illegible] احادیث صحیحه [illegible]
[illegible] کتب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت امام رضا علیه السلام [illegible]
[illegible] حضرت ابراهیم علیه السلام [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible]
[illegible]
از حضرت سید المرسلین و خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]
[illegible]

[illegible] معلوم [illegible]

حق شرعیه و عقلیه نبوده و نیست بخلاف کلام نبی مرسل   ثانیاً آنکه معنی حدیث از قبیل حالتین است که
در روی تعرض ثانی را استثناء و اگر لابد تا تعقیق معدوم را استثناء کنند و خوض بزرگ از این تقریر است که آنچه در قرآن
مجید واقع شده و لکن لیطمئن قلبی مانند خواهند بود دلالت بر شک و عدم حصول الیقین میکنند و علماء تقریرش اینکه
اگر ابراهیم را شکی میرسید ما را البته شکی میرسید زیرا که ما احق بشک از ابراهیم و چون ما را شکی نیست ابراهیم را البته شکی
نبوده پس سؤال او مجرد برای ترقی بود از علم الیقین بعین الیقین   باید دانست که مولوی را از اکثر منظور در رفع
تشنیع از مذهب خود استشهاد بعبارت از روی بود بایستی اهل روایت مبحوث علیها را با ذکر جرح و مسند
و طریق اولاً ایراد نماید و راه بحث و جرح را ثانیاً علی ما هو التقریر کند و جواب بحث را ثالثاً حلاً یا نقضاً
با معاجات نماید لکن در ورود بحث اولاً نظر تحکم کند و در جواب ثانیاً مطابقة خواهد کرد چه تا سابق الادیث
مذکور جاری شده بحث و سؤال و جواب اینجه در نزد ما علما مسلم نیست و بر تقدیر ورود بحث و صحت جواب باز
سخن عند التحقیق خلاف واقع است زیرا که احقیت حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه واله وسلم وقتی
صحیح باشد و در شک لکن آن که مقام ابراهیم اعلی و اقرب باشد و حال آنکه بضرورت مسلمین مقام حضرت
حبیب اللهی اعلی و اقرب از مقام خلیل الله الهی است و تقدم بزمان یا بافضلیت ارباب قرب در امثال
این مقامات روا نه منتج مزیت تفضیلیت دلیل باشد   و اگر کلام را بر ظاهرش حمل نمائیم نیز راست
می آید زیرا که شک مقابل یقین است و حصول یقین را سه مرتبه است علم الیقین و عین الیقین و حق الیقین
شک را نیز مراتب متعدده باشد پس باید تا برای هر مرتبه از یقین مرتبه از شک واقع کنند پس مراد از شک
عدم حصول عین الیقین است و عدم حصول عین الیقین تعرضاً نی ندارد چه ضرورت است با انبیاء بهمه امور غیبیه
بچشم سر مشاهده کنند و راه کلی از سینه و سنی توجب آن قابل نیست   باید دانست که در این تقریر از اظهار
مقامات عرفانیه و ترویج روایات سهو دیده از علم حقیقت منظور مولوی کذاب بعید است اما از طلاع روشن
لکن محال است تقریر مطلب نه چنانی است بلکه تحقیق بر این نهج است که علم عبارت از انکشاف شیء
علی ما هو علیه است در لطیفه انسانیه و مقابل آن لا علم است و هیچ که علم را اگر انکشاف مطلق للشرط با
سه مرتبه است بلا شبهه نوعیه للعلم را که معتبر بجهل ساذج و جهل مطلق و جهل للشرط است نیز بحکم
آنکه تعرف الاشیاء باضدادها ثلاث مراتب است بلا شبهه نوعیه وهم و شک و ظن مرتبه و مرتبه ظن
و وهم در مقابل علم الیقین و شک در مقابل عین الیقین و ظن در مقابل حق الیقین اما این اصطلاحات
منافی شکایات مرتبه و عرفانیه است مثل اطلاقات کتاب و سنت و اخبار و آثار سلف بر این معانی
حقیقه بعیده از منع معنی الحقیقه است بلکه در اصطلاح کتاب و سنت شک مرادف ریب است و مراد
از آن عدم علم است با تجویز وقوع خلاف اعم از آنکه دو طرفش مساوی باشد یا مرجح   شیخ ابو جعفر احمد
بن محمد بن خالد بن عبد الرحمن بن علی البرقی ثقه در کتاب محاسن بسند صحیح از صفوان بن یحیی
ممن اجمعت العصابة علی تصحیح ما یصح عنه که از او ثقات اربعه شریعت در زمان حضرت امامت امام
رضا علیه السلام بوده است روایت کرده قال سألت ابا الحسن الرضا علیه السلام عن قول الله ابراهیم

اولم

اولم تؤمن قال بلی ولکن لیطمئن قلبی کان فی قلبه شک قال لا کان علی یقین ولکنه اراد من الله الزیادة
فی یقینه یعنی ترقی از ایمان بسوی عیان خواست و عمدة الاسلام شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین
بن موسی بن بابویه الفقیه الصدوق القمی در کتاب عیون اخبار الرضا علیه الصلوة والسلام از علی بن
محمد بن الجهم روایت کرده در سؤالات مأمون از آن حضرت علیه السلام در قول عصمت انبیاء علیهم السلام
قال فاخبرنی عن قول ابراهیم علیه السلام رب ارنی کیف تحیی الموتی قال اولم تؤمن قال بلی ولکن لیطمئن
قلبی قال الرضا علیه السلام ان الله تعالی کان اوحی الی ابراهیم انی متخذ من عبادی خلیلاً ان سألنی احیاء
الموتی اجبته فوقع فی نفس ابراهیم انه ذلک الخلیل فقال رب ارنی کیف تحیی الموتی قال اولم تؤمن قال بلی
ولکن لیطمئن قلبی علی الخلة الی ان قال المأمون بارک الله فیک یا ابا الحسن و شیخ ثقه محمد بن مسعود العیاشی از علی
بن اسباط ثقه روایت کرده ان ابا الحسن الرضا علیه السلام قال بلی ولکن لیطمئن قلبی اکان فی قلبه شک قال
لا ولکنه اراد من الله الزیادة فی یقینه الحدیث و شیخ ثقة الاسلام ابو جعفر محمد بن یعقوب بن اسحق کلینی ازو با
کافی بسند متصل از نضر بن قابوس ثقه قال قال لی ابو عبد الله علیه السلام اذا اجبت احدا من اخوانک
فاعلمه ذلک فان ابراهیم علیه السلام قال رب ارنی کیف تحیی الموتی قال اولم تؤمن قال بلی ولکن لیطمئن قلبی
و شیخ امین الاسلام الطبرسی در تفسیر مجمع البیان گفته اختلف فی سبب سؤال ابراهیم علیه السلام هذا علی وجوه
احدها ما قاله الحسن والضحاک وقتاده وهو المروی عن ابی عبد الله علیه السلام انه رأی جیفة تمزقها السباع فیأکل منها سباع
البر و سباع الهواء و دواب البحر فسأل الله سبحانه ابراهیم فقال یا رب قد علمت انک تجمعها من بطون السباع والطیر
و دواب البحر فارنی کیف تحییها لاعاین ذلک و ثانیها ما روی عن ابن عباس و سعید بن جبیر والسدی ان الملک
بشر ابراهیم علیه السلام بان الله تعالی قد اتخذه خلیلا و انه یجیب دعوته و یحیی الموتی بدعائه فسأل الله سبحانه
ان یفعل ذلک لیطمئن قلبه بانه قد اجاب دعوته و اتخذه خلیلا و ثالثها ان سبب السؤال منازعة نمرود
ایاه فی الاحیاء والموتی اذ قال انا احیی وامیت واطلق محبوسا وقتل انسانا فقال ابراهیم علیه السلام لیس هذا
باحیاء و قال یا رب ارنی کیف تحیی الموتی لیعلم نمرود ذلک و روی ان نمرود توعده بالقتل ان لم یحیی
الله المیت بحیث یشاهده فلذلک قال لیطمئن قلبی ای بان لا یقتلنی الجبار عن محمد بن اسحق وهارون الرشید
انه احب ان یعلم ذلک علم عیان بعد ان کان عالما به من جهة الاستدلال والبرهان لتزول الخواطر و وساوس
الشیطان و هذا اقوی الوجوه قال اولم تؤمن قال بلی ولکن لیطمئن قلبی ای بلی انا مؤمن ولکن
سألت ذلک لازداد یقینا الی یقینی عن الحسن و قتاده و مجاهد و ابن جبیر و قیل لا لعلم ذلک ولیسکن قلبی
الی علم العیان بعد علم الاستدلال و قیل لیطمئن قلبی بانک قد اجبت مسئلتی واتخذتنی خلیلا کما وعدتنی
و عارف ربانی مولانا حسین در تفسیر خود این داستان را بتوفیقی داده نظر بلطافت سخن آن او
هرچند بر مجانبه البها بود فی الجمله ایراد مینمائیم گفته ای عزیز در سبب این سؤال علما را اختلافات
بعضی گفته اند حضرت ابراهیم علیه السلام را علم باحیاء از روی استدلال حاصل شده بود خواست
تا برکت مشاهده علم او بعیان رسد و چون علم برشته که مرتبه الاستدلال است برامن راه

بجز آن که جواز احیاء امتیاز نداده و بجز تزبر و جلجلیس نمرود فرابعه شده بدانند که از زنده کردن این است
که متحد میکنند نه آنکه از نمرود واقع بایشد و در اینصورت اطمینان راجع بحالت قوم باشد و از ازاله شک انه
ایمان و معانی معتد باید لیطمئن قلبی قوی اطمینان این بی لقاعت گوید که مولوی بتقدیر معانی مذهب
بلکه متعلق معتد تفاوت میکند و سبب لیس بیان آن عیان می گوید که لیطمئن قلبی بیان وجهی این با هم
بومیزان باید و بجز چون من الکلام استیجاب انکار کرده در جواب الا تؤال آمده است که خلیلی را دوستی
بود جان در حالت نشاط و حشر تردد میدهد حضرت ابراهیم علیه السلام گفت خدایا جمع زنده کن
لکن بمن نمای تا دوست من بیاد آمد و از صحیفی حال یاد خطابی فرامد در جبین آن آورده که بعد از آنکه نمرود
زندانی آزاد کرده و گفت انا احیی ابراهیم معارض وی شد و گفت این احیاء نیست که از ذکر وی احیاء
در نفع روح است بجسد میت چنانکه پروردگار من میکند نمرود گفت هل عاینت ذلک تو این صورت بچشم
خود دیدی ابراهیم علیه السلام ترسید که گوید اری به لیل دیگر انتقال کرده که فرا مبهوت ساخت
و بعد از آن از حق تعالی درخواست کرده که مرده زنده کند تا دل مطمئن گردد و در وقت احتجاج از شک
بجز ایمنده واله در تفسیر کبیر فرموده که چون حضرت خلیل علیه السلام احیاء نمرود را مسلم نداشت آن مردود
گفت که بلوی خدای خود را تا مرده زنده کند بدان وجه که تو میگوئی و اگر نه کنم با یلم تا تو العقل رسانند
و در آن باب گفته حق سبحانه که پس ابراهیم گفت رب ارنی احیاء بمن نمای تا دل من مطمئن گردد که نجات
از قتل نمرود و هم امام در تفسیر میگوید مراد خواطر جانی میگوید که حق که است هر پیغمبر در آنکه صدق آن
پیغمبر در دعوی رسالت بر ایشان ظاهر گردد محتاج اند بمعجزه که از روی مشاهده مقاییسه بپیغمبر نیز در وقت نزول
ملکی بوی و وصول حی ... مشتاق می باشد بمعجزه که بر راست او ظهور کند و معلوم گردد که این آینده از نزد
حق تعالی بوده فرشته است نه دیو پس در رویت که حضرت خلیل در وقت نزول ملک براه طلب این معجزه
کرده باشد و گفته رب ارنی تا دل اطمینان یابد که نازل ملک کریم است نه شیطان رجیم و هم ایشان فرموده
که شاید ابراهیم در صحف خود مطالعه فرموده بوده باشد که حق سبحانه و تعالی بدعای عیسی علیه السلام که از اولاد
او است مرده زنده خواهد کرد او نیز استدعا کرده باشد که بدعای من مرده زنده کن تا دل مطمئن شود که
منزلت من در حضرت کبریا کمتر از فرزندم عیسی نیست و هم سخن ایشان است که مترقبه گوید مراد از موتی
قلوب است که از آزار مطالعات و کلمات محجوب باشد و احیای عبارت است از حصول تجلی انوار الوهیت
و چون جمعی قلوب را ناران علیک محجوب بدل از انه بوده دعوت اولی الا بوده در حضرت ابراهیم خواسته که
دلهای ایشان بنور تجلی دعوت شده زنده گردد گفت ارنی احیاء دل مرده این مستمندان بمن بنمای تا دل
من که محل این تجلی آرام گیرد و دانم که ایشان از رتبه بعد البعد مسند قرب رسانیدی و گویند که چون
خدای تعالی ابراهیم علیه السلام را بذبح اسمعیل علیه السلام فرموده و خلیل فرمان جلیل را امتثال کرده
بمقدمات آن اقدام کرد و بعد از رسیدن فدا و خلاصی اسمعیل در مقام نیاز بر عرض حضرت رسانید که الهی
مرا فرمودی که زنده را بیاد رسانم و ازان امتثال کردم من نیز از حضرت میخواهم که مرده را جان دهی

مرا زیان نیست ... درخواست که او را علم حروزی که منافع از تجلیات شکوک و شبهات صورت هست آید در
احقاق آورده که قوت وهمیه معتقد است از قول آنچه از احراز حس نه بیند و قوت عقلیه را ادراک بلیغ قبول آنکه است
و بدین سبب میان عقل و وهم مخالفت می افتد و طبع انسانی از آن مشوش شده و کار دل با اضطراب میکشد پس لا
ابراهیم علیه السلام از حق تعالی درخواست که قوت وهم را باید ابراهیم با احیاء با قوت عاقله معاف گرداند تا
مزاحمت طبع زایل گشته دل ساکن و مطمئن گردد و هم در آن تفسیر فرموده که حضرت خلیل بنفس احیاء مطمئن
العقل بود اما در کیفیت آن تأمل نمود و چه صورت احیاء را انواع طرق چند نوع تصور می بود و میل بر بین سؤال
تا در چنانی مشاهده مرده و دیگر مدان نوع که در اراضی میتة بایام ربیع وقوع می یابد و امثال آن پس سؤال از صورت
احیاء است احیاء الموتی ملکیه نمونه این است سوخ انست مولت تا چنانکه ذات احیاء مطمئن العقل است بکلی
آن نیز دل او مطمئن گردد و نزدیک بدین قول است آنکه در فتوحات آورده که وجوه احیاء متنوع است
چنانچه دانه حق نیز است به بعض از مخلوقات را طلا الکن موجود ساخته و برخی را بید و گروهی را بیدین اکابد
لکه و جمعی را ابتداء ایجاد اورده و طایفه را سبب مخلوقات دیگر موجود گرده و چون ابراهیم علیه السلام تنوع ایجاد
خلق را دیده بود دانسته که احیاء خلق بعد از موت وجودی دیگر است و آن نیز متنوع خواهد بود پس در احوال
که احیاء بکدام نوع است تا چون مراد علم با آن حاصل شد دل من آرام شد بنیره کما قال الشاعر و العلت
بالحقیقة لیسلو و لطعامی   صاحب کشفی میگوید آنچه ابو سعید را از طرفی حضرت پادشاه حملات وجه که
دل است برسانید چنان بحث که سبع بامره از راه نظر برادع دوی میکند چه مجوز لا احتمال صدق و کذب است
و آنچه نظر بیند در اطلب راست است و سمع آنچه در باید هم حق تواند بود و هم باطل و آنچه بصر ادراک کند هم
حق نیست و هم آنچه در مثنوی فرموده   که بود بی ارسخن و این سؤال حق و باطل چیست ای صاحب کمال
گوش را بگرفت و گفت این باطل است   چشم حق است و یقینش حاصل است   پس ... که گوش در حیث رود
آنچه باطل بود است آنکه گوش و لال است و چشم اهل و صال چشم صاحب حال و گوش از اهل قال هر چه
کان زگوش آید بدل چشم گوید از حیث شواز اهل لیس علیه السلام حوات که آنچه گوش شنیده بچشم ببیند
گوید این سؤال از برای حظ عیان بود نه جهت دفع ریب در این چه نسبت است که ایشان بجز ابعیانی میداند و
در هست سدلود که بخبیز چنانچه مؤمنان را روادید روایت لقاء ... ظاهر است ... باوجود ایمان
عیان و یقین کامل در آن جمله هرچند ترقی هست ... کامل باشد در ابتدا تو خواهم که رتبه ایمان دیگر است
و مقام ایقان دیگر و درجه ایقان از ایمان ارفع است و اگر دو مرتبه در حق ابراهیم علیه السلام شرف ایقان
بوده چنانچه خواهیم ولیکون من الموقنین و حضرت ابراهیم علیه السلام احیاء موتی را بیان حق الیقین بود خواسته
که اعزاز بزیور ایقان نیز حلی نگاه اند و قول محمد بن اسحق آنست که چون بر یاد خلیل مکرر فرموده دلیل مدخوره رفت
آن مردود مطرود در عالم مجادلی دعوی نمود انا احیی و امیت فانکر که او چنانچه مذکور شد احیاء را او بصورت
خود کلی کرد و دیگر ... برای حفظ ... از قول کرده بود که حقیقت احیاء جز این بیت پس گفت
ابراهیم علیه الصلوة والسلام از حق سبحانه و تعالی درخواست که کیفیت احیاء بمن نمای تا این جا فرودان

بافاده بکیفیت احیاء است و آنکه در روده لفظ کیف ازو ... داری؟

وفوزان

تمثال مرده تا زنده شدن این سؤال از غایت محبت است و اعتماد بر کمال قدرت پس اگر مراد عجب بعد بود بلکه دائم از
خواص دوستان و محبین من لشرف قرآن مجید که در این مرتبه و طلب دوستی را جز دل سنگی دوست در دل الرحمن
طاعات و برادرهای مرادات او است انتهی این بی لطافت گفته زنده کردن مرده را انسان هم است
را که مرادش نه مستیخ داده است زنده کردن میشود بی مدیم لیک مرادش رضی الله بتقیم پس هلاک
ما را برنا بود این حقی مرا الحال جدا بود انتقال حال از این دار فانیست مرادش سبز شود از کی بکت
بشکنی بی کلیمی منوز جهت احیای موزار رد نقد سبز به ای خاک را احیا او است این جوابه ابلغ
است و من ثانی از راه است و جواب از اینجا تشخیص مرحوم نمود که از هر خاک به سبز به جای حال
داده بود اعتقاد احیای سبزه دون لود مرده میلی است احیا را نشود تا میزد بدان کشتی نماید بدیهی تحمی و بقی
ز اهل مایع است پس محبت و معنی ازرا ما یه است غرض اسلامیان بیجاد وا در حق دلیل مراد ان نیز احیا گرده
و احیای دل کرانت ما یه جهت ملاقی روز قیامت محبت حشر و بعث روشن خواهد شد و علیه دانا کرا امر وزه
و یکنان نه احیا امر فی این ختایی که دل مرا اطمینان پدید آید نیز افرض مایحم لعلک ارقام قیامت بر بعد
این شرف و کرامت در باب آورده که ابراهیم علیه السلام متامل بود در آنکه ایا در زنده شدن ملاقی
ایشان را مشغول مرسده جانکه در وقت مردن بایند غالب خلیلی ان بود که در وقت مردن حاضر بدان
قابس برده بود از روح ازعبد یا الی و لیکن بیت پس فرمود سیزه ای تامل به بطمینم دل هم
مطمئنم کرد که وقت دخول روح بعد از بیچ لوی حقی که امر به وایمنی ما فی از خواهی نیست از
این مبارک منقول است که حضرت ابراهیم علیه السلام خواست که امت خود را از شرف و مرتبت خود
باخبر سازد تا سبب طمانیت دل او رستخیز توبی ایمان اوست ظهور این معجزه از حق سبحانه و تعالی کشید
خود نا ان جماعت را معلوم گردد که حرف حقیقت رتبه خود بر دو کل وعلیکه ما است دار از اجابت دعای
او اکلام مشده بقول دعوت مسارعت نماید و دل او نیز با بیان فوق ارادتی باید در معالم آورده که حق
خدای تعالی ابراهیم را علیه السلام دار زمین خلق ساخت و بجا در آن غار شد پس دعمکان مراتع انس رسید
از جمله ملائکان گرام و متوطن منازل اکرام خود اجل علیه السلام از حضرت عزت دستور خواست
تا ان بشارت بابراهیم رساند بعد از تشریف اجازه گاه ابراهیم علیه السلام فرود آمد و اگر حضرت بیرون
حاضر بود چون از خانه برون رفتی دروازه را بکلید بستی و باز قفل و مغالیق در استحکام ان کوشیدی تفقدا
در آن وقت در خانه بنود چون باز آمد و دلی را در سرای خود گشته دید آتش غضبش برافروخت گفت
در سرا در آمدی پس سبحان فرزیدی اند ملک گفت مرا که دستوری داده که بسرای من در آمدی ملک
فرمود که من باذن خدای تعالی این خانه در آمدم و او دستوری بود این گفت حق حرم ابراهیم دلیلش با
ان وسشه است حیز خواهی در آمده گفت ملک الموت راستی لیک ماه هر چه ما راست خداوند ما راست
من گفتم اگر جهت ماده راست العبد و ما له لمولاه آنچه ما را است دستکاری که امیر ملک ملک الموت
تا آنکه گفت مرا که من حوز ایمل را دار حضرت کبریا بشارت آورده ام که تو را خلیل خلق این خبر وحید

ابراهیم علیه السلام با ملک الموت در دنیای رسانید ابراهیم مرا اسم محمد بعد از رسانیدن از خود احیایی سؤال کرد
که اگر حجت داری برطف کن محبت جواب بگواه ایمه در آن است که ما دعای تو مستجاب گردد و حق تعالی
برای خواهد تو مرده زنده کند حضرت ابراهیم علیه السلام از غایت شوق و شعف که بتحقیق خاتم ملت است
و باد برکشید که رب ارنی تا دل مطمئن شود و دوام کرامت وجود گرفته موید این قول است آنکه
ساختی در عشرات خود از امام جعفر صادق علیه السلام نقل میکند که خداوند تعالی با ابراهیم علیه الصلوة والسلام
وحی کرده که در صدف طلب تو گوهری است که عقد شریف افزارنده است پرتو ظهور او انتظام خواهد
یافت و به برکت آن فرزند تو که نامش محمد است ختم شده ملت بر رسالت و نبوت از خواهد تا در شب
گشت یا رب دادای کوکب این دولت از سپهر سعادت در چه زمان طلوع خواهد کرد و سایه ترجیح ملت از
آن حالت من کدام وقت ظهور خواهد نمود علامت الحاق ملت و دقیق شرح ان این دولت چه است
فرمان آمد که هرگاه ندای تو مرده زنده کنم بدانکه ترا دوستی گرفته ام چون مدت انتظار دراز
کشید طاقت خلیل طاق شده زبان نیاز بگشاد که ارنی کیف تحیی الموتی تا دل مشتاق من آرام
یابد که تو را خلیل گرفتی انتهی این بی لطافت گفته شد زمینی و کی پس ز خلیل ماضی بعد
فرزند و دهر راحمد مرسل بنی او خلیلش سپح احمد مرسل شد و هفت زان نژاد دینی بسبحودات
جلی و ولی از حیا و حسن بد رئیس و زمین شد زینی و دلی بهره جان بیجلی حضرت ابراهیم العجز
بیک رسول را بطه این بود گشته بعضی یلی بر علوم سپهر شد رحمین در حرکت نظام بر روح برده
جلیتی ملک برود کار رفت در آن خاک دعا ازل کتب لیک بنان اورده و هم شد خوبی سبیل نداشت
وکا رو بیمه رحمت فلعز آتش نفی عبر به از آتش یا ولی گفته دلو بدا حقایات ابراهیم علیه السلام حقیقا
بوده ابنیه و در این اثبات حسی باشد چون حضا و بدیها و هم اثبات عقلی پس ابراهیم خواست که او نیز
جامع اثبات حسی و عقلی باشد درخواست که ارنی کیف تحیی الموتی عبدالله بن عباس فرموده که
سبب سؤال ابراهیم آن بود که روزی بر ساحل بحره طبریه عبور میکرد جیفه دید در کنار بحر
افتاده نیز مرغی دریا که انواع امواج روی به باده نهاده ماهیان و جانوران دریا بیامده بی
ده جیفه رو نی خود از آن کو و دندی و بهنگام جز که کلاب برکرا اعلی خود باز گشتی سباع
متوجه شده وهر یک از آن نطار ربودندی وبعد از آن مرغان شکاری جمعه علو خویش از آن
بر داشتندی حضرت ابراهیم علیه السلام استبانه تعجب در آن می نگریست و با خود میگفت که
لعیاذ میدانم می نشاید تا درست بر زنده گردانیدن این مرده به قدرت بی زوال و قوت
کمال او ایسه عجز و ضعف انجمه نیست تا الکه گفته خاما بخر دیلی ان طور منزه واجزاء متفرقه این
جیفه که منفذ اهل احضا و دانی جنی لوم در ماه ماهیان دریا و دردان صحرا و مرغان هوا گشته با
یک دیگر جمع شده زنده گردند به دانم پس زبان سؤال بگشاد که رب ارنی کیف تحیی الموتی تا آنکه
گفت ازکرده هر که مرد در شکم مار آن جیفه روایت لیکن که من جواب ما باعث اشکال مردم گفته که

گفته فرمان خدای تعالی ابراهیم رسیده که ملکان زمان دار بار و که دستش می دام طوی گسترده است که میخواهد مدتها
را العبید گفته گیرد گرفتار ساز و پس بعد از مکالمه و دی با حضرت خلیل علیه السلام گفت ابلیس لعنت را این سخن
بی روح در حیرت تا آنکه گفته خلیل زبان بگشاد که اینجا چه محل کجز است که جان کسی که او را از گرم عدم لغزیدی
هوای وجود آورده بود فادر است که اجزای متفرقه او را از عالمیت فانه تو جه لساحت جمعیت رساند و
آنکه ذرات نیست او را ازین بست کرده بعد از آنکه آن ذرات باشد چرا از حیات کردن عاجز ماند تا
آنکه گفته پس ابراهیم زبان سؤال بگشاد تا آخر قصه گفته در فضول از امام حسن لعلوی نقل میکند که چهار
در مقام دی محتد جوش فرمود بود که مرغان در هوای بهشت طیران کنند بهشتی را که اروی گوشت او
نماید طرح می شیرین اشاره بدان است پدید آید فی الحال بامر از جانب حق آورده و شد و دم و بال
و بر مرغ از آن جدا گرده و برآن شده بر طبق ازرد زرد خیزه نهفته تا فواید وجوه انتقاد ارکه خواهد خاد ل
مایده دیگر باره باشوافه ای ازو جمع شده ماباس لم لکفتی گشته بیال و بر دو دم و سر خویش بر نهند و در فضای بهشت
به پرواز آمده بر مرغان دیگر نازکنند ابراهیم خواست که در دنیا مثال آن مشاهده نماید گفت رب ارنی کیف تحیی الموتی
تا آخر التاویل و بعد از آن گفته بدانکه از جمله متعبران ابوسلم اصفهانی بر آن رفته که این قصه مبیکه است در باب
احیا زنده که واقع لم باشد تا آنکه گفته در مقاع الغیب آورده که این سخن الطاف الحاح است چه جمله ارباب تفسیر متفق
بر وقع ظهور و ابوطالب صحیح را آنکه امطار نجا و حق گیا وزنه از روح محل طعن کرد اینده اند و اکثر خود ابیکره در حق انبیا
در سبل روایت میکنند و اوسی تمیز از جمله مبدئی از آن در باب مراتب انی ، به بیان مذکور کرده و لیکن حجاب
این فرقه در حق انبیا واقع گردد باید دانست که اینک کتاب ملل و نحل فاضل شهرستانی که المشهور الاعرف
دیش حقی الموضوع است و مسلم القبول نزد علمای مذاهب اربعه من خفا جز ایشان نیز است و انچه کتاب شرح گونه
فاضل قوشجی که نیز از آن کتب معتبره است و کتاب شرح مقاصد فاضل تفتازانی که ماتریدی الاصول و حنفی
الفروع است و انچه کتاب شرح مواقف علامه جرجانی حنفی که هر یک از کتب مسلمه ایشان است معتبر و صدق ایشان
بر انبیا امامیه صدور کفر و معصیت کبیره را اصلا بر انبیا در محو کتب نیکو گفته اند عقلا و نقلا محال حقیقی دانسته اند و قول مشهور
نزد متکلمین ایشان امتناع صدور معاصی بر انبیا جائز است بعد سحی معاصی بعد از بعثت در ورد کتاب کتاب الانبیا
که تصنیف گوهر با ایمان است سید الشریف المرتضی قدس سره و کتاب تنزیه الانبیا ، و الرسالة والتقیه حق تاویل
صدق آیات متشابهات الکه موهم صدور خطا است از انبیا و بیان موهوم واینک عبارات کتاب الاعتقادات
شیخ ابو جعفر محمد بن بابویه الصدوق طاب ثراه را با عبارات متن گوئید اعتقاد بعد گفتی طوسی قدس سره با عبارات
کتب اعتقادیه علامه حلی با شرح باب حادی عشر و شرح فاضل مقداد بر آن و با عبارات اعتقادات محدث مجلسی
و رساله منهاج النجاة محدث کاشانی از تو که بر آن رجوع نماید و سیر درجه حالات خرد بر بد نظر کرده که این کتب
مشتمل این معتقد از ایراد عبارات امامیه در تنزیه انبیا و آورده عبارات چهار ایمان در صدور معاصی از انبیا
حتی صدور که تر منزله بعد از بعث اعراض نموده و اجمالی را به لوی کوثر و عقلا وله الکرم اشرط او فی که حضه
شیخ ملتزمان گفته که بعضی ازان سؤال الا شاالعوب ان اما و کان التنظر از این در تنزه مقدار آن در حد آوردند ان اما تا لی احادیث

تا هر سخن عالی و هر نکته متعالی و الله مکه ایشان روایت کرده اند که حضرت ابراهیم علیه السلام
سه دروغ گفته است قال الکه انبیا و اصحاب از دروغ بالاتفاق واجبست و الا ارتفاع امان از شرایع انبیا
لازم آید و موهن نعوذ علیه منتفی گردید جواب از این طعن آنکه اولا در این روایت بمعنی تعریض است که بحسب ظاهر
دروغ مینماید و در حقیقت صدق است چنانکه در معاریض بعضی زبان را نیز منقول است که فرموده العجوز لا تدخل
الجنة و انی حاملک علی ولد ناقة و ان فی عینی زوجک بیاضا و امثال ذلک و از حضرت امیر نیز این قسم تعریضات
بسیار مروی است باید دانست که این روایت در صحاح چهارگانه ایشان موجود است و مولوی خداوند مرتبت بعد
بالجمله عبارات حدیث و روایت حضرت علیه را از روی شرات ذکر نمیکند تا در احکام تاویل و سعی بکار برده
و نیز دانسته که ما توقیفی را در لغت و عرف در روغ گفته اند و در ندیه که خلاف آن از خلیفه ثانی در روایات عام باب
مروی است ان فی المعاریض لمندوحة عن الکذب و مع ذلک در غم اهل سنت خلیفه خدای ما است عزان امام مافظ
ضیاء الدین محمد بن عبد بن سعید در کتاب الجمع بین الصحیحین است ما لفظه کتاب الاکاذیب بعد از آن گفته و قد روی
من الکذب بعد از آن این روایت از صحیحین ایراد نموده پس ما فرض عدم صدق کذب بر این معنی آنان ذکر آن باب
در این محل در غیر محل خواهد بود و عوام صحیحین و کتاب الجمع بین الصحاح الستة و کتاب جامع الاصول نیز مرقوم است
مرادی کذاب است و این قرار گفته نخ م عن ابی هریرة قال قال رسول الله صلعم لم یکذب ابراهیم الا ثلث کذبات
ثنتین فی ذات الله قوله انی سقیم و قوله بل فعله کبیرهم هذا و واحدة فی شان سارة فانه قدم ارض جبار و معه
سارة وکانت احسن الناس فقال لها ان هذا الجبار ان علم انک زوجتی یغلبنی علیک فان سألک فاخبره
انک اختی فی الاسلام فانی لا اعلم فی الارض مسلما غیری وغیرک فلما دخل ارضه رآها بعض اهل الجبار اتاه فقال له لقد قدم
ارضک امراة لا ینبغی لها الا یکون لک فارسل الیها فاتی بها فقام ابراهیم الی الصلوة فلما دخلت علیه لم یتمالک ان
بسط یده الیها فقبضت یده قبضة شدیدة فقال لها ادعی الله ان یطلق یدی ولا اضرک ففعلت فعاد فقبضت اشد من القبضة الاولی
فقال لها مثل ذلک ففعلت فعاد فقبضت اشد من القبضتین الاولیین فقال ادعی الله ان یطلق یدی فلک الله ان لا اضرک ففعلت و
اطلقت یده و دعا الذی جاء بها فقال انک انما اتیتنی بشیطان ولم تأتنی بانسان فاخرجها من ارضی واعطها هاجر قال فاقبلت
تمشی فلما رآها ابراهیم انصرف فقال لها مهیم فقالت خیرا کف الله ید الفاجر واخدم خادما قال ابوهریرة فتلک امکم یا بنی ماء السماء
فی روایة فقامت توضأ وتصلی فقالت اللهم ان کنت آمنت بک وبرسولک واحصنت فرجی الا علی زوجی فلا تسلط علی ید الکافر
فغط حتی رکض برجله فقالت اللهم ان یمت یقال هی قتلته فارسل ثم قام الیها فقامت توضأ وتصلی فتقول اللهم ان
کنت آمنت بک وبرسولک واحصنت فرجی فلا تسلط علی ید الکافر فغط حتی رکض برجله قال ابوهریرة فقالت اللهم
ان یمت یقال هی قتلته فارسل فی الثانیة او الثالثة فقال والله ما ارسلتم الی الا شیطانا فارجعوها الی ابراهیم و
اعطوها هاجر فرجعت الی ابراهیم الحدیث انتهی ای احادیث جناب صلی الله علیه وآله وسلم در هنگام مطایبه
مبنی مقصود را بیان فرموده اند که عجوز داخل بهشت نمیشوند یا مبتنی که جوان شده داخل بهشت خواهند شد
زیرا که پیری از عیوب و ضعف خلقت است مناسبتی با نشاة جنت ندارد و هر شتر ولد ناقه است و الحمد لله مفقود
داخل بهشت نیست در هر چشم سیاهی سفیدی محیط بر او است که انسان العین در میانه است و ایراد روایت کذبات

مطابقات حضرت سید [illegible] و حضرت امیر المؤمنین علیهما [illegible] در اینجا [illegible] پس [illegible]

[illegible]

[illegible]

ونص قرآن صریح دلالت میکند که بعضی بندگان خدا از تسلط شیطان محفوظ اند پس آنکه تخصیص با انبیاء کرده باشد
قوله تعالی ان عبادی لیس لک علیهم سلطان و قوله تعالی الا عبادک منهم المخلصین الرعو نیز دران دال است
کدام محذور عقلی و شرعی لازم میاید و این عبارت که خلافی ارسب به خلافی میگریزد بیش است عزوز جهت که
بر معنی حقیقتش محال نمایم تا احتیاج بتاویل رسد مدعا آن است که شیطان قدرت بر اغوای او ندارد لقوله
تعالی ان الموت الذی تفرون منه و قوله تعالی جدارا یرید ان ینقض باید دانست که جواب دیدان شکن
مولوی آن را جواب رندان بر لیت طلب ... چاریاریان و آن این است که چون سنیان حقیقی در
عبارت از سلیقه و ظاهر به ... چاریاریان میباشد ... از متعلقان خلیفه نیز عصمت مطلقه را در انبیاء
قایل نیستند اولا و ظواهر آیات را من حیث هی ظواهر لا بشرط ا قرآن بیان امناء الرحمن علیهم صلوات
الملک المنان حجت میدانند زیرا که دلیل الزامی را از خود بر خصم و از خصم بر خود حجت میدانند خاصه
انبیاء را افضل میدانند مطلقا از اولیاء مطلقا و افضلیت مفضول را بر فاضل کو نیز تجویز نکنند
معظم ایشان که سنیان و اشعریه اند بل پس جا براین جهت امکان نقض بر چاریاریان جز مفر ندارد
و جا بر ششی امکان یقینی نقض بر مطلق ایشان خواه معتزلی و خواه غیر معتزلی وارد است زیرا با وجود قول
با فضلیت انبیاء علیهم السلام بر سبیل اطلاق بر اولیاء رضوان الله علیهم بر سبیل اطلاق و با وجود
فرعی و اشعری مسئله خلافت و امامت و با وجود حجیت دلیل ظنی در مسائل فرعیه و با وجود معتقد بودن ظواهر
قرآنیه من حیث هی شرعی را و با وجود ظهور آیات مذکوره بر استیلای شیطان و لو فی الجمله بر انبیاء و فرار
شیطان از سایه عمر لازم دارد قول با فضلیت عمر را بر انبیاء علیهم الصلوة و السلام حتی از حضرت
محمد مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم که جوابش ... انی العلی و ان سلّ عنهن لنزکی را در حق
تلاوت سوره و النجم معتبران و محدثان چاریاریان بر زبان حق بیان حضرت سید المرسلین و آل
صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده اند ... و این جواب جواب چاریاریان علاوه بر دندان شکنی
در بیان بر دیدن گوشش و بینی مذهب ایشان را نیز می برد ... صورت مسئله طلب عوز با وجود معنی بودن
منتفی ... و اصل ... در مصداق ... الاسلام از ... بر ... است زیرا
... کفار و مخالفین ... است ... و ... است و بر ...
... در ... و مخالف ... است ... در
... در ... و ... ایشان ارزوی
در ... سید ... است ... در
... شیطان ... نمی تواند شد
که فرار شیطان از ابلیس ارتکاب ... راه باشد ... آنکه ... بنی آدم
محض برای و ... اضلال ... راه حق است و ... داشته باشد علت
تامه در اضلال ... ضلال کرده

بوده و نور رد و ... بر معدل ... عقل است ... قلیل و معمول بود لهذا ذات او از مغز
در مقصود خود از اضلال عباد دانسته فرار بسوی دیگر میکرد و دیگر آنکه چون نظر با طلاع در ملکوت و صحف متقدم
ماضیه باشد ... مقصود بوده ... در ک ... اسفل الدرک ... دانست و اقرب
وی از عموم نزول عذاب ... از راسخ ... زیرا که من المنظرین بودن بالذات منافات ندارد ... من
المأخوذین بودن بالغیر و سیوم آنکه از آیات ... که اشقی الاشقیاء ... فرار ... زیرا که شقی
بودن شیطان لازم ندارد اشقی بودن او را و حال در طرق چاریاریان نیز مروی است که اشقی الاولین
عاقر ناقه صالح و اشقی الآخرین ... مرتضی ... فرق ... خیر البشر علیه السلام ... پس چه مانع
که عمر اشقی الاولین و الآخرین من الجنة و الناس اجمعین باشد چنانکه در طرق صحیحه ... از رجال اهل بیت اطهار
علیهم السلام وارد است و ... از ... برای چاریاریان ... کسب
برای شیعه ... مقصود حصول ... کفر عمر از حضور ... الامام ... الیتیم فهو ... بالایمان
بهذا به ... علامه ... ابن ابراهیم ... از ... آثار اهل بیت اطهار علیهم السلام
گفته و هو الشقی از قرآن ... وضع این حدیث فرار شیطان با وجه تصریح علامه مجد الدین فیروزآبادی
شافعی و امام ابن جوزی ... در تصانیف خود که برای بیان احادیث موضوعه است بر وضع آن بدان
چاریاریان از ابوبکر روایت کنند که در ایام خلافت خود بر فراز منبر نبوی ... شیطانا یعتریتی فاذا
... و ... موافق و مخالف عمر اکثر الناس حضور ... در مجلس ... بوده
با خود که در میانه او و عمر بود پس اعتراء ابلیس باز بار ابوبکر را با وجود لازم بود عمر را ابوبکر را او فرار
ابلیس ... عمر معقول نمی شود پس در اینصورت چاریاریان مجبوراند در تکذیب صدیق خود در اعتراء ابلیس
یا در تکذیب نبی صادق بر فرض صدق این خبر نعوذ بالله منه یا در موضوع بودن این خبر و هو الحق فالحق

متن دوم آنکه فرار شیطان از خلق عمر ... ترسیدن از انبیاء و رسل مستلزم افضلیت عمر نمی شود زیرا که ولد
از کوتوال پاسبان و قطاع الطریق از فوجدار ... آنقدر می ترسند که از پادشاه وقت نمی ترسند
بجهت آنکه اینها منصوب اند برای ... غیر از ... ایشان را نفع ... اهتمامی
نیست ... ایشان ... پادشاه وقت را که اشتغال ... داده
... و اهتمام ... چون عمر را منصب ... از باب ... مکروهات
و ... اتباع شیطان اند ... بلکه ... اورا ... بیشتر ... قول
کرده ... بر زدن دره ... بالجمله ترسیدن
شیطان از شخص با چیزی مستلزم تفضل آن شخص با آن چیز را آنچه افضلیت او با القطع
ثابت نمی شود ... و نماز که باجماع فریقین مروی و صحیح است که شیطان ... شنیدن
اوراد اذان حدث کنان میگریزد و در نماز حاضر می شود ... باجماع ثابت است که نماز
افضل جمیع عبادات ... مقصود ... وسیله است ... فرض است یا نماز

چنان برابر ... کرد در همین حال عمر و انبیاء ... شرح باید دانست ... ابلیس ...
در سوسه ... مؤمن ... سعواج المؤمن ... راکه ... و سوسه
... شیطان ... است ... خیر و شر ... ملائکه
... بر ... شیطان ... شیطان الانسان ... شیطان ...
... فرار ... شیطان ... معلوم شد که ... مولوی ...
کدام ... شیطان ... عمر ... مولوی ... کرم
... شیطان ... عمر ... سلاح ...
علیهم السلام ... اذان و اذان
من الله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که در موسم تبلیغ براءت ... ابوبکر ... نزول سوره
براءت و تبلیغ آن ... متن سیوم آنکه انبیاء ... شیطان ...
و ... شیطان ...
و ... کلیات عقلیه ... از
جزئیات ... سلطان القوی و حاکم وجدان ... ناتوان ... آید و از خوف
و ترس عقل ... سبب آن خوف و ترس ... کلیات عقلیه ... معانی منتزعه
از جزئیات ... سلطان القوی و حاکم وجدانی است ... در مملکت اعضاء و جوارح بار آید
تا ... شیطان نیز ... مساعدت ... و اگر هم
با ... شیطان از عمر ... او بیشتر
باشد از خوف انبیاء ... موجب ... عمر ... است که معنی
... انبیاء ... علیهم السلام است شرح باید دانست که عقل ... خلیفة الرحمن ... و هم در ... ثانی
خلیفة الشیطان ... معارض ... است ولهذا ... حق را ... تشبیه تصور ... تنزیه حق با تکفار
... در الحقیقة عمر ... معارض با احکام عقلی ... عقل ...
و لهذا ابلیس ... بدل ... عمر ... حلال
... الشیطان ... کفر ... متن چهارم آنکه حضرات
انبیاء را عموم ... دعوت ... تر غیب و تر هیب امور آخرت
از نعیم جنت ... دوزخ ... امور ... عقل ... و
ایمانی قوی ... انبیاء ... کتاب
و ... عمر ... تر غیب و تر هیب ... معاصی ...
و ... دره ... انبیاء ... خوف ...
و ... شیطان ... عمر ... ترسیده

و ... حضرات ... شیطان ... القرآن ... شهدان ...
که ... شیطان ... زنه تصرف ... از اغوایم ... که ...
شرح باید دانست که لفظ ... حاضرات موافق ... و جمیع حضارات ...
... ایم دیگر آنکه اگر شیطان از عمر ... شرعیه ...
... ابن تخت نفوذ ... حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم
و سایر انبیاء علیهم السلام ... عمر ... بر قانون ...
... اهل بیت ... عمر ... فرار ...
از ... عمر ... باشد ... این خبر ... در حق عمر ...
... متن چهارم آنکه ... منقول است ... روایت ... کتب ... موجب اسلام
امیر ... ایشان ... منقبت و فضیلت ...
چون نوبت ... عمار رسید فرمود ... الذی اجاره الله من الشیطان ...
شیطان محفوظ است ... عمر ... شیطان ... انبیاء ...
عمار هم ... رالازم آید شرح باید دانست که مولوی ... این جواب ...
الفاق ... آنکه این روایت ... شیطان
با مقام اجاره الله من الشیطان فرق ... الله عن الشیطان ... محفوظ
ماندن عمار ... شیطان ثابت است ... عمار ...
باید ... عمار ... شیطان محفوظ است و عمر ... محفوظ ...
شیطان ... زیرا که اجاره الله ... ان حق تعالی ...
ترجمه کردن ... شیطان محفوظ است ... متن آنکه این قیاس ...
مساوات ... الاشتراک ... قیاس مع الفارق زیرا که اجاره الله ...
لطف الله ... عمار ... شیطان ... شرح آنکه ...
کرامت ... انبیاء ... عمار ... لازم آید ...
... انبیاء علیهم السلام ... شیطان و انبیاء
علیهم السلام ... عمار از شیطان ... الکه قوله ...
چون انبیاء ... عمار ... است ...
... علاوه ... روایت آمده که بلال ... آنحضرت ...
... این روایت ... لازم آید ...
... بلال ... آنحضرت ... تقدم ...
... میدانند ...

بر او ثابت است که مجهود ما را ممتنع کند با که خود به دافعه مرا حیس و تضعیف راه و احتیاط را طریق حسک و یک از طریق رطب و یابس
... باید دانست که هر چند این به نقیضه عت با کثرت تتبع کتب اسلامیه و کثرت سعی در این کار رای امور منقصه را
در مطاعن شیعه بر جا یافت نشده ام شاید امثال و اقران مولوی از ارباب تقاید در شیعه هم باشند و تکثیر حجم کتاب انتظار
داشته باین افوات ضیع عمر نموده باشند اما جواب مولوی نیز بر پا بوده است زیرا که اول ...

[illegible]

رخصت است که با ظهار کلمه حق خود در مهلکه نیفتد بلکه طرح مداهنه اندازد و زبان با ایشان موافقت کند الا من اکره
وقلبه مطمئن بالایمان و در این باب شرط است که در استحلال محرمات نکند و کفار را بر عورات اهل اسلام مطلع نکند
صاحب معالم التنزیل گفته که تقیه رخصت است [illegible] و سعادت نیست [illegible] هر انیه [illegible]
خواهد یافت [illegible] نه عزیمت [illegible] عبارت شیخ امین الاسلام طبرسی در تفسیر مجمع البیان
گفته ثم استثنی فقال الا ان تتقوا منهم تقیة والمعنی الا ان یکون الکفار غالبین والمؤمنون مغلوبین فیخافهم المؤمن ان لم یظهر
ولم یحسن العشرة معهم فعند ذلک یجوز له اظهار مودتهم ومداراتهم تقیة منهم جائزة فی الدین عند الخوف علی النفس
وقال اصحابنا انها جائزة فی الاحوال کلها عند الضرورة وربما وجبت فیها لضرب من اللطف والاستصلاح ولیس یجوز من الافعال
فی قتل المؤمن ولا فیما یعلم او یغلب علی الظن انه استفساد فی الدین قال المفید انها قد تجب احیانا وتکون فرضا وتجوز احیانا
من غیر وجوب وتکون فی وقت افضل من ترکها وقد یکون ترکها افضل وان کان فاعلها معذورا ومعفوا عنه متفضلا علیه
بترک اللوم علیها وقال الشیخ ابو جعفر الطوسی ظاهر الروایات یدل علی انها واجبة عند الخوف علی النفس وقد
روی رخصة فی جواز الافصاح بالحق عنده وروی الحسن ان مسیلمة الکذاب اخذ رجلین من اصحاب رسول الله
فقال لاحدهما اتشهد ان محمدا رسول الله قال نعم قال افتشهد انی رسول الله فقال نعم ثم دعا بالآخر فقال
اتشهد ان محمدا رسول الله قال نعم ثم قال افتشهد انی رسول الله فقال انی اصم قالها ثلثا کل ذلک یجیبه بمثل الاول
فضرب عنقه فبلغ ذلک رسول الله فقال اما هذا المقتول فمضی علی صدقه ویقینه واخذ بفضله فهنیئا له واما الآخر
فقبل رخصة الله فلا تبعة علیه فعلی هذا یکون التقیة رخصة والافصاح بالحق فضیلة انتهی و [illegible]
معلوم است که جواز تقیه عند الضرورة ضروری اسلام است خلاف در محل وجوب است فقط پس طعن مولوی
بر کتاب الله و تحریم ما احل الله [illegible] ضرورت خواهد بود و دیگر [illegible]
[illegible] حضرت امیر المؤمنین علی
علیه السلام فرموده است [illegible] صدق و کذب [illegible]
[illegible] الکذب [illegible] ائمه الطاهرین علیهم السلام [illegible]
باشد در مسئله [illegible] قال تعالی الا من اکره وقلبه مطمئن
بالایمان وقال الا ان تتقوا منهم تقیة [illegible] ضروریه [illegible]
طعن [illegible] بر کتاب الله المحکم و سنت نبیه صلی الله علیه وآله وسلم است [illegible]
[illegible] دار التقیه و عبارت [illegible] دار الایمان [illegible]
دار الحرب باشد [illegible] تقیه [illegible]
[illegible] اسلام [illegible] افطار [illegible]
در ماه مبارک رمضان [illegible]
نفس الامریه ندارد **متن کلیه سیزدهم** آنکه طعن کنند بر اهل سنت و ایشان بر پوست سگ نماز را
جائز داشته اند جواب این طعن آنکه [illegible] حنیفه نماز بر پوست مدبوغ کلب که رطوبت آن [illegible]

با الکلیه رفته باشد جائز است بنا بر حدیث صحیح که متفق علیه فریقین است و باغ الجلد طهوره **شرح**
باید دانست که متفق علیه در اصطلاح محدثان [illegible] حدیث موجود در صحیح بخاری و صحیح مسلم [illegible]
و در اصطلاح متکلمان مسلم الروایه [illegible] شیعه و سنی [illegible] دباغ الجلد طهوره [illegible]
[illegible] ضرورت مذهب اهل بیت علیهم السلام [illegible]
[illegible] **متن** [illegible] دباغ [illegible]
جواب [illegible] امام شافعی و احمد [illegible] نجس العین است [illegible] طهارت [illegible]
[illegible] ماکول اللحم است **متن** [illegible]
پوست جانوران حرام [illegible]
[illegible] نجاست [illegible]
[illegible] نجاست پوست [illegible]
[illegible] رطوبت [illegible]
[illegible]
باشند و با رشته [illegible] **شرح** باید دانست که [illegible]
[illegible]
که موافق احادیث موجبه [illegible] از حیوانات نجس العین است [illegible] قیاس مع الفارق است
[illegible] نجس العین [illegible] قیاس [illegible]
[illegible] قیاس مع الفارق [illegible] نجس
العین [illegible] ماکول اللحم باشد قیاس [illegible] ضرورت اسلام
قیاس مع الفارق [illegible]
[illegible] نجس العین است [illegible] قیاس مع الفارق
[illegible] قیاس [illegible] کتاب و سنت [illegible] مذهب اهل بیت عصمت علیهم السلام
[illegible] مذهب امام داود ظاهری [illegible] احادیث صحیحه در حرمت قیاس [illegible]
[illegible] رسیده [illegible] پس
این جواب لایق [illegible] **متن** [illegible] خنزیر [illegible] از عموم [illegible]
[illegible] قرآن [illegible] فانه رجس [illegible]
شرح باید که در فن اصول [illegible] عموم [illegible]
[illegible]
[illegible] حیوانات [illegible]
[illegible] طهارت [illegible] نجاسات

عارضیه خواهد بود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان تقولوا علی الله ما لا تعلمون ولا تقف ما لیس لک به علم وتقولون
بالسنتکم ما لیس لکم به علم وتحسبونه هینا وهو عند الله عظیم [illegible]
[illegible] امام احمد ابن حنبل [illegible]
[illegible] و ابو داود در کتاب السنن [illegible] از عبد الله ابن حکیم روایت کرده اند ان النبی صلی الله علیه وآله
در مسند خود و ابو داود در کتاب سنن خود باسناد متصل از عبد الله ابن حکیم روایت کرده اند ان النبی
صلی الله علیه وآله وسلم کتب لا جهینة انی کنت رخصت لکم فی جلود المیتة فاذا اتاکم کتابی هذا فلا تنتفعوا من المیتة
باهاب ولا عصب [illegible] روایت [illegible] اتانا کتاب رسول الله صلی الله علیه
وسلم قبل وفاته بشهر [illegible] از جابر بن عبد الله انصاری روایت
کرده ان النبی صلی الله علیه وآله وسلم قال لا تنتفعوا من المیتة بشیء [illegible] حضرت امیر المؤمنین
علی علیه السلام و ائمه اهل بیت سلام الله علیهم [illegible] طهارت [illegible] مذهب
از امام احمد [illegible] روایت [illegible] قول عمر ابن الخطاب [illegible] عبد الله [illegible] عمران ابن
الحصین وام المؤمنین عائشه و روایات ائمه [illegible]
[illegible] روایت شیخ الطائفه ابو جعفر محمد ابن الحسن الطوسی رحمه الله در کتاب تهذیب الحدیث
[illegible] ابن المغیره [illegible] ابی عبد الله علیه السلام [illegible] سوده بنت زمعه زوج رسول الله
کانت [illegible]
[illegible] حضرت امام جعفر صادق علیه [illegible] امام زین العابدین علی ابن الحسین علیهما السلام
[illegible]
[illegible]
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام [illegible] سوق المسلمین [illegible]
[illegible]
[illegible] اهل العراق [illegible]
وزعموا ان دباغ الجلد میتة ذکاته [illegible] رسول الله صلی الله علیه وآله
وسلم [illegible] حضرت امام موسی الکاظم علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
دباغ الجلد طهوره [illegible]

[illegible] در این مسئله [illegible]
زراره از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حسین ابن زراره [illegible] حضرت صادق علیه السلام
[illegible] تقیه [illegible]
[illegible]
[illegible] علیه ولا یصلی علیه ولا یصلی فیه [illegible]
شافعی [illegible] ماکول اللحم [illegible] این قول [illegible]
المؤمنین علی علیه السلام روایت کرده اند [illegible]
[illegible]
[illegible]
وابن المبارک [illegible] عمر ابن الخطاب و عبد الله ابن العباس و ابن مسعود و عائشه [illegible]
[illegible] الا الکلب والخنزیر [illegible] کل جلد
[illegible] وقال ابو حنیفه یطهر کل جلد بالدباغ الا الخنزیر [illegible]
ابو یوسف [illegible] ابو ثور [illegible] مالک انه قال
یطهر [illegible]
[illegible] الزهری انه یجوز الانتفاع بجلد المیتة قبل الدباغ [illegible]
قوله تعالی حرمت علیکم المیتة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
وسلم قال [illegible] رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]
[illegible] رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]
[illegible]
[illegible] ابن الحنفیه [illegible]
[illegible]

الله هذا معارضة لحديث وبعد التعارض يرجع الى اصل النجاسة اعني نجاسة الموت والذي هو حينئذ متأخر اذ نقطة واله
على سبق الترخيص واخبر الاحاديث اولى من السابق ولانه قد نقل عن جماعة من الصحابة نجاسة الجلد بعد الدباغ كما يشهد
وهو روايته ولو كان الطاهر المانع عنه لكثرت وقوع الموت [illegible] وجوز الحاجة الا ما ينتفع منها والفقه فقوله اذا
دبغ الاهاب فقد طهر ليس على الجمع على الذكاة ويكون الدباغ شرطا لجواز الانتفاع كما هو مذهب بعضهم وبهذا خرج الجواب
عن الحديث الثاني على ان القصة قد رويت على غير هذه الصفة وقد تقدمت حديث ابن المغيرة [illegible]
بالجلد يستلزم الطهارة وقبول النجاسة بانتفاء الروايات باطل والله [illegible] التخصيص بالباطن وهو باطل اجماعا
ومع ذلك فهو غير مسموع من الشافعي وهو يحكم بنجاسة الشعر والصوف والعظم ولا من ابي حنيفة القائل بطهارة الجلد
الكلب والخنزير فكذا الذي احتجوا بقوله عليه السلام ايما اهاب دبغ فقد طهر والجواب ان [illegible]
حادثة بالموت عنده ثم طهر باعداده على قضية العموم على ان هذا الحديث ورد في شاة ميمونة فلا يبعد [illegible] قوم

متن وسگ را حکم خنزیر دادن هیچ دلیل شرعی ثابت نشده بلکه در قرآن مجید شکار سگ را حلال خوانده
وشیعه وسنی باتفاق تجویز خوردن شکار او نموده اند و ظاهر است که در حالت شکار دهان او که محل لعاب است بشکار میرسد چه جای
دیگر اعضا پس اگر حکم خنزیر میداشت شکار او را چرا حلال میکرد پس معلوم شد که برای اهل سنت درین مسئله
طعن کردن خلاف قرآن و حدیث است شرح باید دانست که نجاست سگ زنده در احادیث صحاح جا بجا روایت
موجود است و امام ابو حنیفه و امام شافعی و امام احمد بنجاست سگ زنده قائل اند پس خود بقیاس سگ بر خنزیر نیست
و لعاب دهن سگ باتفاق شیعی و حنفی و شافعی و حنبلی نجس است و از جهت همین سگ شکاری [illegible]
طهارت جلد او را بر آن قیاس کنند [illegible] امامیه [illegible]
فی تجویز قیاس الاولویة او منصوص العلة والاحادیث المعصومیة [illegible] اهل علم گفته انه الکلب والخنزیر
نجسان عیناً قاله علماؤنا اجمع و به قال من الصحابة ابن عباس وابو هریرة وعروة ابن زبیر و هو مذهب الشافعی
وابی حنیفة واصحابه وابی ثور وابی عبید واحمد تا آنکه گفته لنا ما رواه الجمهور عن النبی صلی الله علیه وآله وسلم
انه دعا الی دار فاجاب والی اخری فامتنع فطلب العلة منه فقال ان فی دار فلان کلباً وقیل فی دار فلان
هرة فقال الهرة لیست بنجسة وذلک یدل علی نجاسة الکلب و از اینجا معلوم شد که نجاست میته مدلول قرآن
و حدیث است متن [illegible] امامیه [illegible] بالاجماع نجس العین است [illegible]
اگر جای مفروش باشد و خشک کرده نماز جایز است چنانچه شیخ علی در ارشاد و ابوالقاسم در شرایع و ابوجعفر
طوسی تصریح باین کرده اند و در جامع اینهاست خلاف در این مسئله فیما بینهم [illegible] در میان پوست
کلب و آدم مقایسه باید کرد شرح باید دانست که جناب مولوی [illegible] عبارت فقهای مذکورین [illegible]
کتاب و باب [illegible] تا [illegible] دلالت و عدم دلالت آن بر دعوی او نظر کنند [illegible]
بر تلبیس و تدلیس بر جهال [illegible] درین تفصیل [illegible]
نجاست یابسه غیر متعدیه بثوب مصلی و بدن او [illegible] طهارت محل [illegible]
در جبهه [illegible] خلاف حنفیه که طهارت محل [illegible] واجب ندانسته اند و نجاست [illegible]

بود هر چند که متعدی باشد مضر صلوة نمیدانند پس اگر مسقط جبهه نزد فقهای امامیه خشک داشته مضر نیست
و در نزد حنفیه محل [illegible] وسیلان [illegible] باآن میگویند و در نزد [illegible] همان و رائحه آن
بود که خشک آدمی بلکه سگ و خوک که نجس العین اند مضر نیست اکنون که خشک آدمی را در مسقط جبهه
دون [illegible] سجود در جائیکه سگ و خوک تر در زیر پیشانی و بینی محاذی لب و دندان حنفی باید [illegible]
[illegible] عالم فقهای جا بجا [illegible] در کتاب الرحمة [illegible] اختلاف الائمه گفته واجمعوا علی ان الطهارة من الحدث [illegible]
وان ذلک شرط فی صحة الصلوة وان طهارت [illegible] شرط صحة الصلوة [illegible] علیها
نزد ائمه اربعه حیث فاما [illegible] بتجویز النجاسة [illegible]
[illegible] طهارت الثوب والبدن شرط فی صحة الصلوة ومع النجاسة [illegible]
[illegible] موضع من الاعضاء وهو موضع السجود [illegible]
ولکنه قال ابو حنیفة الاعتبار بموضع قدمیه فان کان موضعهما نجسا لم تصح صلوته [illegible] طاهرا [illegible]
[illegible] ان یکون موضع السجود طاهرا [illegible] ابو یوسف انه لا یحتاج [illegible]
علی قدر [illegible] من النجاسة لا یمنع صحة الصلوة [illegible] نظر کن در طعن مولوی حنفی که بنا بر قول مشهور از امام
[illegible] ابو یوسف با وجود طهارت موضع قدمین فقط و خوک باشد هر چند که تر هم باشد زیرا که همان قدر
از که مطلق خواه تر و خواه خشک [illegible] معفو عنه است نماز را صحیح میدانند با نجاست ربع ثوب و طعن
بر فقهای امامیه میزنند اما محدثان امامیه بروایت عبد الله ابن بکیر [illegible]
که در جمله جبهه که یکی از اصول اربعه [illegible] ائمه معصومین علیهم السلام است روایت [illegible]
ابا عبد الله علیه السلام [illegible] علیها فقال [illegible] زراره از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام در رخصت صلوة [illegible] داشته باشد در محل مخصوص [illegible]
و نقد [illegible] از خوف [illegible] و ظاهر آن در غیر فرایض است [illegible]
هم از حضرت صادق علیه السلام [illegible] است و مقصود آن حدیث دوم است زیرا که محل
رخصت مواضع اضطرار و ضرورت و سفر است متن کید صد و چهارم آنکه گویند اهل سنت لعب شطرنج
جایز دانسته اند و حال آنکه لعب و لهو در شرع مذموم است و از نصوص قرآن [illegible] معلوم [illegible]
از این طعن آنکه حنفیه و مالکیه و حنبلیه قایل بحرمت لعب شطرنج اند و اثار [illegible] بر حرمت آن روایت
[illegible] شافعی را [illegible] در قول اول [illegible] شرط اول آنکه نماز را از وقت [illegible]
نکند و در اوای آن عجلت و ترک سنن و آداب ننماید دوم آنکه قمار در میانی نباشد سیم آنکه واجبات
دیگر را بسبب این شغل ترک نکند مثل [illegible] و نفقه اهل و عیال و زیارت اقارب
و عیادت مرضی و اتباع جنائز چهارم آنکه در عین شغل نزاع و جدال و دروغ [illegible]
ننماید پنجم آنکه الات او مصور [illegible] نباشد پس اگر یکی ازین شروط [illegible] مفقود
شد حرام گردد [illegible] و [illegible] معلوم است [illegible]

انه رجع الیه نقل عنه ابو حامد الغزالی [illegible] تسلیم لعب شطرنج [illegible]
[illegible] دشمنان [illegible] حکم لعب مباح باشد [illegible] تیراندازی و نیزه بازی
داخل شد [illegible] باشد [illegible] از [illegible] اهل سنت تجویز
کنند شرح باید دانست که نصوص متکاثره بطرق عدیده در صحاح جا بجا موجود است با تهدیدات و تشدیدات
کثیره و [illegible] قیاس [illegible] قیاس [illegible] الفارق است
بطلان قیاس مطلقا نزد امامیه [illegible] مولوی [illegible] شیعه را در این کتاب [illegible]
حقیقیه که امامیه اثنی عشریه اند وارد [illegible] مطلق سنی [illegible]
مرجی الاصول وزیدیه الفروع [illegible] اهل کوفه [illegible]
اهل [illegible] از [illegible] تجویز لعب شطرنج [illegible] چنانچه از کتب [illegible]
شیعه [illegible] است [illegible] روایت نموده قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم
من لعب بالنردشیر فکانما صبغ یده [illegible] خنزیر [illegible] متن بخلاف امامیه
و ایشان در عین حالت نماز که وقت مناجات خالق الارض والسموات و افضل عبادات [illegible]
[illegible] بازی تجویز کرده اند چنانچه ابو جعفر طوسی و غیر او در تهذیب و دیگر کتب ذکر کرده اند چنانچه نقل
کرده شد است والله تعالی شرح باید دانست که این افتراء با کثرت تتبع مطلق در کتب امامیه [illegible]
[illegible] برخورده ام و این علم بعدم است نه عدم علم [illegible] که بعضی از اطراف [illegible]
[illegible] مقام اظهار [illegible] نموده باشند [illegible]
[illegible] علما [illegible] تحقیق آن [illegible] اعتراف نموده و صاحب جامع الاصول نیز [illegible] نموده
[illegible] کتب [illegible] عمر ابن الخطاب [illegible] در حاشیه قاموس گفته [illegible]
[illegible] تعلیقه نموده [illegible] مولوی [illegible]
[illegible] علامه [illegible] در کتاب منتهی المطلب
گفته [illegible] لما رواه الجمهور عن النبی صلی الله علیه وآله وسلم انه قال اذا قام احدکم الی الصلوة
فان الرحمة تواجهه فلا یمسح الحصا [illegible] عن جعفر ابن محمد علیهما السلام
قال ان علیاً علیه السلام [illegible] الحصا [illegible] الصلوة وکان [illegible]
و معلوم است که [illegible] باشد [illegible] که [illegible]
مفروش [illegible] خوانده [illegible]
که روایت حال [illegible] خوانده [illegible] المعجمة [illegible] المهملة [illegible]
خوانده بود [illegible] المعجمة [illegible] المهملة [illegible]
[illegible] که [illegible] گفته که [illegible]

فما کان جواب المولوی لذلک الطریف الشیعی من الشراسة فهو جوابنا للمولوی [illegible] آنکه قرینه
[illegible] اکثر [illegible] مولوی را در [illegible] قرینه [illegible] مولوی [illegible]
[illegible] حواله [illegible] ان شاء الله تعالی متن کید [illegible]
آنکه طعن کنند بر اهل سنت که ایشان سرود و غنا را تجویز کرده اند [illegible] احادیث و آثار
[illegible] و این طعن محض افتراست زیرا که غنا [illegible] بالات لهو [illegible] حرام
و مشایخ عظام [illegible] صوفیه [illegible] رغبت نکرده بلکه سید الطایفه جنید بغدادی گوید
[illegible] شیخ [illegible] که [illegible] حرام [illegible] اهل سنت شنیده اند [illegible]
با مضمون موافق [illegible]
باعث شهوت [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] بر [illegible] غنا را حرام [illegible] شرع بلکه مخالف
مذهب حقه ایشان نیز است شرح باید دانست که هر کس در بلاد شام و حلب و خانقاه های [illegible]
[illegible] و [illegible] صوفیه [illegible]
[illegible] مشایخ [illegible] سنت امویه [illegible] نموده [illegible]
[illegible] بغداد و [illegible] در بلاد هندوستان [illegible]
[illegible] شیخ عبد القادر [illegible] مولوی [illegible]
[illegible] متن کید [illegible] از اعاظم محدثان در کتاب فردوس الاخبار [illegible] صلی الله علیه
وآله وسلم روایت کرده که آنحضرت فرمود لعن الله المغنی والمغنی له و در طرق اهل بیت علیهم السلام
باسانید صحیحه [illegible] آنحضرت روایت شده که آنحضرت فرمود [illegible]
[illegible] بالات لهو [illegible]
[illegible] غنا [illegible] مجتهدین
[illegible] تجویز غنا [illegible] زنان [illegible] عرس کرده اند
[illegible] عبارت [illegible] مولوی [illegible] هر چند امام [illegible]
ابو حامد غزالی در کتاب احیاء العلوم [illegible] کتاب السماع [illegible] کتاب الصلوة و الصوم
[illegible] کرده [illegible]
قرار داده اند و سنت امویه را احیا نموده [illegible]
علیه السلام نزول آیه کریمه [illegible] در خصوص غنا است [illegible] لهو الحدیث [illegible]
ومن الناس من یشتری لهو الحدیث لیضل عن سبیل الله [illegible] تجویز بعض [illegible]
[illegible] شروط [illegible] باجماع [illegible] اجماع [illegible] متن [illegible] کتاب [illegible]
ذکر کرده است [illegible] الغنا [illegible] العرس [illegible] سماع نزد امامیه [illegible]

و سر اسره یه خف و دو خمیر فسق است و هو ان یکون المستمع امراة و لا یکون رجلاً و لا یکون الشعر فی الهی لذلک
شرح القواعد و در اینجا تنبیه باید کرد که سماع آواز زن چه قدر در قبح زیادت دارد و بر سماع آواز مرد ترجیح باید داشت
و سماع آواز زن برای مرد اقبح است از سماع مرد برای مرد اما سماع زن برای زن هیچ راه زیادت قبح ندارد و شیخ
امین الاسلام طبرسی طاب ثراه در تفسیر مجمع البیان در تفسیر آیه کریمه و من الناس من یشتری لهو الحدیث لیضل
عن سبیل الله بغیر علم و یتخذها هزوا اولئک لهم عذاب مهین گفته و قیل نزلت فی رجل اشتری جاریة مغنیة تغنیه
لیلاً و نهاراً عن ابن عباس و یؤیده ما رواه ابو امامه عن النبی صلی الله علیه وآله و سلم قال لا یحل تعلیم المغنیات
و لا بیعهن و اثمانهن حرام و قد نزل تصدیق ذلک فی کتاب الله و من الناس من یشتری لهو الحدیث لیضل عن
سبیل الله بغیر علم و یتخذها هزوا اولئک لهم عذاب مهین والذی نفسی بیده ما رفع رجل عقیرته یتغنی الا ارتدفه
شیطانان یرتحلانه هذا علی ذا صدره حتی یسکت و نیز گفته و اکثر المفسرین علی ان المراد بلهو الحدیث الغناء و هو
قول ابن عباس و ابن مسعود و غیرهما و هو المروی عن ابی جعفر و ابی عبدالله و ابی الحسن الرضا علیهم السلام قالوا منه الغناء
و روی ایضا عن ابی عبدالله علیه السلام انه قال و منه الغنا و [illegible] فانه یدخل فیه کل شیء یلهی عن سبیل الله
و عن طاعته من الاباطیل والمزامیر والملاهی والمعازف [illegible] قال و کل لهو و لعب [illegible] قال قتاده و الله
واحدی که از اعاظم مفسران چهار یاریان در تفسیر این آیه شریفه روایت نموده بالاسناد عن ابی امامه قال قال رسول
الله صلی الله علیه وآله و سلم من ملاء مسامعه من غناء لم یؤذن له ان یسمع صوت الروحانیین یوم القیمة قال و ما الروحانیون
یا رسول الله قال قراء اهل الجنة و شیخ ثقة الاسلام ابو جعفر کلینی طاب ثراه در کتاب [illegible] باسناد خود از حضرت
امام محمد باقر [illegible] روایت کرده که آن حضرت فرمود الغناء مما اوعد الله علیه النار و تلا هذه الآیة و نیز در جامع
بسند خود از حضرت امام جعفر صادق [illegible] روایت نموده در تفسیر این آیه که آنحضرت فرمود منه الغناء و شیخ [illegible]
الاسلام و امین الاسلام ثابت شد و آنچه مولوی گذرانید از بعضی اصولیین امامیه اتفاق نموده از رخصت غنا در زمان
برای زنان در عروسی بشرط نشنیدن مردان ماخوذ از حدیثی است که روایت نموده از ثقة الاسلام
طاب ثراه در جامع کافی بسند خود از حضرت امام محمد باقر [illegible] انه سئل عن کسب المغنیات فقال التی یدخل
علیها الرجال حرام والتی تدعی الی الاعراس لیس به باس و هو قوله عز و جل و من الناس من یشتری لهو الحدیث لیضل
عن سبیل الله بغیر علم و یتخذها هزوا اولئک لهم عذاب مهین و علامه نظام الدین نیشابوری در تفسیر خود
گفته در نزول این آیه در حق نضر بن حرث و قیل کان یشتری المغنیات فلا یظفر باحد یرید الاسلام الا ان
انطلق به الی قینته فیقول اطعمیه و اسقیه و غنیه و یقول هذا خیر مما یدعوک محمد الیه من الصلوة والصیام و ان تقاتل بین
یدیه پس چون نزول این آیه استماع رجال بعد رخصت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام در استماع آن و در [illegible]
الغنا و از حق بحکم در مقام عرس [illegible] شهوت در ادای مطلوب شرع [illegible] وارد شده و ادعای زیادت قبح مولوی
و اجمع العلماء [illegible] و الحمد لله رب العالمین و حق است که امثال این اعتراضات از طرفین جماعت زیرا که نزاع
در فروع فرع خفیف است و نزاع اصول است و با وجود قیام نزاع در صفات الله و در مباحث عصمت انبیا
و طریق لزوم امامت مطلقه یا معصومیه کم کاوی در فرعیات فروع چه محل است والله المسدد و من کید مفسدتم

ائمه جمعی از اسلاف ایشان قریب [illegible] حمقا و سفها را کثرت آمد و رفت خود نزد ائمه اطهار و دیگر بزرگان
دین و دخول در فروع از افعال ایشان تا عوام گمان بردند که اینها از تلامذه خاص و اصحاب با خصایص
این بزرگان شدند و معتقدات دین خود را از ایشان تحقیق نمایند و روایات ایشان را از حضرات معتبر شناسند پس
اکاذیب و اباطیل خود را در آن روایات مندرج و منتشر ساخته دین و ایمان اکثری از عوام را باین حیله بر باد
فنا دادند و سرکرده این مکاران و دغابازان در زمان حضرت سجاد و حضرت باقر و حضرت صادق علیهم السلام
هشام ابن الحکم و هشام ابن سالم و احول طاق و میثمی و زید ابن جهم هلالی و زرارة ابن اعین و حکم ابن عیینه
و غیره حتی انه که ادعای روایت از این سه امام عالیمقام دارند و همچنین قرنا بعد قرن ازین گروه جماعات
کثیره [illegible] این حیله نموده اند و غارت دین و ایمان خلایق مینمودند تا آنکه نوبت حضرت امام محمد ابن الحسن المهدی
رسید و ایشان متولد شدند و در حالت طفولیت و صغر سن [illegible] و دیگر بعد از غیبت ایشان
[illegible] تر شده اکاذیب بسیار در اصول و فروع و اخبار در مطاعن صحابه و خلفا و امهات المؤمنین وضع نموده
و بنام اهل سنت فرد فرد روایت نموده و حضرات ائمه در هر وقت ازین گروه تبرا و بیزاری اظهار میفرمودند
و عقاید ایشان را انکار میکردند و روایات ایشان را تکذیب و انکار مینمودند و اینها نزد عوام ظاهر میکردند که اینهمه
بر تقیه و خفا داشت [illegible] کتاب ایشان [illegible] است که دیگران را نیست و باین وسیله از کلام
عوام خصوصا [illegible] در بلاد دوردست از مدینه منوره واقع شده بودند مثل اهل عراق و اهل فارس
و قم و کاشان و مانند این شهرها خمس و دیگر وجوه نذور [illegible] بنام حضرات میگرفتند و [illegible]
لباسی از جانب حضرات با نفاق ایشان میدادند و دین خود را ثمن قلیل [illegible] میفروختند تا آنکه مذهب [illegible]
و صورت گرفت و عجب است کلینی و دیگر امامیه در کتب صحیحه خود از ائمه اطهار مذمت این گروه نقل میکنند
و باز روایات همین اشخاص را قبله و کعبه خود ساخته اند شرع باید دانست که این داستان مولوی [illegible]
و نابکار است [illegible] جواب شافی کافی وافی معلوم بحول الله تعالی و حسن عنایته تعالی میدهم
جمعی از اسلاف ایشان الی قوله بر باد فنا دادند جواب آن اینست که امر القیس علی نفسه [illegible]
ع کافرهم را پس خود فرموده اند قول حکیم [illegible] ایات ذم منافقین صحابه با انضمام سورة المنافقین [illegible]
و قصص و داستانهای غدر و مکر ایشان در ساختن با یهود مدینه و فدک و خیبر و با کفار قریش و طوائف اعراب
در [illegible] بعض ایشان [illegible] حبشه [illegible] فتک برسول الله صلی الله علیه وآله و سلم در عقبه غزوه تبوک
و [illegible] آگاه بودن حذیفه رضی الله عنه از اسماء ایشان و سؤال نمودن بعضی از اعاظم از حذیفه
از اینکه نام ما در ضمن منافقین از آنحضرت شنیده یا نه در کتب تفاسیر و سیر النبی و الصحابه و کتب المغازی
و صحاح احادیث و السنن و الاجزاء از حد تواتر معنوی از طرق چهار یاریان گذشته است بحدی که انکار
وجود منافقین در صحابه و بقای جمعی از ایشان بعد از وفات حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله
و سلم انکار ما علم من الدین ضرورة است و مستلزم ارتداد از دین و اسلاف [illegible]
[illegible] عمر ابن الخطاب [illegible]

مسطور است پس رد رفضیان بجای میرسد و درباره چهار یاریان مثل این مسئله بگویند که جمعی از اسلاف چهار یاریان
قریب [illegible] حمقا و سفها [illegible] در صدر اسلام بکثرت آمد و رفت خود نزد ختمی مآب و دیگر بزرگان دین
از صحابه کبار و دخول در فروع از افعال ایشان تا عوام گمان بردند که اینها از تلامذه خاص و اصحاب
با خصایص این بزرگان شدند و معتقدات دین خود را از ایشان تحقیق نمایند و روایات ایشان را از حضرات معتبر شناسند
پس اکاذیب و اباطیل خود را در آن روایات مندرج و منتشر ساخته دین و ایمان اکثری از عوام را باین
حیله بر باد فنا دادند و سرکرده این مکاران و دغابازان در زمان حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله
و سلم و حضرت ولایت مآب مرتضوی و حضرت سیدة النساء البتول الزهراء و حضرت امام حسن مجتبی
و حضرت امام حسین شهید کربلا سلام الله علیهم ابوهریره و انس ابن مالک و عمرو بن العاص و معاویه
بن ابو سفیان و سمره ابن جندب و ابو موسی الاشعری و اشعث ابن قیس کندی و مروان ابن الحکم و بسر بن
ارطاة و عیینه بن حصین و عایشه و معاصران این بزرگواران بوده اند تا آنکه نوبت خلافت بملوک بنی امیه
و بنی عباس رسید [illegible] و دیگر در دولت ایشان [illegible] تر شده اکاذیب و اشراک منافقان [illegible]
خانه ایشان و ذم شیعیان و رفضیان بجای و فرد فرد روایت نمودند حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآله
و سلم در هر وقت از آنگروه تبرا و بیزاری اظهار میفرمود و چنانچه خبر ارتداد اقوام از اصحاب خود بعد از
موت خود و رد ایشان یوم الورود از حوض کوثر و قتل فئه باغیه عمار ابن یاسر و نبح کلاب حواب بر [illegible]
و بودن او در آن سفر باغیه و قتال حضرت شاه ولایت علیه السلام با ناکثین و قاسطین و مارقین را بتفصیل
تمام که در صحاح و سنن و اجزا و سیر و تواریخ و مغازی و کتاب الفتن چهار یاریان در زیاده از صد کتاب
قدیم بطرق صحیحه و قویه و حسنه منضبط است و شمه از آن را در کتاب مبین ایراد نموده ام اظهر من الشمس
و ابین من الامس است و مکرر آنحضرت صلی الله علیه وآله و سلم اشاره بر گذشت بعضی از اصحاب خود در مقام
تحذیر عباد نموده که فتنه کثرت علی الکذب بارها میفرمود و این منافقان دنیاپرست در نزد عوام اظهار
میکردند که مراد ازین تحذیرات و مذموم غیر ما است چنانچه معاویه و عمرو ابن العاص گفتند که قاتل عمار کسی است
که او را بقتال آورد و در معرکه حاضر نموده حضرت شاه ولایت علیه السلام در مقام نقض فرمودند که [illegible]
بوده قاتل حمزه سید الشهدا رضی الله عنه حضرت سرور انبیا صلی الله علیه وآله و سلم باشد نعوذ بالله من ذلک
که او را در معرکه جهاد حاضر ساخت تا بدست کفار شربت شهادت چشید منافقان گفتند که مراد آنحضرت ختمی مرتبت
صلی الله علیه وآله و سلم خصوصیتی بعترت است از هم وطن بودن و هم طایفه بودن و صحبت و یاری که دیگران
[illegible] است و باین وسیله [illegible] تابعین و موالی و تازه مسلمانان از اهل فارس و خراسان و شام و مصر [illegible]
نمودن رایت خلافت کبری و امارت عظمی برافراشته و حق را از تصرف ذی حق مصروف کرده اند [illegible]
و مفسده و فتنه [illegible] خولا کرد دیده اند و شهرها مانند کوفه و بصره و هاشمیه
و بغداد و سرمن رای بنا نموده و تشیید مبانی ملک و سلطنت بقواعد مکر و شر [illegible] رسانیدند و [illegible]
[illegible] داستان اسباب شوریدن اهل مصر و [illegible]

حذیفه و محمد ابن ابی بکر بر عثمان و سبب حصار و قتل او شده مسطور است و دین خود را بثمن بخس دنیای فانیه فروخته
اشتروا الحیوة الدنیا بالاخرة تا آنکه مذهب چهار یاری بهم رسید و صورت گرفت ای هوشمندان قبل از انقضای خلافت
چهار یاری خود چهار یاری نبود و در ایام عثمان خلاف میان اهل مدینه و اهل مصر و اهل کوفه و اهل
کوفه بهم رسید و بر عثمان شوریدند و بعد از حصار شدید او را بقتل رسانیدند و در خلافت امیرالمؤمنین علی علیه السلام
نیز خلاف طلحه و زبیر و اصحاب جمل بسرداری عایشه و خلاف معاویه و عمرو ابن العاص با عساکر و جنود شام
و خلاف خوارج و اصحاب نهروان از معلومات تفسیر است نزد اهل علم و [illegible] اگر اصحاب جمل و نهروان
و صفین چهار یاری بودند چرا شمشیر بر روی یار چارم کشیدند و چون خواص اصحاب آنحضرت مانند عمار ابن یاسر
که از افاضل بدریین و اهل بیعة الرضوان بود و مانند خیر التابعین اویس قرنی رضی الله عنهم بکشتن هلاک
رسیدند و اکثر اهل مصر و کوفه و بصره چهار یاری بودند پس چندین هزار نفر از صحابه و تابعین در [illegible]
و در دار عثمان محصور [illegible] تشنه و گرسنه و با وجود روزه در حال [illegible] بانواع [illegible] کشته
[illegible] مولوی رافضیان اتباع این چند نفر بودند که در زمان حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق بهم
رسیده اند و مذهب [illegible] صورت گرفت [illegible] عثمان چه کسان بودند [illegible] اولی الابصار
که محمد ابن اسمعیل بخاری و مسلم قشیری در صحیحین خود و اصحاب سنن اربعه از حضرت رسالت مرتبت صلی الله علیه وآله و سلم
بطرق صحیحه مذمت [illegible] رایت حرب حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام برافراشتند و بر [illegible] خلاف و در میدان
خلافت باشند بعموم و خصوص روایت میکنند و داستان حرب طلحه و زبیر و عایشه در جمل با امیرالمؤمنین علی
علیه السلام که باتفاق امت خلیفه برحق بود و داستان منازعه های معاویه و عمرو ابن العاص در جهاد و جنگ
با آنحضرت علیه السلام و [illegible] عمرو ابن العاص ابو موسی اشعری و تعدی بسر ابن ارطاة در حرم الله
تعالی و قتل نوادهای حضرت عباس عم نبی المختار صلی الله علیه وآله و سلم که [illegible] در مدینه منوره
رسیده بودند و ارتداد اشعث ابن قیس کندی و عیینه بن حصین در تواریخ و مغازی خود بتواتر معنوی روایت نموده
و روایات ایشان را در صحاح و سنن و اجزاء خود قبله و کعبه [illegible] قیاس [illegible]
[illegible] و حکما و [illegible] باعتبار روایات متناقضه [illegible] اسلام شده اند [illegible]
چند کلمه از حال ابوهریره که غالب روایات موجوده در مسند امام احمد ابن حنبل و صحیح بخاری و صحیح مسلم
و سنن ابو داود و سنن ترمذی و سنن نسائی و سنن ابن ماجه و کتاب المصابیح بغوی و کتاب مشکوة خطیب
و معجم کبیر و وسیط و صغیر طبرانی و کتاب بیهقی و مستدرک حاکم و کتاب دارقطنی و کتاب حلیه ابو نعیم اصفهانی
و غیر ایشان از او مرویست و از صحیح مسلم نصف آنچه از وی [illegible] روایت کرده اند روایت نموده اند بیان
میکنیم که باقرار و اعتراف ائمه چهار یاریان عمر ابن الخطاب و عثمان و علی و عایشه تکذیب او میفرمودند
و بعد از آن قلیلی از روایات موجوده در مسند احمد ابن حنبل و صحیح بخاری و صحیح مسلم که تجسیم و تشبیه که کفر
در توحید است و روایات متناقضه در فرائض و احکام و سنن ایراد مینمایم تا مشتی از نمونه خروار باشد
من یهد الله فهو المهتدی و آنچه در این تبصره ایراد مینمایم از کتاب السنه علامة اللغة والادب

ابو محمد عبد الله ابن مسلم بن قتيبة الدينوري واصلا المروزي منتسب البغدادي مولدا النحوي نزل على السفر واصلا صاحب
كتاب المعارف وكتاب ادب الكاتب وكتاب غريب الحديث وكتاب عيون الاخبار وكتاب
مشكل القرآن وكتاب مشكل الحديث وكتاب طبقات الشعراء وكتاب الاشربة وكتاب اصلاح الغلط
وكتاب التقفية وكتاب الخيل وكتاب اعراب القراءات وكتاب الانوار وكتاب المسائل والجوابات وكتاب الميسر
والقداح وكتاب الرد على من قال بخلق القرآن وغير ذلك اتت كلها على [illegible] سنة ماية
ثلثة انت تبصرة ورد ايراد مشكل [illegible] فائدة كتبت الى المعلمي
ووقفت عليه من ثلب اهل الكلام اهل الحديث وامتهانهم واسهابهم في الكتب بذمهم ورميهم بحمل الكذب
ورواية المتناقض حتى وقع الاختلاف وكثرت النحل وتقطعت العصم وتعادى المسلمون
واكفر بعضهم بعضا وتعلق كل فريق لمذهبه بجنس من الحديث فالخوارج يحتجون بروايتهم ضعوا سيوفكم على
عواتقكم ثم ابيدوا خضراءهم ولا تزال طائفة من امتي ظاهرين على الحق لا يضرهم خلاف من خالفهم ومن
قتل دون ماله فهو شهيد والقاعد يحتج بروايتهم عليكم بالجماعة فان يد الله عليهم ومن فارق الجماعة قيد
شبر فقد خلع ربقة الاسلام من عنقه واسمعوا واطيعوا وان امر عليكم عبد حبشي وصلوا خلف كل بر
ولا يبدهن امام بر وفاجر وكن حلس بيتك فان دخل عليك فادخل مخدعك فان دخل مخدعك
فقل بؤ باثمي واثمك وكن عبد الله المقتول ولا تكن عبد الله القاتل والمرجي يحتج بروايتهم من قال لا اله
الا الله فهو في الجنة وان زنا وان سرق ومن قال لا اله الا الله مخلصا دخل الجنة ولم تمسه النار
واعددت شفاعتي لاهل الكبائر من امتي والمخالف يحتج بروايتهم لا يزني الزاني حين يزني وهو
مؤمن ولا يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن ولا يؤمن من لم يؤمن جاره بوائقه ولم
يؤمن من لم يامن المسلمون من يده ولسانه ويخرج من النار رجل قد ذهب حبره وسبره ويخرج
من النار قوم قد امتحشوا فينبتون كما تنبت الحبة في حميل السيل او كما تنبت الثفاء في القدر
يحتج بروايتهم كل مولود يولد على الفطرة فابواه يهودانه وينصرانه فان الله عز وجل يقول خلقت
عبادي حنفاء فاجتالتهم الشياطين عن دينهم والمفوض يحتج بروايتهم اعملوا فكل ميسر لما خلق له
اما من كان من اهل السعادة فهو يعمل لعمل اهل السعادة ومن كان من اهل الشقاء يعمل للشقاء والله
تعالى مسح ظهر ادم فقبض قبضتين فقال الى الجنة برحمتي والقبضة اليسرى فقال الى النار ولا
ابالي والسعيد من سعد في بطن امه والشقي من شقي في بطن امه هذا وان الشيعة والرافضة تتعلق
في اكفارها اصحاب رسول الله صلى الله عليه واله ورضي عنهم بروايتهم ليردن على الحوض اقوام
ليختلجن دوني فاقول يا رب اصحابي اصحابي فيقال انك لا تدري ما احدثوا بعدك انهم لم
يزالوا مرتدين على اعقابهم منذ فارقتهم ولا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض ويحتجون في
تقديم الشيخين رضي الله عنهما بروايتهم اقتدوا باللذين من بعدي لا ترجعوا كفارا يضرب بعضكم
رقاب بعض ويحتجون في تقديم علي رضي الله عنه بروايتهم انت مني بمنزلة هارون من موسى

غير انه

غير انه لا نبي بعدي ومن كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانت وصيي والقوم
يحتجون في تقديم الشيخين رضي الله عنهما بروايتهم اقتدوا باللذين من بعدي ابو بكر وعمر ويابى الله ورسوله الا ابا بكر
وخير هذه الامة بعد نبيها ابو بكر تا آخره كلمة ويتعلق القائلون بالبداء بروايتهم صلة الرحم تزيد في العمر والصدقة
ترفع القضاء المبرم وبقول عمر اللهم ان كنت كتبتني في الاشقياء فامحني فاكتبني في اهل السعادة مع روايات
كثيرة في الاحكام اختلف الفقهاء فيها واختصموا حتى افترق الحجازيون والعراقيون في اكثر ابواب الفقه وكل
عمل بما اخذ قالوا ومع افتراءهم على الله حق وعزته احاديث التشبيه كحديث عرق الخيل وزغب الصدر
ونور الذراعين وعيادة الملائكة وقفص الذهب على جمل اورق عشية عرفة [illegible]
الذهب وكشف الساق يوم القيمة اذا كادوا يخطونه وخلق آدم على صورته ووضع يده بين كتفي
حتى وجدت برد انامله بين ثندوتي وقلب المؤمن بين اصبعين من اصابع الرحمن رواياتهم كل شيء فيه
تبعث على الاسلام الطاعنين ويضحك منه الملحدون ويزيد من الدخول فيه المرتابون ويزيد في شكوك
المرتابين كروايتهم في [illegible] انما هي في ميت وفي قراءة سورة كذا ومن فعل كذا اسكن في الجنة سبعين
الف قصر في كل قصر سبعون الف مقصورة سبعون الف [illegible] على كل [illegible] سبعون الف كذا
وكروايتهم في الفارة انها يهودية وانها لا تشرب البان الابل كما ان اليهود لا تشربه وفي الغراب
انه فاسق وفي السنور انها عطسة الاسد وفي الخنزير انه عطسة الاسد وفي خنزير بانه عطسة الفيل وفي الارنب
انها كانت خياطة تسرق الخيوط فمسخت وان الضب كان يهوديا عاقا فمسخ وان سهيلا كان عشارا باليمن
وان الزهرة كانت بغيا عرجت الى السماء باسم الله الاعظم فمسخها الله شهابا وان الوزغة كانت تنفخ
على ابراهيم النار [illegible] وان الغول كانت [illegible] مشربة ابي ايوب كل ليلة وان عمر صارع الجن
فصرعه وان الارض على ظهر حوت وان اهل الجنة ياكلون من كبده اول ما يدخلون وان [illegible] دخل
الجنة [illegible] وان وقع الذباب في الشراب فاغمسوه فان في احد جناحيه سما وفي الآخر
شفاء وانه يقدم السم ويؤخر الشفاء وان الابل خلقت من الشياطين مع اشياء كثيرة يطول قصصها قال
ومن اعجب ذلك انهم ينسبون الشيخ الى الكذب ولا يكتبون عنه ما يوافقه عليه المحدثون بقدح
يحيى ابن معين وعلي ابن المديني واشباههما ويحتجون بحديث ابي هريرة فيما لا يوافقه عليه المحدثون
بقدح يحيى ابن معين وعلي ابن المديني وقد كذبه عمر وعثمان وعلي وعايشة رضي الله عنهم وهم يرون
الرجل في القدر فلا يكتبون عنه كغيلان وعمر ابن عبيد ومعبد الجهني وعمر ابن فايد ويكتبون عن امثالهم
من اهل مقالتهم مثل قتادة وابن ابي عروبة وابن ابي نجيح وابن ابي ذئب ولا يقدحون في الشيخ بانه
يستوي بين علي وعثمان او يقدم عليا عليه ويروون عن ابي الطفيل عامر ابن واثلة صاحب
راية المختار وعن جابر الجعفي وكلاهما يقول بالرجعة قالوا وهم مع هذا اجهل الناس بما يحملون مع
امثالهم من اهل مقالتهم مثل قتادة وابن ابي عروبة وابن ابي نجيح وابن ابي ذئب ولا يقدحون
في الشيخ بانه يسوي بين علي وعثمان او يقدم عليا عليه ويروون عن ابي الطفيل عامر ابن واثلة

صاحب راية المختار وعن جابر الجعفي وكلاهما يقول بالرجعة قالوا وهم مع هذا اجهل الناس بما خلفه
فيما يحملون شعر زوامل للاسفار لا علم عندهم بجيدها الا كعلم الاباعر لعمرك ما يدري المطي اذا غدا
باحماله او راح ما في الغرائر قد قنعوا من العلم برسمه ومن الحديث باسمه ورضوا بان يقولوا فلان عارف
بالطرق وراوية للحديث وزهدوا ان يقال عالم بما كتب او عامل بما علم قالوا و[illegible] رجل [illegible]
منه العلم ويتقرب اليه اعناق المطي خمسين سنة او نحوها سئل عن خلاف من الناس ان فارة وقعت
في بئر فقال البئر جبار وآخر سئل عن قول الله عز وجل [illegible] فيها نار قال هو هذا القرص يعني
الليث وآخر حدثهم عن سبعة وسبعين يريد عن شعبة وسفيان وآخر روى لهم [illegible] مثل [illegible]
الرجل [illegible] قال آخر [illegible] يده في [illegible] يعني [illegible]
واحد في [illegible] رسول الله صلى الله عليه واله وسلم فقال [illegible]
مع اشياء [illegible] تا الكلمة [illegible] وكثر غضبه [illegible] والحديث [illegible]
عليه ولذلك كان الاعمش يقلب الفرو ويلبسه ويطرح على عاتقه منديل الخوان وسئل رجل
في اسناد حديث فاخذ بحلقه واسنده الى الحائط وقال هذا اسناده تا الكلمة [illegible] مع حكايات كثيرة
توثر عنه لانه كان [illegible] بما عندهم وكلمة وذكر ابا هريرة فقال الذي [illegible] عمر وعثمان
وعلي وعايشة رضي الله عنهم وروى حديث المشي في الخف الواحد فبلغ عايشة فمشت في خف واحد
وقالت لاخالفن ابا هريرة وروى ان المراة والكلب والحمار تقطع الصلوة فقالت عايشة رضي الله
عنها ربما رايت رسول الله صلى الله عليه واله وسلم يصلي وسط السرير وانا على السرير بينه وبين
القبلة قال وبلغ عليا ان ابا هريرة يبتدي بميامنه في الوضوء وفي اللباس فدعا بماء
فتوضا فبدا بمياسره وقال لاخالفن ابا هريرة وكان من قوله حدثني خليلي وقال خليلي
فقال له علي كرم الله وجهه متى كان النبي خليلك يا ابا هريرة قال وروى من اصبح جنبا
فلا صوم له فارسل مروان في ذلك الى عايشة وحفصة يسألهما فقالتا كان النبي
صلى الله عليه واله وسلم يصبح جنبا من غير احتلام ثم يصوم فقال للرسول اذهب الى
ابي هريرة حتى تعلمه قال ابو هريرة اخبرني بذلك الفضل ابن عباس فاستشهد ميتا واوهم
الناس انه سمع الحديث من رسول الله صلى الله عليه واله وسلم وكفى ابو محمد ابن قتيبة واما طعنه
على ابي هريرة بتكذيب عمر وعثمان وعلي وعايشة فان ابا هريرة صحب رسول الله صلى الله عليه وسلم نحوا من
ثلاث سنين واكثر الرواية عنه وعمر بعده نحوا من خمسين سنة وكانت وفاته سنة تسع وخمسين وفيها
توفيت ام سلمة زوج النبي صلى الله عليه وسلم وتوفيت عايشة قبلها بسنة فلما اتى من الرواية
عنه ما لم يات بمثله من صحبه من اجلة اصحابه والسابقين والاولين اليه اتهموه وانكروا عليه
وقالوا كيف سمعت هذا وحدك ومن سمعه معك وكانت عايشة اشدهم انكارا عليه لتطاول الايام
بها وبه كان عمر شديدا على من اكثر الرواية تا الكلمة حدثني محمد ابن يحيى القطعي قال حدثنا

عبد الاعلى

عبد الاعلى ابن عبد الله عن قتادة عن ابي حسان الاعرج ان رجلين دخلا على عايشة رضي الله عنها فقالا ان ابا هريرة يحدث ان
رسول صلى الله عليه واله وكان ان اهل الجاهلية يقولون ان الطيرة في الدابة والدار والمراة ثم قرات ما اصاب من
مصيبة في الارض ولا في انفسكم الا في كتاب من قبل ان نبراها وذكر الكلمة ومن نعلم [illegible] كان يشهد مع رسول الله
صلى الله عليه واله وسلم المشاهد ويحضر معه المغازي ما لنا في طلب المغنم والرقيق الدين والمرتاب [illegible]
وقد ارتد بعده اقوام منهم عيينة ابن حصن ارتد ولحق بطليحة ابن خويلد حين تنبا فلما هزم طليحة هرب فاسره
خالد ابن الوليد وبعث به الى ابي بكر في وثاق فقدم به المدينة اسيرا [illegible] المدينة يجنونه بالجريد
ويضربونه ويقولون اي عدو الله كفرت بالله بعد ايمانك فيقول والله ما كنت آمنت فلما كلمه ابو بكر رجع الى الاسلام
فقبل منه وكتب له امانا ولم يزل بعد ذلك رقيق الدين حتى مات وهو الذي كان اغار على لقاح رسول
الله صلى الله عليه وسلم بالغابة فقال له الحرث بن عوف اجربت محمدا [illegible] ثم غزوته فقال
هو ما ترى وفيه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم هذا الاحمق المطاع وعيينة بن حصن [illegible] ارتد حين ارتدت
العرب فمنهم من رجع وحسن اسلامه ومنهم من ثبت على النفاق كابي سفين ابن حرب واعوانه قال عز وجل
وممن حولكم من الاعراب منافقون ومن اهل المدينة مردوا على النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم وكان كثير
في اجلة الصحابة واهل الخاصة برسول الله صلى الله عليه وسلم كابي بكر وعمر وعلي والعباس ابن العبد المطلب
والزبير وابي عبيدة رضي الله عنهم يقلون الرواية عنه بل كان بعضهم لا يكاد يروي شيئا كسعيد ابن زيد ابن
عمرو بن نفيل وهو احد العشرة المشهود لهم بالجنة تا الكلمة افما ترى تشدد القوم في الحديث وتوقف
من [illegible] كراهية التحريف او الزيادة في الرواية والنقصان لانهم سمعوه عليه السلام يقول من كذب علي
فليتبوا مقعده من النار وهكذا روي عن الزبير انه رواه وقال [illegible] يزيدون متعمدا وروى مطرف ابن عبد الله
ان عمران ابن حصين قال والله ان كنت لارى اني لو شئت تحدثت عن رسول الله صلى الله عليه وسلم
يومين متتابعين ولقد بطاني عن ذلك ان رجالا من اصحاب رسول الله سمعوا كما سمعت وشهدوا كما
شهدت ويحدثون احاديث ما هي كما يقولون واخاف ان يشبه لي كما شبه لهم فاعلمك انهم كانوا
يغلطون الى آخر كلامه [illegible] الثقة [illegible] كلمة وقد يعيبهم الطاعنون بحملهم الضعيف وطلبهم
الغرائب وفي الغريب الداء ولم يحملوا الضعيف والغريب لانهم راوهما حقا بل جمعوا الغث والسمين
والصحيح والسقيم ليميزوا بينهما ويدلوا عليهما وقد فعلوا ذلك بعد ان [illegible]
حكم بضعيف [illegible] والكلمة قالوا في الحديث المرفوع شرب الماء على الريق يعقد
الشحم هو موضوع وضعه عاصم الكوزي وفي حديث ابن عباس انه كان يعتق في الدواة ويكتب منها وضعه
عاصم الكوزي وحديث الحسن ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يجز طلاق المريض موضوع وضعه سهل
السراج قالوا وسهل روى ان الحسن يصلي بين سطور القبور وهذا باطل لان الحسن روى ان رسول الله
نهى عن الصلوة بين القبور قالوا وحديث انس لا يزال الرجل راكبا ما دام منتعلا [illegible]
ايوب ابن خوط وحديث عمرو ابن حريث رايت النبي صلى الله عليه وسلم [illegible] يوم الجمعة [illegible]

هر باطل ومنعه المنذر بن زبالة وحديث ابن ابي اوفى رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم يمس لحيته في الصلوة
وضعه المنذر بن زبالة وحديث يونس عن الحسن ان رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن عشر كلهن موضوعة وهو
ابو عصمة قاضي مرو قالوا ان احاديث موجودة في السنة الناس ليس لها اصل منها من سعادة المرء خفة عارضيه
ومنها سموهم باحب الاسماء اليهم وكنوهم باحب الكنى اليهم ومنها خير تجارتكم البز وخير اعمالكم الخرز ومنها لو صدق السائل
ما افلح من رده ومنها الناس اكفاء الا حائك او حجام مع حديث كثير لا يحيط به قدر [illegible] وقال ابن المبارك
في حديث ابي ابن كعب من قرا سورة كذا فله كذا اظن الزنادقة وضعته وخود ابن قتيبة [illegible] گفته ولذا اكثر الاحاديث
التي تشنع بها عليهم من عرف الحديث ورجب العدد وتفقه المذهب وعبادة الملائكة تكفى باطلة الاطرق لها ولا علاوة
لها ولا شك في وضع الزنادقة وضعه اهل السنة اكثر كروه سليمان ابن عاصم الكوزي وايوب ابن خوط وسهل ابن الربيع
وابو عصمة القاضي هر در هيچيك ازايشان شيعي ومرمى بتشيع نبوده اند چنانچه حافظ ابو حجر در تقريب گفته
ايوب بن خوط بضم المعجمة البصري ابو امية متروك من الخامسة ودر ترجمه سهل گفته ابو العلاء العلي بالمعجمة
والمعجمة البصري السراج صدوق قاله افراد كان القطان لا يرضاه من الخامسة ودر تقريب وسائر كتب رجال چندين
هزار كس مجروح بكذب موجود اند كه هيچيك مرمي بتشيع نبوده اند وجمعي كه مولوي شمار از [illegible]
اماميه شمرده يكي حكم ابن عتيبه است كه حافظ ابن حجر در تقريب گفته بالمثناة ثم الموحدة مصغرا ابو محمد
الكندي ثقة ثبت فقيه الا انه ربما دلس من تحت تشيع با وجود اين تدليس در حديث اسقاط واسطه است وتشبث
بر روي عنه وادنا ونه دروغ بستن بر روي عنه واما عروة ضحى پس مطلق از روي اثري در روايات شيعه در رجال
ايشان نيست واز تقريب هم حال او وذكر او معلوم نيست واما هشام ان وزراره وسمره متكلمان اماميه بود اند
وذكر احوال ايشان در جلد اول گذشت ودر جواب اين در كي متفردات ايشان اماميه اعتقاد كرده اند با آنكه
ايشان نفر تعيد باحاد هر چند از غير مجروح باشد ومطلقا از حضرت سيد عليه السلام در كتب اماميه روايتي
ازين جنس كم مولوي واضع تشيع انها را پنداشته است وابيك پاره از احاديث متناقضه كه در صحاح
وكتب وسنن واجزاي خود روايت نموده وبنا بر دين خود اصول كرده عائبا نكه گذاشته اند گفته مي شود
وذكر الاحاديث التي ادعوا عليها التناقض والاحاديث التي تخالف كتاب الله والاحاديث التي
يدفعها النظر وحجة العقل من ذلك حديث ذكروا انه يخالف كتاب الله تعالى قالوا رويتم ان الله تعالى
مسح ظهر آدم فاخرج منه ذريته الى يوم القيامة امثال الذرة واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى
وهذا خلاف قول الله تعالى واذ اخذ ربك من بني آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم الاية لان
الحديث يخبر ان الله تعالى اخذ من ظهر آدم والكتاب يخبر انه تعالى اخذ من ظهور بني آدم قالوا حديثا في تناقض
قالوا رويتم ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لا تستقبلوا القبلة بغائط ولا ببول وروتيم عن عيسى ابن
يونس عن ابي عوانة عن خالد الحذاء عن عراك ابن مالك عن عائشة عنها قالت ذكر لرسول الله
صلى الله عليه وسلم كيلا ثم قال استقبلوا بها القبلة قالوا ورويتم عن عائشة عنها قالت ما بال رسول الله
صلى الله عليه وسلم قائما قط ثم رويتم عن حذيفة انه عليه السلام بال قائما قالوا وهذا خلاف ذلك

قالوا حديث يخالفه كتاب الله قالوا رويتم عن سفيان ابن عيينة عن الزهري عن عبيد الله ابن عبد الله عن ابي هريرة
وزيد ابن خالد وشبل ان رجلا قام الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله انشدك بالله الا قضيت بيننا
بكتاب الله وائذن لي فقال قل قال ان ابني كان عسيفا على هذا فزنى بامراته فافتديته بمائة شاة وخادم ثم
سالت رجالا من اهل العلم فاخبرني ان على ابني جلد مائة وتغريب عام وعلى امراة هذا الرجم فقال عليه السلام والذي
نفسي بيده لاقضين بينكما بكتاب الله ثم المائة شاة والخادم رد عليك وعلى ابنك جلد مائة وتغريب عام وعلى امراة
هذا الرجم واغد يا انيس الى امراة هذا فان اعترفت فارجمها فغدا عليها فاعترفت فرجمها قالوا وهذا خلاف كتاب
الله لانه سأله ان يقضي بينهما بكتاب الله فقال والذي نفسي بيده لاقضين بينكما بكتاب الله ثم قضى بالرجم والتغريب
بعد از آن گفته قالوا احاديث يبطله الاجماع تا آنكه گفته حديث يدفعه النظر وحجة العقل تا آنكه گفته حديث يكذبه
العيان قال رويتم عن ابي سعيد الخدري وجابر ابن عبد الله وانس ابن مالك ان النبي صلى الله عليه وسلم ذكر
مائة انه لا يبقى على ظهرها يومئذ نفس منفوسة قالوا وهذا باطل بين العيان ونحن جاهلون في سنين ثلاثمائة وما بين
الكثر مما كان تا آنكه گفته قالوا احاديث يدفعه النظر وحجة العقل قالوا رويتم عن عبد العزيز بن المختار الانصاري
عن عبد الله ابن الداناج قال شهدت ابا سلمة ابن عبد الرحمن في مسجد البصرة وجاء الحسن فجلس اليه فحدث عن
ابي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ان الشمس والقمر ثوران مكوران في النار يوم القيامة فقال الحسن وما ذنبهما
قال اني احدثك عن رسول الله فسكت قالوا وقد صدق الحسن ما ذنبهما وهذا من قول الحسن رد عليها وعلى ابو هريرة
قالوا حديثان متناقضان قالوا رويتم عن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال لا عدوى ولا طيرة وانه قيل
له ان النقبة تقع بمشفر البعير فيجرب لذلك الابل قال فما اعدى الاول قال هذا او معناه ثم رويتم خلاف
ذلك لا يوردن ذو عاهة على مصح وفر من المجذوم فرارك من الاسد واتاه رجل مجذوم ليبايعه بيعة الاسلام
فارسل اليه بالبيعة وامره بالانصراف ولم ياذن له عليه وقال الشؤم في المراة والدار والدابة قالوا
وهذا كله مختلف لا يشبه بعضه بعضا قالوا رويتم عن همام عن زيد ابن اسلم عن عطاء ابن يسار عن ابي سعيد
الخدري انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تكتبوا عني سوى القرآن ومن كتب عني شيئا فليمحه ثم رويتم
عن ابن جريج عن عطاء عن عبد الله ابن عمرو قلت يا رسول الله اقيد العلم قال نعم قيل وما تقييده قال الكتابة
ورويتم عن حماد ابن سلمة عن محمد ابن اسحق عن عمرو ابن شعيب عن جده قال قلت يا رسول الله اكتب كل ما اسمع
منك قال نعم قلت في الرضا والغضب قال نعم فاني لا اقول في ذلك الا الحق قالوا حديث يخالفه القرآن
رويتم ان النبي صلى الله عليه وسلم قال انا معشر الانبياء لا نورث ما تركناه صدقة وهذا خلاف قول الله
عز وجل حكاية عن زكريا عليه السلام واني خفت الموالي من ورائي وكانت امراتي عاقرا فهب لي من لدنك
وليا يرثني ويرث من آل يعقوب واجعله رب رضيا وخلاف قوله تعالى وورث سليمان داود وقد طلبت
فاطمة ابا بكر ميراث ابيها فلما لم يعطها اياه حلفت ان لا تكلمه ابدا واوصت ان تدفن ليلا لئلا
يحضرها وخاصم علي والعباس الى ابي بكر في ميراث رسول الله قالوا احاديث يدفعها الكتاب وحجة العقل قالوا
رويتم عن محمد ابن اسحق عن عبد الله ابن ابي بكر عن عمرة عن عائشة قالت لقد نزلت آية الرجم والرضاع

الكبير عشرا فكانت في صحيفة تحت سريري عند وفات رسول الله صلى الله عليه وآله فلما توفي وشغلنا دخلت داجن الحي
فاكلت تلك الصحيفة وهذا خلاف قول الله جل وعز انه لكتاب عزيز لا ياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه
وكيف يكون عزيزا وقد اكلته شاة وابطلت فرضه واسقطت حجته واي احد يعجز عن ابطاله وايش ة [illegible]
وكيف قال الله تعالى اليوم اكملت لكم دينكم وقد ارسل عليه ما ياكله وكيف عرض الوحي الكريم ولم يامر
باحرازه وصونه ولم انزله وهو لا يريد العمل به واعلم ان بعد ازآن كتب درسالة از احاديث منقوض قضه عابرانهم
مخالفت كتاب الله ومخالفت عيان وحجة عقل واجماع ايراد نموده واز آن جمله عن حماد عن ابراهيم
عن الاسود عن عائشة انها قالت كنت افرك المني من ثوب رسول الله فيصلي فيه واز آن جمله عن عمرو بن ميمون
بن مهران عن سليمان ابن يسار قالت سمعت عائشة انها كانت تغسل اثر المني من ثوب رسول الله
قالت ثم اراه فيه بقعة او بقعا وقالوا رويتم ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لا نبي بعدي ولا امة
بعد فالحلال ما احل الله على لساني الى يوم القيمة والحرام ما حرمه على لساني الى يوم القيمة گفته ثم رويتم ان
المسيح عليه السلام ينزل ويقتل الخنزير ويكسر الصليب ويزيد في الحلال وعن عائشة انها كانت تقول
قولوا لرسول الله خاتم النبيين ولا تقولوا لا نبي بعده وهذا اشاره [illegible] واز آن جمله مالك عن صفوان ابن سليم
عن عطاء ابن يسار عن ابي سعيد الخدري ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال غسل الجمعة واجب على كل محتلم
وهمام عن قتادة عن الحسن عن سمرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال من توضأ يوم
الجمعة فبها ونعمت ومن اغتسل فهو افضل وبعد از آن احاديث بسيار در تجسيم صريح واثبات اعضا
وجوارح وتجلي ونزول وهروله خصوصا از صحاح وسنن نقل نموده وگفته قالوا رويتم عن النبي صلى الله
عليه وآله انه قال لا تسبوا الدهر فان الدهر هو الله فوافقتم في هذه الرواية الدهرية قالوا ورويتم عن
ابي رزين وابي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال يقول الله عز وجل من تقرب مني
شبرا تقربت منه ذراعا ومن تقرب مني ذراعا تقربت منه باعا ومن اتاني يمشي اتيته هرولة وگفته قالوا
رويتم الحديث ابي رزين العقيلي ورويتم انه قال اين كان ربنا قبل ان يخلق السموات
والارض هواء قالوا هذا التحديد والتشبيه گفته قالوا ورويتم في غيره
ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سئل عن الصوم في السفر فقال ان شئت فصم وان شئت فافطر
ثم رويتم عن عبد الله بن موسى عن اسامة بن زيد عن ابن شهاب عن ابي سلمة عن ابيه قال
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم كان يقبل وهو صائم ثم رويتم عن ابي نعيم عن اسرائيل عن زيد ابن
جبير عن ابي يزيد الضبي عن ميمونة بنت سعد مولات النبي صلى الله عليه وسلم ان النبي سئل عن رجل قبل
امراته وهو صائم فقال قد افطر ونيز گفته قالوا حديث في التشبيه يكذبه القرآن والاجماع قالوا رويتم
ان الله تعالى ينزل الى السماء الدنيا في الثلث الاخير من الليل فيقول من داع فاستجيب له او مستغفر
فاغفر له وينزل عشية عرفة وينزل في ليلة النصف من شعبان وهذا خلاف لقول الله عز وجل ما يكون
من نجوى ثلاثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر الا هو معهم اينما

كانوا وغير ذالك كثير ابن ين اشعال متكلمان چاريار يان نسبت بمحدثان ايشان وابن معنى را شيعه كه سواد
عدد ازو ذكر نموده از متكلمان شيعه بعيد است واز ايشان مطلق نضر بر محدثان شيعه وارد نشده واكنون قدري از طعن
محدثان شيعه وارد نشده واكنون قدري از طعن محدثان چاريار يان بر متكلمان وفقهاي ايشان ابراد
مينمايم تا صاحبان بصيرت حقيقت آبرو كمال ونخلت الله لعنت جمعها را در طريق چاريار يان ...
نمايند واز حيرت احتمال حقيقت اين طريقه واهيه برآيند حافظ ابن قتيبه گفته باب في ذكر اصحاب الكلام
واصحاب الرأي قد تدبرت رحمك الله مقالة اهل الكلام فوجدتهم يقولون على الله ما لا يعلمون ويعيبون
الناس بما ياتون ويبصرون القذى في عيون الناس وعيونهم تطرف على الاجذاع ويتهمون غيرهم في النقل
ولا يتهمون آراءهم في التأويل ومعاني الكتاب والحديث وما اودعاه من لطائف الحكمة وغرائب اللغة لا يدرك
بالطفرة والتولد والعرض والجوهر والكيفية والكمية والاينية ولو ردوا المشكل منهما الى اهل العلم بهما وضح لهم المنهج
واتسع لهم المخرج ولكن يمنع من ذلك طلب الرياسة وحب الاتباع واعتقاد الاخوان بالمقالات والناس اسراب
طير يتبع بعضهم بعضا ولو ظهر لهم من يدعي النبوة مع معرفتهم بان رسول الله صلى الله عليه وسلم خاتم الانبياء
او من يدعي الربوبية لوجد على ذلك اتباعا واشياعا وقد كان يجب مع ما يدعونه من معرفة القياس واعداد الآلة
للنظر ان لا يختلفوا كما لا يختلف الحساب والمساح والمهندسون لان آلتهم لا تدل الا على عدد واحد والا على شكل
واحد وكما لا يختلف حذاق الاطباء في الماء وفي نبض العروق لان الاوائل قد وقفوهم من ذلك
على امر واحد فما بالهم اكثر الناس اختلافا لا يجتمع اثنان من رؤسائهم على امر واحد في الدين فابو الهذيل يخالف النظام والنجار
يخالفهما تا آنكه گفته وكذالك ثمامة ومويس وهاشم الاوقص وعبيد الله ابن الحسن وبكر والعمي وحفص وقبة وفلان
وفلان ليس منهم واحد الا وله مذهب في الدين برايه وله عليه تبع ولو كان اختلافهم في الفروع والسنن
اتسع لهم العذر عندنا وان كان لا عذر لهم مع ما يدعونه لانفسهم كما اتسع لاهل الفقه ووقعت لهم الاسوة
بهم ولكن اختلافهم في التوحيد وفي صفات الله تعالى وفي قدرته وفي نعيم اهل الجنة وعذاب اهل
النار وعذاب البرزخ وفي اللوح وفي غير ذالك من الامور التي لا يعلمها نبي الا بوحي من الله تعالى ولن
يعدم هذا من رد مثل هذه الاصول الى استحسانه ونظره وما اوجبه القياس عنده لاختلاف الناس في عقولهم واراداتهم
واختيارهم فانك لا تكاد ترى رجلين متفقين حتى يكون كل واحد منهما يختار ما يختاره الآخر ويرذل
ما يرذله الآخر الا من جهة التقليد بعد از آن مثالب اعمال وعقايد واقوال متكلمان چاريار يان را ذكر
نموده وبعد از آن در ذكر اصحاب رأي وحكم لا خلفا و فقها چاريار يان برداخته وگفته وذكر قول عمر
لو كان هذا الدين بالقياس لكان باطن الخف اولى بالمسح من ظاهره پس گفته كان الواجب على عمر
العمل بهذا القول في الاحكام كلها وليس ذالك باعجب من قوله اجراكم على الفتيا اجراكم على النار ثم
حضر ونفسه بما به خشيه مختلف وذكر قول قول ابي بكر رضي الله عنه حيث سئل عن آية من كتاب الله
فقال اي سماء تظلني واي ارض تقلني او اين اذهب وكيف اصنع اذا قلت في آية من كتاب الله
بغير ما اراد الله ثم سئل عن الكلالة فقال اقول فيها برايي فان كان صوابا فمن الله قال فقال هذا ابراهيم

هو الحكم بالظن والقضاء بالشبهة وان كانت الشهادة بالظن حراما فالقضاء اعظم قال ثم اطال الكلام مع ابن
مسعود رضي الله عنه الى ان قال ثم جحد من كتاب الله سورتين فجعله لم يشهد قراءة النبي صلى الله عليه وسلم متن
وحضرت زيد شهيد مجاهره الكفار عقايد اين كرده فرموده وايشان را از جرو توبيخ واقعي نموده تا انكه روزي هشام
احول الكفت شرح بايد دانست كه احول لقب محمد ابن علي ابن النعمان بن ابي طريفه ابو جعفر البجلي مولى
الكوفه المعروف بصاحب الطاق صراف در طاق المحامل كوفه بوده است كه مخالفان او را شيطان الطاق ومؤمن الطاق مى گفتند
ودر كتب القاب بطاقي معروف بوده است ومساوي [illegible] فرق ميانه هشام واحول خود
وهشام مشترك است ميانه ابن الحكم كه [illegible] بوده وميانه ابن سالم جواليقى متن الستحيي فيما
تقول عن ابيه وهو يرى عنه حتى قال الاحول وانه انك لست بامام وانما الامام بعده ابنه اخوك محمد فقال
يا احول الستحيي فيما تقول ان ابي يعلمك مسائل الدين ولا يعلمني وانه كان يحبني حبا شديدا كان يبرد
اللقمة فيطعمنيها فكيف لا يخفى عليه [illegible] الكليني وغيره من الاماميه شرح بايد
دانست كه مناظره مؤمن الطاق با زيد در كتاب اصول كافي مسطور است وجواب مؤمن الطاق آن بوده
كه خبر نكردن حضرت سجاد عليه السلام ترا [illegible] شفقت بوده است زيرا كه اكر بعد از اخبار آن حضرت
از تو انكار سر ميزد محل شفاعت براى آنحضرت براى تو باقي نمى ماند واعلام كرد مرا كه اكر قبول كنم نجات يابم
واكر انكار نمايم هلاك شوم ومبالاتى براى آنحضرت نبود ودر حقيقت انكار خلفاى راشدين مانند عمر
فاروق ومع مرتضى وام المؤمنين عايشه را برابو هريره در افتراء بر حضرت ختمى مرتبت صلى الله عليه وسلم
با وجه تدين چار يار بان بجهت قول فاروق ومرتضى وام المؤمنين با انكار زيد بر مؤمن الطاق با وجود
عدم حجيت قول زراره [illegible] پس انكه عذر اصحاب صحاح سته خواهد بود در اخراج روايات ابو هريره
از حضرت ختمى مرتبت صلى الله عليه وسلم [illegible] جواب [illegible] خواهد بود در اخراج روايات مؤمن
الطاق از حضرت صادق عليه السلام بطريق اولى حال انكه از مؤمن الطاق روايت نشده [illegible]
عقيده [illegible] چند كه روايات او در مقام تائيد وتعليق واقع شده نه در مقام تاسيس بخلاف ابو هريره
كه معظم معتقدات [illegible] ازو روايت [illegible] جامع الاصول والجمع بين الصحاح السته [illegible]
صدق برين دعوى [illegible] در اثبات مينمايم [illegible] احمد ابن محمد ابن عيسى
عن علي ابن الحكم عن ابان قال اخبرني الاحول عن زيد بن علي ابن الحسين عليهما السلام بعث اليه وهو مستخف
قال فاتيته فقال لي [illegible] لا انما هي نفس واحدة فان كان لله في الارض حجة فـ
المتخلف عنك ناج والخارج معك هالك وان لا تكن لله حجة في الارض فالمتخلف عنك والخارج معك
سواء قال فقال لي يا ابا جعفر كنت اجلس مع ابي على الخوان فيلقمني البضعة السمينة ويبرد لي اللقمة الحارة
حتى تبرد شفقة علي ولم يشفق علي من حر النار اذ اخبرك بالدين ولم يخبرني به فقلت له جعلت فداك
من شفقته عليك من حر النار لم يخبرك خاف عليك ان لا تقبله فتدخل النار واخبرني انا فان قبلت
نجوت وان لم اقبل لم يبال ان ادخل النار ثم قلت له جعلت فداك انتم افضل ام الانبياء قال بل

قال يا بني لا تقصص رؤياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا لم يخبرهم حتى كانوا لا يكيدونه
ولكن كتمهم ذلك فكذا ابوك كتمك لانه خاف عليك قال فقال اما والله لئن قلت ذلك لقد حدثني صاحبك بالمدينة
اني اقتل واصلب بالكناسة وان عنده لصحيفة فيها قتلي وصلبي فحججت فحدثت ابا عبد الله عليه السلام بمقالة
زيد وما قلت له فقال لي اخذته من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله ومن فوق رأسه ومن تحت قدميه
ولم تترك له مسلكا يسلكه ودرين حديث هر چند در صدد جرح اعراض از حضرت زيد نسبت بمؤمن الطاق مذكور
است اما دلالت بر تصديق زيد است مؤمن الطاق را اولا وتقرير وتصديق حضرت صادق عليه السلام
مر او را ثانيا وقوله الا تستحيي فيما تقول عن ابيه وهو برى عنه مطلقا [illegible] در لفظ روايت موجود نيست لعنت
الله وملائكته ورسله وجماعه وعباده المؤمنين على محرف الكلم عن مواضعها [illegible]
مردى غدار با آن بزرگوار آنست كه روزى امام [illegible] نشسته ابو حنيفه كوفى برسبيل شماتت رو بدكان
وى كذشت وخبر وفات حضرت امام جعفر صادق عليه السلام را بدو رسانيده وكفت يا ابا جعفر امامك مات
آن بزرگوار فورا او را جواب كفت واما امامك فمن المنظرين الى يوم الوقت المعلوم وروزى ابو حنيفه
با وى كفت تو قائل برجعتى [illegible] ودر هنگام رجعت [illegible]
بزرگوار فرمود كه [illegible] جه خواهى كرد [illegible]
[illegible]
خود منفعل گرديد واورا در مجالس متعدده ظرايف ولطايف وافى است عجيبه نسبت با ابو حنيفه اتفاق
افتاده متن واز دعات مذهب اماميه كه خود را بحضرت موسى كاظم منسوب ميكرد ودر حقيقت خبيث
تر [illegible] بود در زمان هارون الرشيد [illegible] ابن ابراهيم شاعر است كه ملقب بود [illegible]
نبوات وذكر بعث [illegible] در جميع تواريخ معروف ومشهور است شرح بايد دانست كه امام موسى
كاظم عليه السلام امام هفتم اماميه است ولا خلاف [illegible] سلفا وخلفا اصول چهارم است [illegible]
پنج كانه دين كه اول توحيد ودوم عدل وسوم نبوت وچهارم امامت وپنجم معاد است ومنكر [illegible]
ونبوات ومعاد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] كه در كتب اماميه [illegible] روايتى [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
كتاب قاموس اللغة [illegible] ابن الاثير نقل نموده اند [illegible]

مسئله متفق عليها بين الفريقين شده است متن ومع هذا شيخ الطائفه محمد ابن نعمان كه نزد ايشان بشيخ
مفيد مشهور است [illegible] شاكرد محمد بن [illegible] بابويه قمى است در كتاب المثالب
والمناقب او را از [illegible] خود شمرده شرح بايد دانست كه شيخ الطائفه لقب شيخ ابو جعفر محمد